

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

17. november 2021

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2020-2021

Mødeperioden fra den 8. til den 11. februar 2021

VEDTAGNE TEKSTER

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 9. februar 2021

2021/C 465/01	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EU) 2019/424, (EU) 2019/1781, (EU) 2019/2019, (EU) 2019/2020, (EU) 2019/2021, (EU) 2019/2022, (EU) 2019/2023 og (EU) 2019/2024 for så vidt angår krav til miljøvenligt design af servere og datalagringsprodukter, elmotorer og frekvensomformere, køle-/fryseapparater, lyskilder og separate styreanordninger, elektroniske skærme, husholdningsopvaskemaskiner, husholdningsvaskemaskiner og husholdningsvaske-/tørremaskiner samt køle-/fryseapparater, der anvendes til direkte salg (D069494/02 — 2020/2917(RPS))	2
---------------	---	---

Onsdag den 10. februar 2021

2021/C 465/02	Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om Den Europæiske Centralbank — årsberetning for 2020 (2020/2123(INI))	4
2021/C 465/03	Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi (2020/2077(INI))	11
2021/C 465/04	Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om gennemførelsen af direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (2020/2029(INI))	30

2021/C 465/05	Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om gennemførelsen af artikel 43 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (2020/2047(INI))	47
2021/C 465/06	Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om aktindsigt (forretningsordenens artikel 122, stk. 7) — årsberetning for 2016-2018 (2019/2198(INI))	54
2021/C 465/07	Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på fattigdom blandt personer i arbejde (2019/2188(INI))	62
2021/C 465/08	Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om covid-19's indvirkning på unge og på sport og idræt (2020/2864(RSP))	82
Torsdag den 11. februar 2021		
2021/C 465/09	Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om gennemførelsen af EU's associeringsaftale med Ukraine (2019/2202(INI))	87
2021/C 465/10	Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget Den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (2020/2818(RSP))	110
2021/C 465/11	Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om sikkerheden ved atomkraftværket i Ostrovets (Hviderusland) (2021/2511(RSP))	123
2021/C 465/12	Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om den humanitære og politiske situation i Yemen (2021/2539(RSP))	126
2021/C 465/13	Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om situationen i Myanmar (2021/2540(RSP))	135
2021/C 465/14	Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om Rwanda, sagen om Paul Rusesabagina (2021/2543(RSP))	143
2021/C 465/15	Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om menneskerettighedssituationen i Kasakhstan (2021/2544(RSP))	147
2021/C 465/16	Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om den politiske situation i Uganda (2021/2545(RSP))	154
2021/C 465/17	Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om fremtidige udfordringer for kvinders rettigheder i Europa: mere end 25 år efter Beijingerklæringen og Beijinghandlingsprogrammet (2021/2509(RSP))	160

II Meddelelser

FÆLLES ERKLÆRINGER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 9. februar 2021

2021/C 465/18	Europa-Parlamentets afgørelse af 9. februar 2021 om anmodning om ophævelse af Álvaro Amaros immunitet (2019/2150(IMM))	170
---------------	--	-----

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 9. februar 2021

2021/C 465/19	Europa-Parlamentets afgørelse af 9. februar 2021 om Den Europæiske Centralbanks forslag til udnævnelse af næstformanden for Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd (N9-0080/2020 — C9-0425/2020 — 2020/0910(NLE))	172
2021/C 465/20	P9_TA(2021)0032 Kontrol af erhvervelse og besiddelse af våben ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om erhvervelse og besiddelse af våben (kodifikation) (COM(2020)0048 — C9-0017/2020 — 2020/0029(COD)) P9_TC1-COD(2020)0029 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/... om erhvervelse og besiddelse af våben (kodifikation)	174
2021/C 465/21	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. januar 2021 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 for så vidt angår beløbene for EU-støtte til udvikling af landdistrikterne i 2021 (C(2021)00188 — 2021/2517(DEA))	175
2021/C 465/22	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 27. januar 2021 om ændring af delegeret forordning (EU) 2020/884 om fravigelse i 2020 fra delegeret forordning (EU) 2017/891 for så vidt angår frugt- og grøntsagssektoren og fra delegeret forordning (EU) 2016/1149 for så vidt angår vinsektoren i forbindelse med covid-19-pandemien og om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1149 (C(2021)00371 — 2021/2530(DEA))	176
2021/C 465/23	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 21. december 2020 om ændring af tekniske standarder i delegeret forordning (EU) 2016/2251 for så vidt angår tidspunktet for, hvornår visse risikostyringsprocedurer begynder at finde anvendelse med henblik på udveksling af sikkerhedsstillelse (C(2020)9147 — 2020/2942(DEA))	178
2021/C 465/24	Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 21. december 2020 om ændring af reguleringsmæssige tekniske standarder som fastsat i delegeret forordning (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 og (EU) 2016/1178 for så vidt angår den dato, på hvilken clearingforpligtelsen får virkning for visse aftaletyper (C(2020)9148 — 2020/2943(DEA))	180

Onsdag den 10. februar 2021

2021/C 465/25	P9_TA(2021)0038 Oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet (COM(2020)0408 — C9-0150/2020 — 2020/0104(COD)) P9_TC1-COD(2020)0104 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten	182
---------------	--	-----

Torsdag den 11. februar 2021

2021/C 465/26

P9_TA(2021)0046

Markeder for finansielle instrumenter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/65/EU for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-pandemien (COM(2020)0280 — C9-0210/2020 — 2020/0152(COD))

P9_TC1-COD(2020)0152

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/... om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen

185

2021/C 465/27

P9_TA(2021)0047

EU-genopretningsprospektet og målrettede justeringer for finansielle formidlere med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-pandemien ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/1129 for så vidt angår EU-genopretningsprospektet og målrettede justeringer for finansielle formidlere med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-pandemien (COM(2020)0281 — C9-0206/2020 — 2020/0155(COD))

P9_TC1-COD(2020)0155

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om ændring af forordning (EU) 2017/1129, for så vidt angår EU-genopretningsprospektet og målrettede justeringer for finansielle formidlere, og af direktiv 2004/109/EF, for så vidt angår brugen af det fælles elektroniske rapporteringsformat til årsrapporter, med henblik på at støtte genopretningen efter covid-19-krisen .

186

2021/C 465/28

P9_TA(2021)0048

Reglerne om slotudnyttelse i Unionens lufthavne: midlertidig lempelse ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 for så vidt angår midlertidig lempelse af reglerne om slotudnyttelse i Unionens lufthavne som følge af covid-19-pandemien (COM(2020)0818 — C9-0420/2020 — 2020/0358(COD))

P9_TC1-COD(2020)0358

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 for så vidt angår midlertidig lempelse af reglerne om slotudnyttelse i Unionens lufthavne som følge af covid-19-krisen

188

Midlertidige foranstaltninger vedrørende fornyelse eller forlængelse af certifikater (Omnibus II)**I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige og midlertidige foranstaltninger i forbindelse med covid-19-udbruddet vedrørende fornyelse eller forlængelse af visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser, udsættelse af visse periodiske kontroller og efteruddannelser inden for visse områder af transportlovgivningen samt forlængelse af visse perioder, som omhandles i forordning (EU) 2020/698 (COM(2021)0025 — C9-0004/2021 — 2021/0012(COD))

P9_TC1-COD(2021)0012

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om særlige og midlertidige foranstaltninger i lyset af covid-19-krisens vedholdenhed vedrørende fornyelse eller forlængelse af visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser, udsættelse af visse periodiske kontroller og efteruddannelser inden for visse områder af transportlovgivningen samt forlængelse af visse perioder, som omhandles i forordning (EU) 2020/698 189

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2020-2021

Mødeperioden fra den 8. til den 11. februar 2021

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 9. februar 2021

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2021)0033

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en gennemførelsesforanstaltning: Krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at modsætte sig udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EU) 2019/424, (EU) 2019/1781, (EU) 2019/2019, (EU) 2019/2020, (EU) 2019/2021, (EU) 2019/2022, (EU) 2019/2023 og (EU) 2019/2024 for så vidt angår krav til miljøvenligt design af servere og datalagringsprodukter, elmotorer og frekvensomformere, køle-/fryseapparater, lyskilder og separate styreanordninger, elektroniske skærme, husholdningsopvaskemaskiner, husholdningsvaskemaskiner og husholdningsvaske-/tørremaskiner samt køle-/fryseapparater, der anvendes til direkte salg (D069494/02 — 2020/2917(RPS))

(2021/C 465/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EU) 2019/424, (EU) 2019/1781, (EU) 2019/2019, (EU) 2019/2020, (EU) 2019/2021, (EU) 2019/2022, (EU) 2019/2023 og (EU) 2019/2024 for så vidt angår krav til miljøvenligt design af servere og datalagringsprodukter, elmotorer og frekvensomformere, køle-/fryseapparater, lyskilder og separate styreanordninger, elektroniske skærme, husholdningsopvaskemaskiner, husholdningsvaskemaskiner og husholdningsvaske-/tørremaskiner samt køle-/fryseapparater, der anvendes til direkte salg (D069494/02,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 15,
- der henviser til udtalelse af 11. november 2020 fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, i direktiv 2009/125/EF,
- der henviser til Kommissionens skrivelse af 14. december 2020, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil modsætte sig udkastet til Kommissionens forordning,
- der henviser til skrivelse af 28. januar 2021 fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer til Udvalgsformandskonferencens formand,
- der henviser til artikel 5a, stk. 3, i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 4, litra d), og artikel 111, stk. 6,
- der henviser til henstilling til afgørelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer,

⁽¹⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Tirsdag den 9. februar 2021

- der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 9. februar 2021,
- A. der henviser til, at Kommissionen den 5. december 2020 fremsendte udkastet til Kommissionens forordning, hvilket indledte den kontrolperiode, som Parlamentet har til at gøre indsigelse mod denne forordning;
- B. der henviser til, at Kommissionen i 2019 vedtog forordning (EU) 2019/424 ⁽³⁾, (EU) 2019/1781 ⁽⁴⁾, (EU) 2019/2019 ⁽⁵⁾, (EU) 2019/2020 ⁽⁶⁾, (EU) 2019/2021 ⁽⁷⁾, (EU) 2019/2022 ⁽⁸⁾, (EU) 2019/2023 ⁽⁹⁾ og (EU) 2019/2024 ⁽¹⁰⁾ (de »ændrede forordninger«) for så vidt angår krav til miljøvenligt design af servere og datagringsprodukter, elmotorer og frekvensomformere, køle-/fryseapparater, lyskilder og separate styreanordninger, elektroniske skærme, husholdningsopvaskemaskiner, husholdningsvaskemaskiner og husholdningsvaske-/tørremaskiner samt køle-/fryseapparater, der anvendes til direkte salg;
- C. der henviser til, at der blev konstateret tekniske problemer, som ville bringe en korrekt gennemførelse af de ændrede forordninger i fare, når de træder i kraft i 2021; der henviser til, at Kommissionen derfor har udarbejdet et udkast til forordning for at løse disse tekniske problemer og for at præcisere og tilpasse visse bestemmelser i de ændrede forordninger; der henviser til, at udkastet til Kommissionens forordning bl.a. indeholder en fælles definition af »oplyst værdi« for at præcisere de værdier, der skal stilles til rådighed for markedsovervågningsmyndighederne med henblik på kontrol af overensstemmelsen og navnlig fysisk prøvning;
- D. der henviser til, at udkastet til Kommissionens forordning bør træde i kraft senest den 1. marts 2021, således at ændringerne af de ændrede forordninger finder anvendelse fra samme dato som de fleste af de ændrede forordninger;
- E. der henviser til, at nærværende afgørelse træffes som en ekstraordinær foranstaltning for at undgå en periode, hvor der hersker retsusikkerhed for de interessenter, der skal overholde de krav, som er fastsat i de ændrede forordninger;
1. erklærer, at det ikke modsætter sig udkastet til Kommissionens forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Kommissionen og, til orientering, til Rådet.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/424 af 15. marts 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af servere og datagringsprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 617/2013 (EUT L 74 af 18.3.2019, s. 46).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/1781 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af elmotorer og frekvensomformere i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF, om ændring af forordning (EF) nr. 641/2009 for så vidt angår krav til miljøvenligt design af eksterne vådløbercirkulationspumper og produktintegrerede vådløbercirkulationspumper og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 640/2009 (EUT L 272 af 25.10.2019, s. 74).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/2019 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af køle/fryseapparater i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 643/2009 (EUT L 315 af 5.12.2019, s. 187).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/2020 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af lyskilder og separate styreanordninger hertil i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 244/2009, (EF) nr. 245/2009 og (EU) nr. 1194/2012 (EUT L 315 af 5.12.2019, s. 209).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/2021 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af elektroniske skærme i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1275/2008 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 642/2009 (EUT L 315 af 5.12.2019, s. 241).

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/2022 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af husholdningsvaskemaskiner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1275/2008 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 1016/2010 (EUT L 315 af 5.12.2019, s. 267).

⁽⁹⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/2023 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af husholdningsvaskemaskiner og husholdningsvaske/tørremaskiner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1275/2008 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 1015/2010 (EUT L 315 af 5.12.2019, s. 285).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens forordning (EU) 2019/2024 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af køle/fryseapparater, der anvendes til direkte salg, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF (EUT L 315 af 5.12.2019, s. 313).

Onsdag den 10. februar 2021

P9_TA(2021)0039

Den Europæiske Centralbank — årsberetning for 2020

Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om Den Europæiske Centralbank — årsberetning for 2020 (2020/2123(INI))

(2021/C 465/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks (ECB) årsberetning for 2019,
 - der henviser til ECB's feedback på input fra Europa-Parlamentet som led i dets beslutning om ECB's årsberetning for 2018,
 - der henviser til statuttens for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og ECB, navnlig artikel 15 og 21,
 - der henviser til artikel 123, artikel 127, stk. 1, stk. 2 og stk. 5, artikel 130, artikel 132 og artikel 284, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til de makroøkonomiske fremskrivninger for euroområdet fra Eurosystemets personale og de foranstaltninger, der blev vedtaget af ECB's Styrelsesråd den 4. juni 2020,
 - der henviser til ECB's »Survey on the Access to Finance of Enterprises in the euro area — October 2019 to March 2020« (undersøgelse af adgangen til finansiering for virksomheder i euroområdet — oktober 2019 til marts 2020), offentliggjort den 8. maj 2020,
 - der henviser til ECB's personales makroøkonomiske fremskrivninger for euroområdet, offentliggjort den 10. september 2020,
 - der henviser til de monetære dialoger af 6. februar 2020, 8. juni 2020 og 28. september 2020 med formanden for Den Europæiske Centralbank, Christine Lagarde,
 - der henviser til sin holdning af 28. marts 2019 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer ⁽¹⁾,
 - der henviser til lejlighedsskriftet nr. 247 fra ECB's taskforce vedrørende kryptoaktiver, som blev offentliggjort i september 2020, med titlen »Stablecoins: Implications for monetary policy, financial stability, market infrastructure and payments, and banking supervision in the euro area« (Stablecoins: konsekvenser for monetær politik, finansiel stabilitet, markedsinfrastruktur og betalinger samt banktilsyn i euroområdet),
 - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om kønsbalance ved udnævnelser inden for EU's økonomiske og monetære anliggender ⁽²⁾,
 - der henviser til ECB's rapport fra oktober 2020 om en digital euro,
 - der henviser til ECB's lejlighedsskrift nr. 201 fra november 2017 med titlen »The use of cash by households in the euro area« (husholdningernes brug af kontanter i euroområdet),
 - der henviser til ECB's opdatering af miljøredegørelsen 2020,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 142, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0002/2021),
- A. der henviser til, at ifølge Kommissionens økonomiske prognose fra sommeren 2020, der tager hensyn til de økonomiske chok forårsaget af covid-19-pandemien, vil økonomien i euroområdet skrumpes med 8,7 % i 2020 og vokse med 6,1 % i 2021, og økonomien i EU-27 vil falde med 8,3 % i 2020 og vokse med 5,8 % i 2021;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0325.

⁽²⁾ EUT C 23 af 21.1.2021, s. 105.

Onsdag den 10. februar 2021

- B. der henviser til, at ifølge de makroøkonomiske fremskrivninger fra ECB's personale fra september 2020 forventes den årlige inflation i euroområdet som målt i det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) gennemsnitligt at ligge på 0,3 % i 2020, 1,0 % i 2021 og 1,3 % i 2022, mens fremskrivningerne af inflationen viser store variationer inden for euroområdet;
- C. der henviser til, at arbejdsløsheden, ifølge Eurostat, i august 2020 lå på 7,4 % i EU og 8,1 % i euroområdet; der henviser til, at arbejdsløsheden forventes at stige; der henviser til, at arbejdsløshedsprocenten varierer i EU; der henviser til, at der fortsat er ekstraordinære regionale uligheder med hensyn til ledighed, både mellem og internt i medlemsstaterne; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden fortsat er et alvorligt problem, der skal tages hånd om i EU;
- D. der henviser til, at ECB's data om HICP fra 2020 viser, at covid-19-krisen har haft inflationsdæmpende virkninger i flere medlemsstater;
- E. der henviser til, at ECB's prognoser fra september for den globale BNP i faste priser (eksklusive euroområdet) forudser et fald på 3,7 % i 2020 efterfulgt af en stigning på 6,2 % i 2021 og på 3,8 % i 2022;
- F. der henviser til, at listen over kandidater til at afløse Yves Mersch som nyt medlem af ECB's direktion, til trods for Europa-Parlamentets gentagne anmodninger om at modtage en kønsafbalanceret liste med mindst to navne på kandidater til ECB's direktion, kun bestod af mænd; der henviser til, at kvinder fortsat i høj grad er underrepræsenteret i Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd;
- G. der henviser til, at ECB's nettooverskud i 2019 beløb sig til 2,366 mia. EUR sammenlignet med 1,575 mia. EUR i 2018; der henviser til, at denne stigning hovedsagelig kan tilskrives stigningen i nettorenteindtægterne på dollarporteføljen og porteføljen for programmet til opkøb af aktiver (APP);
- H. der henviser til, at Eurosystemets balance ved udgangen af 2019 var nået op på 4 671 425 mio. EUR, det næsthøjeste niveau nogensinde efter rekorden i 2018;
- I. der henviser til, at SMV'er, som fortsat er rygraden i EU's økonomi og samfund, og som styrker den økonomiske og sociale samhørighed, har brug for yderligere støtte;
- J. der henviser til, at SMV'er er blevet hårdt ramt af covid-19-krisen; der henviser til, at udviklingen i den generelle økonomiske situation har påvirket deres adgang til finansiering i negativ retning;
- K. der henviser til, at TEUF definerer ECB's mandat som bestående i at fastholde prisstabilitet og støtte de generelle økonomiske politikker i Unionen for at bidrage til gennemførelsen af Unionens mål;
- L. der henviser til, at EU har forpligtet sig til klimaneutralitet inden 2050, og at det er ECB's opgave at bidrage til at nå dette mål; der henviser til, at ECB's opgaver ikke er begrænset til prisstabilitet, men også omfatter banksystemets sikkerhed og soliditet og det finansielle systems stabilitet;
- M. der henviser til, at ifølge Eurobarometer-undersøgelsen fra november 2019 lå den folkelige opbakning til den økonomiske og monetære union med en fælles valuta, euroen, på 62 % i 2019;
- N. der henviser til, at ECB den 18. marts 2020 annoncerede et opkøbsprogram på foranledning af den pandemiske nødsituation (PEPP) som et nyt, midlertidigt program for opkøb af private og offentlige værdipapirer med en ramme på 750 mia. EUR for at modvirke risikoen for pengepolitiske transmissionsmekanismer i euroområdet som følge af covid-19-pandemien;
- O. der henviser til, at Styrelsesrådet den 4. juni 2020 besluttede at øge PEPP-rammen til 1,35 billioner EUR, at forlænge perioden for PEPP-nettoopkøb som minimum indtil udgangen af juni 2021, og at reinvestere afdrag, der forfalder til betaling under PEPP, mindst frem til udgangen af 2022; bemærker desuden, at nettoopkøb under programmet til opkøb af aktiver (APP) vil fortsætte for et månedligt beløb på 20 mia. EUR sammen med køb under den supplerende midlertidige ramme på 120 mia. EUR frem til udgangen af 2020;

Onsdag den 10. februar 2021

- P. der henviser til, at der er truffet andre politiske foranstaltninger for at tilføre likviditet, såsom målrettede langfristede refinansieringstransaktioner (TLTRO III) og PELTRO, som er en pandemispecifik likviditetsfacilitet;
- Q. der henviser til, at den europæiske indskudsforsikringsordning er blevet betydeligt forsinket på trods af Kommissionens og ECB's forslag om det presserende behov for at beskytte indskud på EU-plan;

Generel oversigt

1. glæder sig over ECB's rolle med hensyn til at sikre euroens stabilitet; understreger, at ECB's lovbestemte uafhængighed som fastlagt i traktaterne er en forudsætning for indfrielsen af dens mandat til fastholdelse af prisstabilitet samt for sikring af dens demokratiske legitimitet; bemærker, at uafhængighed indebærer, at ECB ikke må søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, fra medlemsstaternes regeringer eller fra nogen anden side; understreger, at denne uafhængighed ikke må krænkes, og fremhæver endvidere, at centralbankens uafhængighed altid bør suppleres med en tilsvarende grad af ansvarlighed; understreger, at det i TEUF hedder, at ECB's rolle ud over dens primære opgave med fastholde prisstabilitet også er at støtte de generelle økonomiske politikker i Unionen for at bidrage til gennemførelsen af Unionens mål, så længe disse ikke er i konflikt med ECB's primære opgave; understreger, at bæredygtig udvikling, konvergens, fuld beskæftigelse og sociale fremskridt er Unionens generelle mål som fastsat i artikel 3 i TEUF;
2. glæder sig over oprettelsen af et center for klimaændringer som en ny enhed i ECB;
3. fremhæver, at den fælles valuta er uigenkaldelig; understreger, at euroen ikke blot er et monetært projekt, men også et politisk projekt;
4. er bekymret over den hidtil usete sundhedsmæssige, økonomiske og sociale krise, der er forårsaget af covid-19-pandemien, der bevirker en kraftig afmatning i økonomien i euroområdet og en hastig forværring af forholdene på arbejdsmarkedet, herunder stigende arbejdsløshed; bemærker, at aktiviteten i euroområdet forventes at stige på et tidspunkt, selv om tempoet i opsvinget fortsat er meget usikkert og varierer medlemsstaterne imellem;
5. er endvidere bekymret over, at risikobalancen vedrørende udsigterne for vækst stadig er negativ i en kontekst med ekstraordinær usikkerhed, hvor omfanget af afmatningen og genopretningen afhænger af varigheden og effektiviteten af indeslutningsforanstaltningerne, om de skattemæssige og monetære politikker til afbødning af de negative konsekvenser for indkomster og beskæftigelse giver resultater, og i hvilket omfang, forsyningskapaciteten, den indenlandske efterspørgsel og de internationale forsyningskæder er permanent påvirket;
6. opfordrer til en hurtig revurdering af den systemiske risiko i den finansielle sektor efter pandemien; glæder sig i denne forbindelse over oprettelsen af en arbejdsgruppe vedrørende pandemien i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici; anbefaler, at der medtages en kvalitativ vurdering af idiosynkratisk risiko i fremtidige stresstest;
7. bifalder ECB's indsats for at fastholde prisstabilitet; bemærker, at inflationsmålet ikke er blevet nået systematisk, og at der er brug for øget årvågenhed; understreger, at euroområdet har registreret deflation i de seneste måneder; understreger, at deflation udgør en betydelig risiko for euroområdet, som kræver omfattende indgreb fra ECB's side;
8. glæder sig over, at ECB drøfter tilpasningen af sine inflationsmål; bemærker, at HICP er et meget snævert begreb til måling af inflationen, som undervurderer inflationen i euroområdet som følge af en utilstrækkelig medtagelse af andelen af boligudgifterne i HIPC-kurven⁽³⁾; opfordrer til en justering af kurven, så den afspejler det forhold, at de europæiske husstande bruger 24 % af deres indkomst på boligrelaterede udgifter; opfordrer ECB til også at tage hensyn til inflationen i priserne på aktiver, der bl.a. skyldes lave rentesatser; anerkender udfordringerne i forbindelse med transmissionen af pengepolitikken;
9. værdsætter formand Lagardes stærke opfordring til »fuld tilpasning af finans- og pengepolitikkerne«, samt tilsagnet om at bruge alle de redskaber, der vil sikre de mest effektive, produktive og forholdsmæssige resultater til at støtte euroområdets økonomiske genopretning; understreger, at der er stærk komplementaritet mellem finanspolitikken og pengepolitikken; bifalder ECB's opkøbsprogram på foranledning af den pandemiske nødsituation til støtte for den økonomiske genopretning af euroområdet;

⁽³⁾ Se »Persistent low inflation in the euro area: Mismeasurement rather than a cause for concern?« (Vedvarende lav inflation i euroområdet: En fejlmåling snarere end en anledning til bekymring?) [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614214/IPOL_IDA\(2018\)614214_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614214/IPOL_IDA(2018)614214_EN.pdf).

Onsdag den 10. februar 2021

Pengepolitik

10. bifalder ECB's hurtige og væsentlige pengepolitiske reaktion på covid-19-krisen i en nødsituation; anerkender denne reaktions positive virkninger på den økonomiske situation i euroområdet; forventer, at ECB opretholder sin støtte, så længe det er nødvendigt; noterer sig erklæringen fra medlem af ECB's tilsynsråd Yves Mersch om, at en sådan fleksibilitet ikke vil blive udvidet til andre operationer;

11. understreger, at monetær politik alene ikke vil være tilstrækkelig til at sikre en bæredygtig økonomisk genopretning; understreger, at det er nødvendigt med reformer, der styrker konkurrenceevnen og den sociale samhørighed for at genoprette og styrke den økonomiske vækst i hele Unionen; mener, at den monetære politiks potentiale for at lette genopretningen er begrænset, og opfordrer ECB, idet det respekterer ECB's uafhængighed, til inden for sit mandat at overveje muligheden for at anvende andre ukonventionelle politiske foranstaltninger, der har potentiale til at stimulere økonomien; understreger de afsmittende virkninger af en meget lempelig pengepolitik, såsom indvirkningen på opsparere eller risikoen for inflation i priserne på aktiver; advarer medlemsstaterne mod at tage det lave rentemiljø for givet, da en rentestigning kan have negative virkninger for forvaltningen af de nationale gældsposter;

12. advarer dog mod risikoen for en overdreven værdiansættelse på obligationsmarkedet, som vil kunne medføre vanskeligheder, hvis renterne begynder at stige igen, navnlig for de lande, som er genstand for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, eller de lande, som har et højt gældsniveau;

13. noterer sig betydningen af aktiv monetær politik med hensyn til at lette presset af de finansielle begrænsninger på små og mellemstore virksomheder; konstaterer, at procentdelen af SMV'er, der står over for finansielle begrænsninger, faldt fra 18 % i årene 2009-2012 til 8 % i årene 2016-19; understreger, at covid-19-krisen har en kraftig indvirkning på SMV'er; anerkender betydningen af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder i EU; påpeger i denne forbindelse behovet for at tilskynde til offentlige og private investeringer samt reformer og opfordrer derfor til yderligere bestræbelser på at sikre finansieringen af realøkonomien;

14. opfordrer ECB til at overvåge proportionaliteten af den kvantitative lempelse af risiciene i dens balancer, inflationen i priserne på aktiver og den potentielle fejlfordeling af ressourcer;

15. bemærker virkningerne af de langsigtede lave renter; understreger, at lave renter på den ene side giver muligheder for forbrugere, virksomheder, herunder SMV'er, arbejdstagere og låntagere, som kan drage fordel af et stærkere økonomisk momentum, lavere arbejdsløshed og lavere låneomkostninger; er klar over de uensartede fordelingsmæssige konsekvenser af ECB's politik; opfordrer ECB til at undersøge, hvilken indvirkning dens politikker har på uligheden med hensyn til velstand; beklager på den anden side stigningen i urentable og stærkt forgældede virksomheder, regeringernes reducerede incitament til at gennemføre vækst- og bæredygtighedsfremmende reformer samt skadelige virkninger for forsikringselskaber og pensionsfonde, og understreger den økonomiske byrde, som dette lægger på mange borgere i hele Unionen;

16. noterer sig forbindelsen mellem den monetære politik og de stigende boligpriser i euroområdet; understreger, at det vedvarende høje niveau af husholdninger med for store boligudgifter, der i 2018 lå på 9,6 % af husholdningerne, forventes at stige som følge af pandemien, og anmoder ECB om at evaluere den regionale og sektormæssige virkning samt virkningen på generationsretfærdigheden af sit kvantitative lempelsesprogram for leveomkostninger i hele Unionen;

17. forstår, at alvoren af krisen har tvunget ECB til at flytte fokus væk fra gennemgangen af strategien for den pengepolitiske ramme; bemærker formand Lagardes tilsagn under den monetære dialog den 28. september 2020 om tæt interaktion med parlamentet og sikring af regelmæssige dialoger;

18. understreger, at enhver gennemgang af strategien for den pengepolitiske ramme akut bør overveje karakteren af den europæiske økonomi, som i stigende grad er bundet op på tjenester og er digitaliseret, og det bør vurderes, i hvilket omfang dette hindrer transmissionen af monetære politikker til realøkonomien;

Skridt over for klimaforandringer

19. noterer sig under respekt af ECB's uafhængighed klimaændringernes indvirkning på inflationsdynamikken og transmissionsrisici i den monetære politik; minder om ECB's rolle med hensyn til at opretholde prisstabilitet; minder om, at ECB som en europæisk institution er bundet af Parisaftalen;

Onsdag den 10. februar 2021

20. noterer sig formand Lagardes tilsagn om at undersøge klimavenlige ændringer til ECB's operationer og undersøge alle tilgængelige muligheder for at bekæmpe klimaændringer; opfordrer ECB til at tilpasse sin ramme for sikkerhedsstillelse til klimarelaterede risici og til at offentliggøre sin grad af tilpasning til Parisaftalen samt til at undersøge en sådan tilpasning i banksektoren;
21. opfordrer til en proaktiv og kvalitativ risikostyringstilgang, der integrerer klimaændringsrelaterede systemiske risici;
22. glæder sig over, at køb af grønne obligationer og deres andel i ECB's portefølje fortsat stiger;
23. opfordrer til, at der gøres en indsats for at øge forskningskapaciteten med hensyn til klimaændringernes indvirkning på den finansielle stabilitet og euroområdet;

Andre aspekter

24. opfordrer ECB til at fortsætte sine bestræbelser på at sikre stabiliteten på de finansielle markeder i tilfælde af alle mulige uforudsete scenarier i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af EU;
25. udtrykker bekymring over de stadigt stigende forskelle i Target2-balancerne inden for ESCB; bemærker, at fortolkningen af disse forskelle anfægtes;
26. bemærker resultaterne af analysen foretaget af ECB's taskforce om kryptoaktiver; opfordrer ECS til at håndtere risiciene for hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og andre kriminelle aktiviteter i forbindelse med den anonymitet, som kryptoaktiver giver; opfordrer ECB til at øge sin overvågning af udviklingen af kryptoaktiver, herunder stablecoins, og de øgede risici inden for cybersikkerhed;
27. glæder sig over ECB's analyse og forberedende arbejde hen imod indførelsen af en digital euro; bemærker, at en digital euro ikke udgør et kryptoaktiv; understreger, at en digital euro skal opfylde en række minimumskrav, herunder robusthed, sikkerhed, effektivitet og beskyttelse af privatlivets fred; understreger, at digital euro ikke kan erstatte kontanter som betalingsmiddel; støtter ECB's anbefaling om, at udstedelse af en digital euro bør være tilgængelig uden for euroområdet på en måde, der stemmer overens med målene for eurosystemet, for at stimulere efterspørgslen efter euroen blandt udenlandske investorer og dermed fremme en stærkere rolle for euroen internationalt; opfordrer ECB til at sikre en passende balance mellem at tillade finansiell innovation inden for finansteknologi og sikre finansiell stabilitet;
28. er enig i ECB's betænkeligheder med hensyn til den hurtige vækst i den finansielle sektor uden for bankverdenen, også kendt som skyggebankvirksomhed; understreger behovet for passende regulering af dette område; understreger behovet for, at ECB reducerer den systemiske risiko som følger af, at der findes et stigende antal regulerede enheder, som ikke er banker, men som er samlet omkring banker for at få adgang til deres betalingssystemer;
29. glæder sig over ECB's fortsatte bestræbelser på yderligere at styrke sin beredskabs- og genopretningskapacitet i tilfælde af cyberangreb på bankens strukturer; bemærker med bekymring de nylige tekniske svigt i TARGET2-afviklings-systemet i oktober og november 2020; glæder sig over ECB's efterfølgende undersøgelse af disse svigt og anmoder om, at resultaterne meddeles Parlamentet;
30. anerkender ECB's succes inden for bekæmpelse af falske pengesedler, hvilket fremgår af den vedvarende lave andel af falske pengesedler i det samlede omløb; glæder sig over indførelsen i 2019 af moderniserede 100 EUR- og 200 EUR-sedler med forbedrede sikkerhedslementer; påpeger betydningen af kontanter som betalingsmiddel for EU's borgere; opfordrer ECB til ikke yderligere at reducere mængden af forskellige pengesedler i omløb;
31. opfordrer ECB til at undersøge, hvordan euroens internationale rolle kan styrkes, da det vil øge EU's evne til at udforme dets politik uafhængigt i forhold til andre globale aktører og er et vigtigt element i bevarelsen af Europas økonomiske uafhængighed; konstaterer, at hvis euroen bliver mere attraktiv som reservevaluta, vil det yderligere øge anvendelsen af den internationalt; understreger, at en styrkelse af euroens rolle kræver en uddybning af den europæiske økonomiske og monetære union; glæder sig over ECB's gentagne opfordringer til fuldførelse af bankunionen; understreger, at skabelsen af et veludformet europæisk sikkert aktiv kan fremme finansiell integration og bidrage til at afbøde de negative feedbackløjfer mellem stater og de indenlandske banksektorer;

Onsdag den 10. februar 2021

32. glæder sig over Bulgariens og Kroatiens tiltrædelse af ERM II i juli 2020; støtter fastsættelse af en snarlig måldato for indførelse af euroen i begge lande; glæder sig over ECB's omfattende screening af kroatisk og bulgarske banker i juli og august 2019; minder om, at alle medlemsstater, med undtagelse af Danmark, i henhold til traktaterne er forpligtet til at vedtage den fælles valuta, når de opfylder de i Maastrichttraktaten fastsatte konvergenskriterier;
33. opfordrer ECB til at opretholde sit givtige samarbejde, også med de medlemsstater der ikke er med i euroområdet;

Ansvar

34. tilslutter sig formand Lagardes åbenhed over for en større dialog og understreger behovet for yderligere at styrke ECB's ordninger for ansvarlighed og gennemsigtighed; understreger behovet for at overveje, hvordan Europa-Parlamentets kontrol af ECB og dialogen med de nationale parlamenter kan styrkes; opfordrer til forhandling af en formel interinstitutionel aftale for at formalisere og udvide den eksisterende ansvarlighedspraksis vedrørende de monetære funktioner;

35. udtrykker stærk bekymring over, at kun to af de 25 medlemmer i ECB's Styrelsesråd er kvinder, trods gentagne opfordringer fra Europa-Parlamentet og fra højtstående personer i ECB, herunder fra formand Christine Lagarde, til at forbedre kønsbalancen i nomineringer til EU's økonomiske og monetære anliggender; understreger, at udpegelsen af medlemmer af direktionen bør forberedes omhyggeligt og i fuld åbenhed sammen med Parlamentet i overensstemmelse med traktaterne; opfordrer Rådet til at udarbejde en kønsbalanceret liste over ansøgere for alle kommende ledige stillinger og dele den med Parlamentet for at give det mulighed for at spille en mere meningsfuld rådgivende rolle i udnævnelsesprocessen; beklager, at der hidtil ikke er gjort tilfredsstillende fremskridt; minder om, at ligebehandling af mænd og kvinder er et forfatningsmæssigt princip, som nøje skal overholdes;

36. minder om, at kun to ud af seks medlemmer af ECB's direktion er kvinder; påpeger, at Rådet — uagtet adskillige anmodninger fra Europa-Parlamentet til Rådet om at afhjælpe den manglende balance mellem kønnene i ECB's direktion — ikke har taget denne anmodning alvorligt; minder om, at Parlamentet har påtaget sig ikke at tage hensyn til kandidatlistor, hvis princippet om kønsbalance ikke er blevet overholdt; opfordrer medlemsstaternes regeringer, Det Europæiske Råd, Rådet, Eurogruppen og Kommissionen til aktivt at arbejde hen imod en ligelig kønsfordeling i deres kommende forslag til lister og udnævnelser;

37. glæder sig over ECB's detaljerede og væsentlige feedback, afsnit for afsnit, på Parlamentets input om ECB's årsberetning for 2018; opfordrer ECB til fortsat at forpligte sig på denne form for ansvarlighed og fortsætte med hvert år at offentliggøre sin skriftlige feedback på Parlamentets beslutning om ECB's årsberetning;

38. noterer sig den tyske forbundsforfatningsdomstols afgørelse af 5. maj 2020 om ECB samt ECB's Styrelsesråds erklæring af samme dato; anerkender ECB's fortsatte proportionalitetsvurdering af alle programmer; noterer sig ECB's efterfølgende beslutning om at sende ikkeoffentlige dokumenter vedrørende opkøbsprogrammet under den offentlige sektor (PSPP) til Europa-Parlamentet, den tyske Forbundsdag og Bundesbank;

39. anerkender og lykønsker ECB og formand Lagarde for den igangværende indsats for at forbedre kommunikationen og gennemsigtigheden i forhold til Parlamentet; er endvidere enig med formand Lagarde i, at ECB skal forbedre sin kommunikation til borgerne om virkningen af dens politikker; foreslår på den anden side en regelmæssig dialog for lukkede døre mellem medlemmerne af Parlamentets Økonomi og Valutaudvalg og de relevante repræsentanter for ECB efter offentliggørelsen af den seneste protokol fra Styrelsesrådets møder for at vurdere ECB's beslutninger forud for og parallelt med de monetære dialoger;

40. glæder sig over offentliggørelsen af ECB's etiske komité's udtalelser om tilfælde af interessekonflikter og lønnet beskæftigelse efter mandatets udløb for medlemmerne af ECB's direktion, Styrelsesrådet og bestyrelsen; opfordrer ECB til at sikre uafhængigheden af medlemmerne af dens interne revisionsudvalg, sikre, at den etiske komité ikke ledes af en tidligere formand eller andre tidligere medlemmer af Styrelsesrådet eller af nogen, der kan have en interessekonflikt, og til at udvise den samme gennemsigtighed med hensyn til potentielle interessekonflikter og lønnet beskæftigelse efter mandatets ophør;

41. bemærker, at ECB »genovervejer« sin politik om at give cheføkonomen mulighed for at foretage private telefonopkald med større investorer efter møder, hvor der træffes politiske beslutninger, men mener, at denne praksis straks skal ophøre, da den mangler gennemsigtighed;

Onsdag den 10. februar 2021

42. forstærker sin opfordring til vedtagelse af en udvidet politik for whistleblowing og en revision af ECB's personaleregler, der som minimum er tilpasset de standarder og mål, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten⁽⁴⁾, for både at beskytte whistleblowere og hjælpe dem med at gøre opmærksom på problemer uden at være bange for repressalier, herunder ved at give anonymitet, hvor det er nødvendigt;

43. opfordrer til offentliggørelse af mere detaljerede oplysninger om personalespørgsmål og ledelsesmæssige spørgsmål i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU om offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger⁽⁵⁾;

o

o o

44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (EUT L 330 af 15.11.2014, s. 1).

Onsdag den 10. februar 2021

P9_TA(2021)0040

Den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi

Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi (2020/2077(INI))

(2021/C 465/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 med titlen »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« (COM(2020)0098) og arbejdsdokumentet »Leading the way to a global circular economy: status og fremtidsudsigter« (SWD(2020)0100),
- der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til målene for bæredygtig udvikling, herunder mål nr. 12 »Ansvarligt forbrug og produktion« og mål nr. 15 »Livet på land«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 med titlen »En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje — På vej mod et giftfrit miljø« (COM(2020)0667) ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om en strategi for bæredygtig brug af kemikalier ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 om en ny industristrategi for Europa (COM(2020)0102),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380),
- der henviser til rapporten fra maj 2019 fra Den Mellemsstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) om en global vurdering af biodiversitet og økosystemtjenester,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system« (COM(2020)0381),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. oktober 2018 med titlen »En bæredygtig europæisk bioøkonomi: Større økonomisk, social og miljømæssig sammenhæng« (COM(2018)0673),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. januar 2018 om en EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi (COM(2018)0028),
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om klimaændringer — en europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi i overensstemmelse med Parisaftalen ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2017 om længere levetid for produkter: fordele for forbrugere og virksomheder ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2018 om gennemførelsen af pakken om den cirkulære økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:f815479a-0f01-11eb-bc07-01aa75ed71a1.0022.02/DOC_1&format=PDF

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0201.

⁽³⁾ EUT C 23 af 21.1.2021, s. 116.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0078.

⁽⁵⁾ EUT C 334 af 19.9.2018, s. 60.

⁽⁶⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 65.

⁽⁷⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 146.

Onsdag den 10. februar 2021

- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om en omfattende europæisk strategi for energilagring ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand ⁽⁹⁾,
- der henviser til forslaget til det ottende miljøhandlingsprogram, som Kommissionen forelagde den 14. oktober 2020, navnlig det prioriterede mål om at fremskynde overgangen til en cirkulær økonomi, jf. forslagens artikel 2, stk. 2, litra c),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),
- der henviser til særberetningerne fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) om klimaændringer, ørkendannelse, jordforringelse, bæredygtig arealforvaltning, fødevarerik sikkerhed og drivhusgasstrømme i terrestriske økosystemer og om havet og kryosfæren i et klima under forandring, IPCC's særberetning med titlen »Global Warming of 1,5 °C«, IPCC's femte vurderingsrapport (AR5) og IPCC's sammenfattende rapport fra september 2018,
- der henviser til den første handlingsplan for den cirkulære økonomi, der blev lanceret i 2015 (Kommissionens meddelelse af 2. december 2015 med titlen »Kredsløbet lukkes — en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi« (COM(2015)0614), og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne plan,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2020 om en strategi for bæredygtig brug af kemikalier ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2018 om en EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2018 om gennemførelse af pakken om cirkulær økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 31. maj 2018 om gennemførelsen af direktivet om miljøvenligt design ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/904 af 5. juni 2019 om reduktion af visse plastprodukters miljøpåvirkning ⁽¹⁵⁾,
- der henviser til revisionen af EU's affaldslovgivning, der blev vedtaget i 2018: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald ⁽¹⁶⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald ⁽¹⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/850 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald ⁽¹⁸⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/849 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr ⁽¹⁹⁾,

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0198.

⁽⁹⁾ EUT L 177 af 5.6.2020, s. 32.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0201.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0005.

⁽¹²⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 136.

⁽¹³⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 146.

⁽¹⁴⁾ EUT C 76 af 9.3.2020, s. 192.

⁽¹⁵⁾ EUT L 155 af 12.6.2019, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 109.

⁽¹⁷⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 141.

⁽¹⁸⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 100.

⁽¹⁹⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 93.

Onsdag den 10. februar 2021

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger ⁽²⁰⁾ (»CLP-forordningen«),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2017 med titlen »Affald-til-energis rolle i den cirkulære økonomi« (COM(2017)0034),
 - der henviser til »Global Resources Outlook 2019« ⁽²¹⁾ og rapporter om ressourceeffektivitet og klimaændringer ⁽²²⁾ fra Det Internationale Ressourcepanel,
 - der henviser til den videnskabelige artikel »Evaluating scenarios toward zero plastic pollution« ⁽²³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Udvalget om International Handel, Transport- og Turismeudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A9-0008/2021),
- A. der henviser til, at Det Internationale Ressourcepanel i sin rapport »Global Resources Outlook 2019« vurderer, at halvdelen af de samlede drivhusgasemissioner og over 90 % af tabet af biodiversitet og vandbelastningen skyldes udvinding og forarbejdning af ressourcer; der henviser til, at den globale økonomi forbruger ressourcer svarende til 1,5 gange jordens ressourcer, og at det allerede nu ville være nødvendigt med 3 jordkloder, hvis alle forbrugte med den hastighed, som en gennemsnitlig EU-borger gør, og der henviser til, at en betydelig reduktion af vores samlede brug af naturressourcer og af vores produktion af affald bør være det helt overordnede mål med den cirkulære økonomi; der henviser til, at dette vil kræve en afkobling af den økonomiske vækst fra ressourceforbruget under hensyntagen til sondringen mellem absolut og relativ afkobling;
- B. der henviser til, at disse tal illustrerer, at bæredygtig anvendelse af ressourcerne, især de primære råstoffer, spiller en central rolle, og at det er nødvendigt at øge indsatsen på alle niveauer og overalt i hele verden; der henviser til, at begrebet cirkulær økonomi pr. definition er horisontalt og vil bidrage væsentligt til opfyldelsen af andre miljømål, herunder målene i Parisaftalen;
- C. der henviser til, at omstillingen til en cirkulær økonomi spiller en afgørende rolle med hensyn til at reducere EU's drivhusgasemissioner og nå EU's klimamål for 2030 og målet om drivhusgasneutralitet senest i 2050, og kræver en gennemgribende omdannelse af værdikæder overalt i økonomien;
- D. der henviser til, at et skift til en cirkulær økonomi har potentiale til at fremme bæredygtige forretningspraksisser, og der henviser til, at europæiske virksomheder og økonomier forventes at gå forrest i rækken af dem, der gennemfører, og også høster fordelene ved et globalt kapløb mod cirkularitet på grund af EU's veludviklede forretningsmodeller, vores cirkulære viden og vores ekspertise inden for genanvendelse;
- E. der henviser til, at principperne om den cirkulære økonomi bør være et centralt element i enhver industripolitik på EU-plan og nationalt plan såvel som i medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten;
- F. der henviser til, at det samlede energiforbrug i EU er betydeligt, og at indsatsen for den cirkulære økonomi også bør omfatte energieffektivitet og bæredygtig tilvejebringelse af energikilder;
- G. der henviser til, at den cirkulære økonomi er relevant for flere af målene for bæredygtig udvikling, herunder mål nr. 12 »Ansvarligt forbrug og produktion« og mål nr. 13 »Klimainsats«;
- H. der henviser til, at forhindring af affald og forurening via design er et af principperne i den cirkulære økonomi;

⁽²⁰⁾ EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

⁽²¹⁾ <https://www.resourcepanel.org/reports/global-resources-outlook>

⁽²²⁾ <https://resourcepanel.org/reports/resource-efficiency-and-climate-change>

⁽²³⁾ <https://science.sciencemag.org/content/369/6510/1455>

Onsdag den 10. februar 2021

- I. der henviser til, at den cirkulære økonomi ifølge nye undersøgelser har potentialet til at øge EU's BNP med yderligere 0,5 % og skabe over 700 000 nye arbejdspladser inden 2030 ⁽²⁴⁾ og til samtidig at forbedre arbejdspladsernes kvalitet; der henviser til, at antallet af job med tilknytning til den cirkulære økonomi i EU i perioden 2012-2018 voksede med 5 % og nåede op på omkring 4 mio.; der henviser til, at genfrestilling i EU, med understøttende politikker og investeringer i industrien, i 2030 forventes at kunne nå op på en årlig værdi på mellem 70 og 100 mia. EUR og en dertil hørende beskæftigelse på mellem 450 000 og næsten 600 000 arbejdspladser;
- J. der henviser til, at bæredygtig og ansvarlig tilvejebringelse af primære råstoffer er helt afgørende for at opnå ressourceeffektivitet og opfylde målene for den cirkulære økonomi; der henviser til, at der derfor skal udarbejdes standarder for bæredygtig tilvejebringelse af prioriterede materialer og råvarer;
- K. der henviser til, at op til 80 % af produkters miljøindvirkning bestemmes i designfasen, og at kun 12 % af de materialer, der bruges af EU's industri, er genbrugsmaterialer;
- L. der henviser til, at den rivende udvikling inden for e-handel har øget emballageaffaldet betydeligt, herunder engangsplast- og papaffald; der henviser til, at transport af affald til tredjelande fortsat giver anledning til bekymring;
- M. der henviser til, at det skønnes, at der genereres 88 mio. t fødevareraffald om året i EU, og at mere end 50 % af fødevareraffaldet skønnes at komme fra husholdninger og forbrugerleddet; der henviser til, at fødevareraffald har betydelige miljømæssige konsekvenser og tegner sig for omkring 6 % af EU's samlede drivhusgasemissioner;
- N. der henviser til, at plast skaber miljøproblemer, hvis det ikke håndteres korrekt, f.eks. på grund af henkastning af affald og at det er vanskeligt at genbruge og genanvende, problematiske stoffer, drivhusgasemissioner og ressourceforbrug;
- O. der henviser til, at ECHA har vedtaget en videnskabelig udtalelse om begrænsning af brugen af mikroplast, der bevidst tilsættes til produkter på EU/EØS-markedet, i koncentrationer på over 0,01 vægtprocent;
- P. der henviser til, at den mængde tøj, der købes pr. person i EU, ifølge Det Europæiske Miljøagentur skøn steg med 40 % mellem 1996 og 2012, samtidig med at over 30 % af det købte tøj i Europa ikke er blevet brugt i mindst et år; der endvidere henviser til, at over halvdelen tøjet ikke genbruges, men ender i husholdningsaffaldet og efterfølgende sendes til forbrænding eller på lossepladsen ⁽²⁵⁾;
- Q. der henviser til, at der er gået over to år, siden IPCC udgav sin særberetning om global opvarmning på 1,5 °C, hvoraf det fremgik, at en begrænsning af den globale opvarmning til 1,5 °C ville kræve hurtige, vidtrækkende og hidtil usete forandringer inden for alle dele af samfundet;
1. glæder sig over den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi; fremhæver, at den cirkulære økonomi kombineret med ambitionen om nulforurening med henblik på et giftfrit miljø er nøglen til at mindske det europæiske forbrugs og den europæiske produktions samlede miljøaftryk, hvorved man respekterer jordklodens begrænsninger og beskytter menneskenes sundhed og samtidig sikrer en konkurrencedygtig og innovativ økonomi; understreger det store bidrag, som den cirkulære økonomi kan yde til at nå målene i Parisaftalen, konventionen om den biologiske mangfoldighed og FN's mål for bæredygtig udvikling;
2. opfordrer Kommissionen til at fremlægge alle initiativerne under handlingsplanen og hvad det angår overholde de datoer, der er fastsat i bilaget til meddelelsen, og til at basere hvert lovgivningsforslag på en omfattende konsekvensanalyse; understreger, at det er vigtigt også at tage omkostningerne ved ikke at gøre noget i betragtning;
3. understreger, at den cirkulære økonomi kan levere løsninger på de nye udfordringer, som covid-19-krisen har forårsaget og tydeliggjort, ved at styrke værdikæderne i EU og globalt og mindske deres sårbarhed og ved at gøre europæiske industrielle økosystemer mere modstandsdygtige og bæredygtige såvel som konkurrencedygtige og lønsomme; bemærker, at dette vil fremme EU's strategiske autonomi og bidrage til jobskabelse; understreger, at covid-19-pandemien har vist nødvendigheden af et gunstigt miljø for den cirkulære økonomi; opfordrer medlemsstaterne til at integrere den cirkulære økonomi i deres nationale genopretnings- og resiliensplaner;

⁽²⁴⁾ https://www.ellenmacarthurfoundation.org/assets/downloads/publications/EllenMacArthurFoundation_Growth-Within_July15.pdf

⁽²⁵⁾ Environmental Indicator Report 2014: Environmental Impacts of Production-Consumption Systems in Europe. Det Europæiske Miljøagentur, 2014.

Onsdag den 10. februar 2021

4. tror på, at en cirkulær økonomi er vejen frem, for at EU og europæiske virksomheder kan forblive innovative og konkurrencedygtige på et globalt marked samtidig med, at de mindsker deres miljøaftryk; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at foretage direkte investeringer for at opskalere initiativer inden for den cirkulære økonomi og støtte innovation; mener, at EU's økonomiske genopretningsplan (Next Generation EU) såvel som Fonden for Retfærdig Omstilling og Horisont Europa bør anvendes til at indføre og fremme initiativer, praksisser, infrastruktur og teknologi inden for den cirkulære økonomi;
5. understreger, at en forbedring af det indre markeds funktionsmåde er en forudsætning for at opnå en cirkulær økonomi i EU; understreger navnlig vigtigheden af en korrekt gennemførelse og effektiv håndhævelse af de eksisterende regler for et velfungerende og bæredygtigt indre marked; minder om, at EU både er verdens næststørste økonomiske magt og verdens største handelsmagt; påpeger, at det indre marked er et stærkt redskab, som skal anvendes til at udvikle bæredygtige og cirkulære produkter og teknologier, der bliver morgendagens standarder, og som dermed gør det muligt for borgerne at købe prismæssigt overkommelige produkter, som er sikre, sunde og respekifulde over for vores planet;
6. understreger, at det er nødvendigt, at den økonomiske vækst afkobles fuldstændigt fra ressourceforbruget; opfordrer Kommissionen til at foreslå videnskabeligt baserede bindende EU-mål på mellemlang og lang sigt for reduktion af såvel brugen af primære råstoffer som miljøpåvirkninger; opfordrer til, at der fastsættes EU-mål ved hjælp af en tilgang med tilbageskrivninger for at sikre, at de politiske målsætninger er på en troværdig vej mod opnåelsen af en kulstofneutral, miljømæssigt bæredygtig, giftfri og fuldt ud cirkulær økonomi inden for vores jordklodes begrænsninger senest i 2050;
7. opfordrer Kommissionen til at foreslå bindende EU-mål for 2030 for at reducere EU's materiale- og forbrugsfodafttryk i væsentlig grad og bringe dem inden for klodens begrænsninger inden 2050 ved hjælp af de indikatorer, der skal vedtages inden udgangen af 2021 som led i den opdaterede overvågningsramme; opfordrer Kommissionen til at bygge videre på de eksempler, der er set hos de mest ambitiøse medlemsstater, samtidig med at der tages behørigt hensyn til forskelle i medlemsstaternes udgangspunkter og iboende muligheder;
8. opfordrer indtrængende Kommissionen til senest i 2021 at indføre harmoniserede, sammenlignelige og ensartede cirkularitetsindikatorer, herunder indikatorer for materialefodafttryk og forbrugsfodafttryk, såvel som en række delindikatorer for ressourceeffektivitet og økosystemtjenester; mener, at disse indikatorer bør måle ressourceforbrug og ressourceproduktivitet og omfatte import og eksport på EU-, medlemsstats- og sektorniveau og være i overensstemmelse med harmoniserede metoder til livscyklusvurdering og regnskabsførelse for naturkapital; mener også, at de bør anvendes på tværs af Unionens politikker, finansielle instrumenter og lovgivningsmæssige initiativer;
9. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at opdatere og revidere overvågningsrammen for den cirkulære økonomi; beklager, at den gældende overvågningsramme ikke indeholder et omfattende og helhedsorienteret sæt indikatorer, som gør det muligt at måle afkoblingen af økonomisk vækst fra ressourceanvendelse og miljøindvirkning; fremhæver, at overvågningsrammen bør omfatte ovennævnte indikatorer for cirkularitet og derudover hele rækken af målsætninger og konkrete tiltag i handlingsplanen for den cirkulære økonomi med henblik på at tilvejebringe et effektivt instrument til måling af cirkularitet og fremgang mod opnåelsen af de heri fastsatte målsætninger på en altomfattende måde;
10. fremhæver også nødvendigheden af en videnskabeligt robust måling til at opfange synergier mellem den cirkulære økonomi og afbødning af klimaændringer, herunder ved måling af CO₂-fodafttryk;
11. fremhæver de muligheder, der ligger i en optimeret udnyttelse af produkter og tjenester, ud over foranstaltninger, der forlænger livscyklusserne og brugen af materialer; fremhæver i denne sammenhæng navnlig mulighederne for at kombinere løsninger inden for den cirkulære økonomi og digitalisering; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde politikker til støtte for nye bæredygtige og cirkulære forretningsmodeller, f.eks. tilgange, hvor produkter betragtes som tjenesteydelser (product-as-a-service, PaaS), der sparer ressourcer og mindsker miljøpåvirkningerne og samtidig sikrer beskyttelse af forbrugerne; opfordrer Kommissionen til at fremme sådanne »produkt som en tjenesteydelse«-tilgange i det nye initiativ for bæredygtige produkter og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fjerne unødige lovgivningsmæssige og skattemæssige hindringer for dem og fremme udviklingen af infrastrukturer, der muliggør cirkularitet og en bæredygtig digital økonomi; minder om, at digitaliseringen også har betydelige klima- og miljømæssige konsekvenser såsom et stigende energibehov, udvinding af råstoffer og generering af elektronisk affald; opfordrer Kommissionen til at vurdere og imødegå disse udfordringer ved at fastlægge en metode til overvågning og kvantificering af de miljømæssige virkninger af digitale teknologier, strukturer og tjenester, herunder datacentre, og ved at foreslå foranstaltninger — herunder, hvor det er relevant, lovgivningsmæssige foranstaltninger — til at sikre, at digitale løsninger er miljømæssigt bæredygtige, og i den forbindelse sætte energieffektivitet, reduktion af drivhusgasemissioner og ressourceforbrug og etablering af en cirkulær økonomi i centrum for en bæredygtig digital omstilling;

Onsdag den 10. februar 2021

12. opfordrer Kommissionen til at udpege til de lovgivningsmæssige foranstaltninger og andre tiltag, som er nødvendige for at fjerne administrative og juridiske hindringer for en cirkulær dele- og tjenesteydelsesøkonomi, og til at skabe incitamenter til at udvikle den; opfordrer især Kommissionen til at undersøge løsninger på udfordringer såsom spørgsmål om ansvar og ejendomsret i forbindelse med dele- og tjenesteydelsesøkonomien, idet der tages hensyn til, at forbedret retssikkerhed for både producenter og forbrugere er altafgørende for at åbne muligheder for disse begreber; foreslår, at Kommissionen overvejer at udvikle en europæisk strategi for dele- og tjenesteydelsesøkonomien, der behandler disse spørgsmål, samtidig med at den også behandler sociale spørgsmål;
13. understreger behovet for en bedre forståelse af, hvordan kunstig intelligens-teknologier kan understøtte en cirkulær økonomi ved at tilskynde til deres anvendelse inden for design, forretningsmodeller og infrastruktur; påpeger betydningen af at behandle digitalisering som en katalysator for cirkulær økonomi, navnlig når det drejer sig om produktpas eller materialeoplysninger i forbindelse med et EU-dækkende »datarum«; understreger, at forbedring af datatilgængelighed og -deling vil være afgørende, samtidig med at der sikres et aktivt samarbejde mellem interessenter for at sikre, at nye tilgange forbliver retfærdige og inklusive, og at privatlivets fred og datasikkerheden beskyttes;
14. understreger behovet for at skabe økonomiske incitamenter og de rette lovgivningsmæssige rammer for innovation inden for cirkulære løsninger, materialer og forretningsmodeller og samtidig fjerne markedsforvridende subsidier og miljøskadelige subsidier, og opfordrer til at støtte dette i den nye industristrategi for Europa og SMV-strategien; fremhæver den særlige rolle, som first movers, SMV'er (små og mellemstore virksomheder) og nystartede virksomheder spiller i omstillingen til en cirkulær økonomi; understreger, at forskning i bæredygtige materialer, processer, teknologier og produkter samt i industriel opskalering af dem kan give europæiske virksomheder en konkurrencemæssig fordel på verdensplan; understreger, at der er brug for politikker på EU-plan og nationalt plan for at støtte frontløberne i den cirkulære økonomi og cirkulære forretningsmodeller;
15. understreger nødvendigheden af at inddrage den europæiske industri som en aktør i omstillingen til en mere cirkulær økonomi; minder om den afgørende rolle, som foranstaltninger inden for den cirkulære økonomi spiller med hensyn til at opnå industriel dekarbonisering; efterlyser cirkulære tilgange i industrien, på alle niveauer af produktdesign, tilvejebringelse af materialer, genbrug og genanvendelse af produkter, og i affaldshåndteringen, og understreger, at det er nødvendigt at stimulere udviklingen af førende markeder inden for bæredygtige industrimaterialer og -produkter;
16. opfordrer virksomhederne til at udarbejde omstillingsplaner som en del af deres årlige rapportering, hvori de beskriver, hvordan og hvornår de har til hensigt at opnå klimaneutralitet, cirkulær økonomi og bæredygtighed;
17. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere de løsninger, der giver minimale administrative byrder, og til at styrke udviklingen af offentlig-private partnerskaber for forskning og udvikling, der skaber systemiske og helhedsorienterede løsninger;
18. opfordrer Kommissionen til at opstille et regelsæt for certificering af alle naturbaserede og teknologiske løsninger til kulstoffjernelse, herunder kulstofopsamling, -lagring og -udnyttelse;
19. understreger den afgørende rolle, som biomimetik spiller som drivkraft bag cirkularitet, idet det fremmer biomimetiske løsninger, der i kraft af designet minimerer anvendelsen af materiale, energi og toksiske forbindelser og skaber bæredygtige, regenerative og innovative løsninger inspireret af naturen, som kan anvendes i en lang række forskellige sektorer;
20. opfordrer til at sikre tilstrækkelige medarbejder- og budgetressourcer til de af Kommissionens tjenestegrene, som har til opgave at sikre en vellykket gennemførelse af handlingsplanen; understreger, at tildelingen af ressourcer skal svare til både nuværende og langsigtede politiske prioriteringer, og forventer derfor i forbindelse med den europæiske grønne pagt en betydelig styrkelse af menneskelige ressourcer i Kommissionens Generaldirektorat for Miljø i særdeleshed;

En politisk ramme for bæredygtige produkter

21. understreger behovet for at ændre den lineære brug-og-smid-væk-økonomi til en ægte cirkulær økonomi baseret på følgende principper: reduktion af energi- og ressourceforbruget, bevarelse af værdi i økonomien, affaldsforebyggelse, undgåelse af affald og skadelige stoffer og forurening ved hjælp af designet, bevaring af produkter og materialer i brug og i lukkede kredsløb, beskyttelse af menneskers sundhed, fremme af forbrugerfordele og genoprettelse af naturlige systemer; mener, at disse mål bør være retningsgivende for den nye politiske ramme for bæredygtige produkter og strategien for den

Onsdag den 10. februar 2021

cirkulære økonomi som helhed samt industristrategien; understreger, at det er nødvendigt fuldt ud at integrere bæredygtig cirkulær systemtænkning i alle aktiviteter, herunder politikker, produkter, produktionsprocesser og forretningsmodeller;

22. understreger, at bæredygtige, cirkulære, sikre og ugiftige produkter og materialer bør blive normen på EU-markedet og ikke undtagelsen og bør betragtes som standardvalget, som er attraktivt, prismæssigt overkommeligt og tilgængeligt for alle forbrugere; glæder sig derfor over Kommissionens plan om at komme med et lovgivningsinitiativ om bæredygtige produkter for at fastsætte horisontale principper for produktpolitik og bindende krav til produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet;

23. bakker kraftigt op om udvidelsen af anvendelsesområdet for direktivet om miljøvenligt design⁽²⁶⁾ til at omfatte ikkeenergi-relaterede produkter og fastsætte horisontale bæredygtighedsprincipper og produktspecifikke standarder for ydeevne, holdbarhed, genbrugelighed, reparerbarhed, egenskaben at være uden giftvirkning, opgraderingsegenskaber, genanvendelighed, genanvendt indhold og ressource- og energieffektivitet hos produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet, og opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag herom i 2021; gentager samtidig sin opfordring til Kommissionen om at være ambitiøs i gennemførelsen af miljøvenligt design i forbindelse med alle energiforbrugende produkter inden for det nuværende anvendelsesområde for direktivet om miljøvenligt design, også for så vidt angår aspekter fra den cirkulære økonomi;

24. understreger betydningen af at opretholde en sammenhængende og klar EU-lovramme for bæredygtige produkter og fremhæver behovet for at styrke synergien med andre politikker, herunder EU-miljømærket; understreger, at det parallelt med lovbestemte minimumsstandarder for produktdesign er vigtigt at skabe markedsincitament for de mest bæredygtige virksomheder og bæredygtige produkter og materialer;

25. opfordrer Kommissionen til at foreslå bindende mål for materiale- og miljøfodaftryk for hele produktets livscyklus for hver produktkategori, der bringes i omsætning på EU-markedet, herunder de mest kulstofintensive halvfabrikata; opfordrer også Kommissionen til at foreslå produktspecifikke og/eller sektorspecifikke bindende mål for genanvendt indhold og samtidig hermed sikre de pågældende produkters ydeevne og sikkerhed, og at de er designet med henblik på genanvendelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at etablere understøttende teknologiske, lovgivningsmæssige og markeds-mæssige betingelser for at nå disse mål og til at tage hensyn til de nødvendige industrielle ændringer og investeringscyklusserne i hver sektor; opfordrer samtidig indtrængende Kommissionen til at overveje obligatoriske krav for at øge tjenesteydelsers bæredygtighed;

26. støtter planen om at indføre digitale produktpas for at hjælpe virksomheder, forbrugere og markedsovervågningsmyndigheder med at holde rede på et produkts klimamæssige, miljømæssige, sociale og andre virkninger i hele værdikæden og tilvejebringe pålidelige, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om produktets holdbarhed og dets vedligeholdelses-, genbrugs-, reparations- og demonteringsmuligheder og håndtering, når det er udtjent, samt dets sammensætning med hensyn til anvendte materialer og kemikalier og deres miljømæssige og andre virkninger; opfordrer Kommissionen til at vurdere mulighederne for en mærkning med dette; mener, at produktpassene bør indføres på en sådan måde, at unødige reguleringsmæssige byrder for virksomheder, navnlig SMV'er, undgås; mener, at de bør være kompatible med andre digitale værktøjer såsom det kommende bygningsrenoveringspas og SCIP-databasen;

27. understreger, at det er af afgørende betydning at opnå ugiftige og genoprettende materialecyklusser for, at den cirkulære økonomi kan blive en succes, og for skabelsen af et bæredygtigt indre marked og i sidste ende for at sikre et giftfrit miljø for Europas borgere; gentager derfor de holdninger, der blev indtaget i sin beslutning om en kemikaliestrategi for bæredygtighed og sin beslutning om samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen, og insisterer på hurtige tiltag til gennemførelse af den kemiske strategi for bæredygtighed hen imod et giftfrit miljø;

28. fremhæver forbrugernes ret til mere præcise, harmoniserede og omhyggelige oplysninger om produkters og tjenesteydelsers miljø- og klimapåvirkninger gennem hele deres livscyklus, herunder med hensyn til holdbarhed og reparerbarhed, og opfordrer til foranstaltninger mod grønvaskning og falske miljøanprisninger af produkter, der tilbydes både online og offline; støtter kraftigt Kommissionens hensigt om at fremsætte forslag til regulering af anvendelsen af grønne anprisninger gennem etablering af solide og harmoniserede beregningsmetoder, der dækker hele værdikæden og er baseret på harmoniserede indikatorer og livscyklusvurderinger såsom miljøaftryk, herunder med hensyn til affalds-

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

Onsdag den 10. februar 2021

forebyggelse, anvendelse af råvarer, undgåelse af skadelige stoffer, produktets holdbarhed og levetid samt design, således at det kan repareres og genanvendes; understreger endvidere, at det er nødvendigt at håndhæve det nyligt ændrede direktiv 2005/29/EF⁽²⁷⁾ gennem proaktive foranstaltninger til håndtering af grønne anprisninger;

29. opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingen af digitale redskaber til at give forbrugerne oplysninger og dermed mulighed for forbrugerindflydelse i den digitale tidsalder; understreger vigtigheden af onlineplatforme og markedspladser, når det drejer sig om at fremme bæredygtige produkter og tjenesteydelser, og bemærker, at de kan give forbrugerne klarere og mere letforståelige oplysninger om holdbarheden og reparerbarheden af de produkter, som udbydes der;

30. understreger behovet for at styrke EU-miljømærket som et benchmark for miljømæssig bæredygtighed ved at øge markedets og forbrugernes bevidsthed og anerkendelse heraf, fastsætte omfattende standarder og udvide ordningen yderligere til relevante produkter samt lette brugen heraf ved offentlige indkøb;

31. støtter de planlagte initiativer til at forbedre produkters holdbarhed og reparerbarhed i overensstemmelse med princippet om affaldsforebyggelse i affaldshierarkiet og samtidig styrke forbrugernes rettigheder på både virksomhed-til-forbruger- og virksomhed-til-virksomhed-markeder; glæder sig derfor meget over de planlagte initiativer til etablering af en ny »ret til reparation«, der som minimum bør omfatte produkternes forlængede livscyklus, adgang til reservedele og til omfattende information samt til overkommelige reparationstjenester for forbrugerne;

32. opfordrer i denne forbindelse til, at der iværksættes foranstaltninger, som sikrer alle markedsdeltagere gratis adgang til nødvendig reparations- og vedligeholdelsesinformation, herunder oplysninger om reservedele og softwareopdateringer, samtidig med at der tages hensyn til forbrugersikkerheden som en bydende nødvendighed, og uden at det berører direktiv (EU) 2016/943⁽²⁸⁾, til, at der iværksættes foranstaltninger, som sikrer adgang til reservedele uden urimelige hindringer for alle aktører i reparationsbranchen, herunder uafhængige reparatører, og forbrugere, til, at der fastsættes obligatoriske minimumsfrister for, hvor længe der skal være adgang til reservedele og/eller opdateringer og maksimumsfrister for levering af en lang række produktkategorier, som tager højde for deres særlige karakteristika, samt til at vurdere, hvordan reparation kan fremmes inden for rammerne af den retlige garantiordning; understreger, at sælgere bør informere alle markedsdeltagere om, hvorvidt deres produkter kan repareres;

33. opfordrer med henblik på at lette forbrugernes beslutningstagning til, at der indføres en klar, letforståelig og harmoniseret mærkning, der kunne tage form af et indeks, af produktets holdbarhed (dvs. dets forventede levetid) og reparerbarhed samt til, at der udvikles et ensartet pointsystem for reparerbarhed, og indføres brug af målere i forbindelse med visse produktkategorier; opfordrer til, at der indføres minimumskrav til information i henhold til direktiv 2005/29/EF og direktiv 2011/83/EU⁽²⁹⁾; anmoder Kommissionen om, når den forbereder sin gennemgang af direktiv (EU) 2019/771⁽³⁰⁾, at overveje at udvide såvel de lovbaserede garantirettigheder som reglerne om omvendt bevisbyrde for visse produktkategorier, hvis forventede levetid er længere, og om at indføre direkte producentansvar;

34. opfordrer til, at der indføres lovgivningsmæssige foranstaltninger til at sætte en stopper for praksisser, der resulterer i planlagt forældelse, også ved at overveje at tilføje sådanne praksisser til listen i bilag I til direktiv 2005/29/EF;

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/943 af 8. juni 2016 om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger (forretningshemmeligheder) mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse (EUT L 157 af 15.6.2016, s. 1).

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28).

Onsdag den 10. februar 2021

35. glæder sig over Kommissionens planer om at indføre lovgivning, der forbyder tilintetgørelse af usolgte holdbare varer, medmindre de udgør en trussel for sikkerheden eller sundheden; understreger, at genanvendelse, genbrug og omfordeling af ikkefødevarer bør være normen og bør håndhæves gennem lovgivning;

36. understreger behovet for at sætte skub i det indre marked for bæredygtige produkter og mener, at den offentlige sektor bør føre an; bemærker, at offentlige myndigheder ofte stadig kun anvender laveste pris som tildelingskriterium i forbindelse med valg af det bedste tilbud på varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder; støtter indførelsen af obligatoriske minimumskriterier og -mål for grønne offentlige indkøb i sektorspecifik lovgivning;

37. fremhæver den rolle, som grønne offentlige indkøb spiller i at fremskynde omstillingen til en bæredygtig og cirkulær økonomi, og betydningen af at gennemføre grønne offentlige indkøb i forbindelse med EU's økonomiske genopretning;

38. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremsætte et lovforslag om grønne offentlige indkøbsprocedurer; mener, at genanvendte, reparerede, genfremstillede, istandsatte produkter og andre energi- og ressourceeffektive produkter og løsninger, der minimerer miljøpåvirkningerne i hele livscyklussen, er standardvalget i alle offentlige indkøb i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt, og at, hvis de ikke foretrækkes, »følg eller forklar«-princippet da bør finde anvendelse; anmoder også Kommissionen om at udarbejde retningslinjer til støtte for virksomheders bæredygtige indkøb; opfordrer til, at Kommissionen og medlemsstaterne forpligtes til at rapportere om bæredygtigheden i deres afgørelser om offentlige indkøb, samtidig med at nærhedsprincippet respekteres;

39. understreger behovet for at fremme høj kvalitet af materialeindsamlingsstrømme, genbrug og genanvendelse for at bevare materialerne med så høj værdi som mulig og for at opnå rene, ugiftige og bæredygtige lukkede materialekredsløb; understreger, at det er nødvendigt at øge tilgængeligheden og kvaliteten af genvundet materiale, og i den forbindelse fokusere på et materiales evne til at bevare dets iboende egenskaber efter genanvendelse og dets evne til at erstatte primære råstoffer i fremtidige anvendelser; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at stimulere både øget genanvendelighed i produktdesign og foranstaltninger såsom effektive systemer for særskilt indsamling og returpant; efterlyser støtte til etablering af genanvendelsesanlæg og -kapacitet, hvor disse ikke allerede findes, i overensstemmelse med princippet om, at de skal være i nærområdet;

40. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte udviklingen af infrastruktur af høj kvalitet til indsamling, sortering og genbrug og genanvendelse af materialer og til at støtte forskning i udvikling af nye innovative teknologier, der minimerer ressourceforbruget og produktionen af restaffald, øger udbyttet og kvaliteten af genanvendelige og genbrugelige sekundære materialer, dekontaminerer genvundet materiale og reducerer det samlede miljøfodaftryk — herunder energi- og klimafodaftryk — i forhold til andre teknologier; mener, at kemisk genanvendelse, når det opfylder disse kriterier, har potentiale til at bidrage til at lukke materialekredsløbet i visse affaldsstrømme;

41. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de sundheds-, miljø-, og klimamæssige virkninger af processer og output fra nye genanvendelses- og genvindingsteknologier vurderes grundigt på industrielt niveau, inden de fremmes, og til at garantere gennemsigtighed i hele vurderingsprocessen;

42. mener, at kemisk genanvendelse skal opfylde definitionen af genanvendelse i affaldsrammedirektivet for at sikre, at oparbejdning til materialer og stoffer, der skal anvendes som brændsel, ikke betragtes som kemisk genanvendelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilvejebringe juridisk bekræftelse hvad det angår;

43. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at muliggøre digitale teknologier såsom blockchain og digital vandmærkning og gøre dem interoperable, således at de kan støtte udviklingen af den cirkulære økonomi ved at følge, spore og kortlægge ressourcebrug og produktstrømme i alle livscyklusstadier;

44. understreger betydningen af at forbedre adgangen til midler for forsknings- og innovationsprojekter, der drejer sig om den cirkulære økonomi; opfordrer derfor Kommissionen til at styre aktiviteterne under Horisont Europa-programmet hen imod, at man støtter forskning og innovation i:

— genanvendelsesprocesser og -teknologier

— de industrielle processers ressourceeffektivitet

— innovative og bæredygtige materialer, produkter, processer, teknologier og tjenester samt industriel opskalering af dem

Onsdag den 10. februar 2021

- bioøkonomien, gennem biobaseret innovation, der omfatter udvikling af biobaserede materialer og produkter
- jordobservationssatellitter, da de kan spille en vigtig rolle i overvågningen af udviklingen af en cirkulær økonomi ved at evaluere presset på nyudvundne råstoffer og emissionsniveauer;

45. understreger den betydelige rolle, som bæredygtige vedvarende materialer kan have i cirkulære processer på vejen mod dekarbonisering, og hvordan brug af vedvarende energi kan forbedre cirkulariteten i produkters livscyklus, samtidig med at det fremmer energiomstillingen;

46. fremhæver, at lovgivning om »en bæredygtig ramme for produktpolitik« bør understøttes af et robust og gennemsigtigt CO₂- og miljøregnskabssystem, der fungerer som en katalysator for investeringer i produkter og processer inden for den cirkulære økonomi;

47. understreger, at det er nødvendigt at tage hensyn til et produkts samlede livscyklus, fra vugge til grav, og til virkningen af materialeanskaffelse, halvfabrikata, reservedele og biprodukter i hele værdikæden, når der fastsættes produktstandarder for klima- og miljøindvirkninger; mener, at disse skal fastsættes gennem en åben, gennemsigtig og videnskabeligt baseret proces og under inddragelse af relevante interessenter; tilskynder i den forbindelse til oprettelse af fælles metoder til livscyklusvurdering og forbedret dataindsamling;

48. understreger, at standardisering er nøglen til at kunne gennemføre en bæredygtig produktpolitik gennem fastsættelse af pålidelige definitioner, parametre og tests for karakteristika som holdbarhed og reparerbarhed;

49. insisterer på rettidig udvikling af EU-standarder, som er i overensstemmelse med vilkårene for den faktiske anvendelse, samtidig med at man undgår administrative flaskehalse for de involverede interessenter med deraf følgende forsinket offentliggørelse af standarder;

50. minder om Kommissionens meddelelse af 1. juni 2016 med titlen »Europæiske standarder til det 21. århundrede« og det arbejde, der er gjort i det fælles initiativ vedrørende standardisering (JIS); opfordrer Kommissionen til yderligere at styrke det fælles initiativ vedrørende standardisering og til at vedtage nye foranstaltninger og projekter med det formål at forbedre de europæiske standardiseringsorganisationers funktionsmåde;

51. understreger, at effektiv gennemførelse og håndhævelse af EU-lovgivningen om produktsikkerhed og bæredygtighedskrav er af afgørende betydning for at sikre, at produkter, der bringes i omsætning, overholder sådanne regler i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1020⁽³¹⁾; tilføjer, at et meget stort antal produkter, der købes online og importeres til EU, ikke opfylder EU's minimumssikkerhedskrav; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at sikre, at produkter opfylder kravene, herunder produkter, der sælges online, og til at adressere de risici, som forfalskede varer udgør for forbrugernes sikkerhed, såvel gennem en styrket markedsovervågning og tilsvarende standarder for toldkontrol, som gennem et styrket samarbejde på dette område og øgede budgetter og menneskelige ressourcer; opfordrer derfor til at sikre et mere effektivt EU-tilsyn gennem fastsættelse af harmoniserede regler for minimumsantallet og hyppigheden af kontroller, samt ved at give Kommissionen beføjelse til at overvåge og gennemføre audit af de nationale markedsovervågningsmyndigheders aktiviteter;

52. understreger, at frivillige aftaler har vist sig at være ineffektive med hensyn til at finde en bæredygtig løsning for så vidt angår en universaloplader til mobilt radioudstyr; gentager sin opfordring til Kommissionen om som en hasteforanstaltning at gennemføre bestemmelserne i direktiv 2014/53/EU⁽³²⁾ om radioudstyr og navnlig til at indføre en universaloplader til smartphones og alle små og mellemstore elektroniske apparater for bedst muligt at sikre standardisering, kompatibilitet og interoperabilitet af opladningsmuligheder, herunder trådløs opladning, som led i den globale strategi til reduktion af elektronikaffald; anmoder Kommissionen om i rette tid at forberede en afkoblingsstrategi, der sikrer, at forbrugerne ikke er forpligtede til at købe nye opladere sammen med nye apparater, med henblik på at opnå større miljøfordele og besparelser samt gøre det mere bekvemt for forbrugerne; gentager, at det er vigtigt for forbrugerne ved hjælp af harmoniseret mærkning i et letlæseligt format at få pålidelige og relevante oplysninger om relevante

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 1).

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62).

Onsdag den 10. februar 2021

egenskaber ved opladere såsom interoperabilitet og opladningshastighed, herunder overensstemmelse med USB 3.1 eller højere, således at forbrugerne bliver i stand til at træffe de mest bekvemme, omkostningseffektive og bæredygtige valg;

53. fremhæver behovet for politikkoherens på tværs af eksisterende og fremtidige foranstaltninger på EU-plan og medlemsstatsplan for at sikre, at handlingsplanens mål opfyldes, og for at skabe økonomisk og investeringsmæssig sikkerhed for cirkulære teknologier, produkter og tjenesteydelser, hvilket også vil fremme EU's konkurrenceevne og innovation; opfordrer Kommissionen til at tage hånd om eventuelle eksisterende lovgivningsmæssige uoverensstemmelser eller hindringer eller retsusikkerhed, der hæmmer den fulde gennemførelse af en cirkulær økonomi; efterlyser økonomiske incitamenter såsom CO₂-prissætning, udvidet producentansvar med miljøgraduering af gebyrer og skatteincitamenter samt andre finansielle incitamenter, der fremmer bæredygtige forbrugervalg; mener, at disse foranstaltninger, hvor det er relevant, bør være i overensstemmelse med de tekniske screeningskriterier for cirkulær økonomi, der er defineret i klassificeringsforordningen; opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til målene for den cirkulære økonomi i al relevant national lovgivning og sikre, at den er i fuld overensstemmelse med målene og foranstaltningerne i EU's strategi for den cirkulære økonomi; opfordrer derudover Kommissionen til at fokusere på gennemførelsen af den lovgivning, der vedrører den cirkulære økonomi, for at sikre lige vilkår for cirkulære produktionsprocesser og forretningsmodeller;

Centrale produkters værdikæder: elektronik og IKT-udstyr

54. støtter initiativet vedrørende cirkulært elektronisk udstyr, som vil adressere manglerne med hensyn til holdbarhed, cirkulært design, indholdet af farlige og skadelige stoffer, genanvendt indhold, reparerbarhed, adgang til reservedele, opgraderingsmuligheder, forebyggelse af elektrisk og elektronisk affald samt indsamling, genbrug og genanvendelse; opfordrer også til inddragelse af spørgsmål om tidlig forældelse, herunder produktforældelse som følge af softwareændringer; opfordrer til harmonisering og forbedring af genanvendelsesinfrastrukturen for kasseret elektrisk og elektronisk udstyr i EU;

55. mener, at indsamling af elektronisk affald skal gøres meget lettere for forbrugerne; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at undersøge mulighederne for en EU-dækkende tilbagetagelsesordning for IKT-produkter og mener, at en sådan ordning bør omfatte det bredest mulige udvalg af produkter; fremhæver betydningen af at udforme en sådan tilbagetagelsesordning, og enhver anden indsamlingsmodel, på en måde, der sikrer, at IKT-produkter kan genbruges, og giver genanvendelsesvirksomheder adgang til produkter, der kan genbruges;

56. gør opmærksom på potentialet i foranstaltninger med sigte på miljøvenligt design og minder om, at direktivet om miljøvenligt design og energimærkningsdirektivet⁽³³⁾ tilsammen tegnede sig for næsten halvdelen af de mål for energibesparelser, som EU fastsatte for 2020; understreger, at det er nødvendigt at sikre en hurtig færdiggørelse af det eksisterende arbejde med miljøvenligt design af elektronik og IKT, navnlig for smartphones, tablets, computere, printere (herunder patroner), mobile netværksstationer og undersystemer og netværksudstyr, med henblik på at foreslå foranstaltninger senest i 2021;

57. understreger betydningen af at fremme mere bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre på området elektronisk udstyr og IKT og opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at give forbrugeroplysning om forskellen mellem korrigerende opdateringer og brugerdrevede opdateringer og om dataforbrugets CO₂-aftryk;

58. opfordrer til, at der indføres en obligatorisk certificeringsordning for virksomheder, der genanvender elektronikaffald, for at sikre effektiv materialegenvinding og miljøbeskyttelse;

59. anmoder Kommissionen om ud over initiativet vedrørende cirkulært elektronisk udstyr at komme med et initiativ til en plan for cirkulær og bæredygtig digitalisering, IKT og AI;

Centrale produkters værdikæder: batterier og køretøjer

60. understreger vigtigheden af en strategisk, miljømæssigt bæredygtig og etisk tilgang i de nye lovgivningsmæssige rammer for batterier og køretøjer i forbindelse med omstillingen til nulemissionsmobilitet og elnet baseret på vedvarende energi og foranstaltninger og behovet for at sikre en bæredygtig og etisk udvinding af råmaterialer, herunder kritiske råmaterialer; opfordrer til, at der oprettes konkurrencedygtige og modstandsdygtige værdikæder for produktion, genbrug og genanvendelse af batterier i EU;

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 1).

Onsdag den 10. februar 2021

61. glæder sig over Kommissionens forslag til en ny forordning om batterier og udtjente batterier og mener, at de nye EU-regler for batterier som minimum bør omfatte følgende: bæredygtig, etisk og sikker udvinding, miljøvenligt design, herunder foranstaltninger til håndtering af genanvendt indhold, erstatning af farlige og skadelige stoffer, hvor det er muligt, forbedret særskilt indsamling, genbrug, renovering, genfremstilling, omlægning og genanvendelse — herunder højere genanvendelsesmål, genvinding af værdifulde materialer, udvidet producentansvar og forbrugeroplysning; reglerne bør tackle miljøvirkningerne i hele livscyklussen og omfatte særlige bestemmelser om batterier i forbindelse med mobilitet og energilagring;
62. er bekymret over EU's store afhængighed af import af råmaterialer til batteriproduktion; er overbevist om, at forbedrede genanvendelsesordninger for batterier kan levere en betydelig andel af de råstoffer, der kræves til batteriproduktion i EU;
63. udtrykker sin bekymring over mineralindustriens socioøkonomiske virkninger, navnlig inden for koboltindustrien; anmoder Kommissionen om at vurdere mulighederne for en levedygtig lovgivningsmæssig ramme for at sikre en etisk udvinding af materialer og indførelse af en obligatorisk due diligence-lovgivning for at imødegå skadevirkninger på miljø- og menneskerettighedsområdet i en international sammenhæng;
64. glæder sig over Kommissionens planer om at revidere direktivet om udrangerede køretøjer⁽³⁴⁾; opfordrer Kommissionen til at ajourføre direktivet om udrangerede køretøjer, så det fuldt ud afspejler og overholder principperne for den cirkulære økonomi, bl.a. ved at forebygge affald i kraft af udformningen og sikre modularitet og muligheder for opgradering, reparation, genbrug og genanvendelse af materialerne på det højeste værdiniveau, idet genbrug prioriteres højest; opfordrer Kommissionen til at arbejde på at sikre effektive genbrugskæder med ordninger for bilproducenter og udvidet producentansvar; opfordrer Kommissionen til at styrke rapporteringen om udrangerede køretøjer ved brug af en EU-database; opfordrer Kommissionen til at præcisere, fremme og overvåge efterlevelsen af det princip, at demontering af biler og genbrug af delene altid skal prioriteres frem for ophugning og fragmentering af biler;
65. understreger behovet for yderligere at fremme forskning og innovation i forbindelse med genanvendelsesprocesser og -teknologier under Horisont Europa med henblik på at øge batteriers potentiale for den cirkulære økonomi; anerkender SMV'ers rolle i indsamlings- og genanvendelsessektorerne;

Centrale produkters værdikæder: emballage

66. gentager målet om, at al emballage kan genbruges eller genanvendes på rentabel vis inden 2030, og opfordrer Kommissionen til straks at forelægge et lovgivningsforslag, der omfatter foranstaltninger til og mål for affaldsreduktion og ambitiøse væsentlige krav i direktivet om emballage og emballageaffald med henblik på at reducere overdreven emballage, herunder inden for e-handel, forbedre genanvendeligheden og minimere kompleksiteten af emballage, øge det genanvendte indhold, udfase farlige og skadelige stoffer og fremme genbrug; understreger, at fødevarer- eller hygiejnestandarderne ikke må blive bragt i fare; opfordrer til, at disse foranstaltninger sigter mod de bedste samlede miljøresultater i tråd med affaldshierarkiet og et lavt CO₂-fodaftryk;
67. påpeger emballagens afgørende rolle i forbindelse med produktsikkerhed, navnlig fødevarer- og hygiejne samt reduktion af madspild og opfordrer industrien til at supplere de lovgivningsmæssige foranstaltninger med flere frivillige foranstaltninger for i endnu højere grad at undgå unødvendig emballage og reducere den mængde emballage, den bringer på markedet, betydeligt, til at udvikle mere ressourceeffektive, cirkulære og klimavenlige emballageløsninger såsom harmoniserede emballageformater og genanvendelig og genopfyldelig emballage og til at fremme brugen af genanvendelig transportemballage; tilskynder til initiativer som Alliancen for Cirkulær Plast og den europæiske plastpagt;
68. gentager, at kvalitetspræget genanvendelse skaber reel efterspørgsel på markedet efter genanvendte materialer og er en af de vigtigste faktorer i den indsats, der gøres for at øge den samlede mængde emballage, som indsamles, sorteres og genanvendes; efterlyser anvendelse af moderne og effektivt sorteringsudstyr og effektive separationsteknologier, der kombineres med emballage med et mere miljøvenligt design, og understreger behovet for at ændre emballageløsningerne på basis af forbedrede kriterier for livscyklusvurdering;
69. opfordrer Kommissionen til at analysere forskellige former for emballage, der anvendes i e-handel, med henblik på at fastslå bedste praksis for optimering af emballagen for at mindske forekomsten af overemballering; opfordrer Kommissionen til at bakke op om genanvendelse af emballagematerialer til levering af flere produkter som et alternativ til engangsemballage;

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

Onsdag den 10. februar 2021

70. fremhæver den vigtige rolle, salg i løs vægt kan spille for at begrænse brugen af emballage, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme sådanne foranstaltninger under hensyntagen til fødevarerikkerhed og hygiejne;

71. understreger, at innovationsfonde og -programmer spiller en meget vigtig rolle for at mindske materialeforbruget og fremme nyskabelser på området for genanvendelse;

72. anerkender væksten i e-handel, som medfører en stigning i antallet af pakkeleverancer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe foranstaltninger for at sikre, at alle onlinesælgere, uanset hvor de hører hjemme, overholder de væsentlige krav, rapporterer og bidrager økonomisk til systemerne med udvidet producentansvar i de EU-medlemsstater, hvor deres produkter markedsføres;

73. opfordrer Kommissionen til at støtte særsomt indsamling og sortering af emballageaffald som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 og sikre rettidig gennemførelse i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at ændre identifikationssystemet for emballagematerialer (beslutning 97/129/EF⁽³⁵⁾) for at lette særsomt indsamling for borgerne i overensstemmelse med emballagens genanvendelighed;

74. opfordrer Kommissionen til at undersøge og fremme muligheden for, at kompatible nationale returpantordninger når op på den krævede indsamlingsrate på 90 % af plastbeholdere til drikkevarer, og tage et skridt i retning af at etablere et indre marked for emballage, navnlig for nabomedlemsstater; påpeger, at der kan opnås kompatible ordninger ved at udstyre beholdere med et serienummer og foretage kodificering og fælles mærkning; understreger, at hvis en medlemsstat ikke har indført en ordning eller ikke har planer om at omlægge sin ordning, bør den tilskyndes til ved brug af bedste praksis og relevant videnskabelig dokumentation at vælge en ordning, som svarer til eller er kompatibel med andre medlemsstaters ordninger;

Centrale produkters værdikæder: plast

75. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte med gennemførelsen af EU-strategien for plast i en cirkulær økonomi, navnlig når det gælder om at fremme bedre design, cirkulære forretningsmodeller og innovative produkter og »produkt som en tjenesteydelse«-tilgange, som giver mere bæredygtige forbrugsmønstre;

76. opfordrer Kommissionen til at tackle plast, herunder mikroplast, på en omfattende måde; opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføre en generel udfasning af tilsigtet tilsat mikroplast og gennem nye obligatoriske foranstaltninger af lovgivningsmæssig karakter at mindske tilsigtet udslip af al mikroplast ved kilden, f.eks. fra dæk, tekstiler, kunstgræs og fremstilling af plastgranulat; understreger behovet for at lukke hullerne i den videnskabelige viden om mikroplast og nanoplast og fremme udviklingen af mere sikre alternativer og konkurrenceprægede markeder med produkter, der er fri for mikroplast; insisterer samtidig på, at det haster med at træffe kortsigtede foranstaltninger; understreger, at den største andel af forureningen med mikroplast stammer fra nedbrydning af makroplast i miljøet, og bakker op om, at der bør sættes ind over for plastprodukter gennem særlige foranstaltninger såsom krav om miljøvenligt design i produktionsfasen for at forebygge frigivelse af sekundær mikroplast i miljøet; opfordrer Kommissionen til at se nærmere på kilder, distribution, status og følgevirkninger med hensyn til både makro- og mikroplast i forbindelse med spildevandsrensning og forvaltning af regnvand; minder om, at 80 % af havaffaldet stammer fra land, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at handle på hotspots med havaffald i floder og flodmundinger;

77. påpeger, at når engangsprodukter er en væsentlig byrde for miljøet og ressourcerne, bør engangsprodukter erstattes af genanvendelige produkter, hvor der findes genanvendelige og/eller holdbare alternativer, på en miljømæssigt forsvarlig måde, uden at fødevarerhygiejnen eller -sikkerheden bringes i fare; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at overveje lovgivningsmæssige foranstaltninger, herunder en udvidelse af direktivet om engangspast i forbindelse med revisionen af dette direktiv; opfordrer Kommissionen til at arbejde på at udvikle standarder for genbrugsemballage og erstatninger for engangsemballage, -service og -bestik;

78. anerkender den potentielle rolle, som biobaseret og bionedbrydelig og komposterbar plast kan spille i den cirkulære økonomi, men gør opmærksom på, at biobaseret og/eller bionedbrydeligt plast ikke i sig selv vil udgøre en løsning på de miljøproblemer, der er forbundet med plast, og fremhæver vigtigheden af at øge bevidstheden om korrekt anvendelse af biobaseret og bionedbrydeligt plast;

⁽³⁵⁾ Kommissionens beslutning 97/129/EF af 28. januar 1997 om fastlæggelse af identifikationssystemet for emballagematerialer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EFT L 50 af 20.2.1997, s. 28).

Onsdag den 10. februar 2021

79. opfordrer til, at der foreslås klare globale standarder for materialer, produkter, design og genanvendelse;
80. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre en ensartet ramme for gennemsigtighed og rapporteringsforpligtelser for alle værdikædens aktører, hvad angår produktion, handel, brug og bortskaffelse af plast;
81. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle ordninger for udvidet producentansvar, som gør producenter ansvarlige for bortskaffelsen af plastprodukter;

Centrale produkters værdikæder: tekstiler

82. understreger vigtigheden af en ny omfattende EU-strategi for tekstiler for at fremme bæredygtighed og cirkularitet samt sporbarhed og gennemsigtighed i EU's tekstil- og beklædningssektor under hensyntagen til værdikædernes og »fast fashion«-dimensionens globale karakter; opfordrer til, at strategien fremlægger en sammenhængende række politikinstrumenter og støtter nye forretningsmodeller med henblik på at adressere alle miljøvirkninger og sociale virkninger i hele værdikæden og forbedre tekstilernes design for at øge holdbarheden, genbrugeligheden og den mekaniske genanvendelighed og brugen af fibre af høj kvalitet, navnlig ved hjælp af en kombination af krav til miljøvenligt design, ordninger for producentansvar og mærkningsordninger;
83. glæder sig over anvendelsen af den nye politiske ramme for produkter på tekstiler og understreger, at den skal prioritere affaldsforebyggelse og holdbarhed, genbrugelighed og reparabilitet samt håndtering af farlige og skadelige stoffer i tråd med affaldshierarkiet; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger på design- og produktionsstadiet mod tab af syntetiske mikrofibre og andre foranstaltninger såsom udvikling af forebyggende kontrolleret industriel forvask og standarder for indbygning af mikrofiberfiltre i nye vaskemaskiner; opfordrer til specifikke EU-kriterier for affaldsfasens ophør for tekstiler;
84. opfordrer til, at anvendelsen af den nye politiske ramme for produkter på tekstiler sker i overensstemmelse med andre politikinstrumenter, navnlig det kommende forslag til EU-lovgivning om menneskerettigheder og miljømæssig due diligence, for at sikre, at der er fokus på arbejdstagernes rettigheder, menneskerettighederne og ligestillings spørgsmål i alle led af værdikæden for tekstiler;

Centrale produkters værdikæder: anlæg og byggeri

85. opfordrer Kommissionen til at gennemføre »renoveringsbølge«-initiativet fuldt ud i overensstemmelse med principperne for den cirkulære økonomi, samtidig med at der tages hensyn til diversiteten i sektoren; opfordrer Kommissionen til at fastsætte horisontale og produktspecifikke krav; understreger potentialet for drivhusgasbesparelser og miljøgevinster ved at forlænge bygningers levetid i stedet for at rive dem ned; anmoder Kommissionen om at overveje at fastsætte reduktionsmål for EU-bygningers CO₂-fodaftryk og materialefodaftryk og at anvende Level(s)-rammen for bæredygtige bygninger som en bindende ramme for bygningers ydeevne; mener, at det er nødvendigt at medtage løbteste minimumskrav til bygningers miljømæssige ydeevne for at forbedre bygningers ressourceeffektivitet og energimæssige ydeevne;
86. minder om Kommissionens forpligtelse i henhold til affaldsrammedirektivet til at overveje en revision af de materialenyttiggørelsesmål, der er fastsat i EU-lovgivningen for bygge- og nedrivningsaffald og dettes materialespecifikke fraktioner, og mener, at dette bør omfatte et materialenyttiggørelsesmål for opgravet jord; foreslår, at der medtages genbrugs- og genanvendelsesmål og brug af sekundære råmaterialer i bygge- og anlægsarbejder, samtidig med at de gøres lettere at spore; opfordrer Kommissionen til at revidere forordningen om byggevarer og glæder sig over annonceringen af en strategi for et bæredygtigt bygget miljø i 2021; mener, at indførelsen af digitale løsninger i det byggede miljø, som f.eks. sporing af affald, vil gøre det muligt at forbedre bygningers energimæssige ydeevne og opnå større cirkularitet i byggesektoren;
87. understreger betydningen af at udforme planlægningspolitikker af høj kvalitet for bygninger med fokus på løsninger, som fremmer renovering, omlægning og fortsat anvendelse af bygninger, når det er muligt, i stedet for nybyggeri;
88. understreger, at eftersom 90 % af det bebyggede miljø i 2050 allerede eksisterer, bør der stilles særlige krav til renoveringssektoren for at opnå fuldt modulopbyggede bygninger, der kan tilpasses til forskellige anvendelsesformål og er energipositive, inden 2050, herunder gennemgribende renoveringer, produktion på stedet og genbrugelighed;

Onsdag den 10. februar 2021

Centrale produkters værdikæder: fødevarer, vand og næringsstoffer

89. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag til gennemførelse af målet om at halvere madspild inden 2030 i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til jord til bord-strategien og baseret på data, som medlemsstaterne har indberettet i overensstemmelse med affaldsrammedirektivet; opfordrer Kommissionen til at integrere forebyggelse af fødevarer og madspild i hele fødevarer-værdikæden i relevante EU-politikker som fastsat i jord til bord-strategien og minder om, at disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med affaldshierarkiet; opfordrer medlemsstaterne til at træffe omfattende foranstaltninger til at begrænse madspild og fremme fødevarer-donationer betydeligt;

90. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at lukke landbrugets næringsstofkredsløb, reducere Europas afhængighed af import af vegetabiliske proteiner til dyrefoder og øge brugen af genanvendt husdyrgødning og andre organiske næringsstoffer som f.eks. kompost og fermentat i stedet for kunstgødning, samtidig med at der sikres et højt niveau for beskyttelsen af sundheden og af miljøet og økosystemerne;

91. opfordrer til en cirkulær økonomi, som er baseret på nogle miljømæssigt forsvarlige regler for at undgå eventuelle negative giftige virkninger på akvatiske økosystemer; glæder sig over den nyligt vedtagne forordning om mindstekrav til genbrug af vand og revisionen af drikkevandsdirektivet⁽³⁶⁾ og opfordrer til, at de gennemføres fuldt ud; opfordrer Kommissionen til at integrere sammenhængen mellem vand og energi fuldt ud i de europæiske politikker og minder om, at kvaliteten af og adgangen til vandressourcer afhænger af en god gennemførelse af kontrol ved kilden og princippet om, at forurenere betaler; støtter en cirkulær tilgang til rensning og håndtering af spildevand med sigte på at fremme nyttiggørelse af spildevand i byerne; fremhæver, at ressourcer kan nyttiggøres fra spildevand, lige fra cellulose via bioplast til næringsstoffer, energi og vand, og ved at fortsætte med en analyse af de potentielle muligheder for genbrug, samtidig med at energi- og vandforbruget reduceres; støtter den planlagte revision af direktivet om rensning af byspildevand⁽³⁷⁾; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at håndtere bygningers vandeffektivitet;

92. understreger, at en øget adgang til vand for alle inden for Den Europæiske Union kan forbedre cirkulariteten betydeligt ved at reducere afhængigheden af emballeret vand; opfordrer til en fuldstændig gennemførelse af bestemmelserne om adgang til vand i drikkevandsdirektivet;

93. fremhæver bæredygtige biobaserede produkters vigtige rolle, navnlig en bedre nyttiggørelse af bioaffald og anvendelse af rest- og biprodukter, i omstillingen til en cirkulær og klimaneutral økonomi;

94. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at den særskilte indsamling af bioaffald, som blev indført ved affaldsrammedirektivet, har til formål at producere kompost af høj kvalitet for at støtte jordforbedring, ufarlige kemikalier og andre produkter og vedvarende energi, når dette er muligt og til gavn for miljøet;

95. fremhæver potentialet i en bæredygtig bioøkonomi og en bæredygtig skovbaseret sektor; understreger vigtigheden af gennemførelsen af EU's bioøkonomi- og biodiversitetsstrategier for at forbedre cirkulariteten ved at erstatte fossile materialer med fornyelige, biobaserede materialer, hvis disse er gavnlige for miljøet og bæredygtige — herunder for biodiversiteten, under hensyntagen til den stigende efterspørgsel efter biomaterialer;

Mindre affald, mere værdi

96. understreger vigtigheden af at prioritere affaldsforebyggelse i overensstemmelse med EU's affaldshierarki, både i politikken for produkter og i affaldspolitikken; opfordrer Kommissionen til at foreslå bindende mål for den samlede affaldsreduktion og for reduktionen af affald i specifikke affaldsstrømme og produktgrupper samt mål, der har til formål at begrænse frembringelsen af restaffald, i forbindelse med revisionen af affaldsrammedirektivet og deponeringsdirektivet, der er planlagt til 2024; mener, at målene for forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse bør være adskilt for at tillægge forberedelse med henblik på genbrug samme prioritet, som det har i affaldsdirektivet;

⁽³⁶⁾ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

⁽³⁷⁾ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40.

Onsdag den 10. februar 2021

97. udtrykker bekymring over den ulige gennemførelse af EU's affaldsmål i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at sikre en effektiv og fuldstændig gennemførelse i alle medlemsstaterne af både de nuværende affaldsmål og affaldspakken fra 2018 og opfordrer indtrængende alle medlemsstaterne til at gennemføre lovgivningen fra 2018 fuldt ud uden yderligere forsinkelse;

98. mener, at ikkekonkurrencedygtige priser og mangel på sekundære råmaterialer af høj kvalitet og markeder for samme er nogle af hindringerne for en cirkulær økonomi; anmoder Kommissionen om at vurdere foranstaltninger til at gøre sekundære råmaterialer mere konkurrencedygtige, samtidig med at de bidrager til et giftfrit miljø;

99. anser den private sektor for at være en stærk partner i forbindelse med at øge efterspørgslen og kundernes interesse i cirkulære løsninger og produkter og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at støtte virksomheder med forretningsmodeller, tjenester eller produkter, der reducerer affalds- og ressourceanvendelse, og til at gøre brug af deres tjenester;

100. bakker kraftigt op om ambitionen om at etablere et velfungerende EU-marked for giftfrie sekundære råmaterialer af høj kvalitet — med forbehold af bestemmelserne i affaldsrammedirektivet og forordningen om overførsel af affald — og understreger, at dette vil kræve fælles kvalitetsstandarder; minder om, at medlemsstaterne har mulighed for at fastsætte nationale kriterier for biprodukter og affaldsfasens ophør, og opfordrer Kommissionen til at foreslå EU-harmoniserede kriterier for affaldsfasens ophør for centrale affaldsstrømme i overensstemmelse med affaldsrammedirektivet med henblik på at fjerne markedshindringer og sikre en høj kvalitet i forbindelse med nyttiggørelse af affald; beklager, at Kommissionen ikke har fastsat EU-specifikke kriterier for papir, dæk og tekstiler som krævet i affaldsrammedirektivet;

101. opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på reglerne vedrørende grænseoverskridende transport af affald til nyttiggørelse mellem EU's medlemsstater og til at overveje at tilpasse dem med henblik på gøre dem mere tydelige og forståelige, fjerne administrative hindringer, samtidig med at effektiviteten af lovgivning til beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet bevares, og harmonisere deres gennemførelse i alle EU-medlemsstater, herunder ved at etablere et fælles elektronisk EU-system til registrering af overførsler af affald;

102. støtter Kommissionens igangværende arbejde med at sikre korrekt behandling af spildolie; opfordrer Kommissionen til at fremlægge et lovgivningsforslag inden 2022, jf. direktiv 2008/98/EF⁽³⁸⁾, som indeholder yderligere foranstaltninger til at fremme regenerering af spildolie, herunder indførelsen af kvantitative mål;

103. minder om, at alle medlemsstater har en forpligtelse til at sikre, at bioaffald inden den 31. december 2023 enten separeres og genanvendes ved kilden eller indsamles særskilt og ikke blandes sammen med andre affaldstyper; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at foretage direkte investeringer for at opskalere indsamling og kompostering af organisk affald;

104. minder om EU's affaldsmål og understreger, at EU og medlemsstaterne skal styrke forebyggelse og forberedelse med henblik på genbrug, øge genanvendelse af høj kvalitet og bevæge sig væk fra deponering af affald og samtidig minimere forbrænding i overensstemmelse med affaldshierarkiet; opfordrer Kommissionen til at definere en fælles tilgang til håndteringen af restaffald fra kommunalt affald, som ikke kan genanvendes, for hele EU for at sikre en optimal behandling heraf og undgå opbygning af overkapacitet til affaldsforbrænding på EU-plan, som kan medføre fastlåsning og hæmme udviklingen af den cirkulære økonomi; mener, at eventuel forbrænding bør finde sted i de mest avancerede affald-til-energi-faciliteter med høj energieffektivitet og lave emissioner i EU;

105. understreger, at særskilt indsamling af affald er en forudsætning for genanvendelse af høj kvalitet og for at beholde værdifulde materialer og produkter i genanvendelseskredsløbet; støtter Kommissionens planer om at foreslå foranstaltninger til at forbedre og harmonisere de nuværende systemer til særskilt indsamling, som bør tage bedste praksis i medlemsstaterne i betragtning og tage hensyn til de forskellige regionale og lokale forhold og ikke bør have en negativ indvirkning på velfungerende eksisterende systemer; opfordrer Kommissionen til at sikre en korrekt gennemførelse af de i affaldsrammedirektivet fastsatte bestemmelser;

106. understreger behovet for at udarbejde affaldsstrategier og -politikker på grundlag af solide videnskabelige data og metoder, hvorved pålideligheden og sammenligneligheden af EU's strategier forbedres; opfordrer derfor Kommissionen til at harmonisere affaldsstatistikker yderligere og indsamle data om genanvendte materialer og affald på tre punkter: indsamling, indgangspunkt for genanvendelsesplanlægning og andel af effektivt genbrug af genanvendte materialer;

⁽³⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

Onsdag den 10. februar 2021

107. beklager det manglende fokus på deponeringsdirektivet i forbindelse med forebyggelse og opfordrer derfor til, at det bringes i overensstemmelse med de overordnede principper i handlingsplanen for den cirkulære økonomi, og at målet på 10 % for deponering af affald fastsættes på baggrund af en basislinje for år og kilo affald pr. person pr. år med henblik på at forebygge omladning af deponering til affaldsforbrænding;

108. minder om, at industriel symbiose er et centralt element i opnåelse af cirkulær økonomi ved hjælp af fremme af sammenkoblede systemer, hvor den ene industri kan anvende den anden industris affald som råmaterialer, og energi og materialer løbende kan cirkulere og derved sikre ressourcernes produktive anvendelse så længe som muligt; opfordrer derfor til en større indsats for at opskalere industriel symbiose på EU-niveau og gøre den industrielle værdikæde mere effektiv og mere konkurrencedygtig;

109. fremhæver, at udvikling af industrielle symbioser vil kræve, at territorierne bedre forstår og forvalter deres lokale ressourcestrømme og som følge heraf gennemfører nye strategier for fysisk planlægning i samarbejde med industrier, interessenter, lokale forvaltninger og borgere, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at kræve, at de lokale og regionale myndigheder udpeger muligheder for industrielle symbioser på grundlag af en grundig kortlægning af økonomiske aktiviteter og obligatoriske analyser af ressourcestrømme;

110. understreger vigtigheden af gennemførelsen af artikel 8a, stk. 1, i affaldsrammedirektivet, hvori det tydeligt er fastslået, at medlemsstater er forpligtede til præcist at fastlægge producentansvarsorganisationers ansvar og roller;

111. anbefaler, at der ydes støtte til udviklingen af lokale værdikæder, som er baseret på genanvendelse af bioaffald til produktion af fornyelig energi såsom biomethan, for at skabe tættere forbindelser mellem samfund i landdistrikter og byer, samtidig med at affaldshierarkiet gennemføres fuldt ud;

112. fremhæver behovet for at inkludere produktcirkularitet og ressourceintensitet i grænseoverskridende tilpasningsmekanismer;

En cirkulær økonomi, der tjener mennesker, regioner og byer

113. anerkender den vigtige rolle, som de regionale og lokale myndigheder, lokalsamfundene og SMV'er spiller i den cirkulære økonomi, i affaldshåndteringen og i gennemførelsen af de i handlingsplan for den cirkulære økonomi indeholdte foranstaltninger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte etableringen af og samarbejde om cirkularitetsknudepunkter i alle europæiske regioner, industriklynger og lokalsamfund i ånden i forslaget om et »nyt europæisk Bauhaus« og til at yde støtte til udviklingen af cirkulære modeller inden for design, offentlige udbud og affaldshåndtering;

114. støtter idéen om at opdatere dagsordenen for færdigheder i den cirkulære økonomi og opfordrer Kommissionen til at skræddersy denne dagsorden til de specifikke beskæftigelsesbehov, herunder krav til uddannelse og erhvervsuddannelse samt de nye job, der er behov for i forbindelse med omstillingen til en cirkulær økonomi; opfordrer Kommissionen til at sikre, at handlingsplanen for den cirkulære økonomi knyttes til gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og strategien for ligestilling mellem kønnene, og til at sikre en retfærdig omstilling; understreger også den afgørende rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller i forbindelse med de arbejdsrelaterede og sociale aspekter af overgangen til en cirkulær økonomi;

115. understreger den vigtige rolle, som forbrugerne spiller i affaldsforebyggelse og affaldshåndtering, og behovet for at fremme inddragelsen af borgerne i særskilt affaldsindsamling; gentager, at det er vigtigt, at medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder øger offentlighedens bevidsthed om et bæredygtigt forbrug, herunder forbrugsmodeller baseret på genbrug, leje eller deling, og om affaldsforebyggelse og effektiv sortering og bortskaffelse af affald;

116. opfordrer Kommissionen til at sikre, at principperne for den cirkulære økonomi indgår i alle former for praksis, og opfordrer Kommissionen til at hjælpe medlemsstaterne med at udveksle viden og bedste praksis i relation til forskellige tiltag inden for den cirkulære økonomi på regionalt og lokalt niveau i EU;

117. fremhæver betydningen af samarbejde mellem regeringer, lokale myndigheder, den akademiske verden og erhvervslivet, herunder både producenter og købere, med henblik på at stimulere og opskalere foranstaltninger inden for den cirkulære økonomi; understreger vigtigheden af at udvide dette samarbejde til andre interessenter såsom sociale virksomheder, nystartede virksomheder og NGO'er;

Onsdag den 10. februar 2021

118. bemærker, at tjenesteydelsessektoren for reparation og vedligeholdelse har et betydeligt potentiale for at skabe jobmuligheder, og at udviklingen heraf skal støttes og fremmes, navnlig lokalområdernes, græsroddernes og lokalsamfundenes reparationsinitiativer, kooperativer og sociale virksomheder;

119. understreger den rolle, som miljømæssigt sikker kulstofopsamling, -lagring og -udnyttelse kan spille for at nå målsætningerne i den europæiske grønne pagt; støtter en integreret politisk kontekst til at stimulere udbredelsen af miljømæssigt forsvarlig anvendelse af kulstofopsamling, -lagring og -udnyttelse, som resulterer i en nettoreduktion i drivhusgasemissioner med det formål at gøre sværindustrien klimaneutral, hvis der ikke findes nogen direkte emissionsreduktionsløsninger⁽³⁹⁾; bekræfter imidlertid på ny, at EU's nulemissionsstrategi bør prioritere direkte emissionsreduktioner og foranstaltninger, der bevarer og forbedrer EU's naturlige dræn og reservoirer⁽⁴⁰⁾;

Lede indsatsen på globalt plan

120. støtter Kommissionens ambition om at revidere forordningen om overførsel af affald for at sikre gennemsigthed og sporbarhed for handel med affald internt i EU, standse eksporten til tredjelande af affald, der forårsager miljø- eller sundhedsskader, og håndtere ulovlig adfærd mere effektivt med henblik på at sikre, at alt affald behandles i overensstemmelse med principperne for den cirkulære økonomi; støtter endvidere Kommissionen i gennemførelsen af de seneste ændringer af Baselkonventionen om plastaffald og bestræbelserne på at handle med fuld respekt for EU's forpligtelser i henhold til denne konvention; anmoder Kommissionen om også at fokusere på:

- finansielle incitamenter til at etablere et reelt indre marked og lige vilkår for sekundære råmaterialer af høj kvalitet
- lettere procedurer til fremme af genanvendelseskapaciteter og -infrastrukturer til behandling af affald i EU
- gennemførelse af systemet for elektronisk dataudveksling (EDI) med henblik på bedre overvågning af affaldsstrømme
- gennemførelse af revisionen af direktivet om overførsel af affald⁽⁴¹⁾ og affaldsrammedirektivet;

121. glæder sig over den globale alliance for cirkulær økonomi og ressourceeffektivitet til fremme af den globale omstilling til en klimaneutral, ressourceeffektiv og cirkulær økonomi og opfordrer Kommissionen til at lede indsatsen for en international aftale om forvaltningen af naturressourcer for at holde sig inden for rammerne af »planetens grænser« for ressourceanvendelse;

122. støtter Kommissionens indsats på internationalt plan for at nå frem til en global aftale om plast og fremme udbredelsen af EU's tilgang til behandling af plast i lyset af den cirkulære økonomi; understreger behovet for at sikre, at de forskellige tilsagn givet på både EU-niveau og verdensplan kan spores på en integreret og gennemsigtig måde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vise aktivt lederskab og fortsætte arbejdet med internationale tiltag rettet mod bekæmpelse af plastaffald i havene og mikroplast;

123. understreger vigtigheden af at kræve, at primære og sekundære råmaterialer, der importeres til EU, overholder standarder for menneskerettigheder, menneskers sundhed og miljøbeskyttelse, som svarer til EU's standarder, herunder gennem Kommissionens kommende lovgivningsforslag om bæredygtig selskabsledelse og due diligence, og sikre lige konkurrencevilkår i EU's vigtigste forsyningskæder; understreger vigtigheden af at sikre kohærens mellem Unionens interne og eksterne politikker for så vidt angår målsætningerne i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for den cirkulære økonomi, herunder i Unionens eksterne forbindelser og i udenrigshandelsaftaler;

124. opfordrer de europæiske producenter til at påtage sig ansvaret, når de sælger produkter i tredjelande, og foreslår, at interessenterne i industrien forpligter sig til at udvide deres producentansvar til at omfatte organisering eller finansiering af en særskilt indsamling af deres produkter, når de bliver til affald i tredjelande; opfordrer også producenterne til at håndtere uoverensstemmelser i relation til kvaliteten af de eksporterede produkter og de produkter, der sælges på EU-markedet;

125. støtter Kommissionen i dennes fremme af multilaterale drøftelser om bæredygtighedsniveauer for ressourceanvendelse og planetens grænser, herunder undersøgelsen af videnskabeligt baserede mål for ressourceanvendelse;

⁽³⁹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt, punkt 33.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 2019 om klimaændringer — en europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi i overensstemmelse med Parisaftalen, punkt 13.

⁽⁴¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

Onsdag den 10. februar 2021

126. understreger det presserende behov for at gennemføre 2030-dagsordenen om forhold vedrørende styrkelse af den internationale forvaltning og beskyttelse mod sundheds- og miljøskader, som skyldes kemikalier; understreger særligt vigtigheden af den igangværende proces under den strategiske tilgang til international kemikalieforvaltning (SAICM), som på den internationale konference om kemikalieforvaltning i Bonn i juli 2021 skal fastsætte en stærk ramme for sikker forvaltning af kemikalier og affald efter 2020;

127. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme anvendelsen af indikatorer for ressourceeffektivitet via internationale konventioner med henblik på at gøre det muligt at sammenligne industrier og økonomier og for at sikre lige konkurrencevilkår samt støtte dialog og samarbejde med tredjelande;

128. mener, at der bør udarbejdes en international konvention om ressourcetilstrækkelighed under hensyntagen til præmissen om jordens begrænsede ressourcer for at afholde drøftelser om adgang til og indvirkninger af ressourceanvendelse, som har bæredygtighed og ligelighed i centrum;

129. minder om, at det i tillæg til vedtagelsen af foranstaltninger med henblik på at nå EU-målet om CO₂-neutralitet senest i 2050 er nødvendigt at adressere CO₂-aftrykket i EU's efterspørgsel efter importerede produkter; opfordrer Kommissionen til at identificere og fjerne hindringer for grøn vækst og økoinnovation samt hindringer, der forhindrer eller begrænser markedsadgangen for cirkulære produkter og tjenesteydelser fra lande uden for EU; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for og fordelene ved at reducere told og ikketoldmæssige hindringer for visse produkter og tjenesteydelser med henblik på at fremme udviklingen af den cirkulære økonomi, herunder i forbindelse med den igangværende gennemgang af EU's generelle toldpræferenceordning (GSP); opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at medtage den cirkulære økonomis dimension i forhandlingerne om aftalen om miljøvarer, som bør intensiveres; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de særlige behov, som EU's små og mellemstore virksomheder (SMV'er) har, til at bistå SMV'er med at integrere den cirkulære økonomi i deres forretningsmodel, herunder gennem incitamenter, og til at støtte dem i gennemførelsen af forretningsstrategier for eksport af cirkulære produkter, navnlig gennem lanceringen af et risikovurderingsværktøj for oprindelsesregler, som i øjeblikket behandles af Kommissionen; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af WTO at føre an med hensyn til at adressere produkter baseret på deres CO₂-indhold som en metode til at skabe lige reguleringsmæssige konkurrencevilkår;

130. mener, at der er behov for juridisk holdbare bestemmelser i handelsaftaler med henblik på at sikre, at relevant EU-lovgivning om den cirkulære økonomi ikke falder ind under begrebet handelshindring;

131. understreger, at en strategisk handelspolitik er et afgørende redskab til at fremme omstillingen til den cirkulære økonomi og EU's og FN's dagsorden for bæredygtig udvikling på globalt plan, og understreger derfor vigtigheden af at sikre, at handels- og investeringsaftaler er i overensstemmelse med politikkerne for den cirkulære økonomi;

132. opfordrer Kommissionen til at indgå i åbne og gennemsigtige lovgivningsmæssige dialoger og til at samarbejde med EU's handelspartnere om yderligere at støtte målene for den cirkulære økonomi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en yderligere indsats inden for rammerne af internationale fora (UNCTAD, WTO, G20 og G7) for at forfølge EU's dagsorden for den cirkulære økonomi og sikre lige konkurrencevilkår på globalt plan med internationale partnere ved hjælp af muligheden for at undersøge konceptet om digitale pas med henblik på at fremme tilgængeligheden af data vedrørende produkters indhold, CO₂-fodaftryk og genanvendelighed for at muliggøre en bedre cirkularitet, fremme udvidet producentansvar samt bæredygtige forbrugervalg; foreslår i den sammenhæng, at Kommissionen engagerer sig i de respektive multilaterale organisationer med henblik på at nå til enighed om et internationalt mærke, som er let at forstå for forbrugerne, og som angiver, om et produkt kan genanvendes; understreger endvidere, at der skal rettes særlig opmærksomhed mod, hvordan mindre udviklede partnerlande kan deltage i og drage fordel af den cirkulære økonomi; opfordrer Kommissionen til især at integrere principperne for den cirkulære økonomi i sin strategi »Frem mod en omfattende strategi for samarbejdet med Afrika«; opfordrer Kommissionen til at bruge Aid for Trade og GSP+ til at hjælpe udviklingslandene med at vedtage praksisser for cirkulær økonomi, herunder produktstandarder.

o

o o

133. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 10. februar 2021

P9_TA(2021)0041

Gennemførelsen af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel

Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om gennemførelsen af direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor (2020/2029(INI))

(2021/C 465/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8, 79 og 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 3, 5 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA ⁽¹⁾ (direktivet om bekæmpelse af menneskehandel),
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel og til Europarådets anbefalinger på dette område,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (»Palermokonventionen«) og protokollerne hertil, især protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn (»FN's protokol om bekæmpelse af menneskehandel«) og protokollen om bekæmpelse af smugling af migranter til lands, ad søvejen og ad luftvejen,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder og til den valgfrie protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi samt til Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2019 om børns rettigheder i anledning af 30-året for FN's konvention om barnets rettigheder ⁽²⁾,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
- der henviser til det arbejde, som udføres af FN's særlige rapportør om menneskehandel, især handel med kvinder og børn,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW), især artikel 6, som sigter mod at bekæmpe alle former for handel med og udnyttelse af prostitution af kvinder,
- der henviser til FN's konvention om bekæmpelse af menneskehandel og udnyttelse af andres prostitution,
- der henviser til Beijingerklæringen og den tilhørende handlingsplan, der blev vedtaget på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, som blev vedtaget på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing + 5 (2000), Beijing + 10 (2005) og Beijing + 15 (2010) og på Beijing + 20-revisionskonferencen,
- der henviser til den fælles FN-kommentar om EU-direktivet om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, som opfordrer til at yde international beskyttelse af ofre for menneskehandel på en køns sensitiv måde,

⁽¹⁾ EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0066.

Onsdag den 10. februar 2021

- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention om tvangsarbejde fra 1930 (nr. 29), protokollen fra 2014 til konventionen om tvangsarbejde fra 1930, konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde fra 1957 (nr. 105) og henstillingen om tvangsarbejde (supplerende foranstaltninger) fra 2014 (nr. 203), konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde fra 1999 (nr. 182), og konventionen om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere fra 2011 (nr. 189),
- der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne,
- der henviser til generel henstilling nr. 33 af 23. juli 2015 fra FN's Komité om Bekæmpelse af Diskrimination af Kvinder (CEDAW) om kvinders adgang til retfærdighed,
- der henviser til FN's resolution med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling«, som blev vedtaget af Generalforsamlingen den 25. september 2015, navnlig dens mål 5.2 for bæredygtig udvikling om afskaffelse af alle former for vold mod kvinder og piger i den offentlige og private sfære, herunder menneskehandel, seksuel udnyttelse og andre former for udnyttelse,
- der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (»Istanbulkonventionen«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA ⁽³⁾ (direktivet om ofres rettigheder),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA ⁽⁴⁾ (direktivet om bekæmpelse af seksuelt misbrug og børnepornografi),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder ⁽⁷⁾ (direktivet om udstedelse af opholdstilladelser),
- der henviser til Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold ⁽⁸⁾ og Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA af 28. november 2002 om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold ⁽⁹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juni 2020 om en EU-strategi for ofres rettigheder (2020-2025) (COM(2020)0258),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. juni 2012 med titlen »EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2012-2016« (COM(2012)0286),

⁽³⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

⁽⁴⁾ EUT L 18 af 21.1.2012, s. 7.

⁽⁵⁾ EUT L 168 af 30.6.2009, s. 24.

⁽⁶⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 9.

⁽⁷⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 19.

⁽⁸⁾ EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17.

⁽⁹⁾ EFT L 328 af 5.12.2002, s. 1.

Onsdag den 10. februar 2021

- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 17. oktober 2014 med titlen »Mid-term report on the implementation of the EU strategy towards the eradication of trafficking in human beings« (SWD(2014)0318) og til den første (COM(2016)0267), anden (COM(2018)0777) og tredje rapport COM(2020)0661, om de fremskridt, der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel,
- der henviser til Kommissionens rapport med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor i henhold til artikel 23, stk. 1 (COM(2016)0722),
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2020 om ligestilling mellem kønnene i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen og andre foranstaltninger til bekæmpelse af kønsbaseret vold ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2016 om bekæmpelse af menneskehandel som led i EU's eksterne forbindelser ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. maj 2016 om gennemførelsen af direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor ud fra et ligestillingsperspektiv ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. februar 2014 om seksuel udnyttelse og prostitution og konsekvenserne deraf på ligestillingen mellem kønnene ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. december 2017 med titlen »Rapportering om opfølgningen på EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel og fastlæggelse af yderligere konkrete tiltag« (COM(2017)0728),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2020 med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152),
- der henviser til Kommissionens undersøgelse fra 2020 om menneskehandelens økonomiske, sociale og menneskelige omkostninger inden for EU, dens undersøgelse fra 2020 om gennemgang af funktionen af medlemsstaternes nationale og tværnationale henvisningsmekanismer, dens undersøgelse fra 2020 om indsamling af data om menneskehandel i EU og dens undersøgelse fra 2016 om kønsaspektet af menneskehandel,
- der henviser til den fælles forpligtelseserklæring fra 2018 om at arbejde sammen mod menneskehandel, som blev underskrevet af Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound), Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (CEPOL), Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA), Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) og Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE),
- der henviser til Europol's situationsrapport »Trafficking in human beings in the EU« (menneskehandel i EU) af 18. februar 2016,
- der henviser til Europol's rapport »The challenges of countering human trafficking in the digital era« (udfordringerne ved at bekæmpe menneskehandel i den digitale tidsalder) af 18. oktober 2020,
- der henviser til Europol's EU-trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet for 2017 (SOCTA),

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0286.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0080.

⁽¹²⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 47.

⁽¹³⁾ EUT C 76 af 28.2.2018, s. 61.

⁽¹⁴⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 78.

Onsdag den 10. februar 2021

- der henviser til den fjerde årsrapport fra Europol's Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling af 15. maj 2020,
 - der henviser til rapport fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder med titlen »Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union« (grov udnyttelse af arbejdskraft: arbejdstagere, der migrerer inden for eller til Den Europæiske Union) af 29. maj 2015,
 - der henviser til Eurostats rapport »Trafficking in human beings« (menneskehandel) af 17. oktober 2014,
 - der henviser til resolution 9/1 fra Partskonferencen under De Forenede Nationers Konvention om Bekæmpelse af Grænseoverskridende Organiseret Kriminalitet om oprettelse af mekanismen med henblik på gennemgang af gennemførelsen af UNTOC og protokollerne hertil,
 - der henviser til UNHCR's retningslinjer af 7. april 2006 om international beskyttelse med titlen »The application of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees to victims of trafficking and persons at risk of being trafficked«,
 - der henviser til den globale rapport om menneskehandel fra 2018 fra FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet (UNODC),
 - der henviser til generel henstilling nr. 38 af 6. november 2020 fra FN's Komité om Afskaffelse af Diskrimination af Kvinder (CEDAW) om handel med kvinder og piger i forbindelse med global migration,
 - der henviser til vurderingen af gennemførelsen på europæisk plan af direktiv 2011/36/EU: »Migrations- og kønsspørgsmål«, som blev offentliggjort af Parlamentets Generaldirektorat for Parlamentarisk Forskning den 15. september 2020 ⁽¹⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til de fælles drøftelser i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, jf. forretningsordenens artikel 58,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A9-0011/2021),
- A. der henviser til, at menneskehandel udgør en krænkelse af den menneskelige værdighed og menneskers fysiske og psykiske integritet, som vi er omgivet af i vores dagligdag, og en voldsom krænkelse af de grundlæggende rettigheder, jf. artikel 5, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;
- B. der henviser til, at menneskehandel i høj grad er kønsbestemt, idet næsten tre fjerdedele ⁽¹⁶⁾ af alle ofre, som blev registreret i EU i 2017 og 2018, var kvinder, der i overvejende grad blev handlet med henblik på seksuel udnyttelse; der henviser til, at seksuel udnyttelse siden 2008 har været den hyppigst registrerede årsag til menneskehandel i EU;
- C. der henviser til, at antallet af registrerede ofre for menneskehandel steg i Kommissionens seneste undersøgelsesperiode (2017-2018) sammenlignet med den foregående, og fortsat stiger ⁽¹⁷⁾; der henviser til, at det reelle antal ofre sandsynligvis er markant højere, end de rapporterede data antyder, da mange ofre ikke opdages;

⁽¹⁵⁾ Vurdering af gennemførelsen på europæisk plan — »Implementation of directive 2011/36/EU: Migration and gender issues«, Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning, Enheden for Efterfølgende Evaluering, den 15. september 2020.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens tredje rapport om de fremskridt, der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel (2020), i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (COM(2020)0661).

⁽¹⁷⁾ COM(2020)0661.

Onsdag den 10. februar 2021

- D. der henviser til, at børn udgør en betragtelig andel af ofre for menneskehandel; der henviser til, at 78 % af alle handlede børn er piger, og at 68 % af alle handlede voksne er kvinder ⁽¹⁸⁾;
- E. der henviser til, at ulighed mellem kønnene, fattigdom, tvangsfordrivelse, arbejdsløshed, manglende socioøkonomiske muligheder, manglende adgang til uddannelse, kønsbaseret vold, forskelsbehandling og marginalisering samt korruption er nogle af de faktorer, der medvirker til at gøre personer, navnlig kvinder og børn, sårbare over for menneskehandel; der henviser til, at de grundlæggende årsager til menneskehandel fortsat ikke håndteres i tilstrækkelig grad;
- F. der henviser til, at ofre for menneskehandel ofte udsættes for flere og indbyrdes forbundne former for forskelsbehandling og vold, herunder på grund af køn, alder, race, handicap, etnisk oprindelse, kultur og religion samt nationalitet eller social oprindelse eller andre former for status, og at disse former for forskelsbehandling i sig selv kan anspore til menneskehandel ⁽¹⁹⁾;
- G. der henviser til, at der er mange former for menneskehandel, men at de alle er baseret på misbrug af ofrenes iboende sårbarhed og tager sigte på udnyttelse af mennesker, og der henviser til, at ofre for menneskehandel er involveret i forskellige lovlige og ulovlige aktiviteter, heriblandt, men ikke begrænset til, landbrugssektoren, fødevarerarbejdning, sexindustrien, husligt arbejde, fremstillingsvirksomhed, pleje, rengøring, andre erhverv (navnlig i serviceerhverv), tiggeri, kriminalitet, tvangsægteskaber, seksuel udnyttelse on- og offline, ulovlige adoptioner og organhandel; der henviser til, at der findes andre former for menneskehandel, der fortsat kun registreres og anmeldes i ringe grad, hvoriblandt nogle i høj grad er kønsspecifikke, såsom tvunget ægteskab og husslaveri;
- H. der henviser til, at de senere år har vist, at migranter og asylansøgere er i særlig risiko for at blive ofre for menneskehandel; der henviser til, at uledsagede mindreårige og kvinder blandt disse udgør en særlig målgruppe for menneskehandelsnetværk;
- I. der henviser til, at Europol har advaret om, at indvirkningen af covid-19-pandemien vil kunne få antallet af ofre til at stige yderligere ⁽²⁰⁾ og mindske sandsynligheden for, at menneskehandlerne opdages af de retshåndhævende myndigheder, og at en økonomisk afmatning i kølvandet på covid-19-krisen endvidere vil kunne få farlige konsekvenser med hensyn til menneskehandel ⁽²¹⁾; der henviser til, at situationen for ofre for menneskehandel er blevet forværret siden krisens begyndelse, og at støttetjenesterne har haft vanskeligt ved at bistå ofre;
- J. der henviser til, at anvendelsen af digitale teknologier ifølge Europol ⁽²²⁾ har betydet en udvidelse af kriminelles evne til at handle med mennesker med henblik på forskellige former for udnyttelse; der henviser til, at menneskehandlerne benytter sig af nye teknologier i alle faser af den seksuelle udnyttelse, lige fra rekruttering og markedsføring af ofre til afpresning af dem og kontrol med deres bevægelser; der henviser til, at disse nye værktøjer giver menneskehandlere mulighed for større anonymitet og skaber vanskeligheder for de retshåndhævende myndigheder med hensyn til afsløring; der henviser til, at interaktion via internettet skaber både risici og muligheder for kriminelle, ofre og de retshåndhævende myndigheder;
- K. der henviser til, at menneskehandel fortsat er en kompleks og hyppigt forekommende forbrydelse, som påvirker muligheden for at nå alle verdensmålene for bæredygtig udvikling, navnlig mål nr. 5 (kønsligestilling), nr. 8 (anstændigt arbejde og økonomisk vækst), nr. 16 (fred, retfærdighed og stærke institutioner) og nr. 17 (partnerskaber for handling);
- L. der henviser til, at menneskehandel først og fremmest er en alvorlig forbrydelse mod enkeltpersoner, men også medfører omkostninger for samfundet, såsom ekstra anvendelse af offentlige tjenester, herunder retshåndhævelse, specialiserede tjenester, sundhedstjenester og social sikring, tabt økonomisk output, værdien af tabt livskvalitet samt koordinering af arbejdet til forebyggelse af menneskehandel; der henviser til, at disse omkostninger for EU-28 anslås at beløbe sig til 3 700 524 433 EUR ⁽²³⁾;
- M. der henviser til, at menneskehandel er et komplekst grænseoverskridende fænomen, som alene kan håndteres effektivt ved, at EU-institutionerne, medlemsstaterne, tredjelande samt EU-organer og internationale organer arbejder koordineret sammen; der henviser til, at internationalt samarbejde er afgørende for at udrydde menneskehandel

⁽¹⁸⁾ Data Collection on Trafficking in Human Beings in the EU (indsamling af data om menneskehandel i EU) (2020).

⁽¹⁹⁾ COM(2020)0661, s. 1.

⁽²⁰⁾ COM(2020)0661, s. 1.

⁽²¹⁾ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-countering-human-trafficking-in-digital-era>

⁽²²⁾ <https://www.europol.europa.eu/publications-documents/challenges-of-countering-human-trafficking-in-digital-era>

⁽²³⁾ Studie af de økonomiske, sociale og menneskelige omkostninger ved menneskehandel i EU (2020).

Onsdag den 10. februar 2021

gennem synergien mellem forskellige eksisterende interne og eksterne politikker såsom den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik og handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 samt gennem de relevante oplysningskampagner i de involverede lande; der henviser til, at menneskehandel bør tages i betragtning i forbindelse med lovgivningsarbejdet om kønshandlingsplan III;

- N. der henviser til, at effektiv afsløring af ofre for menneskehandel fortsat er en udfordring i de fleste medlemsstater af en række årsager, heriblandt manglende sprogkunderskab, utilbøjelighed til at gå til politiet og begrænset retshåndhævelseskapacitet; der henviser til, at identificeringen af ofre blandt børn ofte er en endnu større udfordring, da de ikke forstår, at de er ofre; der henviser til, at medlemsstater er forpligtede til at udøve due diligence for at forhindre menneskehandel, undersøge tilfælde af menneskehandel og straffe gerningsmænd, støtte og styrke ofre og respektere deres værdighed samt sikre deres beskyttelse og adgang til retsmidler, og henviser til, at undladelse heraf krænker, hæmmer eller umuliggør ofrenes udøvelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;
- O. der henviser til, at direktivet om bekæmpelse af menneskehandel fastlægger de minimumsstandarder, der skal anvendes i hele EU i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre, og fastsætter definitionen af, hvad menneskehandel er; der henviser til, at en fuldstændig og korrekt omsætning af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel i national ret efterfulgt af dets fulde gennemførelse ikke alene er obligatorisk, men også nødvendig med henblik på at opnå fremskridt i bekæmpelsen af menneskehandel;
- P. der henviser til, at alle overvågningsrapporter viser, at der næsten ti år efter vedtagelse af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel stadig er hindringer for dets fulde gennemførelse på medlemsstatsniveau, da de fleste ofre fortsat ikke opdages, og det stadig kun er et fåtal af gerningsmændene, som retsforfølges og domfældes; der henviser til, at væsentlige huller i nationale love og politikker vedrørende menneskehandel og i gennemførelsen af disse kan udnyttes aktivt af organiserede kriminelle grupper og gøre store grupper af mennesker mere sårbare over for udnyttelse;
- Q. der henviser til, at gennemførelsen af direktivet om ofres rettigheder ikke har været tilfredsstillende, navnlig på grund af ufuldstændig og/eller ukorrekt gennemførelse;
- R. der henviser til, at menneskehandel er en særdeles indbringende form for organiseret kriminalitet og derfor er drevet af efterspørgsel og fortjeneste; der henviser til, at der i kampen mod menneskehandel er nødt til at være fokus på at nedbringe efterspørgslen, også i relation til den seksuelle udnyttelse af kvinder og piger; der henviser til, at fysisk, psykisk og seksuel vold er grundlæggende elementer i menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse af og vold mod kvinder;
- S. der henviser til, at EU's ratificering af Istanbulkonventionen kan supplere EU's og medlemsstaternes bestræbelser på at bekæmpe menneskehandel;
- T. der henviser til, at grov udnyttelse af arbejdskraft finder sted i mange økonomiske sektorer i EU og påvirker forskellige grupper af grænsearbejdere, både EU- og ikke-EU-borgere; der henviser til, at en sådan praksis i henhold til anbefalingerne fra FRA⁽²⁴⁾ bør imødegås igennem bl.a. et omfattende system med målrettede inspektioner af arbejdsvilkår;
1. påpeger, at der på EU-plan er behov for en koordineret, harmoniseret og sammenhængende ramme baseret på mere effektive evaluerings- og opfølgingsmekanismer, som sikrer, at forebyggelse af menneskehandel samt støtte, bistand og beskyttelse af ofrene styrkes, og som sigter mod en fuldstændig afskaffelse af menneskehandel, herunder gennem koordineret gennemførelse med de rettigheder, der følger af direktivet om ofres rettigheder, direktivet om opholdstilladelse, direktivet om bekæmpelse af seksuelt misbrug og børnepornografi og direktivet om erstatning⁽²⁵⁾, eftersom menneskehandel er en forbrydelse med en grænseoverskridende dimension og derfor ikke alene kan håndteres på nationalt plan;

⁽²⁴⁾ Severe labour exploitation: workers moving within or into the European Union (grov udnyttelse af arbejdskraft: arbejdstagere, der migrerer inden for eller til Den Europæiske Union) <http://fra.europa.eu/en/publication/2015/severe-labour-exploitation-workers-moving-within-or-european-union>

⁽²⁵⁾ Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 15).

Onsdag den 10. februar 2021

2. glæder sig over Kommissionens gode arbejde med at koordinere EU's indsats over for menneskehandel og udvikle kendskabet til og resultaterne om de forskellige aspekter af menneskehandel, herunder forskning i kønsaspektet og børns særlige sårbarhed; opfordrer Kommissionen til at sikre kontinuiteten af dette arbejde ved at udpege en fuldtidsansat EU-koordinator for bekæmpelse af menneskehandel med den relevante ekspertise og et klart mandat, som samarbejder med et netværk af nationale repræsentanter fra medlemsstaterne og civilsamfundet for at sikre konsekvent samarbejde;

3. fremhæver vigtigheden af fortsat at anvende midlerne fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), Daphne-programmet og programmerne under Den Europæiske Socialfond+ og Fonden for Intern Sikkerhed til projekter til bekæmpelse af menneskehandel og desuden at anvende andre disponible instrumenter såsom programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier, finansielle instrumenter såsom instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) og EU's Nødtrufond for Afrika og initiativer såsom EMPACT og EU's og FN's Spotlight- og Glo.ACT-initiativer; minder om behovet for initiativer og projekter, der tager fat på kønsdimensionen ved menneskehandel, og opfordrer til en omfattende politisk gennemgang af EU-finansierede projekter; opfordrer medlemsstaterne til at sikre stabil finansiering og tilstrækkeligt personale til at identificere og beskytte ofre og udtrykker bekymring over manglen på tilstrækkelig finansiering til ofrenes organisationer, navnlig de organisationer, som yder støtte til kvinder, og som på grund af alvorlige nedskæringer i finansieringen kæmper for fortsat at kunne yde tjenester til ofrene;

4. understreger, at manglen på ensartede, sammenlignelige og detaljerede data fortsat er til hinder for en tilstrækkelig og evidensbaseret vurdering af omfanget af og tendenser inden for menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres indsats inden for og finansiering af forskning, analyse og indsamling af data om alle former for menneskehandel og til at forbedre koordineringen mellem datakilder på nationalt plan og EU-plan samt indsamle mere ajourførte, centraliserede og omfattende data, som er opdelt efter type af menneskehandel, alder og køn, race og etnisk oprindelse, og som også medtager internt handlede personer, gennem indsamling af statistiske oplysninger under behørig hensyntagen til retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger, i samarbejde med de involverede institutionelle aktører, civilsamfundet, Det Europæiske Ligestillingsinstitut og alle relevante internationale organisationer; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at indsamle og offentliggøre sådanne data vedrørende EU;

5. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der sondres mellem menneskehandel og menneskesmugling, hvilket kræver en grundigere analyse og forskellige lovgivningsmæssige og politiske tiltag; understreger, at den manglende sondring mellem de to fænomener ofte fører til brister med hensyn til korrekt identificering af ofrene og med hensyn til at sikre dem adgang til beskyttelsesforanstaltninger og undgå sekundær viktimitisering;

6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere og evaluere brugen af digitale teknologier, sociale medier og internettjenester som de vigtigste redskaber, der anvendes til at rekruttere ofre for menneskehandel, og til at sætte de retshåndhævende myndigheder og civilsamfundsorganisationerne i stand til at bekæmpe menneskehandel ved at give dem den nødvendige tekniske viden og øremærkede ressourcer, så de kan matche de udfordringer, som de nye teknologier udgør; opfordrer dem endvidere til at vedtage regler om tredjepartsansvar for teknologivirksomheder, der hoster udnyttende materiale, til at forbedre de lovgivningsmæssige redskaber, der anvendes i forbindelse med retssager og retsforfølgelse af menneskehandlere, til at fremme udveksling af oplysninger og samarbejde mellem de relevante myndigheder, udbydere af internettjenester og sociale medievirksomheder, til at fremme offentlige oplysningskampagner i hele EU om menneskehandel, samtidig med at ofrenes ret til privatlivets fred og sikkerhed respekteres, og deres grundlæggende rettigheder og ret til databeskyttelse sikres, samt til at øge støtten til opbygning af tværnational ekspertise og teknologibaserede løsninger, f.eks. for at blokere for rekrutteringen af ofre;

7. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre cyberbevidsthed til en prioritet i kampagner rettet mod skoler, universiteter, virksomheder og forskningsorganer og til at bygge videre på eksisterende ekspertise såsom portalen Better Internet for Kids; understreger, at det er af afgørende betydning at øge bevidstheden om onlinemenneskehandel på sociale medier for at forhindre nye ofre i at komme ind i menneskehandelsnetværkene; opfordrer Kommissionen til at samarbejde aktivt med platforme om at udvikle fælles retningslinjer og handlingsplaner for at forhindre og bekæmpe onlinemenneskehandel;

Identificering og beskyttelse af samt bistand og støtte til ofre

8. understreger, at tidlig identificering af ofrene fortsat er en af de største udfordringer i forbindelse med gennemførelsen og er et af de mest afgørende elementer med hensyn til at sikre, at ofrene kan udøve deres rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at beskytte dem, give flere aktører ansvar og mulighed for at øge deres bevidsthed med hensyn til at identificere ofre for menneskehandel i alle faser af processen, herunder repræsentanter for civilsamfundsorganisationer, ansatte i de retshåndhævende myndigheder, ansatte i immigrations- og asylmyndigheder, arbejdsinspektører, socialrådgivere og sundhedspersonale samt andre relevante fagfolk og aktører; understreger behovet for en tilgang baseret på de fire centrale strategier forebyggelse, retsforfølgelse, beskyttelse af ofre og partnerskaber på flere niveauer; opfordrer alle

Onsdag den 10. februar 2021

medlemsstater til at øremærke tilstrækkelige midler til identificering og beskyttelse af og bistand og støtte til ofre for menneskehandel i alle faser; fremhæver, at tidlig identificering bør tage hensyn til de særlige karakteristika i højrisikosektorer og -grupper såsom ofre, der er kvinder og piger;

9. opfordrer alle medlemsstater til effektivt at garantere ofres rettigheder gennem juridisk bistand i en så tidlig fase som muligt, herunder tilgængelig information om deres juridiske rettigheder, og til at beskytte og støtte dem ved hjælp af en køns- og børnesensitiv tilgang, idet der sikres komplementaritet med direktivet om ofres rettigheder; minder om, at direktivet om bekæmpelse af menneskehandel forpligter medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder har ret til ikke at retsforfølge eller sanktionere ofre for menneskehandel for deltagelse i kriminelle aktiviteter, som de er blevet tvunget til at begå;

10. beklager manglen på målrettede beskyttelsesprogrammer for sårbare ofre i mange medlemsstater; understreger vigtigheden af at træffe foranstaltninger for at tilgodese de særlige behov hos ofre i sårbare situationer og yde specifik vejledning til ofre for menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse; fremhæver behovet for at sikre ofre betingelsesløs og persontilpasset beskyttelse, bistand og støtte og også tage hensyn til personer, der er direkte afhængige af dem, herunder i forbindelse med retssager vedrørende strafferetlige, civile eller andre foranstaltninger mod menneskehandlere eller udnytttere; opfordrer til effektiv gennemførelse i alle medlemsstater af direktivet om ofres rettigheder og enhver tilknyttet lovgivning under iagttagelse af en køns- og offerbaseret tilgang; minder om, at personer, der arbejder for at beskytte og hjælpe ofre for menneskehandel, ikke bør kriminaliseres for deres arbejde i forbindelse hermed;

11. bemærker, at ofre for menneskehandel har brug for specialiserede tjenester, herunder adgang til sikker kort- og langtidsindkvartering, vidnebeskyttelsesprogrammer, lægehjælp og rådgivning, oversættelses- og tolkningstjenester, domstolsprøvelse, erstatning, adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder undervisning i bopælslandets sprog, adgang til arbejdsmarkedet og til jobformidling, (gen)integrering, genbosætningsbistand og persontilpassede tjenester, med et specifikt kønsperspektiv; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre kønsspecifikke, passende og målrettede tjenester til ofre for menneskehandel;

12. beklager, at de specifikke behov hos ofre i sårbare situationer såsom kvinder, børn, LGBTI-personer, personer med handicap og personer fra racialiserede grupper ofte overses, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre ofre kønsspecifikke tjenester og ditto støtte, der passer til deres behov; opfordrer medlemsstaterne til navnlig at tage hånd om LGBTI-personers behov, da de er særdeles sårbare over for menneskehandel på grund af den kumulative virkning af forskellige typer af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet;

13. påpeger romasamfunds store sårbarhed over for alle former for menneskehandel og udnyttelse, navnlig af kvinder og børn, ifølge Kommissionens tre fremskridtsrapporter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udforme specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel gennem de nationale strategier for integration af romaer 2020-2030; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle statistiske data om ofre for menneskehandel på grundlag af deres etniske baggrund;

14. er bekymret over, at ofrene for menneskehandel ofte ikke informeres tilstrækkeligt om deres rettigheder eller om de bistands- og støtteforanstaltninger, de har adgang til; understreger betydningen af at have klar og konsekvent information til ofrene og til frontlinjepersonalet, som måske kommer i kontakt med ofre;

15. understreger, at selv om den fulde virkning af covid-19-pandemien endnu ikke kan måles, står det dog klart, at krisen i uforholdsmæssigt høj grad går ud over de mest sårbare ofre for menneskehandel, især kvinder og børn og personer i usikre situationer, og at mange herberger har været tvunget til at lukke eller indstille deres tjenester som følge af forlydender om smittetilfælde, hvorved ofre for menneskehandel har mistet adgangen til husly, lægehjælp og juridisk bistand; understreger i den forbindelse, at adgangen til pleje og sociale tjenester bør garanteres uden forskelsbehandling; minder om, at de grundlæggende årsager til menneskehandel er blevet forværret af pandemien, som udsætter sårbare befolkningsgrupper for større risiko for menneskehandel, øger antallet af onlinereklamer med ofre for menneskehandel, af seksuelle »rovdyr«, som søger kontakt med børn, tilfælde af seksuel udnyttelse via internettet og efterspørgsel efter børnepornografi; opfordrer medlemsstaterne til at træffe effektive foranstaltninger med støtte fra civilsamfundsorganisationer og EU-agenturer såsom Europol, der offentliggjorde en rapport med titlen »Pandemic profiteering: how criminals exploit the COVID-19 crisis« i marts 2020; opfordrer Kommissionen til at foretage en mere tilbudsående analyse af covid-19-pandemiens indvirkninger på potentielle ofre for menneskehandel og af, hvordan menneskehandel er struktureret og fungerer generelt, for at udvikle specifikke foranstaltninger, der kan bringe menneskehandel til ophør;

Onsdag den 10. februar 2021

16. påpeger behovet for fuldt fungerende, sammenhængende nationale henvisningsmekanismer, der er koordineret med tværnationale henvisningsmekanismer og finansieret gennem specifikke øremærkede finansielle tildelinger, for at kunne imødegå udfordringerne med at koordinere forskellige aktører og råde bod på mangler, som fører til begrænset tillid blandt ofre, hvilket kan have en negativ indvirkning på faktiske henvisninger; understreger, at godt samarbejde mellem politiet og ikke-statslige organisationer (NGO'er) bør suppleres af en fuldt udviklet national henvisningsmekanisme, som definerer alle relevante aktørers roller og ansvarsområder⁽²⁶⁾, for at beskytte og fremme ofres grundlæggende rettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at oprette nationale centre, der er specialiseret i at støtte og modtage ofre for menneskehandel, og fremme direkte og effektivt grænseoverskridende samarbejde mellem disse centre samt mellem de retshåndhavende myndigheder og relevante EU-agenturer;

17. opfordrer Kommissionen til at overvåge og vurdere situationen med hensyn til erstatning til ofre i medlemsstaterne og på tværs af grænserne for så vidt angår adgang, håndhævelse og faktiske udbetalinger og til at forelægge specifikke foranstaltninger til sikring af bedre, hurtigere og gratis juridisk bistand og adgang til erstatning i alle medlemsstater, uden at det har betydning for andre former for kompensation;

18. glæder sig over vedtagelsen af oprettelsen af mekanismen til gennemgang af gennemførelsen af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og de tilhørende protokoller i 2018 og påbegyndelsen af gennemgangsprocessen i 2020; opfordrer Kommissionen til at optræde som rollemodel i denne gennemgangsproces; understreger betydningen af at øge forståelsen af menneskehandel som en kompleks forbrydelse, som er i færd med at udvikle sig; opfordrer medlemsstaterne og EU-institutionerne til at sikre, at en menneskerettighedsbaseret reaktion fortsat indtager en central placering i analysen af og reaktionerne på menneskehandel, og minder om behovet for at samarbejde med borgere og civilsamfundsorganisationer; understreger den vigtige rolle, som Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter spiller; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilslutte sig FN's internationale kampagne mod menneskehandel; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at ratificere alle relevante internationale instrumenter vedrørende menneskehandel, herunder Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel;

Menneskehandel som en kønsspecifik lovovertrædelse og bekæmpelse af menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse

19. understreger, at seksuel udnyttelse fortsat er den mest dominerende og rapporterede form for menneskehandel i EU og har været det siden 2008, eftersom 60 % af ofrene handles med henblik på seksuel udnyttelse; bemærker, at 92 % af disse ofre er kvinder og piger, og at over 70 % af menneskehandlerne er mænd⁽²⁷⁾, hvilket afspejler, at menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse har udgangspunkt i kønsbestemte uligheder;

20. opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at træffe specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af kønsbaseret vold, vold mod kvinder og mindreårige, social accept af vold og straffrihedskulturen samt strukturelle kønsbestemte uligheder og stereotyper som grundlæggende årsager til menneskehandel, navnlig gennem uddannelses-, informations- og bevidstgørelseskampagner suppleret med udveksling af bedste praksis, herunder programmer og kurser med henblik på dialog med mænd og drenge; henstiller, at Kommissionen styrker og udvikler kønsdimensionen i overvågningen af gennemførelsen af EU-lovgivningen om bekæmpelse af menneskehandel og opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at overvåge dette i sin vurdering af medlemsstaternes efterlevelse og gennemførelse af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel;

21. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at undersøge, hvordan efterspørgslen efter seksuelle ydelser fremmer menneskehandel, eftersom Europol har berettet, at der er medlemsstater, hvor prostitution er lovlig, hvilket gør det langt lettere for menneskehandlere at bruge et lovligt miljø til at udnytte deres ofre⁽²⁸⁾; minder om, at ifølge Europol kunne mistænkte i visse EU-medlemsstater, hvor prostitution er lovlig, udnytte børn sammen med voksne ofre⁽²⁹⁾; understreger, at menneskehandel er drevet af store fortjenester for menneskehandlere og af efterspørgslen, der fremmer alle former for udnyttelse; understreger, at brugen af lovlige virksomheder til at dække over udnyttelsesaktiviteter er helt almindeligt for menneskehandlere; minder om, at medlemsstaterne har en retlig forpligtelse til at modvirke og begrænse efterspørgslen efter alle former for udnyttelse, hvilket bør være et centralt mål for forebyggelses- og retsforfølgningsindsatsen;

⁽²⁶⁾ Europarådets Ekspertgruppe til Bekæmpelse af Menneskehandel (Greta) anbefaler bl.a. at sikre, at den nationale henvisningsmekanisme anvendes på asylansøgere og tilbageholdte immigranter.

⁽²⁷⁾ Dataindsamling om menneskehandel i EU for 2020.

⁽²⁸⁾ Europols situationsrapport »Trafficking in human beings in the EU« af 18. februar 2016.

⁽²⁹⁾ Anden rapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af direktivet, COM(2018)0777, s. 6.

Onsdag den 10. februar 2021

22. opfordrer Kommissionen til at prioritere forebyggelsen af kriminalitet i form af menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse, herunder gennem informations-, bevidstgørelses- og uddannelseskampagner og ved at vedtage foranstaltninger og programmer, som skal modvirke og begrænse efterspørgslen, og til om muligt at vedtage specifik lovgivning i fremtiden, og opfordrer medlemsstaterne til at tilføje bevidst brug af ydelser udbudt af ofre for menneskehandel som lovovertrædelse i deres nationale lovgivning som anbefalet i artikel 18 i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel og som gentaget af Kommissionen i 2018⁽³⁰⁾, og til at indføre sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med civilsamfundsorganisationer, der arbejder med ofre for menneskehandel;

23. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sætte fokus på de tilbagevendende og nye mønstre for menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse, såsom den stigende udnyttelse af børn og kvinder, herunder gennem grooming og sextortion, og brugen af bl.a. »lover boy«-metoden som den mest hyppige metode til at rekruttere ofre og få dem til at give efter ved hjælp af onlineteknologier, gennem udvikling af digitale færdigheder, herunder onlinesikkerhed, i samarbejde med alle relevante aktører; bemærker, at øget brug af teknologi af kriminelle netværk involveret i menneskehandel har ændret deres traditionelle fremgangsmåder væsentligt, især i nogle faser af menneskehandelsprocessen;

24. fremhæver betydningen af kønssensitive og børneorienterede uddannelsesprogrammer for alle myndighedspersoner, dommere, interessenter og aktører, der beskæftiger sig med sager om menneskehandel, efterforskninger og potentielle ofre, for at øge den tidlige identificering af ofre for menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse og opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at støtte ofrene, såsom exitprogrammer, psykologiske støtteforanstaltninger, rimelige muligheder for social reintegration og reintegration på arbejdsmarkedet, uddannelse og adgang til omfattende seksuelle og reproduktive sundhedsydelse, adgang til domstolsprøvelse og dermed forbundne rettigheder, samtidig med at civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter og den private sektor inddrages; understreger endvidere i denne forbindelse betydningen af oplysningsprogrammer for offentligheden med henblik på at identificere og beskytte potentielle ofre; fremhæver behovet for at afsætte tilstrækkelige midler til uddannelsesformål og opfordrer derfor medlemsstaterne til at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed;

25. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at indføre bred alders- og udviklingsrelevant seksualundervisning som et vigtigt middel til forebyggelse af alle former for vold mod kvinder og piger, herunder menneskehandel og seksuel udnyttelse, og at medtage uddannelse i samtykke og forhold for at fremme sunde holdninger til respekt og lighed i alle forhold;

Menneskehandel med henblik på udnyttelse som arbejdskraft

26. beklager dybt, at flere medlemsstater og civilsamfundsorganisationer har meddelt en stigning i menneskehandlen med henblik på udnyttelse som arbejdskraft⁽³¹⁾; beklager det forhold, at børn også i stigende grad er blevet ofre for menneskehandel med henblik på udnyttelse som arbejdskraft, og opfordrer til en hurtig indsats fra de nationale arbejdstilsyn i medlemsstaterne for at opdage og sætte en stopper for denne praksis; opfordrer endvidere Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed til at behandle spørgsmålet om alvorlig udnyttelse som arbejdskraft som en prioritet og til at støtte medlemsstaterne med kapacitetsopbygning på dette område med henblik på bedre at opdage og straffe alvorlige tilfælde af udnyttelse som arbejdskraft gennem målrettede kontroller; fremhæver betydningen af at overveje at medtage udnyttelse af arbejdskraft i uddannelsesprogrammerne for myndighedspersoner, der beskæftiger sig med ofre, for at øge den tidlige identificering af ofre for menneskehandel med henblik på tvangsarbejde; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at undersøge, hvordan efterspørgslen efter billig arbejdskraft fremmer menneskehandel med henblik på udnyttelse som arbejdskraft; opfordrer indtrængende medlemsstaternes myndigheder til at øge deres indsats for at afskaffe alle former for uformelt og ureguleret arbejde og dermed sikre arbejdstagerrettigheder for alle arbejdstagere understreger, at de pågældende arbejdstageres usikre arbejdsstatus gør dem afhængige af deres arbejdsgivere og giver gerningsmændene til menneskehandel mulighed for at udnytte deres ofre;

Andre former for udnyttelse

27. opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til sætte fokus på de tilbagevendende og nye mønstre for alle former for menneskehandel, herunder med henblik på udnyttelse som arbejdskraft, tvangstiggeri, tvangsægteskaber og proformaægteskaber samt tvungen kriminalitet blandt andre formål; understreger, at menneskehandel er drevet af store fortjenester for menneskehandlere og af efterspørgslen, der fremmer alle former for udnyttelse; bemærker med bekymring, at mange EU-medlemsstater ikke har tilstrækkelig lovgivning for ofre for alle former for udnyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til alle former for menneskehandel, når de yder beskyttelse, bistand og støtte til ofre;

⁽³⁰⁾ Anden rapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af direktivet, COM(2018)0777, s. 6.

⁽³¹⁾ Kommissionens tredje rapport om de fremskridt, der er gjort i bekæmpelsen af menneskehandel (2020), i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (COM(2020)0661).

Onsdag den 10. februar 2021

bemærker, at på trods af de seneste rapporter om kriminelle netværk, der udøver menneskehandel i EU med henblik på udnyttelse som arbejdskraft og andre former for udnyttelse, mangler der ikke desto mindre tilstrækkelige data samt tilstrækkelig lovgivning og adgang til støttetjenester for ofrene for disse former for udnyttelse;

28. bemærker, at menneskehandel med henblik på andre former for udnyttelse udgjorde 18 % af ofrene⁽³²⁾, herunder aktiviteter som tvangstiggeri, tvungen kriminalitet, salg af spædbørn, fjernelse af organer, ulovlig adoption, økonomisk udnyttelse gennem svig og menneskehandel gennem surrogatmoderskab; påpeger, at mange ofre for tvangstiggeri og tvungen kriminalitet ofte stammer fra marginaliserede romasamfund og ofte er børn;

29. understreger, at EU's retlige og politiske rammer for bekæmpelse af menneskehandel kombinerer både interne og eksterne dimensioner, og erkender, at foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel, som udgør en alvorlig forbrydelse og en krænkelse af menneskerettighederne, er et klart mål for EU's optræden udadtil; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre samarbejdet med tredjelande med henblik på at bekæmpe alle former for menneskehandel og styrke mulighederne for fælles efterforskninger og specialiserede retsforfølgninger;

Menneskehandel i forbindelse med asyl og migration

30. understreger, at selv om de fleste ofre er EU-statsborgere, har kriminelle organisationer misbrugt migrationsruterne til at smugle ofre for menneskehandel ind i EU, og humanitære kriser har forværret migranternes, flygtninges og asylansøgereksponering for menneskehandlere; påpeger, at der i det seneste år har været en kraftig stigning i antallet af kvinder og piger, der handles via det centrale Middelhav med henblik på seksuel udnyttelse i EU⁽³³⁾; opfordrer medlemsstaterne og EU til at identificere disse kvinder og piger og forebygge lignende tilfælde i fremtiden ved at benytte en sammenhængende og koordineret tilgang, der er rettighedsbaseret, kønssensitiv og børneorienteret, til forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel; minder om, at kvinder og børn ofte bliver ofre for seksuelt misbrug langs migrationsruten til gengæld for beskyttelse og det basale til dagen og vejen; understreger, at kriterierne for, at disse kvinder og børn kan få officiel status som ofre for menneskehandel, ofte er for ufleksible at opfylde, og at de derfor ikke er i stand til at modtage den nødvendige bistand til at afhjælpe den skade, de udsættes for;

31. gentager, at asylansøgere, flygtninge og migranter og særligt uledsagede mindreårige og mindreårige, som er adskilt fra deres familie, er sårbare over for menneskehandel, og at der bør lægges særlig vægt på handel med kvinder, børn og andre sårbare grupper; understreger, at der er sårbarhedsmomenter og risici på forskellige trin i migrationsprocessen forud for selve migrationen, undervejs mod EU, på bestemmelsesstedet og for dem, der måtte blive tilbagesendt; bemærker, at begrænset kendskab til et lokalt sprog og/eller begrænset forståelse for deres rettigheder, begrænset adgang til indkomstmuligheder eller uddannelse af høj kvalitet og restriktioner på deres bevægelsesfrihed også bidrager til risikoen for, at de bliver ofre for menneskehandel;

32. fremhæver det meget lave antal ofre for menneskehandel, der registreres i internationale beskyttelsesprocedurer; opfordrer medlemsstaterne til at styrke bestemmelserne om information til ankommende personer, herunder ved hjælp af oversættelse og tolkning, om deres rettigheder og de gældende procedurer i henhold til EU-lovgivningen, herunder om mulighederne for at få bistand fra advokater og kulturformidlere, der arbejder på at forhindre menneskehandel og udnyttelse;

33. påpeger, at personer, der ansøger om international beskyttelse, og som identificeres som ofre for menneskehandel, i nogle lande kan have besluttet eller været tvunget til at skifte procedure og søge om opholdstilladelse i henhold til direktivet om udstedelse af opholdstilladelser⁽³⁴⁾; opfordrer medlemsstaterne til sikre, at bekæmpelse af menneskehandel og asylprocedurerne hænger indbyrdes sammen og supplerer hinanden;

34. opfordrer medlemsstaterne til at sikre sammenhængende anvendelse af bestemmelserne i Dublin III-forordningen, direktivet om bekæmpelse af menneskehandel og direktivet om udstedelse af opholdstilladelser for at forhindre den praksis, der anvendes i visse medlemsstater, hvor ofre for menneskehandel overføres til det land, hvor de blev udnyttet, da de ankom i første omgang, hvorved de i højere grad udsættes for risikoen for igen at blive ofre for menneskehandel og traumatiserede på ny;

⁽³²⁾ COM(2020)0661.

⁽³³⁾ Anden statusrapport, COM(2018)0777, s. 3.

⁽³⁴⁾ Vurdering af gennemførelsen på europæisk plan — »Implementation of Directive 2011/36/EU: Migration and gender issues«, Generaldirektoratet for Parlamentarisk Forskning, Enheden for Efterfølgende Evaluering, den 15. september 2020, s. 49.

Onsdag den 10. februar 2021

35. opfordrer medlemsstaterne til at øge deres indsats for at identificere potentielle ofre på et tidligt tidspunkt, især inden for migrationsstrømme og hotspots, og til at vedtage beskyttelses- og forebyggelsesforanstaltninger; understreger, at potentielle ofre, der er blevet identificeret, bør tilbydes beskyttelse og adgang til et sikkert sted, hvor de kan få information og retshjælp; opfordrer medlemsstaterne til at gribe ind for at sikre, at alle ofre, herunder migrantofre, har adgang til domstolsprøvelse, uanset deres opholdsstatus;

36. opfordrer medlemsstaterne til at stille passende ressourcer til rådighed og særlige faciliteter for faktiske og formodede ofre for menneskehandel, herunder kvinder, uledsagede mindreårige og mindreårige, som er adskilt fra deres familie, og sikre, at der er tilstrækkelig plads i indkvarteringsfaciliteterne; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der er medarbejdere med uddannelse i kønsaspektet i modtagelsesfaciliteterne, og til at yde tilstrækkelig støtte og finansiering til de civilsamfundsorganisationer, der samarbejder med dem;

37. opfordrer medlemsstaterne til at sikre ofre for menneskehandel retten til familieliv og til at vurdere den mulige udvidelse af den internationale beskyttelse til ofre for menneskehandel til også at omfatte deres familiemedlemmer; opfordrer medlemsstaterne til fremskynde procedurene for familiesammenføring for de familiemedlemmer til ofre, der er i fare i oprindelseslandet;

38. understreger nødvendigheden af at oprette nationale mekanismer for indsamling af data om ofre for menneskehandel i internationale beskyttelsesprocedurer for at være i stand til at sikre, at der følges op på identificerede sager;

39. er bekymret over, at restitueringsperioden og betænkningstiden er knyttet til ofrets samarbejde under efterforskningen og fastsættes af de retshåndhavende myndigheder; beklager, at perioden i nogle medlemsstater⁽³⁵⁾ hverken ydes til ofre for menneskehandel, som er EU- og/eller EØS-statsborgere, eller til asylansøgere; opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af tilgængelige retlige løsningsmodeller på medlemsstatsplan, navnlig tildelingen af en restitueringsperiode og betænkningstid;

40. påpeger, at migrantsmugling og menneskehandel ifølge Europol til tider udføres af de samme kriminelle organisationer⁽³⁶⁾, og at undersøgelser viser, at menneskehandlere i stigende grad fokuserer på migranter og asylansøgere i EU med henblik på udnyttelse⁽³⁷⁾; understreger vigtigheden af at forebygge og bekæmpe menneskehandel i forbindelse med samarbejde om bekæmpelse af smugling med tredjelande, enten oprindelses- eller transitlande, sammen med beskyttelsen af ofre for menneskehandel, idet der sikres omfattende støtte-, reintegrations- og rehabiliteringsprogrammer;

41. minder medlemsstaterne om, at manglen på sikre og lovlige migrationsveje for asylansøgere øger deres sårbarhed over for menneskehandel, da de både kan udnyttes under transit og ved ankomsten; opfordrer medlemsstaterne til at oprette mere sikre og lovlige ruter for migration såsom humanitære visa for at forhindre udnyttelsen af sårbare personer;

42. bemærker, at migranter uden papirer eller med en afhængig status øger sandsynligheden for viktimisering og mindsker sandsynligheden for, at ofrene vil søge hjælp eller anmelde misbrug på grund af frygt for indvandringsmæssige konsekvenser, hvilket bringer dem i fare for udnyttelse og misbrug; bemærker, at de væsentlige huller i dækningen og gennemførelsen af nationale love og politikker omkring menneskehandel kan give gerningsmændene yderligere midler til at udnytte ofre med status som irregulære migranter og efterlade store grupper af mennesker mere sårbare over for udnyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at afkoble håndhævelsesaktiviteter på migrationsområdet fra retshåndhavende aktiviteter; understreger, at sårbare personer bør have adgang til sikker indberetning og effektive klagemekanismer;

Handel med børn

43. bemærker, at børn udgør næsten en fjerdedel af alle ofre i EU, og at piger udgør langt størstedelen (78 %) af de mindreårige ofre i EU; påpeger, at næsten 75 % af alle mindreårige ofre i EU var EU-borgere; bekymrer sig især om vold mod samt misbrug og udnyttelse af mindreårige ofre i EU, især dem, der handles med henblik på seksuel udnyttelse⁽³⁸⁾;

⁽³⁵⁾ Den niende almindelige beretning om GRETA's aktiviteter, s. 57.

⁽³⁶⁾ Den fjerde årsrapport fra Det Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling ved Europol (2020).

⁽³⁷⁾ Europols 2017-trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet (SOCTA).

⁽³⁸⁾ Europol, Det Europæiske Center vedrørende Migrantsmugling, 4th Annual Report, 2020;

Onsdag den 10. februar 2021

44. minder om medlemsstaternes forpligtelse til at være særlig opmærksomme på børneofre for menneskehandel, idet barnets tarv anses for at være afgørende i alle handlinger; understreger den fysiske og psykiske skade, som handlede børn udsættes for, og deres øgede sårbarhed over for udnyttelse; opfordrer medlemsstaterne til at sikre stærke børnebeskyttelsesforanstaltninger, vurdering af formodningen om, at et offer er et barn, og i så fald barnets alder, beskyttelse forud for og under straffesager, adgang til ubetinget støtte, erstatning, straffrihed samt hjælp og støtte til familiemedlemmer til børneofre samt forebyggelse;

45. opfordrer medlemsstaterne til at fokusere på at identificere mindreårige ofre og hjælpe dem med at udøve deres rettigheder; fremhæver behovet for veluddannede og behørigt støttede værger, herunder midlertidige værger som en nødforanstaltning, som straks skal udnævnes for uledsagede mindreårige ofre, og understreger vigtigheden af børnevenlig retspleje og specialiserede tjenester; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at sikre tilstrækkelig og passende uddannelse, især juridisk og psykologisk uddannelse, til dem, der arbejder med ofre for menneskehandel, og til at øge antallet af værger ved at tilrettelægge bevidstgørelseskampagner;

46. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at konsulært personale retter særlig opmærksomhed mod den korrekte verificering af mindreåriges identitet og forbindelsen med person(er), der udøver forældremyndighed eller det juridiske værgemål, når der tages højde for mindreåriges biometriske data i visumansøgningsproceduren; opfordrer Kommissionen, i tæt samarbejde med Europol og civilsamfundsorganisationer, og medlemsstaterne til at stille målrettet og effektiv uddannelse samt oplysninger om de metoder, som menneskehandlerne anvender, til rådighed for nationale, lokale og regionale myndigheder med henblik på at forebygge handel med børn;

47. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre direktivet om bekæmpelse af seksuelt misbrug og børnepornografi samt til at styrke deres politisamarbejde og retlige samarbejde for at forebygge og bekæmpe seksuel udnyttelse på EU-niveau; tilskynder medlemsstaterne til at samarbejde med civilsamfundsorganisationer og EU-agenturer, navnlig med Europol og Eurojust, for at øge informationsudvekslingen og støtte grænseoverskridende efterforskninger;

48. bemærker med stor bekymring forekomsten af seksuelt misbrug og mønstret i og normaliseringen af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn og opfordrer til en passende reaktion fra onlineplatforme for at undgå, at materiale, der involverer misbrug af børn, bliver tilgængeligt;

49. bemærker brugen af midler såsom internettet og sociale medier til at rekruttere og tiltrække potentielle ofre; opfordrer til, at internetplatformene lægger særlig vægt på at udvikle passende værktøjer; opfordrer til, at den nye retsakt om digitale tjenester skal behandle denne brug af teknologier til cybervold; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle en model til identificering, tidlig støtte og hjælp til børn, der er ofre for seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug online, samt bevidstgørelsesprogrammer og børnevenlige indberetningsmekanismer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge yderligere tiltag med henblik på at bekæmpe kriminalitet og fremme de forebyggende foranstaltninger; gentager derfor behovet for at forbedre samarbejdet og udvekslingen på tværs af grænserne blandt de retshåndhavende myndigheder og myndighederne med ansvar for beskyttelse af børn og for en hurtig udvikling af sporing af familien og alternative omsorgsordninger for uledsagede mindreårige;

50. påpeger, at børneofre har brug for særlig støtte, hvor der tages højde for deres tarv og særlige sårbarheder; tilskynder medlemsstaterne til at sikre, at professionelle, der kommer i kontakt med børneofre som f.eks. retshåndhavende myndigheder, grænsevagter, tjenestemænd, retsmyndigheder og social- og sundhedsarbejdere (herunder dem, som arbejder i ungdomsforsorgsfaciliteter), er tilstrækkeligt uddannet til at identificere, støtte og henvise børneofre for menneskehandel; bemærker, at der i forbindelse med retshåndhævelsen ikke konsekvent inddrages specialiserede teams, der er uddannede i audiovisuel optagelse af udtalelser fra børn i forbindelse med afhøring af alle børneofre for menneskehandel; tilskynder medlemsstaterne til at gøre dette til normal praksis og til at uddanne retshåndhavende personale i denne type af (børnevenlig) afhøring; råder medlemsstaterne til at udvikle en stærk »kædetilgang« med tætte forbindelser mellem specifik støtte i forbindelse med menneskehandel (som f.eks. specialiserede centre for støtte og modtagelse af ofre for menneskehandel) og integrere moduler vedrørende omsorg for unge, samtidig med at det sikres, at de specifikke behov hos børneofre for menneskehandel opfyldes;

51. bemærker, at romabørn er særligt sårbare over for udnyttelse og menneskehandel og løber en stor risiko for at blive udsat for seksuel udnyttelse, udnyttelse som arbejdskraft og tvangstiggeri;

52. bifalder Kommissionens beslutning om i EU-strategien om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn af 24. juli 2020 at oprette et europæisk center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, hvilket der blev

Onsdag den 10. februar 2021

anmodet om i Europa-Parlamentets beslutning om børns rettigheder af 26. november 2019, der udgør hovedaksen i en koordineret og inddragende europæisk tilgang til forebyggelse og bekæmpelse af misbrug af børn og bistand til ofre;

53. bemærker, at børn på migrationsområdet, og især uledsagede børn og migrantbørn, der er adskilt fra deres familie, fortsat er i høj risiko for vold, menneskehandel og udnyttelse på vej til og i EU; bemærker, at piger risikerer seksuel udnyttelse og kønsbaseret vold hele vejen langs migrationsruterne; kræver, at medlemsstaterne stiller hjælp, støtte og beskyttelsesforanstaltninger til rådighed for uledsagede børn, der er ofre for menneskehandel, som opfylder deres specifikke behov, udpeger en værge for dem ved ankomst og giver dem ordentlige og tilpassede leveforhold; minder om, at sådanne foranstaltninger bør tage højde for uledsagede børns tarv såvel fra et kortsigtet som fra et langsigtet perspektiv; fordømmer, at nogle medlemsstater har brugt frihedsberøvelse som »beskyttelse« for uledsagede mindreårige, bl.a. i celler hos politiet; minder om, at medlemsstaterne bør undersøge alternativer til frihedsberøvelse, navnlig af børn; minder om, at frihedsberøvelse ikke er i barnets tarv, og at medlemsstaterne bør tilbyde ikkefrihedsberøvende, børnevenlig indkvartering;

54. bemærker, at menneskehandlere hyppigt har brugt modtagelsescentre til at identificere potentielle ofre og sørget for, at de er blevet transporteret til stederne for udnyttelsen, og derfor skal de relevante offentlige myndigheder og andre kompetente aktører i medlemsstaterne være særligt på vagt og holde øje med og beskytte disse centre og tage specifikt hensyn til de mest sårbare personer som f.eks. børn, samtidig med at de skal styrke deres beskyttelse af dem ved at informere og styrke dem ved at skabe bevidsthed i skoler, ungdomscentre og ungdomsbevægelser; understreger, at en koordineret europæisk tilgang er nødvendig for at finde og beskytte uledsagede migrantbørn, når de forsvinder;

De strafferetlige systemers effektivitet og kriminalisering af brugen af ofrenes ydelser

55. bemærker det lave antal retsforfølgninger og domfældelser for menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at forbedre og sætte skub i efterforskningen af sager om menneskehandel gennem en styrket politiindsats på såvel nationalt som tværnationalt plan og indføre stærke strafferetlige sanktioner for menneskehandel; understreger, at de eksisterende nationale sanktioner og midlerne til effektueringen heraf stadig varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat; understreger, at der bør lægges særlig vægt på områder med for lidt rapportering, som ikke er blevet undersøgt tilstrækkeligt, især sæsonbetonet og midlertidig ansættelse i lavtlønnede sektorer med lave kvalifikationskrav som f.eks. udnyttelse som arbejdskraft i landbrugssektoren; opfordrer medlemsstaterne til at bekæmpe straffrihed gennem en koordineret tilgang mellem de relevante EU-agenturer i partnerskab med medlemsstaterne, EU-institutionerne, civilsamfundsorganisationer og andre partnere og derved øge effektiviteten af efterforskninger og retsforfølgninger, herunder gennem effektiv brug af de eksisterende platforme, der drives af agenturer såsom Europol og Eurojust; opfordrer derfor de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af grov kriminalitet, herunder tilfælde af menneskehandel, til at anvende store it-systemer, herunder Schengeninformationssystemet (SIS II), i overensstemmelse med bestemmelserne i den relevante lovgivning for at støtte dem;

56. påpeger, at ikke alle medlemsstater har indført relevant lovgivning til gennemførelse af artikel 18 i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel⁽³⁹⁾; bemærker, at de forskelligartede retlige forhold inden for kriminalisering af brugen af ofres ydelser skader indsatsen for at nedbringe efterspørgslen; beklager, at antallet af retsforfølgninger og domfældelser i EU for bevidst brug af ofres ydelser og seksuel udnyttelse er lav; gentager sin presserende opfordring til medlemsstaterne om at gøre bevidst brug af ydelser fra ofre for menneskehandel til en strafbar handling;

57. understreger vigtigheden af, at EU's retshåndhævende myndigheder udvikler effektive og udvidede analysekapaciteter som svar på de kriminalitetsmønstre, som tager til i betydning og bliver nemmere online; opfordrer Kommissionen til at yde finansiel støtte til EU-agenturer som f.eks. Europol og via dedikerede EU-sektorfonde som Fonden for Intern Sikkerhed til medlemsstaterne for at sikre de højeste analysestandarder og passende værktøjer til behandling af stadigt mere komplekse informationsmængder;

58. bemærker, at kvinder uforholdsmæssigt kriminaliseres på grund af deres socioøkonomiske situation eller migrationsstatus og hindres i at få lige adgang til retfærdighed som følge af kønsstereotyper, diskriminerende love, indbyrdes forbundet eller sammensat forskelsbehandling og procedure- og bevismæssige krav og praksisser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at adgangen til domstolsprøvelse er fysisk, økonomisk, socialt og kulturelt tilgængelig for alle kvinder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe hindringer for kvinders domstolsprøvelse;

⁽³⁹⁾ Anden statusrapport, COM(2018)0777, s. 29.

Onsdag den 10. februar 2021

59. beklager, at betingelserne for, at et offer kan modtage den officielle status som offer for menneskehandel, ofte er for ufleksible at opfylde, især for mindreårige og andre sårbare ofre, som er finansielt og følelsesmæssigt afhængige af deres menneskehandlere; beklager dybt, at ofre stadig udsættes for straffesager og domfældelser for forhold, som de er blevet tvunget til at begå, ofte i forbindelse med den ulovlige indrejse i en medlemsstats område, hvilket ofte er en integreret del af det at blive offer for menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at indføre klare bestemmelser om, at ofre for menneskehandel ikke må retsforfølges eller straffes, og til at afkoble beskyttelsen af ofre fra samarbejdet med de retshåndhævende myndigheder, der i øjeblikket pålægger ofret den fulde bevisbyrde; anmoder om, at medlemsstaterne i stedet opfylder ofrenes behov med hensyn til psykologisk støtte; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bistand og støtte til et offer ikke betinges af, at ofret er rede til at samarbejde i forbindelse med den strafferetlige efterforskning, retsforfølgningen eller retssagen i overensstemmelse med artikel 11 i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel;

60. beklager, at der findes data om identiteten af ofre for menneskehandel i politirapporter og igennem hele proceduren, hvilket gør det svært for ofrene at udtale sig eller at være beskyttet mod repressalier; opfordrer medlemsstaterne til at gemme ofres navne og andre identitetsdata i separate filer, der er tilgængelige for politiet og ved retsforfølgningen, men ikke oplyses til de mistænkte menneskehandlere eller deres advokater, samtidig med at deres ret til en retfærdig rettergang respekteres;

61. fremhæver betydningen af økonomisk efterforskning og princippet om at »følge pengene« som en central strategi i efterforskningen og retsforfølgningen af organiserede kriminelle netværk, der tjener penge på menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til iværksætte finansielle efterforskninger og til at arbejde med specialister i hvidvask af penge, når de starter en ny efterforskning af menneskehandel; opfordrer medlemsstaterne til at styrke samarbejdet om indefrysning og konfiskation af aktiver tilhørende personer, der er involveret i menneskehandel, og om at yde kompensation til ofre, herunder ved at anvende konfiskeret udbytte til at støtte bistand til og beskyttelse af ofre, jf. betragtning 13 i direktivet om menneskehandel; opfordrer Kommissionen til at vurdere og fremme brugen af det eksisterende retlige samarbejde og politisamarbejde og de tilgængelige redskaber som f.eks. gensidig anerkendelse af retsafgørelser, fælles efterforskningshold og den europæiske efterforskningskendelse; opfordrer i den forbindelse til en holistisk tilgang, som søger at øge en fælles tankegang på tværs af alle sektorer, f.eks. migration, beskæftigelse, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og mange andre sektorer;

Samarbejde medlemsstaterne imellem og med EU-agenturer

62. minder om EU-agenturernes rolle i den tidlige identificering af ofre og bekæmpelsen af menneskehandel; opfordrer til flere ressourcer til agenturerne inden for retlige og indre anliggender med henblik på at give deres personale adgang til uddannelse og give mulighed for udvikling af kapacitetsopbygningsinstrumenter inden for sporing af ofre, herunder ansættelse af medarbejdere, der er behørigt uddannet i kønssensitive og børneorienterede tilgange, især i de medlemsstater, der står over for øgede blandede migrationsstrømme; opfordrer Kommissionen til at udarbejde retningslinjer for integrering af kønsaspektet i de retshåndhævende myndigheders aktiviteter i hele EU, herunder ved at udvikle vedvarende programmer for at forbedre kønsbalancen, navnlig med hensyn til beslutningstagning og blandt de ansatte hos RIA-agenturerne, navnlig dem, der er relevante for menneskehandel;

63. glæder sig over RIA-agenturernes konklusion i den fælles erklæring om at arbejde sammen mod menneskehandel; opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne til at øge samarbejdet og videndelingen på tværs af grænserne med relevante EU-agenturer som f.eks. Eurojust, Europol, FRA, Frontex, Cepol, EIGE og EASO i bekæmpelsen af menneskehandel;

64. fremhæver den vigtige rolle, som Eurojust spiller med hensyn til samarbejde og koordinering af komplekse efterforskninger og retsforfølgninger hos retsmyndighederne i medlemsstaterne, herunder gennem den europæiske arrestordre og den europæiske efterforskningskendelse samt gennem brugen af fælles efterforskningshold; opfordrer medlemsstaterne til at sikre flere og rettidige henvisninger af sager om menneskehandel til Eurojust for at forbedre koordineringen af forundersøgelser og retsforfølgninger mellem medlemsstaterne og tredjelande; opfordrer til øget brug af fælles efterforskningshold med støtte fra Eurojust og Europol, eftersom dette værktøj for retligt samarbejde har vist sig at være særlig effektivt med henblik på bekæmpelsen af menneskehandel;

65. opfordrer medlemsstaterne til at øge udvekslingen af data og oplysninger for at bekæmpe menneskehandel ved at anvende Europol's relevante ressourcer og databaser;

66. opfordrer Cepol til at tilbyde uddannelse til de kompetente retshåndhævende myndigheder for at sikre standardiserede tilgange til efterforskning og beskyttelse af ofre;

Onsdag den 10. februar 2021

Henstillinger

67. opfordrer Kommissionen til at revidere direktivet om bekæmpelse af menneskehandel efter en grundig konsekvensanalyse med henblik på at forbedre foranstaltningerne til forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af alle former for menneskehandel, navnlig med henblik på seksuel udnyttelse som det største område inden for menneskehandel, til at tackle brugen af onlineteknologier i både udbredelsen og forebyggelsen af menneskehandel, til at forbedre foranstaltningerne til forebyggelse og tidlig identificering af ofre og nem og ubetinget adgang til bistand og beskyttelse og til at styrke et horisontalt kønssensitivt og børneorienteret perspektiv på tværs af alle former for menneskehandel;

68. opfordrer Kommissionen til at ændre direktivet om bekæmpelse af menneskehandel med henblik på at sikre, at medlemsstaterne udtrykkeligt kriminaliserer bevidst brug af alle ydelser, der leveres af ofre for menneskehandel, og som involverer udnyttelse, som foreslået i artikel 18 i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel, i betragtning af denne kriminalitets alvorlige og omfattende karakter i hele EU og det lave antal retsforfølgninger; beklager, at det er vanskeligt for anklagemyndighederne at bevise, at brugen af ydelser fra et offer for menneskehandel har været bevidst; understreger, at vanskeligheden ved at finde beviser ikke nødvendigvis er et afgørende argument for ikke at behandle en given type adfærd som en strafbar handling; bemærker, at en begrænsning af strafferetligt ansvar til den situation, hvor brugeren har direkte og aktuel viden om, at personen er offer for menneskehandel, skaber en meget høj tærskel for retsforfølgning; mener, at det niveau af viden, der bør kræves i forbindelse med denne lovovertrædelse, bør være genstand for en grundig undersøgelse; mener, at brugeren bør påvise, at der er taget alle rimelige skridt til at undgå brug af ydelser leveret af et offer; er bekymret over, at de retshåndhavende myndigheder ikke har tilstrækkeligt kendskab til den bevidste brug af ydelser, der leveres af ofre for menneskehandel, manglen på retspraksis med hensyn til den relevante bestemmelse og de utilstrækkelige og mangelfulde menneskelige ressourcer, der anvendes; understreger betydningen af, at medlemsstaterne styrker indsatsen for at øge antallet af efterforskninger og retsforfølgninger og mindske den byrde, der pålægges ofre og deres vidneudsagn under bevisoptagelse; opfordrer til regelmæssig og skræddersyet uddannelse af efterforskere, anklagere og dommere og til systematisk brug af finansielle efterforskninger og andre effektive efterretningsbaserede efterforskningsredskaber, som kan tilvejebringe en række former for bevismateriale, der kan anvendes som supplement til ofrenes vidneudsagn; opfordrer medlemsstaterne til at afsætte tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til at bekæmpe denne forbrydelse på behørig vis;

69. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at offentliggøre en specifik og målrettet EU-strategi for bekæmpelse af menneskehandel, at behandle menneskehandel i EU som et prioriteret område og gennem en omfattende, køns- og børnespecifik og offerorienteret retlig og politisk ramme;

70. minder om, at direktivet om bekæmpelse af menneskehandel skal gennemføres fuldt ud og anvendes konsekvent og omhyggeligt af alle aktører på området, herunder lovgivere, dommere, anklagere, politi og de offentlige forvaltninger; understreger, at det er vigtigt, at alle disse aktører får en ordentlig uddannelse, hvilket også gælder for forebyggende bevidstgørelseskampagner og samarbejdet mellem offentlige forvaltninger og civilsamfundsorganisationer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere indsatsen i denne retning;

71. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at vurdere og revidere medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel og forelægge en rapport i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, hvori den vurderer, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, og virkningerne af den eksisterende nationale lovgivning, og til hurtigst muligt at indføre overtrædelsesprocedurer i tilfælde af manglende effektiv gennemførelse, aflægge rapport til Europa-Parlamentet og fremsætte forslag til revision heraf;

72. opfordrer Kommissionen til at vurdere en revision af direktivet om udstedelse af opholdstilladelser, med henblik på at sikre, at ofre ikke sendes tilbage efter udløbet af betænkningstiden, og at opholdstilladelser til ofre for menneskehandel ikke gøres betinget af den handlede persons deltagelse eller vilje til at deltage i efterforskningen af sagen eller den strafferetlige forfølgning; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at sikre, at den ubetingede adgang til bistand og støtte, der fastsættes i direktivet om bekæmpelse af menneskehandel, er i overensstemmelse med direktivet om udstedelse af opholdstilladelser og anvendelsen heraf;

73. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at definere tildele og øremærke tilstrækkelige midler til bekæmpelsen af menneskehandel, enten på nationalt eller europæisk plan, gennem finansieringsmulighederne med europæiske midler og projekter som f.eks. Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF) og Fonden for Intern Sikkerhed og indsatsområdet Daphne under programmet for rettigheder og værdier i den nye flerårige finansielle ramme;

74. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilrettelægge oplysningskampagner rettet mod potentielle ofre og oplyse dem om bistand, beskyttelse og deres rettigheder i alle EU-lande;

Onsdag den 10. februar 2021

75. opfordrer Kommissionen til at gennemføre evidensbaseret forskning i risikofaktorer for potentielle ofre og i samspillet mellem forskellige politikområder og menneskehandel i risikosektorer;
76. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre en menneskerettighedsbaseret tilgang til forebyggelse af menneskehandel med fokus på ofrenes rettigheder, til at samarbejde med civilsamfundet om at yde de nødvendige tjenester og den nødvendige bistand til ofrene og til at sikre, at de har adgang til domstolsprøvelse, kompensation og erstatning;
77. understreger, at det er vigtigt at sikre en sammenhængende tilgang for at forbedre identificeringen af potentielle ofre i forbindelse med migrationsstrømme og i hotspottene, at forbedre adgangen til asylprocedurer og at sikre deres komplementaritet med procedurerne inden for menneskehandel; opfordrer Kommissionen til at vurdere gennemførelsen af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel og forelægge forslag til revision heraf;
78. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe hasteforanstaltninger mod kriminelle grupper, der er aktive inden for migrantsmugling og menneskehandel, set i lyset af sandsynligheden for, at smuglede personer bliver ofre for menneskehandel, og at vurdere den risiko, som migranter og de mest sårbare står overfor, især uledsagede mindreårige, mindreårige, som er adskilt fra deres familie, og kvinder; understreger i den sammenhæng, at der er behov for mere lovlige og sikre migrationsruter for at forhindre udnyttelse af sårbare personer med irregulær status;
79. opfordrer medlemsstaterne til som reaktion på covid-19 at udarbejde en beredskabsplan for at sikre minimumsfunktionen af systemer til bekæmpelse af menneskehandel i krisesituationer; bemærker, at beredskabsplanen bør sikre, at der er en minimumspakke af tjenester til rådighed for ofrene med henblik på opfyldelse af deres umiddelbare behov i perioden med begrænsede muligheder for henvisning, beskyttelse, undersøgelse af sagen og domstolsbehandling;
80. opfordrer Kommissionen til at sikre kontinuitet i det arbejde, der varetages af EU-koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel, ved at udnævne en EU-koordinator for bekæmpelse af menneskehandel på fuld tid, og at medtage dette i den nye strategi vedrørende menneskehandel;

o

o o

81. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 10. februar 2021

P9_TA(2021)0042

Gennemførelsen af artikel 43 i asylproceduredirektivet**Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om gennemførelsen af artikel 43 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (2020/2047(INI))**

(2021/C 465/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling i 1948, og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK),
- der henviser til konventionen af 1951 om flygtninges retsstilling og protokollen hertil fra 1967, navnlig retten til non-refoulement,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), særlig artikel 1, 3, 4, 6, 7, 18, 19, 20 og 47,
- der henviser til den globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 19. december 2018,
- der henviser til artikel 78 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse ⁽¹⁾ (direktivet om asylprocedurer),
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante retspraksis,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (direktivet om modtagelsesforhold) ⁽²⁾,
- der henviser til den foreløbige aftale mellem Parlamentet og Rådet af 14. juni 2018 om det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (Dublin III) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. april 2020 med titlen »Covid-19: Vejledning om gennemførelsen af de relevante EU-bestemmelser på området asyl- og tilbagesendelsesprocedurer og om genbosætningsprocedurerne« (C(2020)2516),

⁽¹⁾ EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96.

⁽³⁾ EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31.

Onsdag den 10. februar 2021

- der henviser til vurderingen af gennemførelsen på europæisk plan fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste (EPRS) fra november 2020 om asylprocedurerne ved grænsen ⁽⁵⁾,
 - der henviser til Det Europæiske Asylstøttekontors (EASO) undersøgelse fra september 2020 med titlen »Border Procedures for Asylum Applications in EU+ Countries« (Grænseprocedurer for asylansøgninger i EU+-lande) og dets publikation fra september 2019 med titlen »Guidance on asylum procedure: operational standards and indicators« (Vejledning i asylprocedure: operationelle standarder og indikatorer),
 - der henviser til 2020-rapporten om grundlæggende rettigheder fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA),
 - der henviser til FRA's udtalelse nr. 3/2019 af 4. marts 2019 med titlen »Update of the 2016 Opinion of the European Union Agency for Fundamental Rights on fundamental rights in the 'hotspots' set up in Greece and Italy« (Opdatering af udtalelsen fra 2016 fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder om grundlæggende rettigheder i de hotspots, der er oprettet i Grækenland og Italien),
 - der henviser til Europols rapport af 8. december 2020 med titlen »Migration: Fundamental Rights Challenges at Land Borders« (Migration: udfordringer med hensyn til grundlæggende rettigheder ved landegrænser),
 - der henviser til de anbefalede principper og retningslinjer om menneskerettigheder ved internationale grænser fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder,
 - der henviser til udkastet fra 2016 til en interinstitutionel aftale om bedre lovgivning mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen,
 - der henviser til sin beslutning af 30. maj 2018 om fortolkning og gennemførelse af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁶⁾,
 - der henviser til betænkning af 22. maj 2018 fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A9-0005/2021),
- A. der henviser til, at denne beslutning har til formål at give medlovgiverne evidensbaserede oplysninger om den nuværende anvendelse af grænseprocedurer gennem en vurdering af, hvordan medlemsstaterne gennemfører artikel 43 i direktivet om asylprocedurer og de dertil knyttede bestemmelser; der henviser til, at denne beslutning ikke har til hensigt at erstatte hverken Kommissionens forsinkede fuldstændige gennemførelsesrapport om direktivet om asylprocedurer eller de lovgivningsmæssige forhandlinger om det nye ændrede forslag til forordning om asylprocedurer;
- B. der henviser til, at opdeltede og sammenlignelige data vedrørende gennemførelsen af artikel 43 i direktivet om asylprocedurer ofte ikke indsamles eller ikke er offentligt tilgængelige; der henviser til, at de økonomiske omkostninger ved grænseprocedurerne ikke foreligger; der henviser til, at frihedsberøvelse kan medføre betydelige menneskelige omkostninger for enkeltpersoner, navnlig hvis grænsefaciliteterne er utilstrækkelige, eller hvis de proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger ikke anvendes eller ikke anvendes hensigtsmæssigt;
- C. der henviser til, at direktivet om asylprocedurer hverken indeholder en klar definition af grænseprocedurer eller præciserer deres formål; der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til artikel 43, stk. 1, i direktivet om asylprocedurer kan vælge, om de vil anvende grænseprocedurer; der henviser til, at 14 medlemsstater har en grænseprocedure, og at blandt disse har tre af de medlemsstater, der er omfattet af EPRS' vurdering af gennemførelsen på europæisk plan, anvendt grænseprocedurer af grunde, der går ud over de i direktivet om asylprocedurer fastsatte; der henviser til, at medlemsstaterne kan indføre procedurer for antagelse af sager og/eller grundig behandling ved grænsen eller i et transitområde under klart afgrænsede omstændigheder; bemærker, at flertallet af medlemsstaterne også vurderer, hvorvidt Dublinproceduren kan anvendes ved grænsen eller i transitområder; der henviser til, at grænseprocedurer kun udgør en lille procentdel af de besluttende myndigheders samlede sagsmængde, dog ikke i Grækenland, hvor mere end 50 % af asylansøgningerne behandles i en hurtig procedure, der er etableret på grundlag af erklæringen fra EU og Tyrkiet;

⁽⁵⁾ W. van Ballegooij, K. Eisele: »Asylum procedures at the border, European Implementation Assessment«, Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, 2020.

⁽⁶⁾ EUT C 76 af 9.3.2020, s. 86.

Onsdag den 10. februar 2021

- D. der henviser til, at artikel 43 i direktivet om asylprocedurer ikke udtrykkeligt præciserer, ved hvilke grænser medlemsstaterne kan anvende grænseprocedurer; der henviser til, at det i EPRS' vurdering af gennemførelsen på europæisk plan fastslås, at udtrykket »grænse« i ovennævnte artikel bør forstås som EU's ydre grænser; der henviser til, at to medlemsstater også anvender grænseprocedurer ved de indre grænser og tilbageholder ansøgere i politiets lokaler;
- E. der henviser til, at nogle medlemsstater frihedsberøver asylansøgere i forbindelse med grænseprocedurer uden retsgrundlag i national ret; der henviser til, at dette ud over utilstrækkelige garantier for ansøgere også kan føre til en nægtelse af parlamentsmedlemmers ret til at foretage besøg;
- F. der henviser til, at frihedsberøvelse ved grænseprocedurer er underlagt de samme regler som frihedsberøvelse af ansøgere andre steder på en medlemsstats område; der henviser til, at det i direktivet om modtagelsesforhold fastsættes, at ansøgere kun kan frihedsberøves som en sidste udvej, når alle ikkefrihedsberøvende alternativer til frihedsberøvelse er blevet tilstrækkeligt undersøgt, og at frihedsberøvelse skal være baseret på principperne om nødvendighed og proportionalitet; der henviser til, at når de administrative myndigheder træffer afgørelse om frihedsberøvelse, skal medlemsstaterne åbne mulighed for en hurtig retlig prøvelse af lovligheden af frihedsberøvelsen, der skal foretages af en retsinstans ex officio og/eller efter anmodning fra ansøgeren; der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til den nuværende retlige ramme også skal gøre deres yderste for at løslade frihedsberøvede mindreårige og anbringe dem i passende indkvartering for mindreårige;
- G. der henviser til, at der på trods af den betydelige stigning i de påståede krænkelse af de grundlæggende rettigheder ved EU's ydre grænser ikke er nogen forpligtelse for medlemsstaterne til at etablere en uafhængig overvågningsmekanisme, der sikrer beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder ved de ydre grænser;
- H. der henviser til, at tredjelandstatsborgere og statsløse i grænseprocedurer bør gives klare oplysninger og ydes passende bistand, herunder juridisk bistand og tolkebistand, navnlig om muligheden for at indgive en ansøgning om international beskyttelse;
- I. der henviser til, at EPRS' vurdering af gennemførelsen på europæisk plan viste, at de proceduremæssige garantier, der er fastsat i direktivet om asylprocedurer, navnlig retten til information, juridisk bistand og tolkning, i praksis ikke anvendes eller kun anvendes restriktivt af de undersøgte medlemsstater;
- J. der henviser til, at EPRS' vurdering af gennemførelsen på europæisk plan afslører adskillige tilfælde af manglende overholdelse af direktivet om asylprocedurer; der henviser til, at Kommissionen kun har indledt traktatbrudssøgsmål mod to medlemsstater;

Generelle bemærkninger

1. bemærker, at Kommissionen har foretaget omfattende høringer af interesserede parter samt udvekslinger med Parlamentet og medlemsstaterne under forberedelsen af den nye migrations- og asylpagt; fremhæver imidlertid, at Kommissionen på trods af sin retlige rapporteringsforpligtelse og de krav, der følger af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, aldrig har forelagt en gennemførelsesrapport om direktivet om asylprocedurer, og at den i 2016 og 2020 fremlagde forslag til en forordning om asylprocedurer uden nogen konsekvensanalyse; forventer, at Kommissionen fremlægger den rapport, som har været forsinket siden 2017;
2. minder om, at det er vigtigt at anvende en evidensbaseret tilgang for at sikre en sammenhængende politik;
3. bemærker, at overvågning og statistiske data er afgørende for at sikre overholdelse af EU-retten opfordrer medlemsstaterne til at indsamle statistikker om: i) antallet af ansøgninger, der behandles i grænseprocedurer, og den pågældende kategori af ansøgere ii) hvilke typer grunde, der angives for anvendelse af grænseproceduren, og hyppigheden heraf iii) resultaterne af grænseprocedurerne, både i første instans og i appelsagen, og iv) antallet og kategorierne af personer, der ikke kanaliseres ind i grænseproceduren;

Anvendelsesområde

4. fremhæver, at grænseprocedurer i øjeblikket udgør undtagelser fra den retligt definerede regel om, at asylansøgere har ret til at indrejse på en medlemsstats område; bemærker, at mange ansøgninger om international beskyttelse fremsættes ved grænsen eller i en medlemsstats transitområde, inden det beslutes, om ansøgeren kan rejse ind i landet; bemærker, at medlemsstaterne i disse tilfælde kun kan anvende grænseprocedurer i de tilfælde, der er udtømmende opregnet i artikel 31, stk. 8, og artikel 33 i direktivet om asylprocedurer, og i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II i direktivet om asylprocedurer; bemærker, at gennemførelsen og anvendelsen af grænseprocedurer i henhold til direktivet om asylprocedurer er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket resulterer i manglende ensartethed på EU-plan; bemærker, at de fleste medlemsstater kun anvender grænseprocedurer i et begrænset antal sager, og at flere medlemsstater generelt undlader at anvende grænseprocedurer; fremhæver imidlertid, at tre ud af de syv medlemsstater, der blev undersøgt i EPRS' vurdering af gennemførelsen på europæisk plan, anvender grænseprocedurer af grunde, der går ud over de i artikel 43 i direktivet om asylprocedurer fastsatte, og opfordrer dem til at afholde sig fra dette; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at afholde sig fra at anvende grænseprocedurer ved de indre grænser;

Onsdag den 10. februar 2021

5. bemærker i denne forbindelse, at alle, der ansøger om international beskyttelse, har interesse i, at deres ansøgning behandles så hurtigt og effektivt som muligt, for så vidt som alle ansøgninger vurderes individuelt, og de proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger og rettigheder, som ansøgerne tillægges i henhold til EU-retten, finder anvendelse og kan udøves effektivt;

Den retlige fiktionen om ikke-indrejse og frihedsberøvelse

6. minder om, at grænseprocedurer indebærer behandling af en asylansøgning ved grænsen eller i et transitområde, inden der træffes afgørelse om indrejse på en medlemsstats område; gentager, at nægtelse af indrejse i henhold til Schengengrænsekodeksen ikke må berøre anvendelsen af særlige bestemmelser om retten til asyl og international beskyttelse; bemærker, at medlemsstaterne derfor har pligt til at vurdere, om en asylansøger har behov for beskyttelse;

7. bemærker, at i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktivet om asylprocedurer skal ansøgere have lov til at forblive på den medlemsstats område, herunder ved grænsen eller i transitområdet, hvor ansøgningen om international beskyttelse er indgivet;

8. påpeger, at den omstændighed, at en ansøger retligt set ikke er indrejst på medlemsstatens område, selv om vedkommende faktisk opholder sig på dette område, udgør en retlig fiktion; understreger, at denne retlige fiktion udelukkende påvirker retten til indrejse og ophold, men ikke betyder, at ansøgeren ikke hører under den pågældende medlemsstats jurisdiktion;

9. fremhæver, at ansøgere, der er genstand for grænseprocedurer, sandsynligvis vil blive frihedsberøvet under behandlingen af deres asylansøgning; påpeger endvidere, at alle de medlemsstater, der blev undersøgt i EPRS' vurdering af gennemførelsen på europæisk plan, frihedsberøver asylansøgere i forbindelse med grænseprocedurer;

10. gentager, at i medfør af direktivet om modtagelsesforhold må medlemsstaterne ikke frihedsberøve en person alene af den grund, at vedkommende er ansøger, og at ansøgere kun må frihedsberøves under meget klart afgrænsede ganske særlige omstændigheder; minder om sin fælles foreløbige aftale med Rådet om det omarbejdede direktiv om modtagelsesforhold, hvori det præciseres, at medlemsstaterne ikke må frihedsberøve en ansøger på grundlag af vedkommendes nationalitet; understreger, at det i direktivet om modtagelsesforhold fastsættes, at frihedsberøvelse skal forblive en sidste udvej, være så kort som mulig og kun må opretholdes, så længe som de i artikel 8, stk. 3 i direktivet om modtagelsesforhold grunde gør sig gældende, og at frihedsberøvede personer skal have mulighed for at appellere deres frihedsberøvelse; gentager, at retten til frihed som fastsat i artikel 6 i chartret og artikel 5 i EMRK også gælder ved EU's grænser; beklager, at der næsten ikke er blevet udviklet og anvendt alternativer til frihedsberøvelse i grænseprocedurer, og opfordrer medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der findes alternativer til frihedsberøvelse;

11. er bekymret over, at nogle medlemsstater frihedsberøver asylansøgere i forbindelse med grænseprocedurer uden et relevant retsgrundlag for frihedsberøvelse under grænseprocedurer i national ret, da dette kan resultere i utilstrækkelige garantier; understreger, at hvis medlemsstaterne vælger at anvende frihedsberøvelse, bør de give et retsgrundlag herfor i national ret;

12. minder om, at EU-Domstolen i de forenede sager C-924/19 PPU og C-925/19 PPU afviste argumentet om, at det ikke udgør frihedsberøvelse, hvis en ansøger kan forlade et transitområde i retning af et tredjeland;

13. er dybt bekymret over rapporter om alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og elendige vilkår under frihedsberøvelsen i transitområder eller centre for frihedsberøvede i grænseområder; opfordrer medlemsstaterne til at sikre værdige modtagelsesforhold i grænsefaciliteter i overensstemmelse med standarderne i direktivet om modtagelsesforhold; minder i denne forbindelse om, at frihedsberøvede ansøgere bør behandles med fuld respekt for deres menneskelige værdighed;

14. minder om, at medlemsstaterne først og fremmest bør tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af forordningen om asylprocedurer i overensstemmelse med chartret og De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder; bemærker, at FN's Komité for Barnets Rettigheder har præciseret, at børn aldrig bør frihedsberøves i forbindelse med immigration; gentager sin holdning til forordning om asylprocedurer om, at mindreårige aldrig bør frihedsberøves som led i grænseprocedurer, og at grænseproceduren kun må anvendes på mindreårige, hvis der findes et alternativ til deres frihedsberøvelse; opfordrer de medlemsstater, der i øjeblikket anvender grænseproceduren på mindreårige, til at indføre alternativer til frihedsberøvelse i overensstemmelse med barnets tarv; opfordrer medlemsstaterne til kun at anvende grænseprocedurer, hvis der findes sådanne ikke-frihedsberøvende alternativer;

Onsdag den 10. februar 2021

Nægtelse af indrejse og tilsyn

15. fremhæver FRA's seneste konklusioner, navnlig at antallet af påståede tilfælde af overtrædelser af de grundlæggende rettigheder ved de ydre grænser er steget betydeligt i de seneste år; bemærker, at dette omfatter mange tilfælde af personer, der nægtes indrejse, uden at deres asylansøgninger registreres, herunder i forbindelse med grænseprocedurer; gentager, at medlemsstaterne er forpligtet til at forhindre ulovlig grænsepassage, og minder om, at denne forpligtelse ikke berører rettighederne for personer, der anmoder om international beskyttelse; er enig med FRA i, at hyppigheden og alvoren af disse påståede hændelser udgør et alvorligt problem med hensyn til grundlæggende rettigheder; gentager, at automatisk nægtelse af indrejse, refoulement og kollektive udvisninger er forbudt i henhold til EU-retten og folkeretten; fremhæver endvidere, at medlemsstaterne i henhold til artikel 8 i direktivet om asylprocedurer har pligt til at informere personer om muligheden for at ansøge om asyl, hvis der er tegn på beskyttelsesbehov, og at personer, der nægtes indrejse, skal sikres adgang til effektive retsmidler i overensstemmelse med EU-retten og EMRK; beklager alle tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke overholder deres forpligtelser i denne henseende, og opfordrer dem til fuldt ud at overholde disse forpligtelser; opfordrer Kommissionen til effektivt at sikre, at medlemsstaterne overholder disse forpligtelser, herunder ved at suspendere EU-betalinger i tilfælde af alvorlige mangler;

16. mener, at det er vigtigt at etablere uafhængige overvågningsmekanismer, og opfordrer medlemsstaterne til at give overvågningsorganer uhindret adgang til grænsefaciliteter for at sikre en effektiv beskyttelse af de grundlæggende rettigheder og den systematiske indberetning af krænkelse i overensstemmelse med FRA's henstillinger i rapporten om udfordringer med hensyn til grundlæggende rettigheder ved landegrænser; mener, at uafhængig overvågning samtidig bør kontrollere kvaliteten af beslutningsprocessen og dens resultat samt betingelserne i forbindelse med frihedsberøvelse og overholdelsen af proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger; mener, at uafhængige og kompetente nationale menneskerettighedsinstitutioner og NGO'er, EU-agenturer som FRA samt internationale organisationer som UNHCR bør være en del af overvågningsorganerne;

Uledsagede mindreårige og sårbare ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier i grænseproceduren

17. bemærker, at det i artikel 24 i direktivet om asylprocedurer præciseres, at medlemsstaterne inden for en rimelig frist efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse skal vurdere, om ansøgeren har behov for særlige proceduremæssige garantier, og at de ikke må anvende grænseproceduren, hvis sådanne garantier ikke kan gives inden for rammerne heraf;

18. understreger, at selv om medlemsstaterne har indført mekanismer til at identificere ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier, er disse ofte ikke effektive med hensyn til at opdage sådanne behov og, når behovene identificeres, vurderes ofte kun synlige behov; bemærker, at en effektiv og hurtig identifikation af ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier fortsat er en udfordring; fremhæver, at sårbare personer har ret til at få deres behov for særlige proceduremæssige garantier vurderet og, hvis grænseprocedurerne anvendes på dem, at få tilstrækkelig bistand i henhold til EU-retten; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle ansøgere, der har behov for særlige proceduremæssige garantier, identificeres effektivt og får fuld adgang til disse særlige garantier og bistand som fastsat i direktivet om modtagelsesforhold; understreger, at hvis der ikke kan ydes tilstrækkelig støtte inden for rammerne af grænseproceduren, eller hvis den besluttende myndighed mener, at ansøgeren har behov for specifikke proceduremæssige garantier, idet opmærksomheden især rettes mod ofre for tortur, voldtægt eller andre former for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter eller kønsbaseret vold, må den besluttende myndighed ikke anvende eller skal ophøre med at anvende disse procedurer på ansøgeren;

19. minder om, at artikel 25, stk. 6, litra b), i direktivet om asylprocedurer foreskriver et begrænset antal omstændigheder, der gør det muligt for medlemsstaterne at behandle uledsagede mindreåriges ansøgninger ved en grænseprocedure; fremhæver, at de medlemsstater, der er blevet undersøgt, ikke har indført tilstrækkelige aldersvurderingsmetoder; opfordrer medlemsstaterne til at sikre overholdelse af barnets tarv samt til at beskytte børn, herunder ofre for menneskehandel; fremhæver, at direktivet om asylprocedurer giver medlemsstaterne mulighed for at undtage uledsagede mindreårige fra grænseprocedurer og i overensstemmelse hermed behandle deres ansøgninger under den almindelige asylprocedure; opfordrer medlemsstaterne til at undtage uledsagede mindreårige fra grænseprocedurer;

Proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger

20. bemærker, at grænseprocedurerne er hurtige procedurer, og minder om, at ansøgere ved grænseprocedurer i henhold til artikel 43 i direktivet om asylprocedurer har samme rettigheder og garantier som ansøgere ved normale procedurer;

21. fremhæver, at der i alle de undersøgte medlemsstater blev rapporteret om betydelige problemer med hensyn til adgang til og kvaliteten af juridisk bistand; understreger, at juridisk bistand er afgørende for at sikre retfærdige asylprocedurer; anbefaler, at gratis juridisk bistand allerede bør garanteres i første instans, så snart asylansøgningen er registreret; opfordrer medlemsstaterne til desuden at sikre effektiv adgang til juridisk bistand i praksis og til at sikre, at der er tilstrækkelig mange kvalificerede juridiske rådgivere til rådighed;

Onsdag den 10. februar 2021

22. bemærker, at direktivet om asylprocedurer giver medlemsstaterne mulighed for at tillade, at NGO'er får adgang til grænseproceduren med henblik på at yde bistand til ansøgerne; beklager, at mange medlemsstater inden for rammerne af grænseprocedurer ikke regulerer en sådan adgang til grænsefaciliteter, grænseovergangssteder og transitområder for specialiserede ikkestatslige organisationer, som kan spille en central rolle i at sikre ansøgerens juridiske og proceduremæssige rettigheder og kan bidrage til kvaliteten af beslutningerne i første instans;

23. understreger, at grænseprocedurer er karakteriseret ved en kombination af korte procedurefrister og frihedsberøvelse; mener, at effektive proceduremæssige frister er nødvendige for at minimere den midlertidige berøvelse af retten til fri bevægelighed for personer, der frihedsberøves; minder om, at medlemsstaterne kan indføre kortere, men rimelige frister, uden at dette berører gennemførelsen af en korrekt og fuldstændig behandling af ansøgningen og ansøgerens effektive adgang til de grundlæggende garantier og principper, der er fastsat i direktivet om asylprocedurer; bemærker, at tidsfristen for en afgørelse i en grænseprocedure varierer mellem medlemsstaterne fra to dage til 28 dage og for indgivelse af en klage fra to dage til syv dage; påpeger, at korte tidsfrister kan være en udfordring for en grundig forberedelse af samtalen eller en klage og dermed for en retfærdig anvendelse af proceduren, især hvis de proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i direktivet om asylprocedurer, ikke anvendes effektivt;

24. gentager medlemsstaternes forpligtelser til at give ansøgerne adgang til bistand, repræsentation og proceduremæssig information i henhold til direktivet om asylprocedurer; understreger, at det er nødvendigt, at ansøgerne har rettidig adgang til passende og forståelige oplysninger om grænseprocedurer og deres rettigheder og forpligtelser; påpeger, at der bør ydes tolkning med fysisk tilstedeværelse og på alle stadier af grænseproceduren; minder om, at personlige samtaler er en del af medlemsstaternes pligt til at give ansøgerne en reel mulighed for at fremlægge begrundelserne for deres ansøgninger og udgør nøgleelementer i behandlingen, og at de skal gennemføres af behørigt uddannet personale; understreger, at ansøgerne bør have tilstrækkelig tid til at forberede samtalen; bemærker med bekymring, at de medlemsstater, der blev undersøgt i EPRS' vurdering af gennemførelsen på europæisk plan, ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til direktivet om asylprocedurer med hensyn til proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med grænseprocedurer, og understreger, at ansørgernes vanskeligheder med at få adgang til proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger kan have alvorlige konsekvenser for deres rettigheder, der er garanteret i chartret; opfordrer medlemsstaterne til at indføre og anvende de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i direktivet om asylprocedurer, til fulde;

25. erkender, at direktivet om asylprocedurer overlader det til medlemsstaternes skøn at afgøre, om klager automatisk har opsættende virkning; minder imidlertid om, at EU-Domstolen har anerkendt, at en klage over en afgørelse om tilbagesendelse, hvis fuldbyrdelse kan udsætte den pågældende tredjelandstatsborger for en alvorlig risiko for refolement, skal have opsættende virkning;

Grænseprocedurer og et stort antal ankomster

26. bemærker, at i henhold til artikel 43, stk. 3, i direktivet om asylprocedurer kan disse procedurer også anvendes, hvis der ankommer et stort antal tredjelandstatsborgere eller statsløse, som indgiver ansøgninger om international beskyttelse ved grænsen eller i et transitområde, og når og så længe disse tredjelandstatsborgere eller statsløse er normalt indkvarteret på steder i nærheden af grænsen eller i transitområdet;

27. minder om, at garantierne i kapitel II i direktivet om asylprocedurer også finder anvendelse i tilfælde af et stort antal ankomster; mener, at der er behov for tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige ressourcer i denne henseende; bemærker med bekymring, at en korrekt anvendelse af grænseprocedurer i disse tilfælde kan være en udfordring, indebære en risiko for de grundlæggende rettigheder og give anledning til bekymring med hensyn til effektivitet;

28. er enig i de betænkeligheder, som FRA, FN's højkommisær for flygtninge og FN's særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder har givet udtryk for med hensyn til respekten for de proceduremæssige garantier og grundlæggende rettigheder i de hurtige grænseprocedurer, der er blevet anvendt i de græske hotspots; beklager de alvorlige mangler med hensyn til grundlæggende rettigheder, der findes i de europæiske hotspots, og som FRA har identificeret;

29. bemærker, at EU's agenturer kan støtte medlemsstaterne, når der ankommer et stort antal asylansøgere ved en grænseovergang, for at sikre en hurtig og retfærdig procedure for alle ansøgere; bemærker navnlig, at EASO kan yde operationel bistand på forskellige trin af asylproceduren, og at Frontex kan hjælpe med screening, identifikation og optagelse af fingeraftryk; bemærker, at EASO hidtil kun har ydet bistand i Grækenland inden for rammerne af den såkaldte hurtige grænseprocedure for øer; påpeger endvidere, at der er sket forbedringer, men at der stadig er alvorlige mangler, f.eks. en gennemsnitlig behandlingstid på flere måneder i forbindelse med grænseprocedurer; håber, at det planlagte EU-asylagentur vil bidrage til at afhjælpe disse mangler;

Onsdag den 10. februar 2021

Anvendelse af grænseprocedurer

30. minder om, at det forsat er op til medlemsstaterne at beslutte, om de vil anvende grænseprocedurer; gentager, at medlemsstaterne, hvis de anvender grænseprocedurer, bør fastsætte betingelser, der sikrer en retfærdig og korrekt procedure samt hurtig klarhed om resultatet heraf for ansøgere om international beskyttelse; bemærker, at navnlig i mere komplekse sager kan effektiviteten af de proceduremæssige garantier såsom retten til juridisk bistand undergraves; understreger, at effektive procedurer og proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger skal gå hånd i hånd; fremhæver, at når der ikke kan træffes afgørelse senest inden for fire uger, skal ansøgningen behandles i henhold til de øvrige bestemmelser i direktivet om asylprocedurer; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at overholde de proceduremæssige beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i direktivet om asylprocedurer;

31. opfordrer medlemsstaterne til løbende at udveksle bedste praksis om den korrekte anvendelse af de nuværende grænseprocedurer og også dele disse med Kommissionen;

32. opfordrer medlemsstaterne til kritisk at vurdere, om deres nuværende operationelle kapacitet er tilstrækkelig til at sikre opfyldelsen af deres forpligtelser i forbindelse med grænseprocedurer; opfordrer medlemsstaterne til at styrke det operationelle samarbejde og den operationelle bistand, hvor det er nødvendigt;

33. opfordrer Kommissionen til effektivt at overvåge gennemførelsen af artikel 43 og de dertil knyttede bestemmelser i direktivet om asylprocedurer og træffe foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse, herunder ved at indlede traktatbrudssøgsmål, når det er relevant;

o

o o

34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 10. februar 2021

P9_TA(2021)0043

Aktindsigt — årsrapport for 2016-2018

Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om aktindsigt (forretningsordenens artikel 122, stk. 7) — årsberetning for 2016-2018 (2019/2198(INI))

(2021/C 465/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 1, 9, 10, 11 og 16 i TEU og artikel 15 i TEUF,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter (chartret) om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 41 og 42,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2014 om aktindsigt (forretningsordenens artikel 104, stk. 7) for 2011-2013 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. april 2016 om aktindsigt (forretningsordenens artikel 116, stk. 7) for 2014-2015 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. september 2017 om gennemsigtighed, ansvarlighed og integritet i EU-institutionerne ⁽⁴⁾,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands årsberetninger og hendes særberetning i den strategiske undersøgelse OI/2/2017 om gennemsigtighed i Rådets lovgivningsproces,
- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2019 om Ombudsmandens strategiske undersøgelse OI/2/2017 af gennemsigtigheden af de lovgivningsmæssige drøftelser i de forberedende organer til Rådet for Den Europæiske Union ⁽⁵⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis,
- der henviser til Kommissionens, Rådets og Parlamentets rapporter/betænkninger om anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 i 2016, 2017 og 2018,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. november 2017 om årsberetningen om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed i 2016 ⁽⁷⁾,
- der henviser til formand Ursula von der Leyens politiske retningslinjer for Kommissionen 2019-2024,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54 og artikel 122, stk. 7,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A9-0004/2021),

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT C 378 af 9.11.2017, s. 27.

⁽³⁾ EUT C 66 af 21.2.2018, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 120.

⁽⁵⁾ EUT C 411 af 27.11.2020, s. 149.

⁽⁶⁾ EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13.

⁽⁷⁾ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 77.

Onsdag den 10. februar 2021

- A. der henviser til, at Unionen i henhold til traktaterne »i alle sine aktiviteter [respekterer] princippet om lighed mellem dens borgere, der nyder lige stor opmærksomhed fra EU-institutionernes, -organernes, -kontorernes og -agenturernes side« (artikel 9 i TEU), at »enhver borger har ret til at deltage i Unionens demokratiske liv«, og at »beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt« (artikel 10, stk. 3, i TEU sammenholdt med den 13. betragtning og artikel 1, stk. 2, og artikel 9);
- B. der henviser til, at artikel 15 i TEUF fastsætter, at »for at fremme gode styreformer og sikre civilsamfundets deltagelse arbejder Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer så åbent som muligt«, og at »alle unionsborgere og alle fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller vedtægtsmæssigt hjemsted i en medlemsstat, har ret til aktindsigt i dokumenter fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer«;
- C. der henviser til, at retten til aktindsigt og dens status som grundlæggende rettighed yderligere understreges i artikel 42 i chartret, der nu har »samme juridiske værdi som traktaterne« (artikel 6, stk. 1, i TEU); der henviser til, at retten til aktindsigt giver borgerne mulighed for effektivt at udøve deres ret til at kontrollere arbejdet og aktiviteterne i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer, navnlig lovgivningsprocessen;
- D. der henviser til, at EU-institutionernes funktionsmåde bør være i overensstemmelse med retsstatsprincippet; der henviser til, at EU-institutionerne må stræbe efter de højest mulige standarder for gennemsigtighed, ansvarlighed og integritet; der henviser til, at disse principper er afgørende elementer med hensyn til at fremme god forvaltningspraksis inden for EU-institutionerne og sikre større åbenhed i EU's funktionsmåde og beslutningsproces; der henviser til, at borgernes tillid til EU's institutioner er af grundlæggende betydning for demokratiet, god forvaltningspraksis og effektiv beslutningstagning; der henviser til, at gennemsigtighed og aktindsigt også bør sikres i forbindelse med den måde, hvorpå EU's politikker gennemføres på alle niveauer, og EU-midlerne anvendes; der henviser til, at åbenhed og civilsamfundets deltagelse er afgørende forudsætninger for at fremme god forvaltningspraksis i EU's institutioner; der henviser til, at borgerne i henhold til de grundlæggende demokratiske principper har ret til at kende og følge med i beslutningsprocessen; der henviser til, at Europa-Parlamentet arbejder med en høj grad af gennemsigtighed i lovgivningsproceduren, herunder i udvalgsfasen, som gør det muligt for borgere, medier og berørte parter at se, hvordan og hvorfor beslutninger træffes, og at skelne klart mellem forskellige holdninger i Parlamentet og se kilden til et givent forslag samt at følge vedtagelsen af endelige afgørelser;
- E. der henviser til, at Rådets samlinger i henhold til artikel 16, stk. 8, i TEU er offentlige, når det forhandler og stemmer om udkast til lovgivningsmæssige retsakter; der henviser til, at den nuværende praksis med at mærke de fleste forberedende dokumenter i igangværende lovgivningsprocedurer som »LIMITE« ifølge Ombudsmanden udgør en uforholdsmæssig indskrænkning af borgernes ret til størst mulig aktindsigt i lovgivningsmæssige dokumenter⁽⁸⁾; der henviser til, at Rådets manglende engagement med hensyn til at sikre gennemsigtighed afspejler en mangel på ansvarlighed i dets rolle som EU-medlovgiver;
- F. der henviser til, at de vigtigste temaer i de undersøgelser, der blev afsluttet af Ombudsmanden i 2018, var gennemsigtighed, ansvarlighed og offentlig adgang til oplysninger og dokumenter (24,6 %), efterfulgt af servicekultur (19,8 %) og korrekt anvendelse af skøn (16,1 %); der henviser til, at andre temaer, som blev berørt, var overholdelse af proceduremæssige rettigheder såsom retten til at blive hørt, overholdelse af grundlæggende rettigheder, etiske spørgsmål, borgernes deltagelse i EU's beslutningsproces, herunder i traktatbrudsprocedurer, forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-udbud, -tilskud og -kontrakter, og rekruttering og god forvaltning af EU-personalespørgsmål;
- G. der henviser til, at Ombudsmanden i 2018 lancerede et nyt websted, der omfatter en revideret og brugervenlig grænseflade for potentielle klagere; der henviser til, at Ombudsmandens procedure for hurtig behandling af klager over aktindsigt afspejler Ombudsmandens engagement i at yde bistand og træffe afgørelser hurtigt for dem, der søger bistand;
- H. der henviser til, at det i Ombudsmandens strategiske undersøgelse OI/2/2017/TE blev konkluderet, at Rådets manglende gennemsigtighed med hensyn til aktindsigt i dets lovgivningsmæssige dokumenter og dets nuværende praksis i beslutningsprocessen — og mere specifikt under den forberedende fase i Rådets forberedende organer, herunder i dets

⁽⁸⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/89518>

Onsdag den 10. februar 2021

udvalg og arbejdsgrupper samt i De Faste Repræsentanters Komité (Coreper) — udgør et tilfælde af fejl og forsømmelser; der henviser til, at Ombudsmanden efter Rådets modvilje mod at gennemføre hendes henstillinger den 16. maj 2018 fremlagde sin særberetning nr. OI/2/2017/TE om gennemsigtighed i Rådets lovgivningsproces for Parlamentet; der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 17. januar 2019 om Ombudsmandens strategiske undersøgelse tilsluttede sig Ombudsmandens henstillinger;

- I. der henviser til, at Ombudsmanden i sag 1302/2017/MH om Kommissionens behandling af en begæring om aktindsigt i dens Juridiske Tjenestes udtalelser vedrørende åbenhedsregistret fandt, at Kommissionens fortsatte afslag på aktindsigt i disse dokumenter udgjorde et tilfælde af fejl og forsømmelser, eftersom Kommissionen ikke havde været så åben og imødekomende som muligt omkring selve den foranstaltning, der havde til formål at fremme gennemsigtigheden som et middel til at opnå større EU-legitimitet og -ansvarlighed;

Gennemsigtighed i et bredere perspektiv

1. er fast besluttet i sine bestræbelser på at bringe borgerne tættere på beslutningsprocessen; understreger, at gennemsigtighed og ansvarlighed er afgørende for at bevare borgernes tillid til EU's politiske, lovgivningsmæssige og administrative aktiviteter; understreger, at deltagerdemokratiet i artikel 10, stk. 3, i TEU anerkendes som et af de vigtigste demokratiske principper i EU, hvorved det påpeges, at beslutningerne skal træffes så tæt på borgerne som muligt; minder om, at fuldt demokratisk og særdeles gennemsigtig beslutningstagning på europæisk plan er afgørende for at øge borgernes tillid til EU's institutioner; fremhæver nødvendigheden af, at alle EU-institutioner udviser et tilsvarende gennemsigtighedsniveau;
2. noterer sig med tilfredshed, at der er blevet udpeget en kommissær med ansvar for gennemsigtighed med henblik på at skabe større gennemsigtighed i lovgivningsprocessen i EU-institutionerne;
3. minder om, at Parlamentet repræsenterer de europæiske borgeres interesser på en åben og gennemsigtig måde med det formål at holde dem fuldt informeret, som bekræftet af Ombudsmanden, og noterer sig de fremskridt, som Kommissionen har gjort med hensyn til at forbedre sine gennemsigtighedsstandarder; er dybt bekymret over, at Rådet til trods for Parlamentets og Ombudsmandens opfordringer og henstillinger endnu ikke har indført lignende standarder, og at beslutningsprocessen i Rådet langt fra er gennemsigtig; opfordrer Rådet til at gennemføre EU-Domstolens relevante afgørelser i praksis og til ikke at omgå dem; værdsætter visse rådsformandskabers og visse medlemsstaters gode praksis med hensyn til offentliggørelse af rådsdokumenter, herunder forslag fra rådsformandskabet;
4. glæder sig over EU-Rådets beslutning om i forlængelse af Ombudsmandens iværksættelse af sag 1011/2015/TN at lade forordning (EF) nr. 1049/2001 finde anvendelse på dokumenter, som dets generalsekretariat er i besiddelse af, og som vedrører støtteopgaver i forhold til diverse mellemstatslige organer og enheder, f.eks. udtalelser fra den pågældende instans angående kandidaters egnethed til varetage embederne som dommer og generaladvokat ved Den Europæiske Unions Domstol og Ret; påskønner Ombudsmandens udtalelse om, at der skal være større åbenhed med hensyn til, hvordan man finder den rette balance mellem behovet for beskyttelse af personoplysninger vedrørende personer, som tages i betragtning til høje offentlige embeder, og behovet for at sikre den størst mulige gennemsigtighed i forbindelse med udnævnelser til disse embeder;
5. beklager Kommissionens tilbagevendende praksis med ofte kun at give Parlamentet meget begrænsede oplysninger om gennemførelsen af EU-lovgivning; opfordrer institutionerne til at overholde princippet om loyalt samarbejde og proaktivt offentliggøre disse oplysninger; udtrykker beklagelse over Kommissionens afslag på at offentliggøre statistiske oplysninger om EU-politikernes effektivitet, hvilket forhindrer al offentlig kontrol af politikker, som i væsentlig grad har indflydelse på de grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at være mere proaktiv med hensyn til at offentliggøre sådanne statistiske oplysninger med henblik på at dokumentere, at politikkerne er nødvendige og står i et rimeligt forhold til deres mål; opfordrer Kommissionen til at udvise gennemsigtighed for så vidt angår kontrakter med tredjeparter; opfordrer Kommissionen til at være mere proaktiv med hensyn til at offentliggøre så mange oplysninger som muligt om udbudsprocedurerne i forhold til dens nuværende praksis;
6. understreger vigtigheden af de foranstaltninger, der træffes for at øge gennemsigtigheden af de afgørelser, der træffes i traktatbrudsprocedurer; kræver navnlig, at dokumenter, som Kommissionen sender til medlemsstaterne i forbindelse med sådanne procedurer, og svarene herpå gøres tilgængelige for offentligheden;
7. understreger, at internationale aftaler er juridisk bindende og har indvirkning på EU-lovgivningen, og understreger, at forhandlingerne skal være gennemsigtige i hele processen; minder om, at Parlamentet i henhold til artikel 218 i TEUF skal underrettes fuldt ud og omgående på alle trin, mens forhandlingerne finder sted; opfordrer Kommissionen til at intensivere sin indsats og sikre fuld overholdelse af artikel 218 i TEUF;

Onsdag den 10. februar 2021

8. beklager dybt, at Kommissionen og Rådet insisterer på at holde møder for lukkede døre uden tilstrækkelig begrundelse; mener, at anmodninger om at holde møder for lukkede døre bør vurderes ordentligt; kræver klare kriterier og regler for anmodninger om, at møder afholdes for lukkede døre i EU-institutionerne;
9. påpeger, at gennemsigtighed i lovgivningsprocessen er af største betydning for borgerne og en vigtig måde at sikre deres aktive deltagelse i lovgivningsprocessen på; glæder sig over den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning (IIA) fra 2016 og de tre institutioners tilsagn heri om at sikre gennemsigtighed i lovgivningsprocedurerne på grundlag af relevant lovgivning og retspraksis, herunder en korrekt håndtering af de trilaterale forhandlinger;
10. opfordrer indtrængende institutionerne til at fortsætte drøftelserne om gradvis at nå frem til oprettelse af en særlig og brugervenlig fælles database over lovgivningssagernes status (den fælles lovgivningsdatabase) som vedtaget i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og sikre større gennemsigtighed;
11. glæder sig over de allerede iværksatte initiativer, som efterkommer offentlighedens krav om mere gennemsigtighed, såsom det interinstitutionelle register over delegerede retsakter, der blev lanceret i december 2017 som et fælles værktøj for Parlamentet, Kommissionen og Rådet, og som giver adgang til hele de delegerede retsakters livscyklus;
12. understreger, at gennemsigtigheden i udvalgsprocedurerne og komitologiregistrets tilgængelighed bør øges yderligere, og at dets indhold bør ændres for at sikre større gennemsigtighed i beslutningsprocessen; understreger, at en forbedring af registrets søgefunktioner, som gør det muligt at foretage søgninger efter politikområde, bør være et væsentligt element i denne proces;
13. glæder sig over den nye adfærdskodeks for Kommissionens medlemmer, som trådte i kraft i februar 2018, og som øger gennemsigtigheden primært i relation til møder mellem kommissærerne og interesserepræsentanter og udgifterne til de enkelte kommissærers forretningsrejser; beklager, at Rådet endnu ikke har vedtaget en adfærdskodeks for sine medlemmer, og opfordrer indtrængende Rådet til at vedtage en sådan kodeks uden yderligere forsinkelse; insisterer på, at Rådet skal stå lige så meget til ansvar og arbejde lige så gennemsigtigt som de øvrige institutioner;
14. minder om sin reviderede forretningsorden, hvorefter medlemmer opfordres til at tillægge sig den systematiske praksis kun at mødes med interesserepræsentanter, der er registeret i åbenhedsregistret; minder også om, at medlemmerne opfordres til online at offentliggøre alle planlagte møder med interesserepræsentanter, der er omfattet af åbenhedsregisterets anvendelsesområde, mens ordførere, skyggeordførere og udvalgsformænd for hver enkelt betænkning er forpligtet til online at offentliggøre alle planlagte møder med interesserepræsentanter, der er omfattet af åbenhedsregisterets anvendelsesområde; påpeger imidlertid i denne forbindelse, at folkevalgte repræsentanter frit kan mødes med alle, som de finder relevante og vigtige for deres politiske arbejde, uden begrænsninger;
15. er af den opfattelse, at den måde, hvorpå man for øjeblikket kan finde oplysninger om i Europa-Parlamentets medlemmers stemmeafgivelser, via pdf-filer over flere hundrede afstemninger på Parlamentets websted, ikke er brugervenlig og ikke bidrager til gennemsigtigheden i EU; opfordrer til, at der indføres et brugervenligt system, hvor den tekst, der blev stemt om, og afstemningsresultaterne for hver afstemning ved navneopråb kan sorteres efter gruppe og MEP og derfor kan ses på samme tid;
16. glæder sig over, at forhandlingerne om Kommissionens forslag til en interinstitutionel aftale om et obligatorisk åbenhedsregister (COM(2016)0627) omsider er afsluttet, og opfordrer de tre institutioner til hurtigst muligt at gennemføre aftalen; understreger, at der for at opretholde et højt niveau af tillid til EU-institutionerne blandt borgerne er behov for mere gennemsigtighed i forbindelse med de møder, der afholdes inden for institutionerne;
17. opfordrer også medlemmerne af de nationale regeringer og parlamenter til at stræbe efter større gennemsigtighed i forbindelse med deres møder med interesserepræsentanter, da de, når de træffer afgørelser om EU-anliggender, er en del af EU's lovgivende organ i bredere forstand;

Aktindsigt

18. minder om, at offentlighedens ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter er en grundlæggende rettighed, som er nedfældet i traktaterne og chartret, og er uløseligt forbundet med institutionernes demokratiske karakter; understreger, at det er afgørende, at denne ret udøves så bredt og så tidligt som muligt, da den sikrer demokratisk kontrol af EU-institutionernes arbejde og aktiviteter; minder om, at borgernes tillid til de politiske institutioner er et centralt grundlæggende element i repræsentative demokratier;

Onsdag den 10. februar 2021

19. minder om sine opfordringer i sine tidligere beslutninger om aktindsigt; beklager, at Kommissionen og Rådet ikke har fulgt ordentligt op på flere af Parlamentets forslag;
20. påpeger, at gennemsigtighed og fuld aktindsigt i institutionernes dokumenter skal være reglen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001, og at undtagelserne fra denne regel, som fastslået i EU-Domstolens faste retspraksis, skal fortolkes strengt og tage hensyn til en tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af et dokument;
21. gentager, at det er vigtigt ikke at overklassificere dokumenter, hvilket kan være til skade for den offentlige kontrol; beklager, at officielle dokumenter ofte overklassificeres; gentager sit synspunkt om, at der bør udarbejdes klare og ensartede regler for klassificering og afklassificering af dokumenter;
22. noterer sig, at Kommissionen står over for det højeste antal oprindelige begæringer (6 912 i 2018) vedrørende specificerede dokumenter, efterfulgt af Rådet (2 474 i 2018) og Parlamentet (498 i 2018); anerkender den samlede andel af positive svar (i 2018 var tallene 80 % for Kommissionen, 72,2 % for Rådet og 96 % for Parlamentet);
23. bemærker med interesse, at de primære grunde til afslag er baseret på behovet for at beskytte institutionernes beslutningsproces, privatlivets fred og den enkeltes integritet og en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser; bemærker endvidere, at beskyttelse af juridisk rådgivning også har været en relevant grund for Parlamentet i sager, hvor der primært blev anmodet om præsidiedokumenter, mens inspektioner, undersøgelser og revision og den offentlige sikkerhed for Kommissionen også var relevante grunde til at give afslag på aktindsigt;
24. glæder sig over EU-Domstolens afgørelse i sag C-213/15 P (Kommissionen mod Patrick Breyer), hvor Domstolen stadfæstede Rettens dom og fastslog, at Kommissionen ikke kan afslå at give aktindsigt i en medlemsstats skriftlige indlæg, som Kommissionen er i besiddelse af, alene med den begrundelse, at det er forbundet med retslige procedurer; påpeger, at Domstolen finder, at alle afgørelser om sådanne anmodninger om aktindsigt skal træffes på baggrund af forordning (EF) nr. 1049/2001, og at dokumenter, der er forbundet med Domstolens judicielle virksomhed, ikke er principielt undtaget fra forordningens anvendelsesområde, såfremt disse dokumenter befinder sig hos de EU-institutioner, der er opregnet i forordningen, såsom Kommissionen i denne specifikke sag;
25. støtter de opfordringer, der er kommet fra civilsamfundet^(*) om at streame EU-Domstolens offentlige retsmøder direkte, hvilket allerede praktiseres af flere nationale og internationale domstole, f.eks. Conseil Constitutionnel i Frankrig og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol;
26. minder om sine opfordringer til Kommissionen og Rådet i sin beslutning af 28. april 2016 om aktindsigt i perioden 2014-2015;
27. minder om, at revisionen af forordning (EF) nr. 1049/2001 har været blokeret siden 2012, og noterer sig med beklagelse, at Kommissionen agter at trække dette forslag tilbage; opfordrer indtrængende alle involverede parter til at genoptage processen og fortsætte arbejdet med revisionen med henblik på at tilpasse forordningens bestemmelser til Lissabontraktaten og sikre, at dens anvendelsesområde er alle EU-institutioner, -organer og -agenturer, med det endelige mål, at EU-borgere får bredere og bedre adgang til EU-dokumenter;
28. påpeger, at retten til aktindsigt efter ikrafttrædelsen af TEU og TEUF gælder alle EU's institutioner, organer og agenturer, som anført i artikel 15, stk. 3, i TEUF; mener, at forordning (EF) nr. 1049/2001 bør ændres og moderniseres med henblik på at bringe den i overensstemmelse med traktaterne som reaktion på den udvikling, der har fundet sted på dette område, og i lyset af EU-Domstolens og Menneskerettighedsdomstolens relevante retspraksis; opfordrer derfor indtrængende alle tre institutioner til at arbejde konstruktivt for at få vedtaget en revideret forordning;
29. understreger, at sikring af, at borgerne er i stand til at forstå, følge detaljeret med i og deltage i, hvordan lovgivningsarbejdet skrider frem, er et retskrav i henhold til traktaterne og et grundlæggende krav for demokratisk kontrol og demokratiet som helhed; mener, at hvis dokumenter er oprettet inden for rammerne af triloger, såsom dagsordener, sammendrag af resultater, mødereferater og generel tilgang i Rådet, vedrører sådanne dokumenter — hvis de er tilgængelige og i det format, de er tilgængelige i — lovgivningsprocedurerne og kan i princippet ikke behandles anderledes end andre lovgivningsmæssige dokumenter;

(*) <https://thegoodlobby.eu/campaigns/openletter-to-the-president-of-the-court-of-justice-of-the-european-union-asking-foreu-courts-to-live-stream-their-publichearings>

Onsdag den 10. februar 2021

30. fremhæver betydningen af gennemsigtighed og adgang til aktindsigt; understreger, at en høj grad af gennemsigtighed i lovgivningsprocessen er af afgørende betydning med hensyn til at sætte borgere, medier, civilsamfundet og andre berørte parter i stand til at drage deres folkevalgte og regeringer til ansvar; anerkender Ombudsmandens værdifulde rolle med at være bindeled og fungere som mægler mellem EU-institutionerne og borgerne og fremhæver Ombudsmandens arbejde med at gøre EU's lovgivningsproces mere ansvarlig over for offentligheden;

31. minder om, at ifølge Ombudsmanden skal indskrænkninger af aktindsigt, navnlig i lovgivningsmæssige dokumenter, være undtagelsen og begrænses til det absolut nødvendige; glæder sig over Ombudsmandens hurtige procedure for aktindsigt, men beklager, at hendes henstillinger ikke er juridisk bindende;

32. påpeger, at enhver afgørelse, der giver afslag på aktindsigt, skal baseres på klare og nøje definerede juridiske undtagelser og ledsages af en argumenteret og specifik begrundelse, der giver borgeren mulighed for at forstå afslaget på aktindsigt og for effektivt at gøre brug af de tilgængelige retsmidler; bemærker med bekymring, at den eneste mulighed, som borgerne for nærværende har for at anfægte et afslag på aktindsigt, er et sagsanlæg ved EU-Domstolen, som indebærer langvarige procedurer, en risiko for høje omkostninger og et usikkert resultat og lægger en urimelig byrde på borgere, der anfægter afgørelser, hvilket afskrækker dem fra at gøre det;

33. opfordrer i denne forbindelse EU's institutioner, organer og agenturer til at vedtage hurtigere, mindre besværlige og mere tilgængelige procedurer for håndtering af klager over afslag på aktindsigt; mener, at en mere proaktiv tilgang vil bidrage til at sikre effektiv gennemsigtighed samt til at undgå unødige retssager, som kan forårsage unødvendige omkostninger og byrder for såvel borgerne som institutionerne; mener, at borgerne ikke bør forhindres i at anfægte afgørelser på grund af manglende midler; minder om muligheden for at ansøge om retshjælp som nedfældet i chartret; opfordrer EU-institutionerne til at afstå fra at forlange, at modparten bærer omkostningerne i forbindelse med retssager;

34. minder i denne forbindelse om Ombudsmandens afgørelser af 19. december 2017 i sag 682/2014/JF, hvori det fastslås, at Kommissionens krav om, at alle personer, der anmoder om aktindsigt, skal angive deres postadresse med henblik på postforsendelse i papirform, er dårlig forvaltning, idet det understreges, at en insistens på fornyede anmodninger og proceduremæssige formaliteter, når de er unødvendige og ikke tjener noget indlysende nyttigt formål, viser manglende respekt for borgernes grundlæggende rettigheder;

35. beklager dybt, at Rådet ikke proaktivt offentliggør de fleste dokumenter vedrørende lovgivningssager, hvilket forhindrer borgerne i at følge med i, hvilke dokumenter der rent faktisk findes, og dermed begrænser udøvelsen af deres ret til at anmode om aktindsigt; beklager, at de tilgængelige oplysninger om lovgivningsmæssige dokumenter fremlægges af Rådet i et register, som er ufuldstændigt og ikke brugervenligt; opfordrer Rådet til at opføre de dokumenter, der vedrører lovgivningssager, i et brugervenligt offentligt register, der fuldt ud afspejler offentlighedens interesse i gennemsigtighed og gør det muligt, at ikke alene borgerne, men også de nationale parlamenter, kan udøve en legitim kontrol;

36. opfordrer indtrængende Rådet til at tilpasse sine arbejdsmetoder til standarderne i et parlamentarisk og deltagerorienteret demokrati som foreskrevet i traktaterne, og gentager, at Rådet skal være lige så gennemsigtigt som andre institutioner og holdes til ansvar på samme måde som dem;

37. tilslutter sig fuldt ud Den Europæiske Ombudsmands henstillinger til Rådet efter den strategiske undersøgelse, navnlig: a) at Rådet systematisk registrerer de holdninger, medlemsstaterne giver udtryk for under drøftelser med forberedende organer, b) at det udvikler klare og offentligt tilgængelige kriterier for, hvordan det betegner dokumenter som »LIMITE«, og c) at det systematisk reviderer »LIMITE«-statussen for dokumenter før den endelige vedtagelse af en bestemt retsakt, og at denne revision foretages før uformelle forhandlinger til triløgmøder, hvor Rådet allerede er nået frem til en indledende holdning; opfordrer indtrængende Rådet til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre Ombudsmandens henstillinger så hurtigt som muligt for at sikre gennemsigtighed i de lovgivningsmæssige drøftelser i dets forberedende organer;

38. betragter Rådets nuværende udbredte og vilkårlige praksis med at mærke de fleste forberedende dokumenter i igangværende lovgivningsprocedurer som »LIMITE« som en indskrænkning af borgernes ret til størst mulig aktindsigt i lovgivningsmæssige dokumenter;

Onsdag den 10. februar 2021

39. noterer sig, at Parlamentet har oplevet en betydelig stigning i antallet af begæringer om aktindsigt i de kolonnedokumenter, der bliver drøftet på trilogramøder, efter Rettens dom i De Capitani-sagen⁽¹⁰⁾, og bemærker med tilfredshed, at Parlamentet siden dommen har offentliggjort alle de kolonnedokumenter, som der er blevet begæret aktindsigt i i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001; glæder sig over dette, eftersom åbenheden i lovgivningsprocessen bidrager til, at EU-institutionerne fremstår mere legitime for EU-borgerne; understreger, at det generelle krav om at give aktindsigt i dokumenter er det mest egnede værktøj til, at alle EU-institutionerne kan tage hånd om den meget store stigning i antallet af begæringer om aktindsigt;

40. understreger, at det i Rettens afgørelse i De Capitani-sagen i marts 2018 fastslås, at institutionernes synspunkter, der var afspejlet i dokumenterne med fire kolonner, ikke var omfattet af en generel formodning for afslag på aktindsigt; bemærker, at den følsomme karakter af indholdet i trilogramdokumenterne ikke i sig selv blev betragtet som et tilstrækkeligt grundlag for at nægte offentligheden aktindsigt;

41. minder om, at Rettens konklusioner gælder for alle EU-institutioner, og at Retten gør det klart, at hvis et dokument, der stammer fra en EU-institution, er omfattet af en undtagelse fra retten til aktindsigt, skal institutionen klart vurdere, forklare og begrunde, hvorfor aktindsigt i dokumentet konkret og faktisk kan være til skade for den interesse, som er beskyttet ved undtagelsen, navnlig hvorfor fuld aktindsigt i de omhandlede dokumenter konkret og faktisk kan være til skade for beslutningsprocessen, og at der således gælder et krav om, at denne risiko kan forudses med en rimelig grad af sandsynlighed og ikke er rent hypotetisk; understreger, at ethvert afslag på aktindsigt skal være fuldt berettiget i alle tilfælde;

42. glæder sig over, at sagen Client Earth mod Kommissionen betydeligt præciserer anvendelsesområdet for begrebet »lovgivningsdokumenter«, og at EU-Domstolen afgjorde, at dokumenter udarbejdet i forbindelse med en konsekvensanalyse er at betragte som lovgivningsdokumenter og derfor ikke kan beskyttes under en generel formodning for afslag;

43. beklager, at adgangen til rådgivningen fra de respektive juridiske tjenester i Parlamentet, Rådet og Kommissionen er begrænset, og at rådgivningen fra Parlamentets Juridiske Tjeneste ofte ikke engang er tilgængelig for medlemmerne af andre udvalg; opfordrer institutionerne til at sikre gennemsigtighed;

44. noterer sig de af Den Europæiske Ombudsmand i 2020 iværksatte undersøgelser om praksisser i agenturet Frontex hvad angår agenturets forpligtelser i henhold til EU-retten med hensyn til aktindsigt; opfordrer indtrængende agenturet til at følge op på Den Europæiske Ombudsmands konklusioner og gennemføre hendes henstillinger om ajourføring af dokumentregistret og offentliggørelse af de følsomme dokumenter, som det er i besiddelse af, og som ikke er medtaget i dets dokumentregister⁽¹¹⁾;

45. understreger, at whistleblowere spiller en vigtig rolle i afsløringen af dårlig forvaltning, og støtter foranstaltninger med henblik på at forbedre beskyttelsen af whistleblowere mod represalier; opfordrer alle institutionerne til at evaluere og om nødvendigt revidere deres interne ordninger for rapportering af uregelmæssigheder;

46. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre aktindsigt i alle forhåndskøbsaftaler, der indgås mellem EU og private virksomheder på sundhedsområdet, i deres fulde udformning, navnlig når der bestilles vacciner;

Konklusioner

47. understreger, at behovet for gennemsigtighed skal afvejes nøje efter behovet for at beskytte personoplysninger og for at sikre, at beslutninger træffes fortroligt, når det er nødvendigt;

48. understreger kraftigt, at enhver undtagelse fra aktindsigt i EU-dokumenter eller -oplysninger skal analyseres fra sag til sag, idet der tages hensyn til, at aktindsigt i sådanne dokumenter er reglen, mens undtagelser fra reglen må gøres genstand for en streng fortolkning;

49. opfordrer alle institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne til at fastlægge en fælles tilgang til aktindsigt, som omfatter proceduren for trilogrammaterialer, og til løbende at undersøge nye metoder og foranstaltninger med henblik på at opnå størst mulig gennemsigtighed;

⁽¹⁰⁾ Rettens dom af 22. marts 2018, Emilio de Capitani mod Europa-Parlamentet, T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

⁽¹¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/137293>

Onsdag den 10. februar 2021

50. opfordrer institutionerne til at sikre gennemsigtighed i lovgivningsprocedurerne på grundlag af den relevante lovgivning og retspraksis og Ombudsmandens henstillinger;

51. opfordrer alle institutionerne til at forbedre kommunikationen i hele lovgivningsprocessen og proaktivt udbrede flere af deres dokumenter, som vedrører lovgivningsproceduren, på den mest enkle, brugervenlige og tilgængelige måde via deres offentlige websteder og alle andre kommunikationsmidler; understreger, at der er behov for større gennemsigtighed i relation til beslutningsprocessen inden for rammerne af traktatbrudsprocedurer; opfordrer institutionerne til at intensivere det igangværende arbejde om oprettelse af en særlig, brugervenlig fælles database over lovgivningssagernes status som vedtaget i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, hvilket sikrer gennemsigtighed med hensyn til de forskellige trin i lovgivningsprocessen og giver borgerne en bedre forståelse af EU's lovgivningsprocedurer;

52. minder om, at Unionens rige sproglige mangfoldighed skal respekteres i overensstemmelse med artikel 3 i TEU og chartret; opfordrer EU's institutioner til at gøre deres yderste for at give aktindsigt i dokumenter på alle EU's officielle sprog;

53. fremhæver, at åbne demokratiske samfund er afhængige af, at borgerne kan få adgang til en række forskellige verificerbare informationskilder, så de kan danne sig et billede af forskellige spørgsmål; påpeger, at adgang til information styrker ansvarlighed i beslutningstagningen og er vigtig for, at demokratiske samfund kan fungere;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Ombudsmanden, Unionens andre organer, kontorer og agenturer og Europarådet.

Onsdag den 10. februar 2021

P9_TA(2021)0044

Begrænsning af uligheder med særligt fokus på fattigdom blandt personer i arbejde

Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på fattigdom blandt personer i arbejde (2019/2188(INI))

(2021/C 465/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til samhørighedsmålet, som er fastlagt i artikel 3 i TEU, navnlig den opadgående sociale konvergens,
- der henviser til den horisontale sociale klausul, der er indeholdt i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til social- og arbejdsmarkedspolitikken, jf. artikel 151 ff. i TEUF,
- der henviser til den reviderede europæiske socialpagt,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som der henvises til i artikel 6 i TEU,
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig princip nr. 5 og 6,
- der henviser til De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konventioner og henstillinger,
- der henviser til FN-konventionen om rettigheder for personer med handicap (UNCPRD) og dens ikrafttræden i Den Europæiske Union den 21. januar 2011 i henhold til Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (UNCPRD) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽³⁾,
- der henviser til Ursula von der Leyens politiske retningslinjer,
- der henviser til Kommissionens justerede arbejdsprogram for 2020,
- der henviser til målet om fattigdom og social udstødelse i Europa 2020-strategien,
- der henviser til EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 23 af 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 11.

Onsdag den 10. februar 2021

- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om mindsteindkomstens betydning for bekæmpelse af fattigdom og fremme af et samfund med plads til alle ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. juni 2020 om europæisk beskyttelse af grænsearbejdere og sæsonarbejdere i forbindelse med covid-19-krisen ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 24. november 2015 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2014 om et effektivt arbejdstilsyn som middel til at forbedre arbejdsvilkårene i Europa ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om fattigdom: et kønsperspektiv ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. november 2018 om handicappede kvinders situation ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til ligestillingsindekset fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2020 med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152),
- der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2017 om mindsteindkomspolitik som et redskab til bekæmpelse af fattigdom ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2017 om arbejdsvilkår og usikre ansættelsesforhold ⁽¹³⁾,
- der henviser til Den Internationale Faglige Sammenslutnings (IFS) globale rettighedsindeks ⁽¹⁴⁾,
- der henviser til rapporterne fra Det Europæiske Antifattigdomsnetværk og de relevante rapporter fra Det Europæiske Handicapforum og Det Europæiske Netværk af Roma-Græsrodsorganisationer (ERGO),
- der henviser til målene i den europæiske grønne pagt om at nå en retfærdig og rimelig omstilling ved at give adgang til omskolingsprogrammer og beskæftigelsesmuligheder i de økonomiske sektorer,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. januar 2020 med titlen »Et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling« (COM(2020)0014),
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,
- der henviser til udtalelser fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og Udvalget for Andragender,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A9-0006/2021),

Stigende ulighed og fattigdom

- A. der henviser til, at en af EU's stærke sider er den sociale model; der henviser til, at den teknologiske udvikling og den globale tendens til stigende ulighed kræver, at den sociale model tages op til fornyet overvejelse og tilpasses vores moderne, hurtige, komplekse og uforudsigelige globale miljø;

⁽⁵⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 8.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0176.

⁽⁷⁾ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 19.

⁽⁸⁾ EUT C 482 af 23.12.2016, s. 31.

⁽⁹⁾ EUT C 76 af 28.2.2018, s. 93.

⁽¹⁰⁾ EUT C 363 af 28.10.2020, s. 164.

⁽¹¹⁾ EUT C 346 af 27.9.2018, s. 156.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.

⁽¹³⁾ EUT C 334 af 19.9.2018, s. 88.

⁽¹⁴⁾ <https://www.ituc-csi.org/ituc-global-rights-index-2019>

Onsdag den 10. februar 2021

- B. der henviser til, at ifølge Eurostats definition er enkeltpersoner i risiko for fattigdom blandt personer i arbejde, når de arbejder i mere end halvdelen af året, og når deres ækvivalerede årlige disponible indkomst er under 60 % af den nationale medianindkomst for husstande (efter sociale overførsler); der henviser til, at de seneste tal fra Eurostat viser, at 9,4 % af de europæiske arbejdstagere var truet af fattigdom i 2018 ⁽¹⁵⁾;
- C. der henviser til, at der er ulighed i og mellem medlemsstaterne, og at den varierer betydeligt; der henviser til, at kløften mellem de rigeste percentiler og alle andre med hensyn til nettoformue er voksende; der henviser til, at nettoformuen pr. husstand for landene i eurogruppen, selv om den faldt for de laveste 20 % i 2017, steg relativt kraftigt for de øverste 20 % ⁽¹⁶⁾, og til, at de nederste 20 % af husstandene havde en nettogæld på 4 500 EUR, mens de rigeste 10 % havde en nettoformue på 1 189 700 EUR i gennemsnit ⁽¹⁷⁾;
- D. der henviser til, at de faktorer, der bidrager til fattigdom og stigningen i nettoindkomstuligheden, er komplekse og indbyrdes forbundne og primært omfatter lønforskelle, ulighed mellem kønnene, mangel på økonomisk overkommelige boliger, forskelsbehandling, lavt uddannelsesniveau, teknologiske ændringer i arbejdslivet og strukturelle ændringer på arbejdsmarkedet; der henviser til, at stigningen i produktiviteten uden tilsvarende lønstigninger også er en medvirkende faktor til, at der er økonomiske ubalancer i og mellem medlemsstaterne;
- E. der henviser til, at risikoen for, at fænomenet med indkomstudelukkelse blandt arbejdstagere accelererer, i særlig grad påvirker ikke alene de lavtuddannede, men også nyuddannede (herunder universitetsuddannede) arbejdstagere, der kommer ind på arbejdsmarkedet; der henviser til, at indkomstforskellen mellem lønmodtagerne med de højeste og de laveste indkomster ventes at blive større;
- F. der henviser til, at én ud af seks arbejdstagere i EU har en lav løn, dvs. en løn, der er lavere end to tredjedele af den nationale medianløn, og denne andel er konstant stigende; der henviser til, at lave lønninger ikke har fulgt med andre lønninger i mange medlemsstater, hvilket forværrer indkomstulighederne og fattigdommen blandt personer i arbejde samt forringer de lavtlønnedes evne til at håndtere økonomiske vanskeligheder;
- G. der henviser til, at nedgangen på arbejdsmarkedet under den tidligere krise har medført en dramatisk stigning i antallet af ufrivillige deltidsansatte, som oftest arbejder inden for serviceerhverv og -sektorer på grundlæggende eller lavere niveau, med en meget høj risiko for fattigdom blandt personer i arbejde;
- H. der henviser til, at ligestilling mellem kvinder og mænd og ikke-forskelsbehandling er nogle af Den Europæiske Unions grundlæggende værdier, der er forankret i traktaten om Den Europæiske Union og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;
- I. der henviser til, at kvinder i EU-27 i gennemsnit tjener 15 % mindre end mænd ⁽¹⁸⁾, - 9,38 %, når der justeres for forskellige årsager ⁽¹⁹⁾; der henviser til, at følgerne af årtier med kønsbestemt lønforskel omfatter en kønsbestemt forskel i pensionsindkomst på 37 % — en situation der skaber en ulige grad af økonomisk uafhængighed mellem ældre kvinder og mænd;

⁽¹⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_01_41/default/table?lang=en

⁽¹⁶⁾ Household Finance and Consumption Network, 'The Household Finance and Consumption Survey: Results from the 2017 wave', European Central Bank Statistics Paper Series No 36, marts 2020, s. 25. <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpsps/ecb.sps36-0245ed80c7.en.pdf?bd73411fbeb0a33928ce4c5ef2c5e872>

⁽¹⁷⁾ Household Finance and Consumption Network, 'The Household Finance and Consumption Survey: Wave 2017 — Statistical tables', juni 2020, s. 5. https://www.ecb.europa.eu/home/pdf/research/hfcn/HFCS_Statistical_Tables_Wave_2017.pdf?656f4e10de45c91c3c882840e9174eac

⁽¹⁸⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/headlines/society/20200227STO73519/gender-pay-gap-in-europe-facts-and-figures-infographic>

⁽¹⁹⁾ Korrektion er en statistisk metode, der gør det muligt at sammenligne populationer eller befolkningsgrupper ved at tage hensyn til forskelle i fordelingen af forskellige faktorer (erhvervssektor, alder, beskæftigelse osv.) mellem disse befolkningsgrupper. Den ukorrigerede lønkløft beregnes som den relative forskel mellem den gennemsnitlige indtjening i timen for kvinder og mænd. Der er tale om en simpel indikator for lønforskelle, hvilket forklarer den udbredte brug heraf i forbindelse med udformning af politik. Den ukorrigerede kønsbestemte lønforskel omfatter imidlertid både den mulige forskelsbehandling mellem mænd og kvinder med hensyn til »ulige løn for lige arbejde« og virkningen af forskelle i mænds og kvinders gennemsnitlige karakteristika på arbejdsmarkedet.

https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/aid_development_cooperation_fundamental_rights/report-gender-pay-gap-eu-countries_october2018_en_0.pdf.

Onsdag den 10. februar 2021

- J. der henviser til, at den ulige fordeling af omsorgsforpligtelser i EU, hvor kvinder bærer en uforholdsmæssig stor byrde som primære omsorgspersoner i familier, samt begrænset adgang til børnepasning og ældrepleje i nogle medlemsstater, resulterer i perioder med fravær fra arbejdsmarkedet og dermed kønsbestemte løn- og pensionsforskelle; der henviser til, at denne ulige fordeling af omsorgsforpligtelser samt ulige løn for arbejde, der typisk udføres af kvinder, og indvirkningen af karriereafbrydelser på forfremmelse og pensionsudvidelse alle er faktorer i kvinders fattigdom;
- K. der henviser til, at risikoen for fattigdom og social udstødelse i 2017 var på 23,3 % for kvinder og dermed højere end for mænd, for hvem risikoen var 21,6 % ⁽²⁰⁾;
- L. der henviser til, at den kønsbestemte lønforskel generelt er lavere for nye aktører på arbejdsmarkedet ⁽²¹⁾; der henviser til, at lige muligheder fortsat bør fremmes for yderligere at mindske ulighederne mellem kvinder og mænd;
- M. der henviser til, at kvinder i langt højere grad er beskæftiget i servicesektoren end i industrien, idet kvinder primært er beskæftiget i sundheds- og socialektoren og inden for detailhandel, produktion, uddannelse og forretningsaktiviteter og i stigende grad i deltidsstillinger og midlertidige ansættelsesforhold;
- N. der henviser til, at integrering af ligestillingsaspektet er et vigtigt redskab til integrering af ligestilling mellem kønnene i alle EU's politikker, foranstaltninger og tiltag, herunder arbejdsmarkeds- og socialpolitikken for at fremme lige muligheder og bekæmpe alle former for forskelsbehandling af kvinder;
- O. der henviser til, at den europæiske søjle for sociale rettigheder (ESSR) omfatter anbefalinger om ligestilling mellem kønnene, lige muligheder og aktiv beskæftigelsesstøtte;
- P. der henviser til, at det i princip 6 i ESSR fastslås, at fattigdom blandt personer i arbejde skal forhindres, og at der skal sikres passende mindstelønninger, så behovene hos arbejdstageren og dennes familie opfyldes inden for rammerne af de nationale økonomiske og sociale vilkår, samtidig med at adgangen til beskæftigelse og incitamenterne til at søge arbejde bibeholdes; der henviser til, at når et princip i ESSR henviser til arbejdstagere, vedrører det alle personer i beskæftigelse, uanset beskæftigelsesstatus, form og varighed;
- Q. der henviser til, at unge kæmper for at finde stabile job og job af høj kvalitet med tidsbegrænsede kontrakter og ofte oplever perioder med langtidsledighed; der henviser til, at mange medlemsstater tillader arbejdsgivere at betale yngre arbejdstagere en lavere løn, hvilket diskriminerer yngre arbejdstagere; der henviser til, at unge ofte tager ubetalte praktikophold uden udsigt til beskæftigelse;
- R. der henviser til, at usikre ansættelsesforhold påvirker nogle grupper betydeligt mere end andre, idet nogle befolkningsgrupper såsom romaer er overrepræsenteret i atypisk, ustabil og lavtlønnet arbejde; der henviser til, at 80 % af romaerne og deres børn lever med en indkomst under den respektive nationale fattigdomsrisikotærskel ⁽²²⁾, uanset om de er i beskæftigelse eller ej; der henviser til, at romaer er blevet hårdt ramt af pandemien og inddæmningsforanstaltningerne ⁽²³⁾;
- S. der henviser til, at 95 mio. mennesker (21,7 %) i EU er truet af fattigdom og social udstødelse, hvilket betyder, at den økonomiske overlevelse, sociale deltagelse og livskvalitet ⁽²⁴⁾ for en ud af fem i verdens tredjestørste økonomi (EU-27) er i fare; der henviser til, at 85,3 millioner mennesker (16,9 %) i EU er ramt af fattigdom eller social udstødelse efter sociale overførsler;
- T. der henviser til, at EU's fattigdomsstatistikker viser store forskelle mellem medlemsstaternes resultater med hensyn til at nå målet om at reducere fattigdom og social udstødelse;

⁽²⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20181017-1?inheritRedirect=true>

⁽²¹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_pay_gap_statistics#Gender_pay_gap_much_lower_for_young_employees

⁽²²⁾ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2016-eu-minorities-survey-roma-selected-findings_en.pdf

⁽²³⁾ <http://ergonetwork.org/2020/04/eu-recovery-plan-the-case-of-roma/>

⁽²⁴⁾ Livskvalitet betyder menneskers velfærd og trivsel målt ved sociale indikatorer i stedet for kvantitative mål i form af indkomst og produktion (kilde: Eurostat).

Onsdag den 10. februar 2021

- U. der henviser til, at 8,2 mio. mennesker er blevet løftet ud af kategorierne risiko for fattigdom eller social udstødelse sammenlignet med referencescenariet i 2008, hvilket i høj grad skyldes forbedrede arbejdsmarkedsforhold og reduktioner i alvorlige materielle afsavn⁽²⁵⁾ og i andelen af personer, der lever i husstande med meget lav arbejdsintensitet⁽²⁶⁾ i nogle medlemsstater;
- V. der henviser til, at EU til trods for en væsentlig forbedring af situationen i medlemsstaterne slet ikke har nået sit mål som fastsat i Europa 2020-strategien om at nedbringe antallet af fattigdomstruede med 20 mio. senest i 2020 i forhold til 2008;
- W. der henviser til, at nogle kategorier af arbejdstagere såsom sæsonarbejdere eller nogle grænsearbejdere har en særlig høj risiko for fattigdom blandt personer i arbejde og social udstødelse og ofte er ansat på kortvarige ansættelseskontrakter med ringe eller ingen jobsikkerhed, arbejdsrettigheder eller social beskyttelse;
- X. der henviser til, at der er forskellige økonomiske og sociale konsekvenser af usikre leve- og arbejdsvilkår og fattigdom blandt personer i arbejde, herunder lavere niveauer af subjektiv mental trivsel, boligproblemer og personlige levevilkår, dårlige forhold og følelser af social udstødelse⁽²⁷⁾;
- Y. der henviser til, at arbejdstagere, der er ramt af fattigdom blandt personer i arbejde, ofte arbejder i job under uacceptable arbejdsforhold, såsom arbejde uden kollektiv overenskomst, overskridelse af arbejdstid⁽²⁸⁾ og arbejdsrelaterede sundheds- og sikkerhedsrisici;
- Z. der henviser til, at sådanne arbejdstagere i tider med økonomisk afmatning befinder sig i en endnu svagere position på arbejdsmarkedet;
- AA. der henviser til, at deltidsansatte generelt, og navnlig ufrivillige deltidsbeskæftigede, har en højere fattigdomsrisiko, når forskellige risikofaktorer kombineres, herunder en lav løn, ustabile job, når de er enlige forsørgere, og når de har husstandsmedlemmer, som forsørges af dem⁽²⁹⁾;
- AB. der henviser til, at 5,8 % af befolkningen i EU-27 levede under ekstreme materielle afsavn i 2019, og at der er ekstrem fattigdom i mange regioner og samfund; der henviser til, at denne andel sandsynligvis vil vokse betydeligt i lyset af covid-19-pandemien, hvilket gør dette problem endnu mere presserende;
- AC. der henviser til, at energifattigdom er et udbredt problem i hele Europa, da mellem 50 og 125 millioner mennesker ikke har råd til ordentlig indendørs varmekomfort⁽³⁰⁾; der henviser til, at 11 % af alle husstande i EU ikke har internetadgang⁽³¹⁾;

⁽²⁵⁾ Materielle afsavn henviser til en tilstand af økonomisk belastning, defineret som den manglende evne — ikke manglende vilje — til at betale uforudsete udgifter eller til at holde en årlig ferie af en uges varighed, som tilbringes uden for hjemmet, et måltid med kød, kylling eller fisk hver anden dag, tilstrækkelig opvarmning af en bolig eller varige goder såsom vaskemaskine eller farvefjernsyn. Alvorlige materielle afsavn henviser i mellemtiden til den manglende evne til at finansiere mindst 4 af følgende 11 kategorier: hypotek- eller lejebetalinger, forsyningsregninger, afdrag på afbetalingskøb eller andre lånebetalinger, en uges ferie om året, et måltid med kød, fisk eller en proteinækvivalent hver anden dag, uventede finansielle udgifter, telefon (herunder mobiltelefon), farvefjernsyn, vaskemaskine, bil eller opvarmning (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators_-_material_living_conditions#General_overview).

⁽²⁶⁾ Indikatoren »personer, der lever i husstande med meget lav arbejdsintensitet« defineres som antallet af personer, der bor i en husstand, hvor medlemmerne i den arbejdsdygtige alder har arbejdet mindre end 20 % af deres samlede potentiale i de foregående 12 måneder. En husstands arbejdsintensitet er forholdet mellem det samlede antal måneder, som alle husstandsmedlemmer i den erhvervsaktive alder har arbejdet i indkomstreferanceåret, og det samlede antal måneder, som de samme husstandsmedlemmer teoretisk set kunne have arbejdet i samme periode. En person i den erhvervsaktive alder er en person i alderen 18-59 år, bortset fra studerende mellem 18 og 24 år. Husstande, der udelukkende består af børn, studerende under 25 år og/eller personer på 60 år eller derover, er helt udelukket fra indikatorberegningen.

⁽²⁷⁾ Eurofound, »In-work poverty in the EU«, 5. september 2017.

⁽²⁸⁾ Som defineret i arbejdstidsdirektivet, EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9.

⁽²⁹⁾ Eurofound, »In-work poverty in the EU«, 5. september 2017.

⁽³⁰⁾ https://ec.europa.eu/energy/content/introduction-5_en

⁽³¹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Digital_economy_and_society_statistics_-_households_and_individuals

Onsdag den 10. februar 2021

- AD. der henviser til, at fattigdom i husstande⁽³²⁾ kun falder langsomt⁽³³⁾: Hvert fjerde barn under 18 år er truet af fattigdom eller social udstødelse og er dermed fanget i en ond cirkel, idet den dårlige situation videreføres fra generation til generation⁽³⁴⁾; der henviser til, at enlige forældre (34,2 %) og børnerige familier er særligt berørte⁽³⁵⁾; der henviser til, at familier med børn eller andre pårørende med handicap er mere udsatte for fattigdom;
- AE. der henviser til, at huslejerne konstant stiger i de fleste medlemsstater; der henviser til, at andelen af for høje boligudgifter⁽³⁶⁾ i EU er på 9,6 %, hvilket betyder, at mennesker, der bor i disse husholdninger, bruger 40 % eller mere af deres ækvivalerede disponible indkomst på bolig⁽³⁷⁾; der henviser til, at overdrevent høje boligudgifter i nogle medlemsstater er helt op til 50-90 %⁽³⁸⁾; der henviser til, at husholdninger med lav indkomst i EU har en middelboligudgift på mellem 20 og 45 % af deres disponible indkomst;
- AF. der henviser til, at en af de vigtigste bidragsydere til nettovelstandsforskellene er ændringer i boligpriserne; der henviser til, at manglen på økonomisk overkommelige boliger er ved at blive den største årsag til uligheder i mange medlemsstater;
- AG. der henviser til, at hjemløsheden ligeledes er stigende i hele Europa, og at omkring 700 000 mennesker skønnes at have været hjemløse i 2019⁽³⁹⁾: 70 % mere end ti år siden⁽⁴⁰⁾;
- AH. der henviser til, at andelen af unge mellem 18-24 år, der, selv om de var i beskæftigelse, i 2017 var truet af fattigdom i Den Europæiske Union, blev anslået til 11 % og hele 28,2 % i Rumænien⁽⁴¹⁾;
- AI. der henviser til, at fattigdom i alderdommen stiger støt: fattigdomsrisikofaktoren for ældre over 65 år var i gennemsnit 16,1 % (EU-27); der henviser til, at dette tal vil stige yderligere, hovedsagelig som følge af usikker og atypisk beskæftigelse, som er særlig fremherskende blandt ældre⁽⁴²⁾;
- AJ. der henviser til, at fattigdom blandt personer i arbejde fratager arbejdet dets grundlæggende betydning som noget, der sikrer arbejdstagerne og deres familier et anstændigt liv og dermed forhindrer dem i at blive økonomisk uafhængige;
- AK. der henviser til, at det i artikel 4 i Europarådets socialpakt hedder, at alle arbejdstagere har ret til en rimelig løn, der er tilstrækkelig til at sikre en anstændig levestandard for dem selv og deres familier;

Faldende overenskomstdækning

- AL. der henviser til, at dækningen via kollektive overenskomstforhandlinger i OECD-landene er faldet i løbet af de seneste tre årtier fra 46 % til 32 % i gennemsnit; der henviser til, at 50 % af alle arbejdstagere i mindst 14 EU-medlemsstater arbejder uden overenskomst; der henviser til, at kun syv medlemsstater kan påvise et niveau for overenskomstdækning på mere end 80 %⁽⁴³⁾; der henviser til, at tilbagegangen er sket hurtigst i de lande, der gennemgik strukturreformer, som var rettet mod kollektive overenskomstforhandlinger⁽⁴⁴⁾;

⁽³²⁾ En husstand defineres i forbindelse med undersøgelser af sociale forhold som en husholdningsenhed eller — funktionsmæssigt — en social enhed: der har fælles ordninger, der deler husholdningsudgifter eller daglige fornødenheder, har fælles bolig. En husstand omfatter enten en person, der bor alene, eller en gruppe mennesker, der ikke nødvendigvis er i familie, der bor på samme adresse med fælles husholdning, f.eks. deler mindst et måltid om dagen eller har fælles opholdsstue.

⁽³³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10163468/3-16102019-CP-EN.pdf/edc3178f-ae3e-9973-f147-b839ee522578>

⁽³⁴⁾ Eurostat, »EU statistics on income and living conditions (EU-SILC) methodology — 2011 intergenerational transmission of disadvantages« ([https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/EU_statistics_on_income_and_living_conditions_\(EU-SILC\)_methodology_-_2011_intergenerational_transmission_of_disadvantages](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/EU_statistics_on_income_and_living_conditions_(EU-SILC)_methodology_-_2011_intergenerational_transmission_of_disadvantages)).

⁽³⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators_-_material_living_conditions#General_overview

⁽³⁶⁾ Procentdel af befolkningen, som lever i en husstand, hvor de samlede boligudgifter (efter boligtilskud) udgør 40 % eller mere af den samlede disponible husstandsindkomst (efter boligtilskud).

⁽³⁷⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Housing_statistics#Housing_affordability

⁽³⁸⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tessi163/default/table?lang=en>

⁽³⁹⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/agenda/briefing/2020-01-13/11/housing-urgent-action-needed-to-address-homelessness-in-europe>

⁽⁴⁰⁾ https://www.feantsa.org/public/user/Resources/magazine/2019/Spring/Homeless_in_Europe_magazine_-_Spring_2019.pdf
<https://www.feantsa.org/en/news/2020/07/23/fifth-overview-of-housing-exclusion-in-europe-2020>

⁽⁴¹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20190122-1?inheritRedirect=true>

⁽⁴²⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/tessi012/default/table?lang=en>

⁽⁴³⁾ OECD, Visser (2016) ICTWSS Database.

<https://www.etuc.org/en/document/etuc-reply-first-phase-consultation-social-partners-under-article-154-tfeu-possible-action>, s. 6, nr. 15.

⁽⁴⁴⁾ Eurofound, »Industrial relations: Developments 2015-2019«, 11. december 2020.

Onsdag den 10. februar 2021

- AM. der henviser til, at velkoordinerede kollektive forhandlingssystemer med omfattende dækning fremmer gode resultater på arbejdsmarkedet, og at arbejdstagere, der er omfattet af kollektive overenskomster, normalt har bedre arbejdsvilkår og et bedre arbejdsmiljø end dem, der ikke er;
- AN. der henviser til, at antallet af lande i verden, hvor arbejdstagere er udelukket fra retten til at danne eller melde sig ind i en fagforening, er steget fra 92 i 2018 til 107 i 2019; der henviser til, at den største stigning var i Europa; der henviser til, at 40 % af EU-landene ikke tillader arbejdstagerne at melde sig ind i fagforeninger, 68 % har overtrådt strejkeretten, og 50 % har overtrådt retten til kollektiv forhandling ⁽⁴⁵⁾;
- AO. der henviser til, at det er vanskeligere for arbejdstagere i landdistrikterne at opnå fagforeningsrepræsentation og forhandle lokale og sektorspecifikke kollektive overenskomster, hvilket også afhænger af sektoren;
- AP. der henviser til, at løntilvæksten for euroområdet mellem 2000 og 2016 lå under produktivitetstigningen ⁽⁴⁶⁾; der henviser til, at lønstigningerne ikke har holdt trit med stigningen i merværdien, hvilket har forværret den eksisterende ulighed;
- AQ. der henviser til, at kollektive forhandlinger og sektorspecifikke kollektive overenskomster ikke kun regulerer lønniveauer, men også arbejdsvilkår såsom arbejdstid, betalt orlov, ferie og muligheder for opkvalificering;
- AR. der henviser til, at stærke arbejdsmarkedsparter og kollektive forhandlinger kan have en positiv indvirkning på det samlede lønniveau i Europa, herunder både mindstelønnen og medianlønnen; der henviser til, at kollektive forhandlinger sikrer, at arbejdstagerne høres og respekteres; mener, at der bevisligt er en positiv sammenhæng mellem arbejdstagernes deltagelse på arbejdspladsen og virksomhedernes resultater og indtægter ⁽⁴⁷⁾;

Stigning i atypiske og usikre ansættelsesforhold

- AS. der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen for personer med handicap (50,6 %) var væsentligt lavere end den samlede beskæftigelsesfrekvens (74,8 %) i 2017 ⁽⁴⁸⁾;
- AT. der henviser til, at personer med handicap som følge heraf er i større risiko for fattigdom blandt personer i arbejde (11 % i forhold til EU-gennemsnittet på 9,1 %) ⁽⁴⁹⁾;
- AU. der henviser til, at kun 20,7 % af alle kvinder med handicap og 28,6 % af alle mænd med handicap er i fuldtidsansættelse ⁽⁵⁰⁾;
- AV. der henviser til, at handicappede i nogle medlemsstater ofte mister deres ret til invalidepension, når de tager arbejde, hvilket øger deres risiko for fattigdom blandt personer i arbejde;

⁽⁴⁵⁾ <https://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/2019-06-ituc-global-rights-index-2019-report-en-2.pdf>

⁽⁴⁶⁾ OECD, »Negotiating Our Way Up: Collective Bargaining in a Changing World of Work«, 18. november 2019, figur 3.10, s. 125.

⁽⁴⁷⁾ Van den Berg, A., Grift, Y., van Witteloostuijn, A., »The effect of employee workplace representation on firm performance: a cross-country comparison within Europe«, Research Paper 2013-008, ACED 2013-016, University of Antwerp, april 2013.

⁽⁴⁸⁾ <https://www.europarl.europa.eu/news/en/headlines/society/20200604STO80506/parliament-calls-for-a-new-ambitious-eu-disability-strategy>

⁽⁴⁹⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/pdfscache/34425.pdf>

⁽⁵⁰⁾ Indeks for ligestilling mellem kønnene 2019.

Onsdag den 10. februar 2021

- AW. der henviser til, at personer med handicap, der er ansatte i beskyttede værksteder, i nogle medlemsstater ikke nødvendigvis har arbejdstagerstatus, arbejdstagerrettigheder eller en garanteret mindsteløn ⁽⁵¹⁾;
- AX. der henviser til, at det at få personer med handicap ind på arbejdsmarkedet har vist sig at være endnu vanskeligere i kølvandet på den finansielle krise ⁽⁵²⁾;
- AY. der henviser til, at andelen af arbejdstagere, der bor i en husstand, som er i fare for at havne i fattigdom, er steget fra 8 % til 9,4 % på ti år — hvilket svarer til en stigning på 20,5 mio. mennesker ⁽⁵³⁾;
- AZ. der henviser til, at der er fundet en sammenhæng mellem stigningen i ikkestandardmæssige former for ansættelse og den øgede andel af europæere, der risikerer at blive ramt af fattigdom blandt personer i arbejde ⁽⁵⁴⁾; der henviser til, at 16,2 % af dem, der arbejder på deltid eller på midlertidige kontrakter, er mere udsatte for risikoen for at blive ramt af fattigdom, mens de er i arbejde, sammenlignet med 6,1 % af dem, der er ansat på en tidsbegrænset kontrakt;
- BA. der henviser til, at uddannelsesniveaut betyder meget for risikoen for fattigdom blandt personer i arbejde; der henviser til, at risikoen for fattigdom blandt personer i arbejde er betydeligt højere for lavt kvalificerede arbejdstagere; der henviser til, at der i nogle medlemsstater endog er risiko for fattigdom blandt højtuddannede arbejdstagere i arbejde ⁽⁵⁵⁾;
- BB. der henviser til, at der er forskellig lønfastsættelsespraksis i EU;
- BC. der henviser til, at mindstelønssystemerne — hvor de findes — varierer meget i omfang og dækning på tværs af medlemsstaterne ⁽⁵⁶⁾; der henviser til, at mindstelønssystemerne også varierer med hensyn til deres absolutte og relative niveau, og at der er betydelige forskelle med hensyn til dækning og tilstrækkelighed til at sikre en anstændig levestandard; der henviser til, at selv om disse forskelle er snævrere, når der er taget hensyn til prisforskellene, er der stadig store forskelle i købekraften ⁽⁵⁷⁾; der henviser til, at procentdelen af personer, der modtager en mindsteløn, også varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat;
- BD. der henviser til, at mindstelønnen kun i tre medlemsstater er væsentligt højere end den definerede fattigdomsgrænse (60 % af bruttomedianindkomsten), og at mindstelønnen i andre medlemsstater ikke er nogen beskyttelse mod fattigdomsrisikoen; der henviser til, at visse sektorer, grupper af arbejdstagere og arbejdsformer delvist ikke er medtaget i eller omfattet af mindstelønsordninger eller kollektive overenskomster;
- BE. der henviser til, at arbejdstagere, der tjener en mindsteløn, ofte har svært ved at få enderne til at mødes; der mere specifikt henviser til, at 7 ud af 10 arbejdstagere, der tjener en mindsteløn, i hvert fald har »visse« vanskeligheder med at få det hele til at løbe rundt, sammenlignet med 5 ud af 10 andre arbejdstagere, idet der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne ⁽⁵⁸⁾;
- BF. der henviser til, at nedgangen i beskæftigelsen under finanskrisen i 2008 medførte en drastisk stigning i antallet af personer i atypisk beskæftigelse, kortvarigt arbejde og deltidsbeskæftigelse, herunder ufrivillig deltidsbeskæftigelse ⁽⁵⁹⁾; der henviser til, at ufrivillige deltidsansatte oftest arbejder inden for serviceerhverv og -sektorer på grundlæggende eller lavere niveau og ofte er i størst risiko for fattigdom blandt personer i arbejde; der henviser til, at mere end en tredjedel af de deltidsansatte ufrivilligt arbejder på deltid, og at hver anden er på en tidsbegrænset kontrakt ⁽⁶⁰⁾;

⁽⁵¹⁾ https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/documents/empl/dv/empl20141120-wss-people-disabilities-/empl20141120-wss-people-disabilities-en.pdf

⁽⁵²⁾ Eurostat Statistics Explained, »Europe 2020 indicators — poverty and social exclusion«, 11. juni 2020 (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Europe_2020_indicators_-_poverty_and_social_exclusion&oldid=394836).

⁽⁵³⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=en&newsId=9378>

⁽⁵⁴⁾ Eurofound, »In-work poverty in the EU«, 5. september 2017.

⁽⁵⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ilc_peps04/default/table?lang=en

⁽⁵⁶⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Minimum_wage_statistics

⁽⁵⁷⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Minimum_wage_statistics#Minimum_wages_expressed_in_purchasing_power_standards

⁽⁵⁸⁾ Eurofound, »Minimum wages in 2020: Annual review«, 4. juni 2020.

⁽⁵⁹⁾ ETUI, Benchmarking Working Europe 2019, kapitlet »Labour market and social developments«, 2019.

<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=89&furtherNews=yes&langId=en&newsId=9378>

⁽⁶⁰⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/587285/IPOL_STU\(2016\)587285_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/587285/IPOL_STU(2016)587285_EN.pdf)

Onsdag den 10. februar 2021

- BG. der henviser til, at standardtidsubestemte fuldtidskontrakter tegner sig for 59 % af den samlede beskæftigelse i EU, og at atypiske og usikre ansættelsesforhold bliver stadig mere almindelige ⁽⁶¹⁾;
- BH. der henviser til, at korttidsbeskæftigelse ikke er befordrende for arbejdstageres udvikling, uddannelse og tilpasning til de skiftende behov på arbejdsmarkedet;
- BI. der henviser til, at der er store udsving i antallet af arbejdstagere, der arbejder under usikre ansættelsesforhold i EU inden for engros- og detailhandel, transport, hotelbranchen, catering ⁽⁶²⁾ samt kultursektoren og sektoren for afholdelse af begivenheder (events);
- BJ. der henviser til, at fattigdom blandt personer i arbejde også kan ramme unge fagfolk med et højt uddannelsesniveau, navnlig i medlemsstater med en høj ungdomsarbejdsløshed; der henviser til, at andelen af unge, der lever i fattigdom, selvom de har arbejde, er lavere for personer med en universitetsgrad end for unge med et lavere uddannelsesniveau, men at den ikke desto mindre fortsat er betydelig i nogle medlemsstater; der henviser til, at disse unge voksne ofte må slå sig til tåls med lave lønninger, urimelige arbejdsvilkår, proformaselvstændighed, atypiske arbejdskontrakter eller sort arbejder ⁽⁶³⁾;
- BK. der henviser til, at yderligere indtægter, større fleksibilitet, erhvervelse af erfaring, tiltrækning af kunder og manglende muligheder på det traditionelle arbejdsmarked synes at være de vigtigste bevæggrunde til at påtage sig platformsarbejde; der henviser til, at platformsarbejde generelt er positivt for arbejdsmarkedsintegrationen ⁽⁶⁴⁾; der henviser til, at platformsarbejde er heterogent, og at en standardløsning derfor vil undergrave fremkomsten af vigtige former for arbejder ⁽⁶⁵⁾;
- BL. der henviser til, at Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed blev oprettet i juli 2019 med det formål at støtte medlemsstaterne og Kommissionen i en effektiv gennemførelse og håndhævelse af EU-retten vedrørende arbejdskraftmobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger; der henviser til, at arbejdsmarkedsmyndigheden forventes at nå sin fulde operationelle kapacitet inden 2024;
- BM. der henviser til, at selv om Kommissionen har meddelt, at den agter at fremsætte et forslag til et europæisk socialsikringsnummer, er der endnu ikke fremsat noget konkret forslag;
- BN. der henviser til, at andelen af voksenuddannelse i EU var på 11,1 % i 2018, mens målet for 2020 var 15 % ⁽⁶⁶⁾; der henviser til, at teknologi og innovation har et stort potentiale for at frigøre muligheder, men at mere end 40 % af alle voksne i EU ikke har grundlæggende digitale færdigheder;

Økonomiske og sociale konsekvenser af covid-19-pandemien

- BO. der henviser til, at såvel arbejdsløsheden som de usikre og atypiske ansættelsesforhold steg kraftigt under finanskrisen i 2008, og at der igen under covid-19-krisen har været fokus på de sociale spørgsmål såsom tab af arbejdspladser, korttidsarbejde og fare for økonomiske overlevelsesmuligheder, f.eks. for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), små håndværksforetagender, småhandlende og grænsearbejdere; der henviser til, at antallet af selvstændige erhverv samt små og mellemstore virksomheder falder, at kløften mellem rige og fattige bliver større, og at ubalancerne i og mellem medlemsstaterne forværres som følge af covid-19-krisen;
- BP. der henviser til, at 50 % af arbejdstagerne i EU under covid-19-pandemien i april 2020 oplevede en reduktion af deres arbejdstid, og at mere end en tredjedel (34 %) af alle arbejdstagere i beskæftigelse rapporterede, at den var faldet »meget«, og 16 % sagde, at den var faldet »en smule« ⁽⁶⁷⁾;
- BQ. der henviser til, at 75 % af EU-borgerne mener, at deres nuværende finansielle situation er værre end inden covid-19-pandemien, mens 68 % beretter om vanskeligheder med at få økonomien til at løbe rundt, og 68 % er ude af stand til at opretholde deres levestandard i mere end tre måneder uden en indkomst; der henviser til, at 16 % af arbejdstagerne i EU forventer, at de sandsynligvis vil miste deres job i den nærmeste fremtid ⁽⁶⁸⁾;

⁽⁶¹⁾ Eurofound, »In-work poverty in the EU«, 5. september 2017 (<https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2017/in-work-poverty-in-the-eu>).

⁽⁶²⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200511-1>

⁽⁶³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200511-1>

⁽⁶⁴⁾ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef18001en.pdf

⁽⁶⁵⁾ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef18001en.pdf

⁽⁶⁶⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/DDN-20190517-1>

⁽⁶⁷⁾ Eurofound, Living, Working and COVID-19 dataset, 28. september 2020 (<http://eurofound.link/covid19data>).

⁽⁶⁸⁾ Eurofound, Living, Working and COVID-19 dataset, 28. september 2020 (<http://eurofound.link/covid19data>).

Onsdag den 10. februar 2021

- BR. der henviser til, at den økonomiske krise forårsaget af covid-19-pandemien kunne få alvorlige følger på lang sigt for arbejdsmarkedet, især for unge mennesker eller sårbare arbejdstagere, da det kan tvinge dem til at acceptere usikre og atypiske job, hvilket betydeligt vil forværre arbejdsvilkårene og øge de eksisterende uligheder;
- BS. der henviser til, at covid-19-pandemien derfor højst sandsynligt vil have en direkte indvirkning i form af øget fattigdom og fattigdom blandt personer i arbejde ⁽⁶⁹⁾, navnlig blandt de mest sårbare grupper i samfundet;
- BT. der henviser til, at covid-19-pandemien har vist, at der er behov for en mere inkluderende social beskyttelse, der omfatter alle typer af arbejdstagere, navnlig selvstændige erhvervsdrivende og platformsarbejdere;
- BU. der henviser til, at antallet af lavtløns- og højt lønsjob fortsat vokser, men at antallet af mellemindkomstjob bliver mindre; der henviser til, at lavtlønsjob ikke indebærer lave kvalifikationer, navnlig for platformsarbejdere; der henviser til, at der er en stigende efterspørgsel efter højtuddannede arbejdstagere, selv i lavtlønsjob;
1. understreger, at EU i overensstemmelse med artikel 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder har en forpligtelse til at sikre, at alle arbejdstagere nyder godt af arbejdsvilkår, der respekterer deres sundhed, sikkerhed og værdighed, og opfordrer til, at der lægges vægt på, at fattigdom og udelukkelse fra arbejdsmarkedet og samfundet forværrer uligheder og segregation; minder om, at Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af deres politikker yderligere bør styrke EU's sociale model og tage hensyn til krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af en anstændig levestandard og passende social beskyttelse for alle, bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse;
 2. understreger, at TEU fastsætter, at Unionen har den grundlæggende forpligtelse til at arbejde hen imod en bæredygtig udvikling i Europa, bl.a. på grundlag af en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne, der sigter mod at nå fuld beskæftigelse og socialt fremskridt og et højt beskyttelsesniveau; understreger, at EU bør bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling og fremme social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af barnets rettigheder;
 3. er enig med Kommissionen i, at indkomstilighederne i EU som en verdensregion er mindre end i visse andre store avancerede økonomier, men at de fortsat er foruroligere; understreger, at stor ulighed giver anledning til bekymring for retfærdighed, da en forankret ulighed kan føre til ulige muligheder og mindske potentiel vækst; understreger, at relativt stor ulighed kan være forbundet med en højere risiko for fattigdom og en mere udtalt social udstødelse samt en højere forekomst af finansiel nød og som sådan vil kunne mindske den sociale samhørighed ⁽⁷⁰⁾;
 4. bemærker, at selv om fattigdommen blandt kvinder varierer betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden, er der høj risiko for fattigdom og social udstødelse i de risikogrupper, som udgøres af ældre kvinder, enlige kvinder, kvinder med børn og enlige mødre, kvindelige flygtninge og indvandrere, farvede kvinder, kvinder fra etniske minoriteter, homoseksuelle, biseksuelle og transseksuelle kvinder samt kvinder med handicap, idet den gennemsnitlige tendens er, at kvinder er mere udsat for fattigdom og social udstødelse end mænd (22,8 % i 2018 i EU); bemærker, at andre intersektionelle risikofaktorer såsom inaktivitet, manglende pasningsmuligheder for børn og afhængige familiemedlemmer gør visse specifikke kategorier af kvinder mere sårbare over for fattigdomsrisici end andre;
 5. understreger, at hver anden person med indvandrerbaggrund fra et tredjeland er i risiko for fattigdom og social udstødelse, at kvinder med indvandrer- eller flygtningebaggrund i særlig høj grad oplever jobusikkerhed, og at personer, der er afhængige af andre, og personer med ulovlig status har en ekstremt høj risiko for fattigdom; understreger, at fire ud af fem medlemmer af romasamfundene har indkomster, der ligger under fattigdomsgrænsen, og at mindre end hver femte romakvinde (16 år og derover) er i beskæftigelse; fremhæver, at forskelsbehandling med hensyn til adgang til og kvaliteten af almen og erhvervsfaglig uddannelse og beskæftigelse bidrager til denne situation; opfordrer EU til at samarbejde med medlemsstaterne for at sikre fuld gennemførelse af EU's og de nationale beskæftigelsesnormer uden forskelsbehandling af nogen art, herunder gennem overvågning og klage- og søgsmålsmekanismer, som er effektive, uafhængige og tilgængelige for alle arbejdstagere;

⁽⁶⁹⁾ <https://www.worldbank.org/en/topic/poverty/brief/projected-poverty-impacts-of-COVID-19>

⁽⁷⁰⁾ Employment and Social Developments in Europe 2019 (<https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=8219>).

Onsdag den 10. februar 2021

6. påpeger, at der ifølge Eurostat i øjeblikket er 64,6 millioner kvinder og 57,6 millioner mænd, der lever i fattigdom i medlemsstaterne, hvilket viser, at fattigdommens indvirkning på kvinder og mænd er forskellig; bemærker, at disse tal kun viser, hvor mange kvinder der er berørt, og at det er nødvendigt at undersøge dem sammen med andre indikatorer såsom alder, forventet levetid, indkomstuligheder, lønforskelle mellem mænd og kvinder, husstandstype og sociale overførsler for at forstå deres fulde betydning; understreger, at det sandsynligvis er undervurderet, i hvilken grad kvinder er udsat for fattigdom, og opfordrer medlemsstaterne til at indsamle data om fattigdom på en måde, der afspejler en persons husstand og individuelle forhold, sammen med relevante data om ligestilling og til at foretage kønsspecifikke analyser af fattigdomsstatistikker og -politikker, da man ikke kan gå ud fra, at ressourcerne deles ligeligt mellem mænd og kvinder i husholdningerne;

Bekæmpelse af ulighed

7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at nå målet om sammenlignelige levevilkår gennem opadgående social og økonomisk konvergens, imødegå de stigende uligheder i og mellem medlemsstaterne og øge solidariteten; opfordrer medlemsstaterne til at styrke kollektive overenskomstforhandlingsystemer og sikre et minimum af social beskyttelse og et socialt sikringsystem for alle aldersgrupper; understreger, at disse mål kan nås ved hjælp af instrumenter såsom, men ikke begrænset til, en minimumsindkomst, mindsteløn og minimumspensioner under første søjle⁽⁷¹⁾ i overensstemmelse med de enkelte medlemsstats kompetencer og love og under overholdelse af alle Den Europæiske Unions generelle principper, herunder grundlæggende rettigheder, proportionalitet, retssikkerhed, lighed for loven og nærhedsprincippet;

8. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at forebyggelse og bekæmpelse af fattigdom blandt personer i beskæftigelse skal være en del af det overordnede mål om at udrydde fattigdommen i Den Europæiske Union;

9. mener, at eksistensen af prisoverkommelige og tilgængelige tjenester (især offentlige tjenester) af god kvalitet er af afgørende betydning for nedbringelsen af uligheder og fattigdom; mener derfor, at det er afgørende, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre adgang til tjenesteydelser af høj kvalitet og dermed universel adgang til sundhedspleje, uddannelse, boliger til overkommelige priser, energiforsyning og social beskyttelse;

10. er overbevist om, at princippet om, at »arbejdet er det bedste middel mod fattigdom« i dag ikke altid holder stik i betragtning af lavtlønssektorer og usikre arbejdsvilkår (herunder nogle former for atypiske beskæftigelsesformer), hvilket har indflydelse på bæredygtigheden og tilstrækkeligheden af de sociale sikringsordninger; mener endvidere, at effektive kollektive overenskomster og effektive lovbestemte mindstelønsordninger, hvor det er relevant, er vigtige instrumenter til bekæmpelse af fattigdom;

11. minder om, at skabelse af aktivitet er afgørende for at kunne bekæmpe social usikkerhed og fattigdom; er overbevist om, at det er nødvendigt at fremme iværksætterånden, herunder blandt kvinder og unge; minder om, at det er nødvendigt at støtte SMV'erne, der skaber arbejdspladser og rigdom, og som udgør ryggraden i den europæiske økonomi; minder om, at de øger aktiviteten i lokalområderne, bidrager til innovation og til skabelsen af et konkurrencedygtigt, diversificeret og bæredygtigt arbejdsmarked; understreger, at EU-lovgivningen skal være gunstig for virksomhederne, navnlig SMV'er;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på grundlag af deres forpligtelser i henhold til ILO-konventionerne og den reviderede europæiske socialpakt og deres forpligtelser i henhold til den europæiske søjle for sociale rettigheder og målene for bæredygtig udvikling at fremme kollektive overenskomstforhandlinger; opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse deres nationale lovgivning, hvor den hæmmer kollektive forhandlinger og retten til at forsamle sig, forhandle og indgå kollektive overenskomster, og til at respektere og håndhæve retten til rimelige mindstelønninger, hvor det er relevant;

13. understreger, at teknologisk udvikling og ændringer i økonomiens struktur resulterer i en højere koncentration af økonomisk aktivitet og højt kvalificerede job i storbyområder, hvilket øger de sociale og geografiske uligheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke investeringer i digital teknologi i landdistrikterne for at fremme offentlige tjenester, forbedre deres kvalitet og effektivitet og skabe nye former for levering af tjenester til de fjernliggende og underforsynede regioner for at bekæmpe uligheder og skabe bedre jobmuligheder;

14. glæder sig over Kommissionens forslag vedrørende dagsordenen for færdigheder; fremhæver, at lave uddannelses-niveauer er en af de grundlæggende årsager til fattigdom blandt personer i arbejde, og at der skal gøres en indsats på dette område;

⁽⁷¹⁾ Den »første søjle« i en typisk tilgang til pensioner i tre søjler består af offentlige lovbestemte pensioner, der forvaltes af staten og normalt finansieres af socialsikringsbidrag og/eller generelle skatteindtægter på PAYG-basis. Kilde: EPRS briefing, »European Union pension systems: adequate and sustainable?«, november 2015.

Onsdag den 10. februar 2021

15. opfordrer medlemsstaterne til at garantere lige adgang til inklusiv uddannelse og erhvervsuddannelse for alle og at styrke indsatsen for at reducere tidligt skolefrafald;
16. understreger, at uddannelse af høj kvalitet fra en tidlig alder, erhvervsuddannelse, omskoling og opkvalificering er afgørende for at mindske uligheder og forbedre arbejdstagernes evne til at tilpasse sig et arbejdsmarked i forandring og lette deres vellykkede overgang til beskæftigelse;
17. opfordrer derfor medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med arbejdsmarkedets parter, udbyderne af uddannelser og erhvervsuddannelser, virksomheder og andre relevante interessenter for at styrke og forbedre uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne og forbedre deres kvalitet og relevans for arbejdsmarkedet, inklusive med henblik på at gøre det muligt for folk at få adgang til livslang læring;
18. understreger, at den digitale omstilling og det stigende antal højt kvalificerede og færdighedskrævende erhverv kræver målrettede investeringer i livslang læring; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilbyde sammenhængende og omfattende støtte til udvikling af de nødvendige digitale færdigheder, herunder til ældre arbejdstagere; opfordrer derfor til målrettede investeringer i digital omskoling og opkvalificering for at sætte arbejdstagerne i stand til at tilpasse sig forandringer og sikre højere lønninger;
19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at formidle et egnet uddannelses- og erhvervsuddannelsesniveau til unge, som sætter dem i stand til at leve op til behovene og udfordringerne på arbejdsmarkedet, og forsyne dem med kendskab til deres arbejdsrettigheder og sociale rettigheder, så de ikke havner i atypiske og usikre ansættelsesforhold;
20. henleder Kommissionens og medlemsstaternes opmærksomhed på behovet for, at de sidstnævnte, i tilfælde af konflikter mellem de grundlæggende økonomiske friheder og de grundlæggende sociale rettigheder og arbejdsrettigheder, tilgodeses i samme grad som de økonomiske friheder i forbindelse med det indre marked;
21. opfordrer til en overordnet europæisk strategi for fattigdomsbekæmpelse med ambitiøse mål for at nedbringe fattigdom og afskaffe ekstrem fattigdom i Europa senest i 2030 under overholdelse af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og under hensyntagen til verdensmålene for bæredygtig udvikling;
22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre brug af finansielle instrumenter som f.eks. ungdomsgarantien og de europæiske programmer, med henblik på at bekæmpe arbejdsløshed, forbedre deres beskæftigelsesegnethed og tilskynde dem til at tage stabilt arbejde;
23. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at træffe reelle foranstaltninger for at bekæmpe skatteundgåelse og skattesvig som et vigtigt middel til at mindske de økonomiske uligheder og forbedre opkrævningen af skatteindtægter i medlemsstaterne;
24. opfordrer Kommissionen til at opdatere sin ramme for oprettelsen og udviklingen af kooperativer og socialøkonomiske virksomheder, som i sagens natur lægger større vægt på rimelige arbejdsvilkår og styrkelse af arbejdstagere;
25. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte initiativer til fremme af kvinders indflydelse og status gennem uddannelse, erhvervsuddannelse og livslang læring såvel som adgang til finansiering, iværksætterier blandt kvinder og repræsentation af kvinder i fremtidsorienterede sektorer med henblik på at sikre adgang til beskæftigelse af høj kvalitet; opfordrer især til øget fremme af for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM-fagene), digital uddannelse, kunstig intelligens og økonomiforståelse for at bekæmpe de fremherskende stereotyper og sikre, at flere kvinder kommer ind i disse sektorer og bidrager til deres udvikling;
26. fremhæver den regelmæssige dialog med fattige kvinder og beslutningstagere gennem fora på nationalt, regionalt og EU-plan for at overvåge effektiviteten af de aktuelle politikker/tjenester og foreslå løsninger;
27. understreger nødvendigheden af at sikre tilstrækkelig finansiering til NGO'er og fremhæver behovet for, at de får adgang til EU-midler for at kunne levere innovative og effektive tjenester til fattigdomsbekæmpelse;
28. glæder sig over Kommissionens plan om snarest at foreslå en børnegaranti ⁽⁷²⁾;

⁽⁷²⁾ Jf. sin beslutning af 24. november 2015 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom (EUT C 366 af 27.10.2017, s. 19) og Kommissionens politiske retningslinjer for 2019-2024: »for at støtte ethvert barn i nød vil jeg gribe Europa-Parlamentets forslag og etablere en europæisk børnegaranti«.

Onsdag den 10. februar 2021

29. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle har adgang til anstændige, økonomisk overkommelige, tilgængelige, energieffektive og sunde boliger, og til at gøre mere for at fremme socialt boligbyggeri, herunder offentligt ejede boliger; opfordrer medlemsstaterne til at styrke udvekslingen af bedste praksis vedrørende effektive politikker for socialt boligbyggeri;

30. opfordrer medlemsstaterne og de lokale myndigheder til at vedtage hensigtsmæssige boligpolitikker, at skabe betingelser for og yde støtte til investeringer i socialt boligbyggeri til overkommelige priser og at tackle energifattigdom;

31. opfordrer Kommissionen til at foreslå en EU-strategiramme for nationale strategier for hjemløshed i lyset af forbindelserne mellem fattigdom blandt personer i arbejde og hjemløshed; opfordrer medlemsstaterne til at træffe hasteforanstaltninger for at forebygge og bekæmpe hjemløshed og forhindre tvangsudsættelser;

32. understreger betydningen af at øge finansieringen til de socialt dårligst stillede inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) som et nøgleelement i europæisk solidaritet og som en måde til at hjælpe med at bekæmpe de værste former for fattigdom i EU såsom fødevarerangel og børnefattigdom;

Mindstedækning af leve- og arbejdsvilkår

33. mener, at en lovgivningsmæssig ramme med henblik på at regulere vilkår for distancearbejde i hele EU er nødvendig for at sikre anstændige arbejds- og ansættelsesforhold i den digitale økonomi og derved bidrage til at mindske uligheder og løse problemet med fattigdom blandt personer i arbejde;

34. opfordrer Kommissionen til at fremlægge et EU-ramme for mindsteindkomst;

35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere i aktive arbejdsmarkedspolitikker for at gøre europæiske arbejdstagere og økonomier mere modstandsdygtige og at udruste arbejdstagere med værdifulde færdigheder;

36. anerkender Kommissionens forslag til et EU-direktiv, der skal sikre, at arbejdstagere i EU beskyttes af passende mindstelønninger, der giver mulighed for en anstændig levestandard;

37. understreger, at direktivet bør give klare garantier i de medlemsstater, hvor lønninger — som hovedregel — kollektivt forhandles af arbejdsmarkedets parter;

38. minder om de foreslåede foranstaltninger i Kommissionens politiske retningslinjer for 2019-2024⁽⁷³⁾, der har til formål at sikre, at arbejdstagere i Unionen har en rimelig mindsteløn, der bør muliggøre en anstændig levestandard, uanset hvor de arbejder;

39. minder om, at direktiverne om arbejdstagerrettigheder i overensstemmelse med princippet om ingen forringelse og gunstigere bestemmelser fastsætter minimumsstandarder, og at de enkelte medlemsstater frit kan fastsætte højere beskyttelses- og standardniveauer;

40. mener, at dette direktiv gennem kollektive overenskomster og lovbestemte mindstelønninger bør sikre, at ingen arbejdstagere eller deres familier er truet af fattigdom, og at alle kan leve af deres arbejde og deltage i samfundet;

41. understreger, at det endelige direktiv bør sikre, at lovbestemte mindstelønninger — hvor det er relevant — altid ligger over fattigdomsgrænsen;

42. kræver, at medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter sikrer mindsteløsniveauer i overensstemmelse med national praksis og under hensyntagen til deres indvirkning på konkurrenceevnen, jobskabelsen og fattigdom blandt personer i arbejde;

43. understreger, at der skal træffes foranstaltninger til at sikre, at arbejdsgiverne ikke benytter sig af praksis, der i mindstelønnen fratækker de omkostninger, der er nødvendige for at udføre arbejdet, såsom indkvartering, den nødvendige beklædning, værktøj, personlige værnemidler og andet udstyr;

⁽⁷³⁾ »En mere ambitiøs Union: Min dagsorden for Europa«, Kommissionens politiske retningslinjer for 2019-2024.

Onsdag den 10. februar 2021

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at håndhæve de lovgivningsmæssige rammer for minimumsarbejdsvilkår for alle arbejdstagere, navnlig for arbejdstagere, der er ansat under usikre arbejdsforhold, som også ofte rammer atypiske arbejdstagere eller atypiske arbejdstagere i gig-økonomien, og til at forbedre denne ramme ved at afhjælpe huller i lovgivningen og forbedre eksisterende direktiver ⁽⁷⁴⁾ eller gennem nye retsakter, hvor det er relevant;
45. opfordrer medlemsstaterne til at sikre sociale beskyttelsesordninger for alle arbejdstagere og opfordrer Kommissionen til at supplere og støtte medlemsstaternes aktiviteter vedrørende social sikring og social beskyttelse af arbejdstagere;
46. fremhæver, at arbejdskraftens mobilitet er af afgørende betydning for at udnytte europæiske borgeres talenter og ambitioner, maksimere virksomheders og enkeltpersoners økonomiske resultater og velstand og tilbyde mennesker en lang række muligheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fjerne eksisterende hindringer for mobiliteten i EU;
47. opfordrer medlemsstaterne til at foretage tilpasninger af hensyn til personer med handicap på arbejdspladsen ⁽⁷⁵⁾;
48. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe strategier, der øger fattigdom blandt personer i arbejde såsom ubetalt overarbejde, upålidelige og uforudsigelige tidsplaner fra arbejdsgiverens side, ansættelse uden et fast timetal, uanmeldt økonomi og sort økonomi; minder om, at sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen er arbejdsgiverens ansvar, og at jobrelateret uddannelse skal foregå i arbejdstiden;
49. bemærker, at Kommissionens europæiske topmøde om platformsarbejde, som forsøgte at undersøge mulighederne for at forbedre arbejdsvilkårene for platformsarbejdere, blev udsat på grund af covid-19-krisen; opfordrer indtrængende Kommissionen til så hurtigt som muligt at holde dette topmøde;
50. bemærker de samfundsmæssige konsekvenser af platformsarbejde, nemlig arbejdstagere, der ikke nyder godt af arbejdstagerrettigheder og social beskyttelse, og manglende socialsikringsbidrag og skatter;
51. anerkender Kommissionens plan om at vedtage et lovgivningsforslag ⁽⁷⁶⁾ om platformsarbejdere; opfordrer Kommissionen til at sikre, at arbejdsmarkedsrelationerne mellem platforme og arbejdstagere tilpasses de nye realiteter i et digitaliseret samfund og en digitaliseret økonomi og præciseres ved at dække disse arbejdstagere via eksisterende arbejdsmarkedslovgivning og socialsikringsbestemmelser, forbedre arbejdsvilkårene, kvalifikationerne og uddannelsen af platformsarbejdere og sikre forudsigelige arbejdstider for platformsarbejdere;
52. understreger, at et EU-lovgivningsforslag bør sikre, at platformsarbejdere kan danne arbejdstagerorganisationer og fagforeninger, så de kan indgå kollektive overenskomster;
53. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at omsætte og gennemføre direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv fuldt ud i national ret ⁽⁷⁷⁾;
54. opfordrer medlemsstaterne til at sikre adgang til økonomisk overkommelig børnepasning af høj kvalitet generelt og navnlig for enlige forældre, forældre til børn med handicap og forældre til store husstande; minder om, at adgang til børnepasning er af særlig betydning for jobsøgende og arbejdstagere i en ustabil beskæftigelsessituation, uanset kontraktens art, samt adgang til pasningsfaciliteter for personer med handicap eller omsorgskrævende pårørende for at forhindre, at sådanne arbejdstagere med omsorgsforpligtelser fanges i usikre ansættelsesforhold, hvilket ofte fører til fattigdom blandt personer i arbejde;
55. understreger, at bedre muligheder for delt forældreorlov kunne have positiv indflydelse på beskæftigelse for kvinder; opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at sikre, at modtagere af lønninger og ydelser i forbindelse med forældreorlov vil blive beskyttet mod at ende under fattigdomsgrænsen;

⁽⁷⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1152 af 20. juni 2019 om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 105).

⁽⁷⁵⁾ Tilpasninger af hensyn til personer med handicap er en forpligtelse i henhold til EU's direktiv om ligestilling på arbejdsmarkedet (EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16) og artikel 5 i UNCRPD.

⁽⁷⁶⁾ Bilag til Kommissionens arbejdsprogram for 2021 (COM(2020)0690), politisk målsætning nr. 9 i afsnittet »Et Europa klar til den digitale tidsalder«.

⁽⁷⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1158 af 20. juni 2019 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner og om ophævelse af Rådets direktiv 2010/18/EU (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 79).

Onsdag den 10. februar 2021

56. understreger behovet for at sikre overholdelse af reglerne om ligestilling, bekæmpe alle former for forskelsbehandling, navnlig med hensyn til løn og arbejdsvilkår, skabe lige muligheder og lukke huller i lovgivningen, der berører dårligt stillede grupper; opfordrer desuden til en debløkering af det horisontale direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling;
57. opfordrer Kommissionen til at fremme lige deltagelse og lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og indføre initiativer til fremme af kvinders adgang til finansiering, kvindeligt iværksættereri og kvinders økonomiske uafhængighed;
58. mener, at bekæmpelsen af kønsbestemte lønforskelle og den deraf følgende kønsbestemte pensionsforskel er afgørende for at tackle fattigdom blandt kvinder i beskæftigelse; bemærker betydningen af at yde passende økonomisk støtte til børnepasning under barsels- og forældreorlov;
59. anmoder medlemsstaterne om at overveje at medregne børnepasningspligter i pensionsordninger, når kvinder ikke er i stand til at arbejde, og yde passende bidrag i sådanne perioder;
60. understreger, at foranstaltninger vedrørende løngennemsigtighed bør sigte mod at opnå ligeløn og bør give arbejdsmarkedets parter mulighed for at indgå kollektive overenskomster for at nå dette mål;
61. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en handicapstrategi, som rækker ud over 2020, med henblik på at sikre fuld inklusion af mennesker med handicap på arbejdsmarkedet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at personer med handicap får de færdigheder, der er nødvendige for at få beskæftigelse på det åbne arbejdsmarked, og at de er omfattet af arbejdslovgivning, social beskyttelse og mindsteløn;
62. opfordrer medlemsstaterne til ikke at fratage personer med handicap deres handicapydelse, der dækker deres handicaprelaterede ekstraomkostninger, når de kommer ind på arbejdsmarkedet, eller når deres indkomst når et vist niveau, da denne praksis bidrager til fattigdom for personer, der er i arbejde; opfordrer medlemsstaterne til at arbejde på at hjælpe personer med handicap med at overvinde hindringer;
63. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at mennesker med handicap er i stand til at udøve deres arbejds- og organisationsmæssige rettigheder på lige fod med andre;
64. gentager sin opfordring⁽⁷⁸⁾ til Kommissionen om straks at forelægge bindende foranstaltninger om løngennemsigtighed i overensstemmelse med sit tilsagn i strategien for ligestilling mellem mænd og kvinder for 2020-2025⁽⁷⁹⁾; mener, at disse foranstaltninger fuldt ud bør respektere de nationale arbejdsmarkedsparters autonomi;
65. insisterer på, at løngennemsigtighed bør gennemføres af arbejdsgivere i både den offentlige og den private sektor under behørig hensyntagen til SMV'ernes særlige karakteristika, samtidig med at enhver praksis, der underminerer opfyldelsen af princippet om lige løn for lige arbejde, forhindres;
66. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tackle fattigdom blandt personer i arbejde, der påvirker unge; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger mod proformaselvstændighed og udnyttelse af unge arbejdstagere via lave lønninger og uklare og urimelige arbejdsvilkår, som kan resultere i fattigdom blandt personer i arbejde; fastholder, at der er et akut behov for at revidere og styrke den europæiske kvalitetsramme for praktikophold, så den omfatter princippet om lønnede praktikophold blandt kvalitetskriterierne, og for at sikre tilstrækkelig adgang til sociale sikringsordninger; bekræfter, at ungdomsbeskæftigelse ikke bør opfattes som billigt arbejde, og at unge bør gives rimelige arbejdsvilkår og lønninger samt regulære arbejdskontrakter, der også er i overensstemmelse med deres erfaringer og kvalifikationer;
67. er bekymret for, at der vil opstå flere atypiske og usikre ansættelsesforhold som følge af covid-19-krisen; understreger, at løbestede mindstelønninger bør dække alle arbejdstagere, herunder arbejdstagerkategorier, der på nuværende tidspunkt ikke er omfattet, f.eks. atypisk beskæftigede;
68. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle mere detaljerede statistikker om stigningen i usikre ansættelsesforhold og visse former for atypisk beskæftigelse på arbejdsmarkedet og til at træffe effektive foranstaltninger ved at tilpasse og modernisere den eksisterende arbejdsmarkedslovgivning;

⁽⁷⁸⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 30. januar 2020 om kønsbestemt lønforskel, punkt 2, (Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0025).

⁽⁷⁹⁾ Ifølge strategien skulle Kommissionen have forelagt bindende foranstaltninger inden udgangen af 2020.

Onsdag den 10. februar 2021

69. glæder sig over medlemsstaternes initiativer, der tager sigte på at mindske usikre ansættelsesforhold og fjerne svigagtig praksis, der har til formål at underbyde lønninger og undgå socialsikringsbidrag⁽⁸⁰⁾, og opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag inden for rammerne af sine beføjelser som fastlagt i traktaterne;
70. minder medlemsstaterne om, at offentlige arbejdsformidlinger fortsat bør tilbyde så mange muligheder som muligt for kvalitetsbeskæftigelse;
71. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udfase brugen af kontrakter uden et fast timetal; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tackle ufrivilligt deltidsarbejde og at gøre en stor indsats for at fremme tidsbegrænsede ansættelsesforhold og begrænse brugen af tidsbegrænsede kontrakter, der fornys løbende;
72. er overbevist om, at arbejdsgiveren bærer det fulde ansvar for at forsyne arbejdstagerne med det udstyr, tøj og forsikring, som er nødvendigt for dem, for at de kan udføre deres arbejdsfunktioner uden udgifter for arbejdstagerne selv; understreger, at arbejdsgiverne er fuldt ansvarlige for udgifter eller nødvendig uddannelse, for at arbejdstagerne kan udfylde deres funktion;
73. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en korrekt håndhævelse af EU-lovgivningen om arbejdskraftmobilitet og koordinering af de sociale sikringsordninger og navnlig til at sikre, at arbejdstagerne informeres om deres rettigheder, forpligtelser og proceduremæssige garantier på et sprog, de forstår, inden de underskriver deres kontrakter⁽⁸¹⁾; opfordrer arbejdsmarkedsmyndigheden og medlemsstaterne til at overvåge overholdelsen af den gældende arbejdsmarkeds- og sociallovgivning; opfordrer medlemsstaterne til at indføre arbejdstilsyn og inddrage arbejdsmarkedsmyndigheden i grænseoverskridende situationer;
74. understreger, at medlemsstaterne bør sikre, at de nationale arbejdstilsyn foretager effektive og tilstrækkelige kontroller og tilsyn, tilvejebringer passende klagemekanismer og respekterer rettighederne for alle arbejdstagere, navnlig arbejdstagere i usikre ansættelsesforhold og visse former for atypisk beskæftigelse, og sikre tilstrækkelig finansiering heraf;
75. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre det reviderede direktiv om udstationering korrekt og rettidigt for at sikre arbejdstagerne i denne kategori en reel beskyttelse;
76. understreger, at overvågning og kontrol er af særlig betydning i tilfælde, hvor tredjelandsstatsborgere arbejder inden for Unionen, for at sikre deres beskyttelse og undgå misbrug; opfordrer medlemsstaterne til at fortsætte et intensivt samarbejde med Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed i denne henseende;
77. opfordrer til, at Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed får reelle kontrolbeføjelser med henblik på effektivt at bekæmpe ulovlig praksis og udnyttelse og misbrug af arbejdstagere;
78. glæder sig over Kommissionens retningslinjer af 16. juli 2020 om beskyttelse af sæsonarbejdere og Rådets konklusioner af 9. oktober 2020 om sæsonarbejdere;
79. noterer sig det store antal andragender, som Udvalget for Andragender har modtaget, som advarer det mod misbrug af tidsbegrænsede kontrakter i både den offentlige⁽⁸²⁾ og den private⁽⁸³⁾ sektor, og bemærker i denne forbindelse, at den hyppigst nævnte årsag til arbejdsstress er jobusikkerhed; opfordrer Kommissionen til at undersøge disse andragender og give et bedre svar i overensstemmelse med sine og medlemsstaternes kompetencer for effektivt at bekæmpe fattigdom blandt personer i arbejde, socialt udstødte og med usikre ansættelsesforhold;
80. mener, at prostitution er en alvorlig form for vold og udnyttelse, som mest påvirker kvinder og børn; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af økonomiske, sociale og kulturelle årsager til prostitution og støtteforanstaltninger til prostituerede for at lette deres sociale og erhvervs-mæssige reintegration;
81. er af den opfattelse, at der bør lægges mere vægt på værdier og politikker, der fremmer arbejde og dets forbindelse til forbedring af menneskers livskvalitet, og at sådanne værdier og politikker bør yde meningsfulde bidrag til at forbedre deres sociale og fysiske miljø;

⁽⁸⁰⁾ F.eks. oprettelse af tilskud (eller skuffeselskaber) og/eller vikarbureauer i medlemsstater med lavere lønninger udelukkende med det formål at anvende udstationerede arbejdstagere i stedet for at ansætte lokale arbejdstagere.

⁽⁸¹⁾ Som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1152 af 20. juni 2019 om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 105).

⁽⁸²⁾ Herunder andragende nr. 0240/18, 0328/18, 0365/18, 0374/18, 0396/18, 0419/18, 0829/2018, 0897/2018, 1161/2018, 0290/19, 0310/2019, 0335/2019, 0579/19, 0624/19, 0652/19, 0683/2019, 0737/2019, 1017/19, 1045/2019, 1241/2019, 1318/2019 og 0036/2020.

⁽⁸³⁾ Herunder andragende nr. 1378/2013, 0019/2016, 0020/2016, 0021/2016, 0099/2017, 1162/2017, 0110/2018 og 0335/2019.

Onsdag den 10. februar 2021

82. glæder sig over vedtagelsen af mobilitetspakken; mener, at mobilitetspakken er et stærkt værktøj til at bekæmpe social dumping og fattigdom blandt personer, der har arbejde i transportsektoren; opfordrer til en hurtig og fuldstændig gennemførelse af forordning (EU) 2020/1054⁽⁸⁴⁾ om køretider, hviletider og fartskrivere til gavn for lastbilchauffører i hele Europa; understreger, at der skal træffes yderligere og lignende initiativer for at tackle social dumping og fattigdom blandt personer i arbejde, der er påvirket af social dumping og dårlige arbejdsforhold, f.eks. i lufttransport- og søfartssektoren;

83. mener, at virksomhederne bør betragte praktikophold som en investering og ikke som gratis arbejdskraft; minder om, at unge ofte ikke har andre indtægtskilder, mens de arbejder som praktikanter; mener, at praktikanter bidrag er værdifulde og afgørende, og at de fortjener at blive aflønnet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at ophøre med at anvende ulønnede praktikophold og til at sikre praktikophold af høj kvalitet med en ordentlig løn;

84. mener, at unge voksne arbejdstagere bør aflønnes på grundlag af deres erfaringsniveau, og at de ikke bør udsættes for forskelsbehandling i form af væsentligt lavere lønninger udelukkende på grundlag af deres alder; opfordrer derfor medlemsstaterne til at ophøre med at aflønne unge voksne arbejdstagere med lovbestemt submindsteløn;

Kollektive overenskomster

85. bemærker, at arbejdsmarkedsparternes autonomi er et værdifuldt aktiv, og understreger behovet for at sikre det i hver enkelt medlemsstat og overvåge overholdelsen heraf på EU-plan; noterer sig Kommissionens forslag⁽⁸⁵⁾ om at vedtage et handlingsprogram til beskyttelse og styrkelse af kollektive forhandlingssystemer på nationalt plan, navnlig på sektorniveau;

86. opfordrer Kommissionen til at fremme anvendelsen af ESF+ for at opbygge kapacitet hos arbejdsmarkedets parter med henblik på at styrke de kollektive overenskomstforhandlinger i Europa; opfordrer medlemsstaterne til at oprette de nødvendige institutioner og mekanismer med henblik på at støtte kollektive forhandlinger med særligt fokus på sektorspecifikke kollektive forhandlinger; opfordrer medlemsstaterne til at høre og inddrage arbejdsmarkedets parter i forbindelse med lovudformningen, når det er relevant;

87. anerkender Kommissionens forslag om, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger til at skabe betingelser for kollektive overenskomstforhandlinger, hvor dækningen er mindre end 70 %⁽⁸⁶⁾ af arbejdstagerne; understreger, at arbejdsmarkedets parter skal inddrages i beslutningsprocessen for iværksættelsen af sådanne foranstaltninger; mener, at enhver foranstaltning, der træffes i denne henseende, ikke må gribe ind i arbejdsmarkedsparternes autonomi;

88. opfordrer Kommissionen til at overvåge og medlemsstaterne til at sikre arbejdstagernes ret til at organisere sig og deres ret til at forhandle og indgå kollektive overenskomster samt til at træffe omgående foranstaltninger, hvis denne ret krænkes;

89. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at fagforeninger har adgang til arbejdspladsen, herunder fjernarbejde, med henblik på at organisere, dele information og høringer;

90. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forbedre direktiverne⁽⁸⁷⁾ om offentlige indkøb således, at konkurrence på bekostning af lønninger forhindres, så kun de, der ikke undergraver de gældende kollektive overenskomster, har lov til at byde; opfordrer medlemsstaterne til at sikre overholdelse, kontrol og håndhævelse;

91. anerkender, at digitaliseringen og globaliseringen har ført til en betydelig stigning i udbredelsen af selvstændig erhvervsvirksomhed og atypiske arbejdsformer; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at vurdere, om det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger på EU-plan, der gør det muligt for enkeltpersoner, der er selvstændige, at slå sig sammen og indgå kollektive overenskomster, samt dens tilsagn om at foreslå lovgivningsmæssige ændringer, hvor det er nødvendigt, og den nylige offentlige høring i denne henseende; afventer offentliggørelsen af konsekvensanalysen med de

⁽⁸⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1054 af 15. juli 2020 om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006, for så vidt angår minimumskravene for maksimal daglig og ugentlig køretid, minimumspauser samt daglig og ugentlig hviletid, og forordning (EU) nr. 165/2014, for så vidt angår lokalisering ved hjælp af takografer (EUT L 249 af 31.7.2020, s. 1).

⁽⁸⁵⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 28. oktober 2020 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union (COM(2020)0682).

⁽⁸⁶⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 28. oktober 2020 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union (COM(2020)0682).

⁽⁸⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 vedrørende indkøbskontrakter fra enheder inden for sektorerne vand, energi, transport og posttjenester (EUT L 94 af 28.03.2014, s. 243) og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF.

Onsdag den 10. februar 2021

første valgmuligheder for fremtidige tiltag; understreger, at dette ikke må tjene til at forsinke andre initiativer fra Kommissionen med henblik på at imødegå falsk selvstændighed og sikre rettighederne for atypiske arbejdstagere;

92. mener, at alle arbejdstagere skal have adgang til en fuld oversigt over, hvem deres arbejdsgiver er, og deres løn- og arbejdsrettigheder, enten i overensstemmelse med den sektorspecifikke kollektive overenskomst eller med den nationale lovgivning; mener, at disse oplysninger bør være tilgængelige for arbejdstilsyn; mener, at dette kunne være i form af et særligt id-kort til grænsearbejdere, hvilket allerede har vist sig at være effektivt i nogle medlemsstater; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til omgående at indføre et digitalt europæisk socialsikringsnummer; mener, at et europæisk socialsikringsnummer har et betragteligt potentiale til at oprette en kontrolmekanisme for enkeltpersoner såvel som relevante myndigheder for at sikre, at social sikring betales i overensstemmelse med reglerne, og for at bekæmpe socialt bedrageri;

De sociale virkninger af covid-19-pandemien

93. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en EU-plan til støtte for SMV'er ledet af kvinder under og efter krisen;

94. påpeger, at covid-19-krisen har haft betydelig indvirkning på arbejdstagerne og dårligt stillede personer; understreger, at de politiske reaktioner på pandemien skal være centreret omkring mennesker og bygge på global solidaritet; insisterer på, at foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom og fattigdom blandt personer i arbejde er særligt nødvendige og bør sigte mod en hurtig, retfærdig og grøn genopretning; opfordrer medlemsstaterne til at sikre passende beskyttelse for alle sårbare arbejdstagere i forbindelse med pandemien og til at arbejde sammen med arbejdsmarkedets parter om at udvikle effektive, praktiske og rimelige løsninger på de udfordringer, som pandemien medfører; minder i denne henseende om, at en tilstrækkelig tildeling af yderligere ressourcer under REACT-EU bør anvendes til at øge tilgængeligheden af midler fra Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede med henblik på at hjælpe de socialt dårligst stillede personer; understreger tilsvarende vigtigheden af at sikre, at der i den næste flerårige finansielle ramme allokeres tilstrækkelige ressourcer til ESF+;

95. opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på den økonomiske indvirkning af korttidsarbejde for folk, der permanent eller midlertidigt er blevet afskediget, og på de sociale virkninger for personer, der lever i usikkerhed; minder i denne forbindelse om, at ordninger med nedsat arbejdstid ikke er ens i alle medlemsstater, og at ydelserne varierer betydeligt, idet arbejdstagere med lave ydelser er særligt truede af fattigdom blandt personer i arbejde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til med henblik herpå at beskytte arbejdstagerne for at hjælpe dem med at bevare deres job, herunder ved at yde finansiell støtte, f.eks. gennem korttidsordninger og støtte til personer med usikre ansættelsesforhold og visse former for atypisk arbejde, og til at overveje økonomisk støtte til visse typer af selvstændige solo-selvstændige, der har mistet deres finansielle grundlag som følge af krisen; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at beskytte mennesker, der lever i usikkerhed;

96. opfordrer medlemsstaterne til at fremlægge minimumsstandarder for de respektive landes arbejdsløshedsforsikringer og sociale sikringsordninger i form af retlige rammeordninger for at forbedre den sociale sikkerhed for arbejdstagerne og indbyggerne i Europa;

97. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger, som har til formål at undgå en ny stigning i ufrivillig deltidsbeskæftigelse som følge af covid-19;

98. minder om de foruroligende rapporter, der er opstået under krisen vedrørende overtrædelser af grænseoverskridende arbejdstageres og sæsonarbejders rettigheder med hensyn til deres arbejds- og levevilkår; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at håndtere urimelig praksis og sikre rettighederne for sæsonarbejdere og grænsearbejdere, der er beskæftiget i underleverandør- og forsyningskæden; opfordrer i denne henseende medlemsstaterne til at sikre ordentlige og økonomisk overkommelige boligfaciliteter for arbejdstagere, uden at udgifterne hertil trækkes fra arbejdstagernes løn;

99. understreger, at covid-19-krisen har vist, hvor stor betydning det har at være beskæftiget i erhverv, der er identificeret som systemisk vigtige for vores økonomi og samfund; minder om, at mange af disse arbejdstagere i frontlinjen befinder sig i lavtlønnede job i nogle medlemsstater, ofte er undervurderede og underbetalte, og at de ofte er nødt til at leve under usikre arbejdsvilkår, til dels på grund af manglende sundhedsmæssig og social beskyttelse; understreger, at disse erhverv for det meste udøves af kvinder; påpeger nødvendigheden af opadgående konvergens for så vidt angår plejetilbud;

100. understreger, at medlemsstaterne for at kunne håndtere store chok, bør vedtage langsigtede strategier for at bevare beskæftigelsen og arbejdstagernes færdigheder samt reducere presset på nationale offentlige finanser;

Onsdag den 10. februar 2021

101. opfordrer Kommissionen til at vedtage en EU-omsorgsstrategi, der tager hensyn til de sociale konsekvenser for personer med omsorgsforpligtelser, som i uforholdsmæssig grad er kvinder; understreger, at denne strategi bør kræve betydelige investeringer i plejøkonomien, styrke politikkerne for at skabe balance mellem arbejds- og omsorgsforpligtelser i hele en persons liv og afhjælpe manglen på arbejdskraft, navnlig gennem uddannelse, anerkendelse af færdigheder og bedre arbejdsvilkår i disse sektorer;

102. afventer Kommissionens kommende forslag om en langsigtet europæisk arbejdsløshedsforsikringsordning, idet der tages hensyn til, at der sandsynligvis vil komme flere afskedigelser; opfordrer til, at dette forslag omfatter lande i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) med mulighed for at tillade lande uden for ØMU at deltage;

103. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ved hjælp af målrettet europæisk og national støtte samt tildeling af tilstrækkelige ressourcer at afbøde de mest alvorlige virkninger af covid-19; glæder sig i denne henseende over oprettelsen af det midlertidige SURE-instrument til afbødning af arbejdsløshedsrisici og afhjælpning af nødsituationer og opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre det hurtigt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at finansiel bistand ikke ydes til virksomheder, der er blandt de lande, der er opført i bilag 1 til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at modtagerne overholder de grundlæggende værdier, der er nedfældet i traktaterne, og at virksomheder, der modtager offentlig finansiel støtte, beskytter arbejdstagerne, garanterer ordentlige arbejdsvilkår, respekterer fagforeninger og gældende kollektive overenskomster, betaler deres andel af skatterne og afholder sig fra at tilbagekøbe eller udbetale bonusser til ledelser eller udbytte til aktionærer;

104. opfordrer medlemsstaterne til at investere i øget adgang til bredbåndsinternetforbindelser, fjernundervisning og -læring i landdistrikter med risiko for affolkning og nedarvet fattigdom;

105. foreslår, at der træffes proaktive foranstaltninger til imødegåelse af en eventuel høj arbejdsløshed gennem en EU-politik og nationale politikker samt nationale beskæftigelsesprogrammer, og at der sker fremme af den grønne og retfærdige omstilling, som ikke lader nogen i stikken, ved at investere i nye bæredygtige og tilgængelige arbejdspladser af høj kvalitet, omskolingsprogrammer, fremtidsorienteret infrastruktur, innovation og digital forandring; mener, at der navnlig bør tages hensyn til fremme af ungdomsbeskæftigelse;

106. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at håndtere konsekvenserne af krisen og lette overgangen ved at tage hensyn til særlige regionale forhold og derfor sikre en hurtig tildeling af disponible midler, f.eks. gennem uddannelse i fremtidsorienterede job, opkvalificering og omskoling og ved at udvikle ESF + finansielt til dette formål;

107. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til navnlig at overvåge de sektorer, der kendetegnes af en høj grad af jobusikkerhed, med henblik på at forebygge misbrug af arbejdstagere i eksempelvis midlertidige ansættelser i landbrugssektoren, hvor sæsonarbejdere står over for urimelige arbejdsvilkår, som i nogle tilfælde krænker ikke blot arbejdstagernes rettigheder, men også arbejdstagernes grundlæggende rettigheder;

108. understreger, at arbejdstagere med lave indkomster har større risiko for at blive udsat for covid-19, da de arbejder i sektorer med væsentlig større menneskelig kontakt såsom omsorgssektoren og transportsektoren, eller har opnået ansættelse via onlineplatforme, hvor der ikke er mulighed for distancearbejde; kritiserer kraftigt den lange gennemførelsesperiode for klassificeringen af covid-19 i direktivet om biologiske agenser⁽⁸⁸⁾; opfordrer til en hurtig revision af direktiv om biologiske agenser med sigte på at tilpasse det til globale pandemier og andre ekstraordinære omstændigheder, således at arbejdstagerne hurtigst muligt kan sikres fuld beskyttelse mod eksponeringsrisici;

109. fremhæver, at arbejdstagere med lave indkomster ofte arbejder i sektorer med høj risiko for fysisk forringelse, hvilket kan have langsigtede indvirkninger på deres fysiske og mentale trivsel samt på deres muligheder for at tjene en indkomst i fremtiden; mener, at den nuværende sundheds- og sikkerhedslovgivning ikke har sat tilstrækkelig fokus på forebyggelse af arbejdsulykker; opfordrer Kommissionen til snarest muligt at foreslå en ny strategisk ramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen efter 2020 og opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at udpege de udfordringer, der skal imødegås, og foreslå instrumenter for arbejdstagere i lavindkomstsektorer til imødegåelse af disse udfordringer;

⁽⁸⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/54/EF af 18. september 2000 om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (EFT L 262 af 17.10.2000, s. 21).

Onsdag den 10. februar 2021

understreger, at strategien skal omfatte et fokus på platformsarbejdere og arbejdstagere med atypisk beskæftigelse; opfordrer Kommissionen til at ændre direktiv 2004/37/EF⁽⁸⁹⁾ og revidere og udvide anvendelsesområdet for grænseværdierne for erhvervsmæssig påvirkning for en række kræft- og mutationsfremkaldende stoffer;

110. fremhæver, at arbejdsrelateret stress er vidt udbredt i lavindkomstsektorer; mener, at arbejdsrelateret stress skal være en hovedprioritet i den europæiske sundheds- og sikkerhedslovgivning; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i tæt samarbejde med de nationale arbejdsmarkedsparter at fremsætte forslag til et direktiv om arbejdsrelateret stress og derved fastsætte retningslinjer for virksomhedernes håndtering af arbejdsrelaterede stressfaktorer samt stille krav om, at alle virksomheder udarbejder en virksomhedspolitik for arbejdsrelateret stress;

111. mener, at det er bydende nødvendigt at sikre, at gennemførelsen af genopretningsplanen for Europa sigter mod at udrydde fattigdom og socioøkonomiske uligheder og er baseret på en effektiv mekanisme med mål og benchmark, som gør det muligt at nøjagtigt måle de fremskridt, der gøres; fremhæver, at Europa-Parlamentet skal inddrages fuldt ud i både den forudgående og efterfølgende kontrol med genopretningsplanen, og at alle de valgte medlemmer i Europa-Parlamentet skal tildeles en formel rolle med henblik på at sikre en fuldstændig demokratisk og gennemsigtig evaluerings- og gennemførelsesproces;

o

o o

112. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽⁸⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 50).

Onsdag den 10. februar 2021

P9_TA(2021)0045

Covid-19's indvirkning på unge og på sport og idræt

Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2021 om covid-19's indvirkning på unge og på sport og idræt (2020/2864(RSP))

(2021/C 465/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og til protokollen (nr. 2) til traktaterne om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet,
 - der henviser til artikel 14 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 8. juli 2020 om rettigheder for personer med intellektuelle funktionsnedsættelser og deres familier under covid-19-krisen ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 17. september 2020 om kulturel genopbygning af Europa ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2020 om ungdomsgarantien ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2020 om fremtiden for uddannelserne i Europa på baggrund af covid-19 ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om covid-19's indvirkning på unge og på sport og idræt (O-000074/2020 — B9-0005/2021),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
 - der henviser til beslutningsforslag fra Kultur- og Uddannelsesudvalget,
- A. der henviser til, at den igangværende covid-19-pandemi ifølge Den Internationale Arbejdsorganisation ⁽⁶⁾ rammer unge uforholdsmæssigt hårdt og sandsynligvis vil få alvorlige negative og langvarige konsekvenser for deres økonomiske situation, sundhed og trivsel, herunder i form af tabte uddannelses-, volontør- og praktikmuligheder på et afgørende stadium i deres udvikling;
- B. der henviser til, at covid-19-pandemiens indvirkning på gennemførelsen af EU's ungdoms- og uddannelsesprogrammer, på ungdomsarbejde og frivilligt arbejde, på de nationale uddannelsessystemer, på beskæftigelse og indkomst og på borgerlige frihedsrettigheder forværrer ulighederne, som det fremgår af OECD's statistikker, der viser, at kun omkring halvdelen af skoleeleverne har adgang til hele eller det meste af pensum på trods af landenes bestræbelser på at tilbyde onlinelæringsløsninger; der henviser til, at denne situation forværrer konsekvenserne af den digitale kløft og hindrer udviklingen af de nødvendige digitale færdigheder, samtidig med at adgang til skolernes pensum ikke altid betyder, at elever med vanskeligheder er i stand til at lære;
- C. der henviser til, at unge mennesker har spillet en central rolle i solidaritetsmotiverede aktiviteter for at opfylde deres lokalsamfunds behov i lyset af covid-19-pandemien, lige fra ledelse af oplysningskampagner til frontlinjearbejde som en del af Det Europæiske Solidaritetskorp og andre frivillige initiativer;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0183.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0239.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0267.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0282.

⁽⁶⁾ Global report, *Youth & COVID-19: Impacts on jobs, education, rights and mental well-being*, 11. august 2020.

Onsdag den 10. februar 2021

- D. der henviser til, at pandemiens negative virkninger er så vidtrækkende, at de har bidraget yderligere til at indskrænke civilsamfundets råderum i medlemsstaterne i hele Europa, idet mange ungdoms- og idrætsorganisationer er i fare for at måtte lukke, hvilket vil have en negativ indvirkning på de etablerede strukturer for europæisk og internationalt samarbejde og i væsentlig grad begrænse borgerengagementet;
- E. der henviser til, at de psykosociale virkninger af covid-19 går ud over de unges mentale sundhed og sociale evner på såvel kort som lang sigt; der henviser til, at manglen på fritidsaktiviteter og de sociale begrænsninger har en uforholdsmæssig stor indvirkning på børn og unge med handicap;
- F. der henviser til, at covid-19-pandemien har haft en ødelæggende indvirkning på sport og idræt og hertil knyttede sektorer og erhverv; der henviser til, at den økonomiske indvirkning på professionel sport har været enorm, da indtægterne er faldet drastisk, fordi talrige begivenheder på alle niveauer har måttet aflyses eller afholdes uden tilskuere;
- G. der henviser til, at pandemiens fortsatte indvirkning på halvprofessionel sport samt breddeidræt og fritidsaktiviteter er ødelæggende, og at mange idrætsklubber, som fungerer på amatørbasis og for det meste drives af frivillige og derfor ikke har nogen økonomiske reserver, er truet på deres overlevelse;
- H. der henviser til, at covid-19-pandemiens restriktioner og manglen på tilstrækkelige muligheder for regelmæssig træning og udøvelse inden for fysisk kontaktsport er skadelige for atleternes fremgang og udvikling;
- I. der henviser til, at sport og idræt er en vigtig økonomisk sektor, der bidrager med 2,12 % af det samlede BNP og 2,72 % af den samlede beskæftigelse i EU og tegner sig for ca. 5,67 mio. arbejdspladser;
- J. der henviser til, at sport og idræt opfylder vigtige samfundsmæssige funktioner, f.eks. ved at fremme social inklusion, integration, samhørighed og værdier såsom gensidig respekt og forståelse, solidaritet, mangfoldighed og ligestilling, herunder mellem kønnene; der henviser til, at sport og idræt og dermed forbundne frivillige aktiviteter kan forbedre unges fysiske og mentale sundhed og navnlig unges beskæftigelsesegnethed samt hjælpe med at styre unge væk fra inddragelse i vold, herunder kønsbaseret vold, kriminalitet og narkotikamisbrug;

Ungdom

1. er bekymret over, at ungdomsbeskæftigelsen på grund af ungdomsarbejdsmarkedets særlige følsomhed over for økonomiske konjunkturer og økonomiske kriser er hårdere ramt af konsekvenserne af den nuværende pandemi, hvilket forstærker de negative tendenser i en sektor, der i vid udstrækning er præget af ustabile, lavtlønnede deltidsjob med svagere retsbeskyttelse og socialsikringsstandarder;
2. understreger den særligt akutte indvirkning, som den nuværende pandemi har haft på unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er), og fremhæver behovet for at tackle de problemer, som unge fra sårbare grupper står over for; understreger behovet for at tage hensyn til de betydelige kønsskævheder, der gør sig gældende i andelen af NEET'er;
3. understreger, at arbejdskraftintensive sektorer, der ofte er kendetegnet ved lave lønninger, såsom engros- og detailhandel, hotel- og restaurationsbranchen samt turisme, som typisk beskæftiger lavt uddannede unge arbejdstagere og arbejdende studerende, er hårdest ramt; bemærker, at arbejdsløsheden og fattigdommen blandt unge er steget støt siden pandemiudbruddet; anser det for sandsynligt, at ungdomsarbejdsledsløsheden vil stige yderligere på kort sigt og måske på længere sigt vil forblive over niveauet fra før pandemien;
4. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at modvirke de katastrofale følger for ungdomsbeskæftigelsen, herunder gennem makroøkonomiske (finans- og pengepolitiske) tiltag, der kanalisere flere offentlige midler i retning af løntilskud til ansættelse eller ungdomsgarantier til støtte for skræddersyede ordninger for fastholdelse og skabelse af job og til opkvalificering og omskoling af unge samt investeringer i økonomiske sektorer, der har potentiale til at absorbere unge jobsøgende, ved at tilbyde kvalitetsjob og anstændige arbejds- og aflønningsvilkår;
5. minder om den rolle, som frivilligt arbejde spiller for udviklingen af livs- og arbejdsfærdigheder hos unge; mener, at frivilligt arbejde med økonomisk støtte har potentiale til at hjælpe arbejdsløse unge med at modstå det økonomiske chok fra covid-19-krisen og samtidig bidrage til samfundet og opnå værdifuld erfaring, der letter deres overgang til normal beskæftigelse på lang sigt; mener, at det europæiske solidaritetskorp kan hjælpe unge europæere med at udvide deres

Onsdag den 10. februar 2021

muligheder ud over deres lokale virkelighed; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at skabe klarhed og ensartede retningslinjer for gennemførelsen af programmer i krisesituationer og fjerne hindringer for deltagelse, der bl.a. skyldes manglende fleksibilitet eller nedskæringer i finansieringen, øgede restriktioner for udstedelse af visum til frivillige fra partnerlande og manglende sikring af unges retlige status som frivillige;

6. understreger, at uformel og ikke-formel læring, kunst og sport og idræt samt frivillige og sociale aktiviteter har afgørende betydning for at fremme unges deltagelse og sociale samhørighed som værktøjer, der kan have en enorm indvirkning på lokalsamfund og kan bidrage til at håndtere mange af de samfundsmæssige udfordringer, der gør sig gældende i dag;

7. fremhæver, at Det Europæiske Råd i den aftale, det indgik den 21. juli 2020, burde have været mere ambitiøst i sin støtte til de unge generationer — Europas fremtid — ikke mindst ved at afsætte et større støtte til unge i genopretningsplanerne, herunder øremærke 10 % til uddannelse og 20 % til den europæiske digitale strategi og gennemførelsen af et digitalt indre marked; understreger i denne forbindelse, at sektorprogrammer, der har direkte fokus på unge, såsom Erasmus +, Det Europæiske Solidaritetskorpsets ungdomsgarantien og børnegarantien, eller som har potentiale til at fremme overgangen til et mere retfærdigt og socialt og miljømæssigt bæredygtigt Europa, skal mobiliseres på en sådan måde, at de kan udnytte deres fulde potentiale, da de ellers risikerer at gå glip af deres ambitiøse mål, hvilket ville være en bitter skuffelse for de unge og kommende generationer;

8. understreger, at den aktuelle pandemi har forværret den digitale kløft i EU, og fremhæver derfor det presserende behov for at fremme digitale færdigheder for alle og tilskynde til udbredt brug, anerkendelse og validering af alternativer, herunder uformelle og ikkeformelle læringsmuligheder såsom online og digital læring og uddannelse; opfordrer navnlig til et stærkt fokus på og støtte til unge lærende, der har oplevet et indkomstab inden for teknisk uddannelse, vekseluddannelse og erhvervsuddannelse, og til udvikling og udstrakt brug af digitale værktøjer, undervisnings- og læringsmaterialer og -indhold af høj kvalitet med henblik på at forhindre folk i at droppe ud af uddannelsessystemet og sikre en gnidningsløs og effektiv overgang fra skole til arbejdsliv; understreger, at det uanset den konkrete covid-19-baggrund er vigtigt at opretholde fremmødeundervisning for at sikre, at ingen lades i stikken, navnlig mindre børn, sårbare grupper og unge fra vanskelige socioøkonomiske baggrunde uden teknologiske midler eller færdigheder;

9. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at øge investeringerne i digitale løsninger og kompetencer med henblik på udvikling af praktiske færdigheder, kompetencer og kvalifikationer, give alle adgang til digitale færdigheder og fremme udviklingen af uafhængige, flersprogede, inkluderende og gratis onlinelæringsværktøjer med henblik på at forbedre det generelle niveau af digitale færdigheder og kompetencer som led i gennemførelsen af handlingsplanen for digital uddannelse (2021-2027); understreger behovet for at udvikle kompetencer blandt lærere, trænere, skoleledere, forældre og ledere med henblik på at forbedre udbuddet af onlineundervisning, fjernundervisning og blandet læring med særligt fokus på kompetenceudviklingsprogrammer;

10. er bekymret over, at covid-19-krisen har skabt øget angst og frygt blandt unge, hvilket risikerer at få en betydelig indvirkning på deres liv og deres overgang fra skole til arbejdsliv; opfordrer til større brug af skræddersyede mentale sundhedstjenester, psykosocial støtte og sportsaktiviteter, enten som enkeltstående eller modulære foranstaltninger, og til øget støtte til mental trivsel på uddannelses- og uddannelsesinstitutioner for at sikre, at pandemien ikke giver langvarige psykiske men; fremhæver pandemiens indvirkning på unge med handicap og unge, der bor i landdistrikter og yderområder, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på denne gruppes behov ved at tilpasse de tilgængelige støtteforanstaltninger og -tjenester;

11. opfordrer til en rettighedsbaseret tilgang, der bygger på principperne om ikke-forskelsbehandling og lighed, til de forskellige politikker med henblik på at tackle de mange former for forskelsbehandling, som unge udsættes for under covid-19-krisen, og minder Kommissionen og medlemsstaterne om behovet for en særlig tilgang til at støtte og beskytte sårbare grupper såsom unge med handicap, unge fra dårligt stillede miljøer og i fare for vold i hjemmet, unge migranter og flygtninge samt unge medlemmer af LGBTIQ+-samfundet; understreger betydningen af fri adgang til kvalitetsoplysninger om covid-19-pandemien som helhed, der er tilpasset de unges behov;

12. påpeger, at aktiviteter inden for idræt og ungdomsarbejde i al deres mangfoldighed er særligt udsatte i hele Europa, hvilket resulterer i indskrænkning af civilsamfundets råderum, og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at bevare strukturerne og sikre et mangfoldigt udbud på ungdoms- og idrætsområdet; minder om behovet for tæt samarbejde med lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og arbejdsmarkedets parter om gennemførelsen af løsninger, der sigter på at støtte unge og ungdoms- og idrætsorganisationer; fremhæver den vigtige rolle, som idræts- og ungdomsorganisationer spiller for den sociale samhørighed;

Onsdag den 10. februar 2021

Sport og idræt

13. er dybt bekymret over de mulige varige skader, som sports- og idrætssektoren har lidt, ikke kun i økonomisk og beskæftigelsesmæssig henseende, men også skaderne for samfundet som helhed;
14. understreger, at sport og fysisk aktivitet er særlig vigtig under de forhold, som pandemien har skabt, da det styrker den fysiske og mentale modstandskraft; finder det positivt, at nedlukningen ifølge de foreliggende data har fået nogle mennesker til at dyrke visse individuelle sportsgrene oftere og mere aktivt; er på den anden side bekymret over manglen på fysisk aktivitet blandt mange unge under nedlukningen og de konsekvenser, dette kan have for folkesundheden;
15. understreger, at den europæiske idrætsmodel skal bevares og fremmes, da solidaritet, fairness og en værdibaseret tilgang vil være vigtigere end nogensinde for genopretningen af sektoren og for breddeidrættens overlevelse;
16. minder om, at sport og idræt fremmer og indpoder værdier såsom gensidig respekt og forståelse, solidaritet, mangfoldighed, fairness, samarbejde og aktivt medborgerskab og fremmer samhørighed og integrationen af migranter og flygtninge; understreger, at sport og idræt ikke kender nogen grænser og bringer mennesker med forskellige socioøkonomiske og etniske baggrunde sammen; mener, at navnlig breddeidræt spiller en afgørende rolle med hensyn til at fremme social inklusion af personer med færre muligheder, personer fra sårbare grupper, og personer med handicap; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at styrke inklusion gennem sport og idræt og til at udforske nye muligheder for at maksimere dens virkning og rækkevidde; opfordrer til, at der ydes øget støtte til lavindkomstfamilier for at gøre det muligt for deres børn at deltage i sport og idræt og andre fritidsaktiviteter;
17. understreger, at handicappede står over for betydelige økonomiske og organisatoriske udfordringer i forbindelse med adgang til sport og idræt, både i bredden og på professionelt plan, som er blevet forværret under covid-19-pandemien, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at tage dette problem op i sin kommende handicapstrategi;
18. understreger, at covid-19-pandemien har katastrofale følger for hele sports- og idrætssektoren på alle niveauer, navnlig for sportsorganisationer og -klubber, ligaer, gymnastik- og fitnesscentre, sportsudøvere, trænere, personale samt sportsrelaterede erhverv, herunder arrangører af sportsbegivenheder og sportsmedier; mener, at vejen til genopretning vil være fuld af udfordringer, og understreger behovet for målrettede hjælpeforanstaltninger;
19. mener, at de generelle genopretningsinstrumenter, som EU har vedtaget som reaktion på krisen, skal bidrage til at støtte sports- og idrætssektoren på kort sigt, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at nationale støttefonde, strukturfondene og nationale genopretnings- og resiliensplaner kommer sports- og idrætssektoren til gavn på trods af dens særlige karakteristika og organisatoriske strukturer;
20. understreger betydningen af redningspakker rettet mod alle sports- og idrætsgrene; understreger, at selv om de store tilskuersportsgrene ofte er dem, der er hårdest ramt økonomisk, bør de ikke være de eneste, der er berettiget til økonomisk støtte, eller have forsteret hertil;
21. mener, at den eksisterende økonomiske støtte måske ikke er tilstrækkelig, og opfordrer Kommissionen til at undersøge alle muligheder for at yde yderligere målrettet støtte til både amatøridræt og professionel sport med henblik på at øge hele sektorens levedygtighed;
22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke genopretningen og kriseresiliensen af sports- og idrætssektoren i almindelighed og af breddeidrætten i særdeleshed gennem de EU-programmer, der er til rådighed, og som sektoren er støtteberettiget til, herunder Erasmus+-programmet og Det Europæiske Solidaritetskorp, og til at sikre fuld adgang for sport og idræt til genopretnings- og resiliensfaciliteten, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond Plus og EU4Health; understreger, at inkorporeringen af sport og idræt i de respektive forordninger og fjernelsen af alle hindringer i ansøgningsprocessen på nationalt plan er afgørende i denne henseende;
23. opfordrer Kommissionen til grundigt at vurdere covid-19-pandemiens økonomiske og sociale indvirkning på sport og idræt i medlemsstaterne og på grundlag af resultaterne af denne vurdering at udvikle en europæisk metode til at håndtere udfordringerne og afbøde de mulige konsekvenser;
24. opfordrer til en struktureret og systematisk udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne med hensyn til håndtering af krisens indvirkning på sport og idræt og til en systematisk analyse af data og oplysninger om deltagelsen i sport og idræt og konsekvenserne af covid-19; mener, at det er nyttigt at undersøge udviklingen af nye måder at dyrke sport og idræt på i situationer, hvor der kræves fysisk distancering;

Onsdag den 10. februar 2021

25. er af den opfattelse, at der er et presserende behov for et bredt tværsektorielt samarbejde for at overvinde de udfordringer, der er opstået i sports- og idrætssektoren som følge af covid-19-pandemien; understreger i denne forbindelse, at samarbejde på alle niveauer, herunder med alle, der er involveret i sport og idræt, den hermed forbundne erhvervssektor og andre relevante interessenter, bør fremmes yderligere;
26. bemærker, at brugen af digitale løsninger såsom sportsapps er steget under krisen; mener, at den yderligere digitalisering af sports- og idrætssektoren vil øge dens modstandsdygtighed i fremtidige kriser; opfordrer til udvikling af digitale værktøjer, der kan gøre det muligt at finansiere sports- og idrætsaktiviteter under pandemien;
27. opfordrer Kommissionen til at koordinere alle de foranstaltninger, der træffes for at imødegå covid-19-pandemiens konsekvenser for sport og idræt, i en særlig EU-handlingsplan;
28. opfordrer indtrængende Rådet til at prioritere foranstaltninger og tiltag, der har til formål at hjælpe sektoren med at håndtere pandemiens konsekvenser på kort og lang sigt, i den kommende EU-arbejdsplan for sport;
29. mener, at så længe pandemien fortsætter med at udvikle sig, vil det være nødvendigt at indgå i en koordineret dialog mellem europæiske og internationale sports- og idrætsforbund og medlemsstaterne for at drøfte mulighederne for en sikker fortsættelse af store internationale sportsbegivenheder og -konkurrencer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at stræbe efter en koordineret tilgang for så vidt angår tilskuere på stadioner, rejserestriktioner og covid-19-test for at muliggøre en effektiv planlægning og ansvarlig tilrettelæggelse af sportskonkurrencer på europæisk plan;
30. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at styrke forebyggelse af doping under og efter covid-19-nedlukningen for at fremme udøvernes sundhed og fairplay i europæisk sport;
31. påpeger, at forskellige sportsgrene er blevet påvirket i forskellig grad, og at mindre klubber, turneringer i lavere rækker samt breddeaktiviteter i bestemte sportsgrene har været i vanskeligheder, navnlig på grund af deres økonomiske afhængighed af små sponsorer eller af idrætsudøveres egne bidrag; understreger, at amatøridræt er grundlaget for sport på professionelt plan, eftersom små breddeidrætsklubber yder et væsentligt bidrag til unge atlethers udvikling og for det meste arbejder frivilligt; understreger betydningen af solidaritet inden for det europæiske idrætssamfund på tværs af og inden for forskellige sportsgrene og opfordrer til øget støtte til mindretals- og breddeidrætten i lyset af dens økonomiske vanskeligheder med at opretholde sine aktiviteter;
32. påpeger, at begrænsningerne som følge af covid-19-pandemien og manglen på tilstrækkelige muligheder for regelmæssig træning og udøvelse inden for sportsgrene, der kræver fysisk kontakt, har været til skade for atleternes udvikling og fremgang; mener, at arrangører, trænere og idrætsudøverne selv bør gøres opmærksomme på de mulige konsekvenser af den langvarige mangel på intensiv træning; anmoder om, at idrætsinstitutioner og -organisationer samarbejder om at støtte projekter og koncepter, der fokuserer på at genvinde tabte kapaciteter;
33. mener, at idrætsarenaer og stadioner har en central placering i sportens og de kulturelle økosystemers sociale struktur i vores samfund; påpeger, at det er afgørende for vores borgeres sundhed og trivsel og for den økonomiske genopretning, både nu og i fremtiden, at disse steder sættes i stand til at genåbne;

o

o o

34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0050

Gennemførelsen af EU's associeringsaftale med Ukraine

Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om gennemførelsen af EU's associeringsaftale med Ukraine (2019/2202(INI))

(2021/C 465/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 8 og til afsnit V, navnlig artikel 21, 22, 36, 37 og 49, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) samt til del V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side, herunder en vidtgående og bred frihandelsaftale (AA/DCFTA), som trådte i kraft den 1. september 2017, og til den dertil knyttede associeringsdagsorden,
- der henviser til ikrafttrædelsen den 11. juni 2017 af en visumfri ordning for ukrainske statsborgere som følge af Europa-Parlamentets og Rådets ændringer til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1806 af 14. november 2018 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ⁽¹⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger vedrørende Ukraine, navnlig beslutning af 12. december 2018 om gennemførelsen af EU's associeringsaftale med Ukraine ⁽²⁾ og beslutning af 21. januar 2016 om associeringsaftaler/vidtgående og brede frihandelsområder med Georgien, Moldova og Ukraine ⁽³⁾, samt til sin henstilling af 19. juni 2020 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Det Østlige Partnerskab forud for topmødet i juni 2020 ⁽⁴⁾,
- der henviser til rapporter om Ukraine fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR), navnlig den 30. rapport om menneskerettighedssituationen i Ukraine fra september 2020,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 19. juni 2020 med titlen »Situation of human rights in the Autonomous Republic of Crimea and the City of Sevastopol, Ukraine«,
- der henviser til det fælles arbejdsdokument fra Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens tjenestegrene af 12. december 2019 med titlen »Association Implementation Report on Ukraine« (SWD(2019)0433),
- der henviser til den fælles erklæring af 6. oktober 2020 efter det 22. topmøde mellem EU og Ukraine,
- der henviser til henstillingerne fra og aktiviteterne i Den Parlamentariske Forsamling Euronest, Det Østlige Partnerskabs civilsamfundsforum og andre repræsentanter for civilsamfundet i Ukraine,
- der henviser til sluterklæringerne og henstillingerne fra mødet i Det Parlamentariske Associeringsudvalg EU-Ukraine, som blev afholdt den 19. december 2019,
- der henviser til konklusionerne fra sine valgobservationsmissioner til præsidentvalget i Ukraine den 31. marts og 21. april 2019 og til det tidlige parlamentsvalg den 21. juli 2019,
- der henviser til udbetalingen den 29. maj 2020 af et lån på 500 mio. EUR til Ukraine som led i Kommissionens fjerde program for makrofinansiel bistand (MFA),

⁽¹⁾ EUT L 303 af 28.11.2018, s. 39.

⁽²⁾ EUT C 388 af 13.11.2020, s. 116.

⁽³⁾ EUT C 11 af 12.1.2018, s. 82.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0167.

Torsdag den 11. februar 2021

- der henviser til de bistandspakker af hidtil uset omfang, som EU har indført for at hjælpe nabolandene med bekæmpelse af covid-19-pandemien, og især de langsigtede lån på 1,2 mia. EUR, der blev stillet til rådighed for Ukraine på yderst favorable vilkår ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/701 af 25. maj 2020 om makrofinansiel bistand til udvidelses- og naboskabspartnerlande i forbindelse med covid-19-pandemien ⁽⁵⁾,
 - der henviser til den fælles erklæring af 31. oktober 2019 fra udvalget NATO-Ukraine,
 - der henviser til den femte landeovervågningsrapport fra Den Europæiske Kommission mod Racisme og Intolerance (ECRI), som blev offentliggjort i september 2017, og til konklusionerne om Ukraine vedrørende status for gennemførelsen af henstillingerne fra 2017, som blev offentliggjort i juni 2020,
 - der henviser til Europarådets henstilling fra Ministerkomitéen ⁽⁶⁾ til medlemsstaterne om foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet og til de standarder, der er vedtaget af Europarådets Parlamentariske Forsamling,
 - der henviser til den endelige valgobservationsmissionsrapport af 21. juli 2019 fra OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) om det tidlige parlamentsvalg i Ukraine,
 - der henviser til Transparency Internationals korruptionsbekæmpelsesliste fra 2019, der placerede Ukraine på plads nr. 126 ud af de 180 lande og territorier, som blev vurderet (førstepladsen er bedst),
 - der henviser til Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal og den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog, som blev vedtaget den 5. november 1992,
 - der henviser til Venedigkommissionens udtalelse om loven om støtte til det ukrainske sprogs funktion som officielt sprog og dens udtalelse om bestemmelserne i loven om uddannelse af 5. september 2017, som vedrører brugen af det officielle sprog og mindretalssprog og andre sprog i undervisningen,
 - der henviser til Venedigkommissionens udtalelse af 10. december 2020 om Ukraines forfatningsdomstol,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til udtalelse fra Udvalget om International Handel,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0219/2020),
- A. der henviser til, at associeringsaftalen/den vidtgående og brede frihandelsaftale (AA/DCFTA) er hjørnестenen i Den Europæiske Unions forbindelser med Ukraine baseret på politisk associering og økonomisk integration og udgør en køreplan for reformer, hvis fulde gennemførelse bør anses for at muliggøre en fortsat tilnærmelse til Unionen, som fører til en gradvis integration i Unionens indre marked og hen imod fuld udnyttelse af potentialet og fordelene ved AA/DCFTA;
- B. der henviser til, at Ukraine har et europæisk fremtidsperspektiv i henhold til artikel 49 i TEU og kan ansøge om at blive medlem af Den Europæiske Union, forudsat at landet overholder alle Københavnskriterierne og demokratiets principper, at det respekterer de grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettighederne og mindretals rettigheder og værner om retsstaten;
- C. der henviser til, at det 22. topmøde mellem EU og Ukraine anerkendte Ukraines europæiske ambitioner, hilste Ukraines europæiske valg velkommen, anerkendte de betydelige fremskridt, som Ukraine har gjort i sin reformproces, og glædede sig over de resultater, der allerede er opnået med gennemførelsen af associeringsaftalen, og det vidtgående og brede frihandelsområdes succes;
- D. der henviser til, at Ukraine i 2019 gennemgik en vanskelig valgperiode, både på præsident- og parlamentsniveau, og til, at landets håndtering af processerne og den efterfølgende fredelige og velordnede magtoverdragelse fortjener ros;

⁽⁵⁾ EUT L 165 af 27.5.2020, s. 31.

⁽⁶⁾ CM/Rec(2010)5, kan findes her: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectID=09000016805cf40a

Torsdag den 11. februar 2021

- E. der henviser til, at det landsdækkende lokalvalg den 25. oktober 2020 udgjorde endnu en test af demokratiets tilstand og en mulighed for yderligere konsolidering; der henviser til, at der i tiden op til lokalvalgene den 25. oktober 2020 blev gjort forsøg på at ændre valgloven under den igangværende valgkampagne, og til, at manglen på klare foranstaltninger til håndtering af covid-19-situationen fortsat er et betydningsfuldt problem med henblik på vedtagelsen af nye standarder for sikker stemmeafgivelse;
- F. der henviser til, at ODIHR's begrænsede valgobservationsmission konkluderede, at lokalvalget den 25. oktober 2020 i Ukraine var særlig vigtigt efter de seneste decentraliseringsreformer, som havde overdraget betydelige beføjelser og ressourcer til lokale myndigheder, at valgprocessen generelt var rolig, velorganiseret og gennemsigtig, og at procedurerne for de fleste tilfælde var blevet fulgt, og at Ukraines centrale valgkommission generelt havde overholdt alle lovbestemte frister og fungeret på en upartisk, åben og gennemsigtig måde;
- G. der henviser til, at civilsamfundet og valg eksperter rapporterede, at lokale partioorganisationer, kandidater og medlemmer af valgkommissionerne ikke var i stand til at forberede sig ordentligt til kandidatregistreringen, eftersom valgloven blev vedtaget umiddelbart før valget;
- H. der henviser til, at indførelsen af top-down-kontrolmekanismer, der giver princippet om et ufravigeligt mandat lovkraft, og sammenkædningen af partilisterne med et minimumsantal på 10 000 vælgere svækker valgets demokratiske karakter;
- I. der henviser til, at civilsamfundet kritiserede beslutningen om ikke at afholde valg i 18 lokalsamfund i de regeringskontrollerede områder i regionerne Donetsk og Luhansk uden nogen klar begrundelse for denne beslutning fra den civil-militære administrations side, hvilket reelt fratog ca. 475 000 vælgere, der bor i disse samfund, stemmeretten;
- J. der henviser til, at tempoet i den lovgivningsmæssige aktivitet, navnlig i anden halvdel af 2019, har været særligt vedholdende for hurtigt at få gennemført den reform, der blev lovet under valgkampagnerne, nogle gange på bekostning af den parlamentariske kontrol, gennemsigtigheden og lovgivningens kvalitet;
- K. der henviser til, at selv om Ukraine har gjort betydelige fremskridt med gennemførelsen af AA-relaterede forpligtelser og integration med Unionen, skal en række af de reformer, der er påbegyndt, færdiggøres, navnlig på områderne retsstatsforhold, god regeringsførelse og bekæmpelse af korruption; der henviser til, at udbredt korruption trods bemærkelsesværdige fremskridt fortsat hæmmer Ukraines reformproces; der henviser til, at den igangværende forfatningskrise udgør en trussel mod præsidentens og Verkhovna Radas evne til at gennemføre reformer; der henviser til, at oligarkerne synes at genvinde politisk indflydelse; der henviser til, at der stadig er behov for at vedtage yderligere foranstaltninger for at undgå tilbageskridt, med fokus på retsvæsenet;
- L. der henviser til, at de vedtagne reformers fulde potentiale stadig ikke udnyttes på grund af dynamikkerne i reformprocessen og dermed forbundne institutionelle udfordringer; der henviser til, at reformerne også hæmmes af intern institutionel ustabilitet og modsigelser, manglen på klare benchmarks, svag kapacitet, begrænsede ressourcer og eksterne faktorer såsom covid-19-pandemien samt af manglende politisk vilje til at acceptere og sikre retsvæsenets og de økonomiske institutioners fulde uafhængighed og til at undgå en selektiv anvendelse af retfærdighed;
- M. der henviser til, at den fælles erklæring fra udvalget NATO-Ukraine af 31. oktober 2019 opfordrer Ukraine til at efterleve internationale forpligtelser og tilsagn, til at respektere menneskerettighederne og mindretals rettigheder og til fuldt ud at gennemføre Venedigkommissionens henstillinger og konklusioner vedrørende loven om uddannelse;
- N. der henviser til, at den seneste rapport fra OHCHR fremhæver de manglende fremskridt i straffesager vedrørende alvorlige menneskerettighedskrænkelser, som angiveligt er begået af medlemmer af de ukrainske styrker, samt forsinkelser og utilstrækkelige fremskridt i efterforskningen af de Maidan-relaterede forbrydelser;
- O. der henviser til, at opfattelsen af korruption i Ukraine er faldet tilbage til niveauet i 2017 ifølge den seneste rapport fra Transparency International;
- P. der henviser til, at støtten til modernisering, fjernelse af oligarkier, reformer og korruptionsbekæmpelse stadig er meget stor blandt de ukrainske borgere, og at forventningerne hertil bør indfris hurtigst muligt;

Torsdag den 11. februar 2021

- Q. der henviser til, at den ukrainske økonomi før udbruddet af covid-19-pandemien havde genvundet stabilitet og udviste tilfredsstillende vækst og faldende arbejdsløshed, hvilket blev fremmet af de fremskridt, der var gjort med hensyn til at udnytte potentialet i AA/DCFTA;
- R. der henviser til, at der er behov for, at Ukraine opretholder makroøkonomisk stabilitet ved at overholde sine forpligtelser over for Den Internationale Valutafond og gennemføre alle mellemfristede strukturpolitikker, der er aftalt inden for rammerne af EU's program for makrofinansiel bistand, samt ved at sikre en stærk og uafhængig nationalbank i Ukraine;
- S. der henviser til, at den igangværende globale krise kræver en koordineret tilgang og ekstraordinære pakker af støtteforanstaltninger; der henviser til, at nødforanstaltninger skal være forholdsmæssige, tidsbegrænsede og overholde de grundlæggende frihedsrettigheder;
- T. der henviser til, at EU har stået ved den ukrainske befolknings side lige fra begyndelsen af covid-19-pandemien og ydet finansiell og materiel støtte gennem bilaterale og regionale programmer såsom dem, Unionen stillede til rådighed for Ukraine i marts, april og maj 2020;
- U. der henviser til, at covid-19-pandemien har forværret problemerne i det ukrainske sundhedssystem; der henviser til, at selv om sundhedsydelse er gratis i henhold til ukrainsk lovgivning, er dette ikke den virkelighed, som mange af landets borgere oplever, når de søger lægebehandling, på grund af de urimeligt langvarige reformskridt, som det ukrainske sundhedsministerium har taget;
- V. der henviser til, at det i lyset af covid-19-pandemien er endnu vigtigere, at der fortsat ydes humanitær bistand, og at OSCE's særlige observatørrmission, FN's organisationer, ikkestatslige organisationer og Den Internationale Røde Kors Komité har uhindret adgang til de områder, der ikke er under regeringens kontrol;
- W. der henviser til, at Ukraines uafhængighed, suveræniteten og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser samt dets evne til at gennemføre de nødvendige økonomiske og sociale reformer stadig i alvorlig grad undergraves af målrettede desinformationskampagner, cyberangreb og andre hybride trusler samt af den uløste konflikt i den østlige del af landet, som er forårsaget af Ruslands vedvarende militære aggression og besættelse af store dele af regionerne Donetsk og Luhansk samt af Ruslands fortsatte ulovlige besættelse og annektering af Den Autonome Republik Krim og byen Sevastopol, som forværre menneskerettighedssituationen og udgør en hindring for at øge landets velstand, stabilitet og vækst;
- X. der henviser til, at EU på det kraftigste har fordømt den vedvarende russiske aggression mod Ukraine, herunder den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol i strid med landets suveræniteten og territoriale integritet, og har fastlagt og vil fortsætte en politik om ikkeanerkendelse heraf og i den forbindelse fortsat gennemfører restriktive foranstaltninger over for enkeltpersoner og enheder, der er involveret i denne overtrædelse af folkeretten;
- Y. der henviser til, at EU fortsat er engageret i indsatsen i Normandietkvartetten, OSCE, den trilaterale kontaktgruppe og OSCE's særlige observatørrmission (SMM) til Ukraine og har hilst Ukraines konstruktive tilgang i Normandietkvartetten og den trilaterale kontaktgruppe velkommen og opfordret Rusland til at gengælde den;
- Z. der henviser til, at Malaysia Airlines' fly MH17 mellem Amsterdam og Kuala Lumpur blev skudt ned over regionen Donetsk den 17. juli 2014 i forbindelse med Ruslands bestræbelser på at undergrave Ukraines territoriale integritet, hvilket førte til, at alle 298 passagerer og besætningsmedlemmer døde; der henviser til, at det nederlandsk-ledede fælles efterforskningshold (JIT) bekræftede, at flyet MH17 var blevet skudt ned ved hjælp af et Buk jord-til-luft-missil leveret af de russiske landbaserede styrkers 53. antiluftskysbrigade;
- AA. der henviser til, at en retssag mod fire hovedmistænkte for nedskydningen af Malaysia Airlines' fly MH17, som blev muligjort af Ukraines samarbejde med det fælles efterforskningshold, blev indledt den 9. marts 2020 i henhold til nederlandsk lov; der henviser til, at Nederlandene den 10. juli 2020 indgav en mellemstatslig klage over Den Russiske Føderation til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol på grund af dennes rolle i nedskydningen af fly MH17; der henviser til, at Rusland lagde pres på Ukraine for at inkludere en femte person af interesse, Volodymyr Tsemakh, i en fangeudveksling den 7. september 2019; der henviser til, at Rusland den 15. oktober 2020 ensidigt standsede sin deltagelse i de trilaterale konsultationer med Australien og Nederlandene med henblik på at finde frem til sandheden; der henviser til, at Rusland konsekvent har obstrueret alle bestræbelser på at retsforfølge gerningsmændene, bl.a. gennem dets afvisning af det fælles efterforskningsholds konklusioner, fremme af desinformation om fly MH17 og ved at gøre brug af sin veto i FN's Sikkerhedsråd for at modarbejde oprettelsen af et internationalt tribunal;

Torsdag den 11. februar 2021

- AB. der henviser til, at EU har fordømt Rusland for at have indstillet samarbejdet i MH17-sagerne; der henviser til, at EU har appelleret kraftigt til Rusland om at samarbejde fuldt ud i forbindelse med MH17-efterforskninger og -retssager;
- AC. der henviser til, at omkring 13 000 mennesker er blevet dræbt, heraf en fjerdedel civile, og hele 30 000 såret, siden krigen i det østlige Ukraine begyndte; der henviser til, at ca. 1,5 millioner ukrainere har måttet flygte fra deres hjem på grund af den væbnede konflikt med russiskstøttede væbnede grupper; der henviser til, at hundredvis af ukrainere er blevet fængslet af Rusland og dets stedfortrædere, mens mange andres skæbne stadig er ukendt; der henviser til, at den igangværende militære konflikt har forårsaget en humanitær krise med katastrofale konsekvenser for 4,4 millioner mennesker, hvoraf ca. 1,5 millioner er internt fordrevne; der henviser til, at 3,4 millioner mennesker, der bor ved kontaklinjen, har behov for humanitær bistand og beskyttelse; der henviser til, at lokalbefolkningen som følge af angreb på den offentlige infrastruktur har begrænset adgang til sundhedsfaciliteter, skoler, vand og sanitet;
- AD. der henviser til, at menneskerettighedssituationen i de besatte områder i det østlige Ukraine og på den besatte Krimhalvø er blevet væsentligt forringet, idet krænkelse af ytringsfriheden, religionsfriheden og ejendomsretten samt strenge begrænsninger på adgangen til uddannelse og sproglige rettigheder, misbrug af medierne og tvungen pålægning af russisk statsborgerskab er blevet systematisk, og grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder ikke er sikret; der henviser til, at de selvudråbte myndigheder på det besatte Krim fortsat chikanerer krimtatarerne og retsforfølger dusinvis af dem på grundlag af falske anklager om terrorisme; der henviser til, at Center for Borgerlige Frihedsrettigheder i Ukraine anslår, at mindst 94 ukrainske borgere er blevet forfulgt af politiske grunde på Krim eller i Rusland, hvoraf 71 er krimtatarer, herunder Marlen Asanov, Memet Beljalov, Timur Ibragimov, Sejran Salijev, Server Mustafajev, Server Zekirjajev og Edem Smailov, der i september 2020 blev idømt fængselsstraffe på mellem 13 og 19 år;
- AE. der henviser til, at Ukraine i 2020 er placeret som nr. 96 i det internationale pressefrihedsindeks; der henviser til, at Ukraine har vedtaget en række reformer, herunder en lov om gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab, men at der er behov for meget mere for at løse oligarkernes stramme greb om medierne, tilskynde til redaktionel uafhængighed og bekæmpe straffrihed for voldsforbrydelser mod journalister;
- AF. der henviser til, at medielandskabet i Ukraine fortsat er under stærk indflydelse af medieejere af oligarkisk karakter, og til, at mediefolk, navnlig journalister, der efterforsker korrupsion og svindel, konstant oplever trusler om vold, intimidering og død, som det var tilfældet med journalisten Vadym Komarov i 2019, samtidig med at deres arbejde ofte hindres af bl.a. begrænset adgang til information, juridisk pres, som f.eks. i forbindelse med straffesagen mod Bihus.info, og cyberangreb;
- AG. der henviser til, at Ukraine har et væsentligt problem med hensyn til ulighed mellem kønnene; der henviser til, at lighed for loven ikke betyder reel lighed, men at kvinder i praksis fortsat støder på store hindringer, navnlig på deres arbejdspladser; der henviser til, at Ukraine i Det Verdensøkonomiske Forums Global Gender Gap Index fra 2018 rangerer som nr. 65 ud af 149 lande; der henviser til, at kvinder ifølge indikatoren for indkomstulighed i Ukraine kun tjener 63,1 USD for hver 100 USD i indkomst, der tjenes af mænd;
- AH. der henviser til, at LGBTI-personer og feministiske aktivister konstant udsættes for hadefulde ytringer og voldelige angreb, og at romaer oplever diskriminerende sprogbrug og hadefulde ytringer fra statslige og lokale myndigheder og fra medierne;
- AI. der henviser til, at de retshåndhævende myndigheder ved flere lejligheder har nægtet at efterforske politianmeldelser indgivet af LGBTI-personer, navnlig Pride-demonstranter, vedrørende hadforbrydelser eller hadefulde ytringer på grund af manglen på bestemmelser i straffeloven til at retsforfølge tilskyndelse til had eller vold på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet; der henviser til, at ECRI har anbefalet, at straffeloven ændres, så den kommer til at omfatte sådanne grunde og betragte dem som skærpene omstændigheder;
- AJ. der henviser til, at Parlamentet anerkender de ukrainske myndigheders lederskab og politiske vilje til at yde tilstrækkelig beskyttelse af nationale Pride-optog; der henviser til, at hadefulde ytringer og hadforbrydelser mod LGBTI-personer ikke desto mindre stadig er allestedsnærværende, og at politibeskyttelsen ikke altid er forekommende, som det fremgår af de voldelige angreb under Pride-optøget i Kiev, hvor demonstranterne ikke fuldt ud kunne nyde godt af deres universelle ret til frit at deltage i fredelige forsamlinger og samtidig være beskyttet mod vold;

Torsdag den 11. februar 2021

- AK. der henviser til, at AA/DCFTA har forfulgt målet om at tilnærme Ukraines nationale lovgivning og dets nationale standarder til EU's, herunder på det sociale område; der henviser til, at gennemførelsen af AA/DCFTA på det sociale område til trods for disse forpligtelser stadig er utilfredsstillende; der henviser til, at Ukraine har ratificeret de vigtigste internationale instrumenter, men fortsat undlader at gennemføre dem;
- AL. der henviser til, at begrebet trepartshøring fortsat er dysfunktionelt til trods for forpligtelserne i associeringsaftalen og de talrige opfordringer fra fagforeningerne til regeringen om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at fremme den sociale dialog; der henviser til, at det nationale sociale og økonomiske trepartsråd (NTSEC) efter mere end ti år siden dets oprettelse fortsat er svagt og ineffektivt uden nogen reel indflydelse på den sociale dialog, samtidig med at det konstant lider under underbemanding og inkonsekvens i koordineringen af dets aktiviteter; der henviser til, at kun en tredjedel af de 177 ukrainske fagforeninger, der er registreret af justitsministeriet, fik mulighed for at deltage i kollektive forhandlinger;

Fælles værdier og generelle principper

1. bemærker, at AA/DCFTA afspejler EU's og Ukraines fælles ambition om at bevæge sig i retning af politisk associering og økonomisk integration, der kan tjene som en reformplan, og understreger dens altafgørende betydning, navnlig i de nuværende ekstraordinære tider; opfordrer indtrængende til, at aftalen gennemføres fuldt ud, og dens potentiale udnyttes; opfordrer endvidere indtrængende de ukrainske myndigheder til at fastholde gennemførelsen højt på deres dagsorden på trods af udfordringerne i forbindelse med covid-19-pandemien; understreger, at EU's bistand til Ukraine er underlagt streng konditionalitet, og gentager, at det er nødvendigt, at Ukraine viser et fornyet engagement i reformer og overholdelse af Unionens principper; minder om nødvendigheden af, at AA/DCFTA ajourføres, så der tages behørigt hensyn til udviklingen i de lovgivningsmæssige rammer og behovene for økonomisk udvikling, og overvågningsmekanismerne styrkes; anbefaler, at EU og Ukraine drager fordel af den kommende regelmæssige revision af opnåelsen af associeringsaftalens mål med henblik på at undersøge mulighederne for at ajourføre handelsmæssige og sektorspecifikke elementer;
2. glæder sig over de hidtil usete bistandspakker, herunder den makrofinansielle bistand, som Unionen har stillet til rådighed for Ukraine som en del af Team Europe for at hjælpe partnerlande med at håndtere covid-19-krisen; bemærker, at dette er en helt afgørende demonstration af EU's solidaritet i en tid med en krise uden fortilfælde; opfordrer de ukrainske myndigheder til at skabe et gunstigt klima for investeringer og til hurtigt at gennemføre de aftalte betingelser for udbetaling af EU's makrofinansielle bistand, som er fastsat i aftalememorandummet; minder Ukraines regering om, at udbetalingen af den første rate af den makrofinansielle bistand på 1,2 mia. EUR til et beløb på 600 mio. EUR i december 2020 uden specifikke politiske betingelser var en engangsundtagelse, der skyldtes denne støttes hastende karakter, og at den ikke må misbruges til at tilbagevise de aftalte reformer;
3. er tilfreds med, at OCSE/ODIHR-valgobservationsmissionerne med deltagelse af Europa-Parlamentet generelt vurderede præsident- og parlamentsvalget i 2019 som konkurrencepræget, veladministreret og effektivt forvaltet, hvilket bekræfter Ukraines tilslutning til Unionens demokratiske værdier og er særligt bemærkelsesværdigt på baggrund af de vedvarende russiske bestræbelser på at destabilisere Ukraine; opfordrer indtrængende de ukrainske myndigheder til at gøre noget ved de mangler, der er identificeret i erklæringerne fra lederne af Europa-Parlamentets delegationer, og til at følge henstillingerne i de endelige rapporter fra OCSE/ODIHR-valgobservationsmissionen; er fortsat årvågen med hensyn til at observere, i hvilket omfang de demokratiske standarder for afholdelse af frie og retfærdige valg i Ukraine opretholdes, når landet afholder sit første lokalvalg efter den velkomne decentraliseringsreform; opfordrer den ukrainske regering til at sikre frie og retfærdige valgkampagner uden upassende kampagnefinansieringsmetoder, således at der ikke er mulighed for at købe stemmer; understreger, at valgprocessen og afstemningsprocessen på valgdagen bør sikre højere sikkerhedsstandarder og forudse særlige sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre spredning af covid-19; bemærker, at grænserne i valgkredse med ét mandat under det ukrainske tidlige parlamentsvalg i 2019 blev trukket på en måde, som ikke var gunstig for repræsentationen af nationale mindretal; bemærker, at der i nogle regioner, som f.eks. Transkarpaterne, blev observeret valgsvindel, såsom lanceringen af »klonkandidater«, hvilket reducerede chancerne for at komme i parlamentet for medlemmerne af det ungarske mindretal;
4. glæder sig over den nye valglov, der blev vedtaget i december 2019, herunder dens bestemmelser om internt fordrevnes rettigheder; minder imidlertid om, at fortsatte ændringer af valgloven under et igangværende valg er i strid med Venedigkommissionens henstillinger, skaber juridisk usikkerhed og har en negativ indvirkning på valgkommissionernes arbejde; opfordrer indtrængende Ukraine til yderligere at bekæmpe ulovlige kampagner, køb af stemmer, misbrug af administrative ressourcer og den juridiske usikkerhed omkring valgkamp på sociale medier;

Torsdag den 11. februar 2021

5. fastholder, at valgloven bør forbedres og bringes i overensstemmelse med internationale standarder for at løse problemer såsom kampagner på de sociale medier, gennemsigtighed i kampagneudgifter og uafhængige kandidaters adgang til valgprocessen; understreger endvidere med hensyn til lokalvalg betydningen af at fjerne bureaukratiske hindringer for vælgerregistrering af internt fordrevne, fastsætte et finansielt loft for valgkampagner og gøre det muligt for individuelle kandidater at deltage, herunder ved at genoverveje planen om at indføre kontant deponeret sikkerhed for kandidater i små lokalsamfund;

Reformer og institutionelle rammer

6. understreger vigtigheden af prodemokratiske reformer og tillid til institutioner som de mest effektive sikkerhedsmekanismer; opfordrer Kommissionen til at anvende de eksisterende mekanismer til at lette og støtte Ukraines gennemførelse af reformer; foreslår, at der i tæt samarbejde med civilsamfundet udvikles og indføres kvalitative og kvantitative mekanismer til overvågning af Ukraines gennemførelse af reformer, herunder klare benchmarks, henstillinger og konditionalitetsprincipper, der skal anvendes til at forbedre metodologien i de årlige gennemførelsesrapporter, som bør blive effektive vejledningsredskaber for reformer;

7. fremhæver behovet for opgraderede styrings- og rapporteringsmekanismer til vurdering af de fremskridt, som Ukraine har gjort, navnlig inden for reform af retsvæsenet, korruptionsbekæmpelse, statsejede virksomheder, virksomhedsledelse og energireformer, som vil være forbundet med økonomisk støtte og investeringsstøtte;

8. anbefaler, at der fokuseres på et begrænset antal prioriteter, som den politiske indsats, den finansielle støtte og den tekniske bistand koncentrerer om, med henblik på effektivt at opbygge den institutionelle kapacitet, der er nødvendig for at sikre reformernes succes på lang sigt, ikke blot i lovgivningen, men også i praksis; støtter en styrkelse af sektorsamarbejdet mellem EU og Ukraine på prioriterede områder såsom den digitale økonomi, energi, klimaændringer og handel; glæder sig over Ukraines ambitioner om at tilnærme sig EU's politikker for det digitale indre marked og den europæiske grønne pagt ved at gennemføre den relevante EU-ret;

9. anerkender den associerede partnerskabsstatus, som Ukraine og de øvrige signatarer af AA'er og DCFTA'er har, og opfordrer til en styrket politisk dialog med dem med henblik på at fremme yderligere økonomisk integration og lovgivningsmæssig harmonisering; anmoder EU om i overensstemmelse med princippet om »mere for mere« at overveje at skabe en strategi for øget samarbejde om reformer og investeringer for de tre associerede lande, herunder Ukraine, som vil være betinget af, men ikke begrænset til, områderne investeringskapacitetsopbygning, transport, energi, retlige anliggender og den digitale økonomi og vil bane vejen for en ambitiøs dagsorden for integration i EU; anmoder Kommissionen om inden udgangen af 2020 i samarbejde med internationale finansielle institutioner at fremlægge et detaljeret, betinget og skræddersyet økonomisk og investeringsmæssigt forslag for Ukraine og andre lande, der er associeret med EU, i forbindelse med håndteringen af konsekvenserne af covid-19-pandemien; opfordrer desuden EU-institutionerne til at analysere muligheden for at inddrage Ukraine og de øvrige associerede lande som observatører i arbejdet i de udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 291 i TEUF og forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁷⁾, samt på møderne i Rådets arbejdsgrupper og udvalg, for at vise EU's engagement i yderligere integration og styrkelse af landenes reformorientering og administrative knowhow;

10. støtter en omfattende revision af AA/DCFTA i overensstemmelse med aftalens bestemmelser og med henblik på at udnytte dens fulde potentiale til politisk associering og økonomisk integration, herunder øget sektormæssig integration af Ukraine i EU;

11. opfordrer Kommissionen til at opgradere forsømte områder af AA/DCFTA'erne for så vidt angår vigtige politikområder såsom integration af kønsaspektet og håndtering af sundhedskriser, samtidig med at det sikres, at de ikke er i modstrid med den bydende nødvendighed af miljø- og klimaforanstaltninger eller initiativerne under den europæiske grønne pagt;

12. opfordrer Kommissionen til at støtte investeringer i sektorer, der har potentiale med hensyn til udvikling, vækst og konkurrenceevne i EU, og som yderligere kan fremme økonomisk diversificering, som f.eks. bæredygtig energi og klima, det digitale indre marked og cybersikkerhed samt transport;

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Torsdag den 11. februar 2021

13. glæder sig over de fremskridt, som Ukraine har gjort med hensyn til at opfylde sine forpligtelser i associeringsaftalen, navnlig inden for landbrug, energi, bankvæsen, decentralisering, den digitale økonomi, miljø og valgprocedurer; bemærker imidlertid, at det ifølge associeringsaftalens revisionsmekanisme (»Pulse of the AA«) kun var 37 % af opgaverne i relation til gennemførelsen af associeringsaftalen, der blev færdiggjort i 2019 (et fald fra 52 % i 2018); anerkender de forsøg, der blev gjort i anden halvdel af 2019 på at fremskynde reformtempoet, men opfordrer indtrængende de ukrainske institutioner til ikke at prioritere lovgivningsprocessens hastighed højere end kvaliteten af den vedtagne lovgivning, og understreger betydningen af fortsat at gennemføre forpligtelserne heri;

14. understreger i denne forbindelse, at Ukraine ikke må glemme, at niveauet af politisk, teknisk og økonomisk støtte fra EU vil afhænge af, i hvilket omfang landet opfylder de forpligtelser, det har påtaget sig over for Unionen og dens medlemsstater, navnlig med hensyn til reformprocessen, respekt for menneskerettighederne, mindretal og grundlæggende frihedsrettigheder og indførelse af en reel og effektiv retsstat;

15. glæder sig over regeringens og parlamentets fælles køreplan, der blev vedtaget i 2018, og oprettelsen af en fælles platform for europæisk integration i november 2019, og håber, at disse initiativer vil føre til øget koordinering mellem de forskellige institutioner, der er involveret i udformningen, vedtagelsen og gennemførelsen af reformer; tilskynder Ukraines parlament og regering til at øge deres anvendelse af dette instrument på en mere effektiv måde og til at revidere deres samarbejde om gennemførelsen af AA-relaterede forpligtelser og tilnærmelsen af lovgivningen med henblik på at maksimere synergierne, navnlig med hensyn til ekspertise inden for EU-lovgivning og overensstemmelsesvurderinger;

16. roser Ukraine for de fremskridt, landet har gjort med at reformere sin offentlige forvaltning, og understreger betydningen af ikke at bremse yderligere fremskridt og af at underkaste eventuelle midlertidige udnævnelser i covid-19-perioden meritbaserede ansættelsesprocedurer så hurtigt som muligt; er bevidst om den betydelige udfordring, dette udgør for regeringsførelsen, institutionerne og den offentlige forvaltning i Ukraine, og opfordrer Kommissionen til at yde tilstrækkelig teknisk og økonomisk støtte;

17. glæder sig over resultaterne af den reform om decentralisering og styrkelse af kommunerne, som blev indledt i 2014, og som har vist sig at være en af de hidtil mest vellykkede reformer; anerkender støtten til U-LEAD-projektet, som har resulteret i dannelsen af næsten 1 000 frivilligt sammenlagte lokalsamfund med omkring 11,7 millioner borgere; ser positivt på de skridt, der indtil videre er taget med henblik på at decentralisere den offentlige myndighed og de offentlige finanser gennem en pakke af retsakter og den praktiske gennemførelse heraf; opfordrer Kommissionen til nøje at undersøge detaljerne i decentraliseringsreformen og til potentielt at anvende den som en vellykket casestudy for andre lande;

18. opfordrer indtrængende Ukraine til at fuldføre decentraliseringsreformen i bred og åben dialog, navnlig med lokale selvstyremyndigheder og deres sammenslutninger, med det formål at øge de lokale myndigheders autonomi og kompetencer og tilskynde til regelmæssig udveksling mellem centralregeringen og nationale sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder om enhver politik, der kan have territoriale virkninger;

19. ser med tilfredshed på afholdelsen af første runde af lokalvalg den 25. oktober 2020 med en valgdeltagelse på over 36 %, som foregik frit og retfærdigt, men i tilknytning til en sideløbende offentlig høring, som ifølge OSCE/ODIHR skabte en ubehørig politisk fordel og slørede adskillelsen af stat og parti; opfordrer de statslige myndigheder til at respektere det lokale selvstyres autonomi og til at støtte kommunernes og byernes administrative kapacitet; opfordrer til, at der indføres en territorial offentlig enhed som juridisk person, hvilket er den etablerede praksis i Den Europæiske Union og er anerkendt i det europæiske charter om lokalt selvstyre; glæder sig over ændringen af budgetloven med en garanti for en andel på 60 % af den lokale personlige indkomstskat som et nødvendigt bidrag til sunde offentlige finanser på lokalt plan; advarer mod oprettelsen af parallelle strukturer på lokalt plan, som kan give anledning til strid om kompetencer, men foreslår, at det overvejes at tildele hvervsindehavere dobbelte kompetencer, således at de påtager sig både lokale kompetencer og samtidig fungerer som den laveste statslige myndighed; noterer sig Verkhovna Radas beslutning af 17. juli 2020 om dannelse og opløsning af amter (rayons), i henhold til hvilken ordningerne vedrørende konsolidering af amter som en fast regel også vil finde anvendelse på områderne på Krim og distrikterne i regionerne Donetsk og Luhansk, som i øjeblikket ikke kontrolleres af Ukraines regering;

Torsdag den 11. februar 2021

Samarbejde inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)

20. anerkender Ukraines enestående erfaring og ekspertise og glæder sig over Ukraines deltagelse i missioner, kampgrupper og operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), dets bidrag til EU's kampgrupper, og at det i stigende grad retter ind efter EU's udtalelser og erklæringer om internationale og regionale spørgsmål, samt dets bidrag, og lykønsker Ukraine med dets nye status som »Enhanced Opportunities Partner« for NATO;

21. glæder sig over de vellykkede skridt, der er taget inden for videnskabeligt og teknologisk samarbejde, herunder i rumindustrien, og på forsvarsområdet, navnlig konvergens inden for de operationelle, uddannelsesmæssige og institutionelle segmenter, og med gennemførelsen af de nødvendige interne ændringer i disse sektorer; roser Ukraines vilje til at deltage i EU's forsknings- og innovationsrammeprogram, Horisont Europa, og Den Europæiske Rumorganisations (ESA's) forskningsprogrammer; noterer sig det frugtbare samarbejde mellem Ukraines forsvarsministerium og Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) og tilskynder til yderligere udvikling heraf; opfordrer EU og Ukraine til at styrke samarbejdet på sikkerheds- og forsvarsområdet og rette særlig opmærksomhed mod konflikten i det østlige Ukraine og Ruslands forsøg på at undergrave Ukraines suverænitet og krænkelser af landets territoriale integritet, ved hjælp af forsoning, samarbejde inden for cybersikkerhedsområdet og bekæmpelse af desinformation samt ved at arbejde på at styrke familiers, lokalsamfund og statslige institutioners modstandsdygtighed;

22. støtter Ukraines mulige deltagelse i udvalgte FSFP-projekter, herunder samarbejde med EDA og navnlig det permanente strukturerede samarbejde (PESCO), forudsat at det opfylder et aftalt sæt politiske, materielle og retlige betingelser, som andre tredjelande gør; glæder sig over EU's nylige beslutning om at indbyde Ukraine til at deltage i EU's Althea-operation i Bosnien-Hercegovina og opfordrer begge parter — EU og Ukraine — til fortsat at udvide Ukraines deltagelse i Den Europæiske Unions missioner og operationer;

23. glæder sig over det styrkede samarbejde mellem de ukrainske myndigheder og den europæiske offentlige og private sektor om at bekæmpe hybride trusler, primært fra Rusland, som bl.a. har til formål at sprede falske oplysninger, opildne til vold og fremme regeringsfjendtlige og antieuropæiske holdninger; mener, at det er betimeligt og passende, at EU og Ukraine snarest muligt indleder en dialog om cyberproblemer, og støtter idéen om at udvide spektret for dialogen om sikkerhed og forsvar med henblik på at reagere hensigtsmæssigt på nuværende og fremtidige trusler, navnlig i overensstemmelse med EU's globale sikkerhedsstrategi;

Ukraines territoriale integritet og suverænitet

24. gentager EU's urokkelige støtte til og engagement i Ukraines uafhængighed, suverænitet og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser og dets støtte til de internationalt koordinerede sanktioner mod den russiske regering og de russiske aktører, som undergraver landets suverænitet og territoriale integritet, indtil alle relevante betingelser for ophævelse af sanktionerne er opfyldt, herunder den fuldstændige gennemførelse af Minskaftalerne og genoprettelsen af Ukraines territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser;

25. fordømmer fortsat den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol og de facto-besættelsen af visse områder i Donetsk og Luhansk; opfordrer Den Russiske Føderation til at opfylde sine internationale forpligtelser, til at trække sine militære styrker tilbage fra Ukraines territorium og til fuldt ud at gennemføre FN's Generalforsamlings resolutioner om Ukraines territoriale integritet og om Krim og Sevastopol;

26. understreger, at enhver aftale med Den Russiske Føderation skal respektere den fulde gennemførelse af Minskaftalerne og opfyldelsen af FN's resolutioner om Krims status og Den Russiske Føderations respekt for Ukraines territoriale integritet;

27. glæder sig over genoptagelsen af fredsforhandlingerne i Normandietkvartetten den 9. december 2019 i Paris efter tre års stilstand; opfordrer indtrængende alle parter til at holde sig til våbenhvileaftalen; understreger vigtigheden af at identificere yderligere tilbagetrækningsområder, af minerydningsaktiviteter og af at åbne kontrolposter på tværs af kontaktlinjen og opfordrer Rusland til at bruge sin afgørende indflydelse på de væbnede formationer, som det støtter, til at overholde og fuldt ud gennemføre de forpligtelser, der er indgået som led i Minskaftalerne og på de seneste møder i Normandietkvartetten og den trilaterale kontaktgruppe; gentager, som aftalt i Minsk og i den såkaldte Steinmeier-formular, at lokalvalg i de besatte dele af det østlige Ukraine skal afholdes i overensstemmelse med ukrainsk lovgivning og under tilsyn af OSCE; understreger, at betingelserne for frie og retfærdige valg i Donetsk og Luhansk ikke er blevet opfyldt i den nuværende situation; glæder sig over, at planen om at medtage russiskstøttede separatister som part i forhandlingerne i den trilaterale kontaktgruppe, er blevet skrottet; beklager de bemærkninger, som højtstående medlemmer af den ukrainske delegation i den trilaterale kontaktgruppe har fremsat om at benægte Ruslands militære indblanding i konflikten i Donbas-regionen;

Torsdag den 11. februar 2021

28. fordømmer på det kraftigste Ruslands destabiliserende handlinger og militære indblanding i Ukraine; udtrykker bekymring over Ruslands igangværende opbygning af militære faciliteter og installationer på Krimhalvøen, herunder langt over 30 000 tropper, nye jord-til-luft- og jord-til-jord-missilsystemer, ubåde, der kan have atomvåben om bord, og strategiske bombefly; fordømmer Ruslands ulovlige handlinger, der har til formål at bemægtige sig kontrollen over Kertjstrædet, eftersom de udgør en overtrædelse af den internationale havret og af Ruslands internationale forpligtelser, navnlig opførelsen af Kertjbroen og dennes jernbaneforbindelse uden Ukraines samtykke, nedlægningen af undersøiske kabler og lukningen og militariseringen af Det Asovske Hav, som i alvorlig grad hæmmer Ukraines økonomiske aktiviteter; opfordrer Den Russiske Føderation til at sikre uhindret og fri passage til og fra Det Asovske Hav i overensstemmelse med folkeretten og adgang til de besatte ukrainske områder i Donbas og det annekterede Krim for internationale ikkestatslige organisationer og internationale humanitære organisationer; minder i denne forbindelse om, at den russiske maritime inspektionsordning, der blev indført i 2018 for alle fartøjer, der passerer gennem det russiskkontrollerede Kertjstræde på vej til og fra Det Asovske Hav, fortsat har negative økonomiske konsekvenser for regionen; kræver løsladelse af alle ukrainske politiske fanger og krigsfanger i Rusland, Krim og de dele af Donbas, der ikke kontrolleres af den ukrainske regering; udtrykker imidlertid bekymring over den tvungne inklusion af russiske statsborgere, der mistænkes for at være involveret i nedskydningen af Malaysian Airlines' fly MH17, i fangeudvekslingen mellem Ukraine og Rusland;

29. understreger, at der er behov for en politisk løsning på konflikten i det østlige Ukraine; anmoder Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om at øge deres bestræbelser på fredelig konfliktløsning ved at støtte alle parterets indsats i fredsprocessen og om at øge tillidskabende foranstaltninger og støtte et mandat til at indsætte en fredsbevarende FN-mission i hele det besatte område i Ukraine; anmoder om, at parterne i konflikten, når situationen tillader det og som led i den fulde gennemførelse af Minskaftalerne, tilbydes deployering af en EU-ledet FSFP-mission til at hjælpe med opgaver som f.eks. minerydning, forberedelse af lokalvalg og sikring af fri adgang for nødhjælpsorganisationer; opfordrer sideløbende hermed EU-institutionerne til at være rede til at skærpe sanktionerne mod Rusland, hvis situationen kræver det, herunder hvis Rusland ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til Minskprotokollen, navnlig hvad angår sikkerhedssporet;

30. opfordrer indtrængende Ukraine til at efterleve sit tilsagn om at reformere den statslige eksportkontrol i overensstemmelse med EU's krav og standarder og til at gennemføre en konsekvent og systematisk sanktionspolitik; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at føre bedre tilsyn med gennemførelsen af EU's sanktioner, herunder bedre tilsyn med aktiviteterne i de myndigheder i medlemsstaterne, der har til opgave at gennemføre de fælles EU-regler;

31. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at udvikle en mere aktiv rolle for EU, repræsenteret ved næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), i en fredelig løsning på den igangværende krig i det østlige Ukraine, herunder inden for rammerne af Normandietkvarteret; anbefaler, at det overvejes at udnævne en særlig EU-udsending for Krim og Donbasregionen;

32. gentager sin opfordring til en international ramme for forhandlinger om tilbagetrækning fra Krimhalvøen med aktiv deltagelse af EU; opfordrer NF/HR, Kommissionen og medlemsstaterne til at yde al den nødvendige støtte til oprettelsen af en international platform om Krim, som vil gøre det muligt at koordinere, formalisere og systematisere bestræbelserne på at genoprette Ukraines territoriale integritet; mener, at det er vigtigt at inddrage krimtatarernes Mejlis som det eneste internationalt anerkendte repræsentative organ for krimtatarerne i en sådan platforms aktiviteter;

33. minder om, at Den Russiske Føderation som besættelsesstat i henhold til den humanitære folkeret mellemtiden bærer det fulde ansvar for at opfylde behovene hos befolkningen på den midlertidigt besatte Krimhalvø, herunder dens vandforsyning; påpeger endvidere, at en besættelsesmagt i henhold til den fjerde Genèvekonvention, som Rusland er part i, ikke må tvinge beboere i det besatte område til at gøre tjeneste i dets væbnede styrker eller hjælpestyrker;

34. fordømmer Den Russiske Føderation for at bosætte russiske statsborgere på det besatte Krim og i områderne Donetsk og Luhansk og dermed forrykke balancen mellem indehavere af russiske pas og ukrainere, den fortsatte udstedelse af russiske pas til beboerne i de midlertidigt besatte områder i Ukraine i strid med Ukraines suverænitet og målene og bestemmelserne i Minskaftalerne, samt dens forsøg på at afholde lokalvalg i Den Autonome Republik Krim i Ukraine den 13. september 2020; anfører, at valget af Sevastopols guvernør var ulovligt og i strid med folkeretten, og det samme var afstemningen om repræsentanter til det såkaldte statsråd for »Republikken Krim«, den såkaldte lovgivende forsamling for byen Symferopol og det såkaldte landdistriktsråd i Razdolno-regionen; opfordrer EU til at pålægge de ansvarlige for tilrettelæggelsen og afholdelsen af afstemningerne sanktioner; tager skarpt afstand fra Ruslands handlinger med hensyn til at

Torsdag den 11. februar 2021

udskrive værnepligt for unge mænd på det besatte Krim til at gøre tjeneste i de russiske væbnede styrker, hvoraf 85 % blev sendt til Den Russiske Føderation for at gøre tjeneste; opfordrer Rusland til at ophøre med at udskrive værnepligt for folk på Krim og til fuldt ud at overholde sine forpligtelser i henhold til Genèvekonventionerne;

35. giver udtryk for sin fulde opbakning til alle bestræbelserne på at opnå retfærdighed for alle 298 ofre for nedskydningen af Malaysia Airlines' fly MH17 med et jord-til-luft-missil leveret af russerne og for deres nærmeste pårørende, herunder de internationalt støttede straffesager mod fire mistænkte i henhold til nederlandsk lovgivning og den sag mod Rusland, som er indbragt for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol; roser Ukraine for dets vedvarende samarbejde inden for det fælles efterforskningshold med henblik på at finde frem til sandheden, identificere mistænkte og retsforfølge gerningsmændene; fordømmer Ruslands ensidige udtræden af de trilaterale konsultationer med Australien og Nederlandene med henblik på at finde frem til sandheden; opfordrer Rusland til at samarbejde fuldt ud med alle igangværende bestræbelser på at sikre ansvarliggørelse af enhver person eller enhed, der var involveret i nedskydningen af MH17, bl.a. ved at genoptage dialogen med Australien og Nederlandene med henblik på at finde frem til sandheden, sikre, at det samarbejder i forbindelse med den mellemstatslige klage over Rusland, som Nederlandene har indgivet til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om sagen, og ved at udlevere Volodymyr Tsemakh til Nederlandene; opfordrer indtrængende Rusland til at ophøre med at fremme desinformation vedrørende fly MH17;

36. opfordrer Ukraine til at bistå Moldovas centralregering i dens bestræbelser på at genvinde kontrollen over Transdnestrien på grundlag af Moldovas territoriale integritet;

37. noterer sig vedtagelsen i juni 2018 af loven om national sikkerhed og af loven om indkøb af forsvarsmateriel og om efterretningsvirksomhed i 2020; opfordrer imidlertid indtrængende til, at der vedtages yderligere lovgivning med henblik på at begrænse Ukraines sikkerhedstjenestes beføjelser for at omdanne den til et organ, der udelukkende beskæftiger sig med kontraefterretning og terrorbekæmpelse, og til, at der indføres parlamentarisk kontrol med hele sikkerhedssektoren;

Retfærdighed, frihed, sikkerhed og bekæmpelse af korruption

38. gentager, at det er afgørende at levere håndgribelige resultater i bekæmpelsen af korruption for at opretholde et højt niveau af støtte til reformprocessen blandt borgerne samt for at forbedre erhvervsklimaet og tiltrække direkte udenlandske investeringer; tilskynder de ukrainske myndigheder til at gøre yderligere fremskridt med reformer, navnlig inden for retsstatsforhold og korruptionsbekæmpelse, og til at sikre de centrale korruptionsbekæmpende institutioners uafhængighed og fortsatte arbejde; roser i denne forbindelse genoprettelsen af det nationale agentur for forebyggelse af korruption (NAPC) og ikrafttrædelsen af de nye love om ulovlig berigelse og om whistleblowere i januar 2020 samt påbegyndelsen af arbejdet i den høje domstol til bekæmpelse af korruption i september 2019;

39. er imidlertid bekymret over resultatet af forfatningsdomstolens afgørelse af 27. oktober 2020, som skabte et juridisk tomrum i Ukraines korruptionsbekæmpelsesstruktur og i alvorlig grad svækkede NAPC; anerkender den aktive indsats, som præsident Zelenskyj har iværksat, og som er blevet fulgt op af politiske interessenter for at genoprette lovgivningen og troværdigheden af den ukrainske korruptionsbekæmpelsesstruktur; opfordrer indtrængende de ukrainske myndigheder til at fortsætte deres bestræbelser på at genindføre en fuldt operationel, effektiv og omfattende institutionel arkitektur til bekæmpelse af korruption, herunder i retsvæsenet, samtidig med at sidstnævntes uafhængighed af den udøvende og lovgivende magt bevares fuldt ud; understreger, at et fuldt bemyndiget NAPC spiller en afgørende rolle i denne forbindelse, og at forfatningsdomstolens afgørelse ikke bør bruges som påskud for at svække det eller sætte det ud af spillet; udtrykker sin dybeste bekymring over, at visse personer i deres egen interesse åbenlyst forsøger at undergrave landets resultater i kampen mod korruption og overordnede demokratiske reformer, navnlig over nogle ukrainske oligarkers generobring af politisk magt, hvilket har svækket det reformorienterede flertal i Verkhovna Rada, og hvilket også illustreres af vanskelighederne med at udfylde det lovgivningsmæssige tomrum, der opstod efter forfatningsdomstolens kontroversielle dom af 27. oktober 2020; opfordrer indtrængende alle politiske aktører til at forny deres engagement i de reformer, som de ukrainske vælgere har krævet, og som er afgørende for at styrke retsstatsprincippet, udrydde korruption og opnå større velstand for Ukraines befolkning;

40. understreger vigtigheden af at sikre uafhængigheden af den høje domstol til bekæmpelse af korruption og andre institutioner til bekæmpelse af korruption og opfordrer til, at der anlægges en uhildet og upartisk tilgang til korruptionsbekæmpende institutioners aktiviteter med henblik på at sikre tillid og offentlig støtte til bekæmpelsen af korruption; anerkender de første domme, der er afsagt, og den høje domstols overholdelse af høje faglige standarder; opfordrer imidlertid til, at den høje domstols arbejde intensiveres med henblik på at øge domfældelsesraten, herunder i sager på højt niveau;

Torsdag den 11. februar 2021

41. glæder sig over det arbejde, der udføres af Ukraines nationale kontor for korruptionsbekæmpelse (NABU), som nok er landets mest effektive korruptionsbekæmpende institution; understreger endvidere, at det er nødvendigt at styrke NABU's uafhængighed; opfordrer derfor indtrængende til, at loven om NABU bringes i overensstemmelse med forfatningen og den nylige afgørelse fra forfatningsdomstolen, og at der fastsættes gennemsigtige, afpolitiserede og meritbaserede udvælgelsesprocedurer for cheferne for både NABU og den specialiserede anklagemyndighed for korruptionsbekæmpelse (SAPO) samt for statskontoret for efterforskning (SBI), herunder en troværdig integritetskontrol;

42. beklager forsøg på at angribe og undergrave antikorrupsionsinstitutionerne fra medlemmer af Verkhovna Radas side, navnlig forsøg på at afskedige direktøren for NABU og den uigennemsigtige proces for udvælgelse af direktøren for SAPO; bemærker den manglende beskyttelse af NGO-aktivister og journalister, der afslører og fordømmer korruption, og opfordrer til en effektiv gennemførelse af den nye lov om beskyttelse af whistleblowere, som trådte i kraft i januar 2020;

43. glæder sig over udkastet til en korruptionsbekæmpelsesstrategi for 2020-2024 og forventer, at Verkhovna Rada snart vil vedtage denne omfattende strategi og bibeholde alle de afgørende elementer i udkastet; anerkender de forskellige former for pression og sabotage rettet mod korruptionsbekæmpende institutioner som en afspejling af den stadig mere effektive og vellykkede bekæmpelse af korruption; insisterer på, at antikorrupsionsinstitutionerne NABU, SAPO og den høje domstol til bekæmpelse af korruption skal forblive uafhængige, effektive og tildeles tilstrækkelige ressourcer; roser vedtagelsen i december 2019 af den nye lov om bekæmpelse af hvidvask af penge, som styrkede gennemsigtigheden i virksomhedsejerskabsstrukturerne i Ukraine og udgør en betydelig forbedring af de relevante retlige rammer;

44. er dybt bekymret over det høje niveau af systematisk politisk pres og over de intimiderende handlinger, der er begået mod formanden for Ukraines nationalbank, desværre ikke for første gang, som førte til hans tilbagetræden i juli 2020; opfordrer indtrængende de ukrainske myndigheder til at afholde sig fra at lægge politisk pres på uafhængige økonomiske institutioner og håndhævelsesmyndigheder og til at sikre, at deres uafhængighed bevares som en garanti for et velfungerende marked og lige vilkår for alle økonomiske aktører;

45. beklager, at domstolene stadig er en af de institutioner i Ukraine, som der er mindst tillid til, og er alvorligt bekymret over den tilstand, de har befundet sig i siden reformen i oktober 2019, som førte til opløsningen og gendannelsen af Kommissariatet for Ansættelse af Dommere og resulterede i, at revurderings- og rekrutteringsprocessen for dommere blev sat i bero, selv om ca. 2 000 dommerstillinger er ubesatte; beklager, at Kommissariatet for Ansættelse af Dommere tidligere ikke har taget hensyn til udtalelsen fra Rådet for Offentlig Integritet i forbindelse med sin revurdering af dommere, og opfordrer det indtrængende til at gøre dette i fremtiden for at besætte ledige stillinger i lavere retsinstanser med dommere, der opfylder etiske standarder og integritetsstandarder i fuld overensstemmelse med Venedigkommissionens udtalelse nr. 969/2019; insisterer på en snarlig genetablering af Kommissariatet for Ansættelse af Dommere på grundlag af en ændring af lov nr. 3711 på en måde, der er i overensstemmelse med den ukrainske forfatningsdomstols afgørelse nr. 4-p/2020 af 11. marts 2020, med henblik på at oprette et uafhængigt Kommissariat for Ansættelse af Dommere baseret på en gennemsigtig udvælgelsesprocedure under inddragelse af internationale eksperter; mener, at et styrket Kommissariat for Ansættelse af Dommere bør være i stand til effektivt at foretage udvælgelsen af nye dommere og den kritiske undersøgelse af siddende dommere i overensstemmelse med de regler og procedurer, som Kommissariatet for Ansættelse af Dommere selv har vedtaget i overensstemmelse med sit mandat; insisterer kraftigt på en integritetskontrol af det uændrede øverste domstolsråd; opfordrer indtrængende de ukrainske myndigheder til at fortsætte og fremskynde reformen af domstolene for ikke at undergrave arbejdet i de nyligt oprettede institutioner til bekæmpelse af korruption, til at afholde sig fra politisk motiverede retssager og brug af domstolene som et redskab mod politiske modstandere samt til at færdiggøre de retlige rammer for bekæmpelse af organiseret kriminalitet;

46. opfordrer Kommissionen til at udvikle eksisterende og nye værktøjer inden for retsstatsområdet og god regeringsførelse med henblik på at overvåge og vurdere Ukraines fremskridt, navnlig EU's resultatavle for retsområdet og retsstatsmekanismen, for at sikre nøje kontrol med de igangværende reformer og korrekt identifikation og afhjælpning af eventuelle mangler i disse reformer;

47. glæder sig over reformen af statsadvokaturen, som blev påbegyndt i september 2019, og opfordrer til, at attesteringen af anklagere færdiggøres, således at det sikres, at nye anklagere på alle niveauer udvælges ved en gennemsigtig og politisk upartisk proces; opfordrer de ukrainske myndigheder til at styrke bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og til at forbedre de lovgivningsmæssige rammer og samarbejdet og koordineringen mellem de ansvarlige retshåndhavende myndigheder;

Torsdag den 11. februar 2021

48. opfordrer indtrængende de ukrainske myndigheder til at afholde sig fra deres tidligere dårlige praksis med at føre politisk motiverede retssager; understreger i denne forbindelse, at uenighed om politiske spørgsmål bør håndteres i de kompetente politiske fora, og ikke i retssystemet;

49. er bekymret over, at Ukraine af Kommissionen er opført som et prioriteret land i »kategori 2«, hvilket betyder, at intellektuel ejendomsret ikke beskyttes og håndhæves i tilstrækkeligt omfang; fremhæver behovet for at styrke toldkontrollen og infrastrukturen for bedre at forhindre indførsel og transit af forfalskede produkter i Ukraine; opfordrer Kommissionen til fortsat at bistå Ukraine med udarbejdelsen af nye lovforslag om intellektuel ejendomsret;

50. opfordrer den ukrainske regering til at fortsætte efterforskningen af de forbrydelser, som medlemmer af de ukrainske styrker har begået mod aktivister under Euromaidan-demonstrationerne, og til omgående at give ofrene og deres familier retfærdighed;

51. opfordrer indtrængende Ukraine til at ratificere Romstatutten om Den Internationale Straffedomstol og Istanbulkonventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet;

52. ser med tilfredshed på ændringerne af den ukrainske straffelov, der definerer voldtægt og seksuel vold på grundlag af manglende samtykke, og opfordrer indtrængende til, at der hurtigt udvikles en metode til efterforskning af seksualforbrydelser; beklager, at der på grund af manglen på en sådan metode ikke blev indledt retsforfølgning for voldtægt eller seksuel vold på grundlag af manglende samtykke i 2019;

Menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder

53. fordømmer på det kraftigste de omfattende og permanente krænkelser af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder såsom ytringsfrihed, religions- og trosfrihed og foreningsfrihed samt retten til fredelig forsamling, som begås af de russiske besættelsesstyrker i det midlertidigt besatte område Krim og af væbnede grupper, der støttes af Rusland, i de områder af Donbas, der ikke kontrolleres af regeringen, herunder tvungen værnepligt, deportation, ulovlig og tvangsmæssig pasudstedelse, begrænsninger af adgangen til uddannelse og sproglige rettigheder, vilkårlige tilbageholdelser, tortur og andre barske forhold under tilbageholdelser samt restriktive foranstaltninger såsom ensidig lukning af kontrolposter og nægtelse af adgang for FN-missioner og humanitære missioner, som er særligt bekymrende under den nuværende pandemi;

54. minder om, at civilbefolkningens liv og velfærd fortsat er truet af krigen i det østlige Ukraine, og bemærker, at reduktionen af fjendtlighederne i det østlige Ukraine under våbenhvilen, der trådte i kraft den 27. juli 2020, bidrog til et fald på 53 % i antallet af sikkerhedshændelser og en reduktion af antallet af civile ofre; glæder sig over programmet »EU4ResilientRegions«, der omfatter 30 mio. EUR, og som har til formål at øge modstandsdygtigheden i det østlige og sydlige Ukraine i forhold til de negative virkninger af den igangværende konflikt, herunder hybride trusler og andre destabiliserende faktorer;

55. er imidlertid ekstremt bekymret over den stadige forværring af den humanitære situation i de østlige områder, der i øjeblikket ikke kontrolleres af den ukrainske regering, navnlig i lyset af den aktuelle covid-19-krise; opfordrer indtrængende de lokale de facto-myndigheder til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at befolkningens grundlæggende behov, herunder adgang til sundhedsfaciliteter og behandling af god kvalitet, opfyldes, og til at samarbejde fuldt ud med den legitime ukrainske regering med henblik herpå;

56. understreger, at mere end 3,5 mio. mennesker på begge sider af kontaktlinjen i det østlige Ukraine stadig er afhængige af humanitær bistand og beskyttelse, og at de er ramt af afbrydelser af vandforsyningen og strømafbrydelser; bemærker, at den aktuelle covid-19-pandemi har forværret de udfordringer, som disse mennesker står over for; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med FN-organerne at intensivere sine bestræbelser på at yde bistand under denne humanitære krise i overensstemmelse med oversigten over humanitære behov;

57. beklager den forværrede menneskerettighedssituation på Krim siden begyndelsen af besættelsen, idet Rusland har indskrænket forsamlings-, ytrings-, forenings-, informations- og religionsfriheden drastisk siden begyndelsen af besættelsen; beklager de diskriminerende politikker, som de selvudrúbte russiske myndigheder har indført over for især Krims etniske minoritet, tatarerne, krænkelsen af deres ejendomsret, den stigende intimidering af denne befolkningsgruppe og af dem, der modsætter sig den ulovlige annektering, gennem tvungen værnepligt, forfølgelse, ransagninger, tilbageholdelser og tvungne forsvindinger, og ovennævnte mangel på ytrings-, forenings-, religions- og bevægelsesfrihed på halvøen; opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle ulovligt tilbageholdte og fængslede ukrainske statsborgere på Krimhalvøen og

Torsdag den 11. februar 2021

i Rusland, herunder krimtataraktivister; opfordrer endvidere Rusland til at efterforske de grusomheder, der er begået mod krimtatarerne, og til at garantere og beskytte krimtatarernes, ukrainernes og alle etniske og religiøse samfunds ret til at bevare og udvikle deres egen kultur, traditioner, uddannelse og identitet;

58. beklager, at der er omkring 1,5 millioner internt fordrevne i Ukraine, hvilket placerer landet på niendepladsen i verden med hensyn til antallet af internt fordrevne; bemærker, at det primære ansvar for dette ligger hos Den Russiske Føderation og dens stedfortrædere; opfordrer de ukrainske myndigheder til at gøre en ekstra indsats for at mildne lidelserne for de mennesker, der er berørt af konflikten, og gennemføre foranstaltninger til beskyttelse af internt fordrevnes rettigheder; opfordrer Ukraine til at give internt fordrevne fuldstændige borgerlige og politiske rettigheder og til at overholde internationale standarder for behandling af internt fordrevne; fremhæver betydningen af at beskytte og sikre ukrainske statsborgerskabsrettigheder i de midlertidigt besatte områder, herunder forenkling af procedurerne for modtagelse af pensioner og opnåelse af fødselsattester for børn og dermed undgå risikoen for at efterlade dem statsløse og sårbare;

59. opfordrer OSCE's særlige observatørmission til at gennemføre sit mandat og gennemføre regelmæssige udvekslinger med ofre for og vidner til forfølgelse, advokater, NGO'er og repræsentanter for medierne som et yderligere middel til at vurdere situationen i det midlertidigt besatte område Krim og i den østlige del af Ukraine; anmoder EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder om hele tiden at holde øje med menneskerettighedssituationen på Krimhalvøen og i de områder i det østlige Ukraine, som regeringen ikke har kontrol over;

60. bemærker, at den femårige handlingsplan for gennemførelsen af Ukraines nationale menneskerettighedsstrategi udløber i 2020, og opfordrer til en grundig gennemgang af dens vigtigste resultater, inden der fastsættes mål for en opfølgende handlingsplan; holder nøje øje med den ukrainske regerings støtte til krimtatarerne og giver udtryk for sin bekymring over den manglende finansiering i budgetforslaget for 2021, som blev forelagt Verkhovna Rada i september 2020, til programmet for genbosættelse og indkvartering af krimtatarer og personer af andre nationaliteter, der er deporteret fra Ukraines territorium; opfordrer Ukraine til at vedtage lovene om Ukraines oprindelige folk, om status for det oprindelige krimtatarfolk og om ændring af landets forfatning for at anerkende krimtatarernes nationale territoriale autonomi i Ukraine, og navnlig på Krim, som udspringer af det oprindelige krimtatarfolks umistelige ret til selvbestemmelse; insisterer på, at de ukrainske myndigheder løser problemerne med den eneste tv-kanal på krimtatarernes sprog, ATR, og tilbyder en stabil mekanisme for økonomisk og teknisk støtte for at gøre det muligt for tv-kanalen at fortsætte med at sende sine udsendelser til det russiskbesatte Krim; glæder sig over Ukraines initiativ med at udvikle strategien for udvikling og udbredelse af Krimtatarernes sprog for perioden frem til 2032;

61. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til hurtigt at operationalisere EU's globale ordning for menneskerettighedssanktioner (en europæisk Magnitskij-lignende lovgivning), som gør det muligt at anvende sanktioner over for enkeltpersoner og virksomheder, som er involveret i alvorlige menneskerettighedskrænkelser, idet der lægges særlig vægt på situationen i de midlertidigt besatte områder af Ukraine på Krim og i dele af regionerne Donetsk og Luhansk samt sanktioner mod dem, som er ansvarlige for andre forbrydelser, herunder korruption; anmoder Ukraine om at følge dette eksempel og indføre en ukrainsk udgave heraf;

62. noterer sig loven om støtte til det ukrainske sprogs funktion som officielt sprog og anmoder de ukrainske myndigheder om at gennemføre loven i fuld overensstemmelse med sine internationale forpligtelser og i overensstemmelse med henstillingerne i Venedigkommissionens udtalelse nr. 960/2019, dvs. at respektere lokalsamfundenes ret til at udvikle og anvende deres eget sprog fuldt ud, og til at gå frem med størst mulig hensyntagen til og balance over for nationale mindretal, deres sprog og deres ret til uddannelse;

63. opfordrer Ukraine til at give kommissæren for beskyttelse af det officielle sprog eller enhver enhed, der oprettes med samme formål, beføjelser til at overvåge overholdelsen af de retlige bestemmelser om brugen af mindretalsprog og om oprindelige folk;

64. støtter tros-, menings- og ytringsfriheden og understreger vigtigheden af at give alle nationale, etniske og sproglige mindretal lige adgang til information som vigtige ingredienser i ethvert demokrati; fordømmer hadefulde ytringer og forskelsbehandling på grundlag af etnicitet eller sprog og falske nyheder og misinformation rettet mod nationale, etniske og sproglige mindretal;

Torsdag den 11. februar 2021

65. bemærker, at der er behov for foranstaltninger for at styrke mindretals rettigheder og opbygge tillid til, at mindretals rettigheder vil blive beskyttet både i lovgivningen og i praksis; påpeger, at sådanne foranstaltninger bør omfatte en styrkelse af den retlige beskyttelse, øget institutionel opmærksomhed på mindretalsspørgsmål og indførelse af stærkere og permanente høringsmekanismer; udtrykker bekymring over fraværet af en reel indsats fra de ukrainske myndigheders side for at bekæmpe forskelsbehandlingen og de hadefulde ytringer rettet mod minoritetsgrupper, navnlig romasamfundet, som har været offer for tilfælde af forskelsbehandling, racistisk motiveret vold og udtryk for intolerance; opfordrer Ukraine til at styrke ihukommelsen af ofrene for Holocaust ved at tilslutte sig International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA) og ved at tilslutte sig og anvende IHRA's definition af antisemitisme; opfordrer endvidere Ukraine til fortsat at mindske ofrene for totalitarisme; opfordrer Kommissionen til at indbyde Ukraine til at deltage i programmet Europa for Borgerne;

66. fremmer arbejdet i europæiske politiske fonde med at skabe den næste generation af politiske ledere i landene i Ukraine;

67. opfordrer til styrket dialog og samarbejde med kirker og religiøse samfund og organisationer inden for områder som fredsopbygning og forsoning, og styrker derved tilliden til et retfærdigt og frit samfund såvel som uddannelse, sundhedspleje og grundlæggende sociale tjenester;

Medielandskab

68. noterer sig den igangværende reformindsats på medieområdet; understreger, at reformen navnlig bør sikre reguleringsorganets uafhængighed, upartiskhed og ansvarlighed, gennemsigtighed med hensyn til medieejerskab og lige muligheder for medieforetagender med fair konkurrence på markedet; udtrykker bekymring over planerne om at give reguleringsorganet nye og omfattende beføjelser, som risikerer at påvirke mediefriheden og indholdet af onlinemedier og trykte medier i negativ retning; understreger i forbindelse med lovforslaget om bekæmpelse af desinformation, at det nuværende udkast kan føre til omfattende statslig indblanding i medieindhold og journalistiske aktiviteter på bekostning af mediefriheden og ikke vil være effektivt med hensyn til at bekæmpe desinformation; opfordrer indtrængende til, at der arrangeres en bredere høring med medieverdenen og relevante internationale organisationer for at undgå risici for ytringsfriheden;

69. bemærker med bekymring, at tv-mediemarkedet i Ukraine, selv om det er pluralistisk, fortsat er kendetegnet ved oligarkers overdrevne indflydelse; opfordrer indtrængende Ukraine til at fremme frie og uafhængige medier og styrke mediepluralismen; understreger betydningen af en bæredygtig public service radio- og tv-virksomhed, en uafhængig medietilsynsmyndighed og civilsamfundet med hensyn til at opbygge modstandsdygtighed over for desinformation og andre destabiliserende faktorer; opfordrer Verkhovna Rada og regeringen til at overholde statens forpligtelser over for det offentlige radio- og tv-selskab og til at sikre økonomisk og politisk støtte til dets yderligere modernisering, uafhængighed og kapacitet til at gennemføre undersøgende journalistik;

70. gentager, at det er nødvendigt, at EU fortsat støtter Ukraine i bekæmpelsen af hybride trusler og bekæmpelse af desinformation og falske nyheder, herunder gennem styrkelse af de uafhængige medier og strategisk mediekendskab, med henblik på at styrke Ukraines modstandsdygtighed; glæder sig over meddelelsen om igangsættelsen af cyberdialogen mellem EU og Ukraine;

71. giver udtryk for bekymring over forværringen af arbejdsmiljøet for medierepræsentanter, navnlig undersøgende journalister, der rapporterer om korrupsion og svig; tager skarpt afstand fra enhver handling, der har til formål at begrænse journalisters arbejde, herunder begrænsning af adgangen til oplysninger, strafferetlig efterforskning, pres for at afsløre kilder og hadefulde ytringer, navnlig hadefulde ytringer mod uafhængige medier; er bekymret over, at medlemmer af Verkhovna Rada er blevet ofre for eller endda bevidst har bidraget til at udbrede målrettede desinformationskampagner ifølge en nylig analyse foretaget af platforme for ukrainske undersøgende journalister;

72. beklager de talrige angreb på journalister og borgerrettighedsaktivister, som er registreret i perioden 2017-2019; opfordrer de ukrainske myndigheder til at retsforfølge gerningsmændene og sikre mediefolks og journalisters sikkerhed, og opfordrer dem indtrængende til at vælge en afpasset tilgang, når de regulerer medierne;

73. beklager, at det politiske klima i landet er blevet forværret, og at intimidering, hadefuld tale og politisk pres i vid udstrækning anvendes til politiske formål; opfordrer indtrængende myndighederne til kraftigt at fordømme og forbyde ekstremistiske og hadefulde grupper og websteder, såsom Myrotvoret, der tilskynder til spændinger i samfundet og misbruger personoplysninger om hundredvis af mennesker, herunder journalister, politikere og medlemmer af minoritetsgrupper;

Torsdag den 11. februar 2021

74. opfordrer indtrængende til udvikling af et demokratisk, uafhængigt, pluralistisk og afbalanceret medielandskab i Ukraine, som vil sætte en stopper for den politisk motiverede forfølgelse af mediekanaler, herunder inddragelse af licenser, og sikre beskyttelse af lokale journalister, meningsdannere og systemkritikere mod chikane og intimidering, tillade ikkediskriminerende adgang til online- og offline-information og meningsfuld borgerdeltagelse og beskytte og garantere menneskerettighederne og de borgerlige rettigheder; understreger, at journalister, menneskerettighedsforkæmpere og forsvarsadvokater skal kunne arbejde uafhængigt og uden unødigt indblanding og intimidering; glæder sig over det arbejde, der udføres af de ukrainske menneskerettighedsorganisationer og anklagemyndigheden på Krim, som midlertidigt arbejder fra det ukrainske fastland og registrerer menneskerettighedskrænkelser og overgreb; insisterer på, at alle menneskerettighedskrænkelser skal efterforskes, og gerningsmændene skal retsforfølges;

Ligestilling mellem kønnene og LGBTI-rettigheder

75. understreger, at ligestilling mellem kønnene er en central forudsætning for bæredygtig og inkluderende udvikling; opfordrer indtrængende den ukrainske regering og de ukrainske myndigheder til at gennemføre foranstaltninger for yderligere at forbedre kvinders repræsentation og ligebehandling på alle niveauer i det politiske og samfundsmæssige liv og bekæmpe kønsbaseret vold; anmoder Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten om at integrere ligestilling mellem kønnene i alle deres politikker, al den finansielle støtte og alle deres programmer og aktiviteter, som vedrører Ukraine, navnlig når de har til formål at afbøde de negative virkninger af covid-19, eftersom kvinder, herunder kvindelige iværksættere, har været blandt dem, der er mest påvirket af de strenge isolationsforanstaltninger;

76. fordømmer voldelige angreb og hadforbrydelser mod LGBTI-personer og opfordrer de ukrainske retshåndhavende myndigheder til at efterforske disse angreb effektivt; opfordrer indtrængende Ukraine til at indføre og effektivt gennemføre omfattende sekundær lovgivning, der sikrer trosfrihed, modvirker den vedvarende forskelsbehandling af LGBTI-personer, feministiske aktivister, personer med handicap og mindretal og til at forbedre beskyttelsen af deres rettigheder; opfordrer den ukrainske regering og alle politiske aktører til at gøre en indsats for at skabe et inkluderende og tolerant samfund;

77. beklager, at straffelovens artikel 161 stadig ikke indeholder bestemmelser om straf for at opildne til had eller vold på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet, og at disse grunde hverken omtales som skærpene typer af lovovertrædelser eller indgår i de generelle bestemmelser om skærpene omstændigheder i artikel 67, stk. 1, nr. 3); minder om, at regeringens handlingsplan for gennemførelsen af den nationale menneskerettighedsstrategi indeholdt bestemmelser om medtagelse af grundene seksuel orientering og kønsidentitet som skærpene omstændigheder i straffelovens artikel 67; minder om ECRI's henstillinger og opfordrer Ukraine til at ændre straffeloven i overensstemmelse hermed;

Handel og økonomisk samarbejde, folkesundhed, arbejdsmarkedsmæssige og sociale anliggender, arbejdstagernes mobilitet

78. fremhæver, at Ukraine er en vigtig geopolitisk, geostrategisk og handelsmæssig partner for Unionen; glæder sig over den betydelige stigning i handelsstrømmen mellem EU og Ukraine, som har resulteret i, at Unionen i øjeblikket er Ukraines største handelspartner; beklager imidlertid den relativt lille mængde direkte udenlandske investeringer, der kommer ind i landet;

79. glæder sig over de vedvarende positive resultater, der blev opnået i de bilaterale handelsmæssige og økonomiske forbindelser i 2019, idet den ukrainske import steg med 12,3 % og eksporten med 9,7 %, svarende til 43,3 mia. EUR i alt; understreger, at samhandelen mellem EU og Ukraine er steget med 49 %, og at EU stadig er Ukraines største handelspartner og tegnede sig for 40 % af dets handel i 2019, mens Ukraine er EU's attendestørste handelspartner og tegnede sig for 1,1 % af EU's samlede handel; bemærker, at Ukraines handelsunderskud over for EU er vokset til 5,1 mia. EUR;

80. tilskynder begge parter til at forstærke samarbejdet på bilateralt plan og i internationale fora om håndteringen af de udfordringer, som covid-19 har medført, navnlig ved at gøre forsyningskæderne mere modstandsdygtige og diversificerede og ved at arbejde sammen om at imødegå protektionistiske tendenser; bemærker, at EU's mål om at opnå åben strategisk autonomi kan skabe muligheder for et endnu tættere samarbejde med nabolandene;

81. tilskynder Kommissionen til at bistå Ukraine med at indkredse de områder, der yderligere kan fremme økonomisk diversificering, og prioritere dem i processen med fuldstændig gennemførelse af DCFTA;

Torsdag den 11. februar 2021

82. gentager, at Ukraines gradvise integration i EU's indre marked som fastsat i associeringsaftalen er et af associeringens vigtigste mål, og støtter i denne forbindelse fastlæggelsen af betingelser for styrkede økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem Ukraine og EU samt en bredere proces med tilnærmelse af lovgivningen, som er betinget af den fuldstændige gennemførelse af DCFTA og overholdelsen af de relevante retlige, økonomiske og tekniske forskrifter og standarder;

83. bemærker, at der er blevet indført en række reformer, som har ført til en deregulering af økonomien, større gennemsigtighed i de offentlige finanser og en forbedring af lovgivningen om koncessioner og offentlig-private partnerskaber, hvilket giver nye muligheder for både lokale og udenlandske investorer;

84. bemærker imidlertid, at der ikke er opnået nogen synlige virkninger i forbindelse med fjernelse af oligarkier landet, eftersom oligarker stadig har en stærk indflydelse på Ukraines økonomi og politik, navnlig hvad angår medieejerskab og indflydelse på domstolene og retshåndhævelsessystemet; mener, at indførelsen af klare regler i økonomien og politikken, som er ens for alle, kan vise sig at være en effektiv metode til de facto at reducere den uofficielle indflydelse, som en lille gruppe af de rigeste iværksættere har på statens funktion, herunder lovgivningen, og opfordrer derfor de ukrainske myndigheder til at fremskynde processen med fjernelse af oligarkier;

85. beklager desuden stigningen i antallet af statsejede virksomheder og opfordrer indtrængende Ukraine til yderligere at fremme privatiseringen af statsejede virksomheder for at modernisere og forbedre den måde, økonomien fungerer på, og undgå, at der opstår oligarkier; understreger, at der er behov for et fornyet tilsagn fra Ukraines side om at bekæmpe indflydelsen fra særinteresser, som, hvis den ignoreres, i alvorlig grad kan undergrave de hidtidige reformresultater og Ukraines støtteforanstaltninger i det hele taget;

86. opfordrer Ukraine og EU til at styrke samarbejdet om yderligere liberalisering af den bilaterale handel, herunder indgåelsen af AOG, og samarbejdet om sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger og told; opfordrer desuden til et øget sektorsamarbejde mellem EU og Ukraine inden for uddannelse og forskning, innovation, IKT-sektoren og digitalisering samt grønne teknologier med henblik på at udveksle knowhow og bedste praksis; opfordrer endvidere til øget samarbejde og en gradvis differentieret sektorintegration af Ukraine i bl.a. energiunionen, transportfællesskabet og det digitale indre marked;

87. opfordrer Ukraines myndigheder til at åbne landets luftfartsmarked for europæiske virksomheder, herunder lavprisselskaber, og støtter undertegnelsen af aftalen om et fælles luftfartsområde snarest muligt;

88. glæder sig over de fremskridt, der er gjort i samarbejdet mellem Ukraine og EU på det digitale område, og tilskynder til en yderligere uddybning af dette samarbejde med henblik på at indrømme hinanden behandling som på det indre marked, også i andre sektorer af fælles interesse; understreger betydningen af de skridt, der er taget i retning af den digitale omstilling og e-forvaltning, samt fremskridtene med at tilnærme Ukraines lovgivning til EU-retten inden for elektroniske tillidstjenester og elektronisk kommunikation; opfordrer Kommissionen til yderligere at støtte Ukraines indsats for så vidt angår medie- og informationskendskab, e-forvaltning og den digitale økonomi for at afspejle den nuværende digitale tidsalder og den gradvise integration i EU's digitale indre marked samt til at undersøge mulighederne for at reducere roaminggebyrerne mellem EU og Ukraine; anerkender i denne forbindelse det nye EU-program på 25 mio. EUR til støtte for e-forvaltning og den digitale økonomi i Ukraine; tilskynder til, at det fælles eurobetalingsområde (SEPA) udvides til at omfatte Ukraine, når det har opfyldt alle de tekniske og retlige krav;

89. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at foretage en troværdig behovsvurdering for Donbas-regionen med henblik på at fastlægge en strategi for dens socioøkonomiske genopretning og foreslår, at der skabes en passende international ramme for genopbygningen af Donbas;

90. opfordrer de ukrainske myndigheder til at fortsætte reformerne af det offentlige sundhedssystem, navnlig i betragtning af den ødelæggende indvirkning, som covid-19-pandemien har haft på det ukrainske sundhedssystem; bemærker, at covid-19 ifølge UNICEF ikke blot har skabt en offentlig sundhedskrise, men også en socioøkonomisk krise, som kan øge fattigdomsraten i Ukraine fra 27,2 % til 43,6 % eller endda til 50,8 %; tilskynder derfor den ukrainske regering til at gennemføre omfattende sociale beskyttelsesforanstaltninger for at afbøde virkningerne af covid-19;

Torsdag den 11. februar 2021

91. glæder sig over, at Ukraine har tilsluttet sig EU's Udvalg for Sundhedssikkerhed og systemet for tidlig varsling og reaktion for at deltage i den paneuropæiske koordinering af covid-19-indsatsen på folkesundhedsområdet; opfordrer indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og Ukraine til at øge samarbejdet om modstandsdygtighed på folkesundhedsområdet og til at udveksle bedste praksis og samarbejde med civilsamfundet om fastlæggelse af epidemistrategier med fokus på de mest sårbare grupper; opfordrer indtrængende Kommissionen til at hjælpe Ukraines regering med at få adgang til covid-19-vacciner;

92. opfordrer den ukrainske regering til at sikre, at alle restriktive foranstaltninger som reaktion på covid-19 har et retsgrundlag, er strengt nødvendige og står i et rimeligt forhold til målet om at beskytte folkesundheden og redde liv (baseret på videnskabelig rådgivning), er genstand for løbende revision og ophæves, når de ikke længere er nødvendige, og anvendes på en ikkediskriminerende måde; opfordrer myndighederne til at sikre, at sårbare og marginaliserede grupper ikke bliver uforholdsmæssigt dårligt stillet som følge af reaktionen på covid-19, og til at tage skridt til at gøre noget ved de allerede eksisterende uligheder;

93. opfordrer indtrængende Ukraine til at tackle det udbredte kammerateri og den udbredte korruption, der stadig findes i landets sundhedssektor, og navnlig i sundhedsministeriet, og til effektivt at efterforske alle korrupte aktiviteter, navnlig forsøg på at købe medicinsk udstyr og covid-19-vacciner til uforholdsmæssigt høje priser midt under pandemien;

94. anerkender det gode arbejde, som Ukraines nationale sundhedstjeneste har gjort ved at etablere et gennemslagsigt system, der har til opgave at finansiere de specifikke behandlinger, der ydes til patienter; opfordrer sundhedsministeriet til at støtte det arbejde, der udføres af Ukraines nationale sundhedstjeneste;

95. roser fremskridtene med den lovgivningsmæssige tilnærmelse til gældende EU-ret og vedtagelsen i november 2019 af en sundheds- og plantesundhedsstrategi, der omfatter mere end 200 normative EU-retsakter, som skal gennemføres i ukrainsk lovgivning;

96. bemærker med bekymring, at der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt med tilnærmelsen til EU's dyrevelfærdsstandarder;

97. glæder sig over vedtagelsen i marts 2020 af loven om salg af landbrugsjord, som bør bidrage til at få frigivet Ukraines enorme potentiale i landbrugssektoren, og vedtagelsen i maj 2020 af loven om forbedring af visse instrumenter i forordningen om bankvirksomhed, som styrker banksystemet og forhindrer, at PrivatBank kan tilbagegives til sine tidligere ejere;

98. glæder sig over, at Ukraine har tilsluttet sig den midlertidige ordning mellem flere parter om appel af voldgiftssager (MPIA) og dermed bidrager til at løse op for den fastlåste situation, der er forårsaget af lammelsen af Appellinstansen, og til at sikre, at Verdenshandelsorganisationens (WTO's) medlemmer kan drage fordel af en totrinstvistbilæggelsesordning i WTO, indtil Appellinstansen er funktionsdygtig igen;

99. opfordrer Ukraine til at efterleve voldgiftspanelet's fremtidige afgørelser vedrørende moratoriet for eksport af uforarbejdet træ og samtidig håndhæve obligatorisk due diligence i hele værdikæden for skovbrugsråvarer og forbedre forvaltningen i skovbrugssektoren;

100. bemærker med bekymring, at Ukraine for nylig indledte to beskyttelsesundersøgelser af import af kvælstof og komplekse gødningsstoffer fra EU; anerkender, at Ukraine besluttede at afslutte begge beskyttelsesundersøgelser i sidste øjeblik, omend der er yderligere beskyttelsesundersøgelser i støbeskeen; advarer om, at lignende foranstaltninger kan undergrave den gensidige tillid mellem de to parter;

101. minder om, at fjerkrækød er et følsomt produkt i EU; anerkender den løsning, der er fundet med henblik på eksport af »andre« fjerkræudskæringer ved at ændre handelspræferencerne for fjerkrækød og tilberedt fjerkrækød og dermed lukke smuthullet i aftalen; opfordrer Ukraine til at afholde sig fra lignende praksisser og til fuldt ud at respektere og gennemføre alle bestemmelserne i DCFTA i god tro; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en grundig overvågning af gennemførelsen af DCFTA og til at benytte alle tilgængelige midler til at få bugt med eventuelle markedsforvridende praksisser og den mulige udnyttelse af huller i lovgivningen;

102. opfordrer indtrængende til, at der gøres noget ved kløften mellem land og by i Ukraine gennem effektive finansielle og tekniske incitamentter for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (MSMVer), smålandbrugere og familievirksomheder i landdistrikter og bynære områder og gennem forbedring af den menneskelige konnektivitet og infrastrukturen mellem storbyer og landområder med henblik på at fremme social sammenhængskraft;

Torsdag den 11. februar 2021

103. glæder sig over de resultater, der er opnået under DCFTA-faciliteten for SMV'er med hensyn til forbedring af adgangen til finansiering og åbning af handelsmuligheder; fremhæver, at en ordentlig oplysningskampagne vil kunne sætte SMV'erne i stand til at drage større fordel af de muligheder, der ligger i DCFTA;

104. opfordrer Kommissionen til at yde teknisk støtte til regionale beskæftigelsescentre for at stimulere beskæftigelsen, støtte og investere i unge og i programmer for bæredygtig økonomisk vækst, som fremmer socialt iværksætteri, og til at fokusere på unge fra landområderne for at styrke uddannelsessystemet gennem arbejdsmarkedets behov med henblik på at beskytte de mest sårbare og forhindre en mangel på socioøkonomiske muligheder;

105. tilskynder Kommissionen til at overvåge virkningerne af DCFTA for så vidt angår arbejdstagernes rettigheder og retten til foreningsfrihed i tilknytning til handel med EU; opfordrer den ukrainske regering til også at fokusere på den sociale dimension af handel og bæredygtig udvikling og nøje overvåge de økonomiske og sociale virkninger af gennemførelsen af DCFTA; opfordrer den ukrainske regering til at respektere og håndhæve arbejdsstandarder og til at ratificere og fuldt ud gennemføre alle Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konventioner; opfordrer den ukrainske regering til at fortsætte tilnærmelsen af sine arbejdsstandarder til EU's, navnlig hvad angår forsamlingsfrihed og social dialog; glæder sig over initiativet til arbejdsmarkedsreform, men understreger, at der er behov for brede høringer af fagforeninger og civilsamfundet, og anbefaler, at der gøres brug af ILO's ekspertise på området;

106. opfordrer Kommissionen til at sikre, at fagforeninger og civilsamfundet i al dets mangfoldighed inddrages i overvågningen af gennemførelsen af associeringsaftalen; opfordrer Ukraines regering og Kommissionen til at støtte NGO'er, der undersøger overtrædelser af DCFTA, navnlig på det sociale område;

107. opfordrer den ukrainske regering til at indføre et system af incitamenter og sanktioner til bekæmpelse af det notorisk høje antal arbejdspladser i den uformelle beskæftigelsessektor;

108. anerkender den øgede arbejdskraftmobilitet mellem Ukraine og EU med en udvandringsrate på mellem 2,2 og 2,7 mio. personer, svarende til mellem 13 og 16 % af den samlede beskæftigelse i Ukraine, hvilket på den ene side bidrager til at mindske udbuddet af arbejdskraft i Ukraine og mangel på arbejdskraft i visse erhverv, og på den anden side udgør en af de faktorer, der øger lønvæksten for de arbejdstagere, der bliver i landet, og udgør en kilde til indstrømning af pengeoverførsler fra migranter, som har en mærkbar indvirkning på den ukrainske økonomi, der svarer til en indstrømning på over 8 % af BNP; opfordrer til, at der foretages en yderligere analyse af de økonomiske og sociale fordele ved og konsekvenser af udvandringen af arbejdskraft efter 2014 for både Ukraines og medlemsstaternes økonomier og sociale sikringsordninger; understreger, at det er afgørende at se en statslig tilgang til udviklingen af et arbejdsmiljø, der sikrer anstændige arbejdsvilkår for ansatte i ukrainske virksomheder, herunder sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, lovlige job med statslig socialsikringsdækning, løn betalt til tiden og fuldt ud, ret til medlemskab af fagforeninger og repræsentation af interesser samt meningsfulde kollektive forhandlinger, der fører til bindende kollektive overenskomster; gentager, at det nødvendigt at imødegå hjerneflugten i Ukraine ved at fremme inkluderende uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer af høj kvalitet og skabe jobmuligheder med henblik på at skabe socioøkonomiske perspektiver for unge mennesker og familier i deres lokalsamfund;

109. glæder sig over og opfordrer til yderligere udvikling af de EU-finansierede programmer, der yder støtte til både moderniseringen af erhvervsuddannelsessystemet i Ukraine («EU4Skills: Better Skills for Modern Ukraine») og til det erhvervmiljø, der spiller en central rolle for folk, der overvejer at vende tilbage fra udlandet, og for iværksættere i landet (korruptionsbekæmpelse, støtte til SMV'er, skatte- og toldreform osv.) — begge dele gennem sektortilskud og som betingelser i EU's programmer for makrofinansiel bistand;

110. opfordrer associeringsrådet til at prioritere gennemførelsen af internationale arbejdsstandarder og EU-lovgivning og -praksis på områderne socialpolitik, beskæftigelse og arbejdsmarked, kollektive overenskomstforhandlinger, social dialog, bekæmpelse af ulighed mellem kønnene og reform af arbejdsmarkedslovgivningen for at sikre, at arbejdsmarkedets parter interesser balanceres, og at arbejdstagernes rettigheder beskyttes i overensstemmelse med bestemmelserne i associeringsaftalen (artikel 419-421 og 424) og de relevante ILO-konventioner (81, 87, 98, 117, 122, 129, 144, 154 og 173); minder den ukrainske regering om, at dens bestræbelser på at forbedre erhvervs klimaet, tiltrække direkte investeringer og fremme økonomisk vækst ikke må ske på bekostning af arbejdstagernes rettigheder og arbejdsvilkår; opfordrer den ukrainske regering til at gribe den sociale dialog systematisk an og støtte den institutionelt samt til at gøre en indsats for at gøre Det Nationale Sociale og Økonomiske Trepartersråd til et effektivt redskab for social dialog;

Torsdag den 11. februar 2021

111. bemærker med bekymring, at fagforeningernes mulighed for at udøve deres rettigheder i Ukraine er begrænset på grund af mangelfuld og vag lovgivning;

Energi, miljø og klimaforandringer

112. glæder sig over fuldførelsen af opsplittningen af Naftohaz i 2019 og oprettelsen af en juridisk uafhængig operatør af et gastransmissionssystem, hvilket er i overensstemmelse med EU's tredje energipakke; opfordrer imidlertid de ukrainske myndigheder til at styrke gastransmissionssystemoperatørens tekniske uafhængighed af Naftohaz; glæder sig over liberaliseringen og åbningen af et konkurrencedygtigt gasmarked for husholdninger; beklager imidlertid de seneste angreb på Naftohaz' ledelse, herunder selskabets bestyrelse, som undergraver dets uafhængighed og de hidtidige reformfremskridt på området;

113. fremhæver Ukraines rolle som et strategisk transitland for gas og behovet for at modernisere dets nationale gastransmissionssystem samt betydningen af landets integration med EU's energimarked på grundlag af en effektiv gennemførelse af det ajourførte bilag XXVII til associeringsaftalen; glæder sig over undertegnelsen af den langsigtede gastransitkontrakt, som blev fremmet af EU; udtrykker bekymring over opførelsen af Nord Stream 2-rørledningen og gentager de langsigtede grundlæggende politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige risici derved; bemærker, at rørledningen forstærker EU's afhængighed af russiske gasforsyninger, truer EU's indre marked, ikke er i overensstemmelse med EU's energipolitik eller EU's strategiske interesser og har mulige negative konsekvenser for det krigshærgede Ukraine; opfordrer derfor i overensstemmelse med sine tidligere holdninger alle interessenter, og navnlig dem i medlemsstaterne og Europa, til at gøre brug af de til rådighed værende juridiske bestemmelser for at få standset projektet;

114. anmoder Kommissionen om at undersøge Ukraines overholdelse af gældende EU-ret på energiområdet med henblik på den yderligere integration af energimarkederne; støtter fuldt ud Ukraines integration i det europæiske kontinentale elnet (ENTSO-E); opfordrer indtrængende Ukraine til at forbedre koordineringen af internationale aktørers politikker og foranstaltninger (f.eks. Kommissionen, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Europæiske Investeringsbank, Verdensbanken, KfW, ENTSO-E og Energifællesskabet) og af de ukrainske institutioner, der støtter den ukrainske energisektor;

115. fordømmer Ruslands udvinding af gas fra den ukrainske fastlandssokkel i Ukraines eksklusive økonomiske zone og erklærer, at EU ikke anerkender Den Russiske Føderations beslaglæggelse af gasfelterne i Det Asovsk Hav og Sortehavet og bør støtte de ukrainske myndigheders retlige skridt til at standse disse ulovlige udvindinger;

116. beklager, at det nye engrosmarked for elektricitet, der begyndte at operere i Ukraine i juli 2019, stadig ikke er konkurrencepræget efter EU's standarder; opfordrer derfor indtrængende Ukraine til at fuldføre sin reform og forbedre overholdelsen af EU-retten, først og fremmest ved at øge Ukrenerhos uafhængighed og undgå krydssubsidiering; opfordrer Ukraine til at opgradere sine eksisterende kraftværker for at opfylde strenge europæiske miljø- og sikkerhedsstandarder;

117. glæder sig over den ukrainske regerings holdning med hensyn til at respektere Energifællesskabets tilsagn om at overholde gældende EU-ret, herunder miljø- og sikkerhedspolitikken, og dermed ikke tillade import af elektricitet fra kraftværker i nabolande, der opføres, uden at kravene i internationale konventioner og de højeste internationale miljø- og sikkerhedsstandarder overholdes;

118. beklager, at Ukraine i sektoren for produktion af vedvarende energi endnu ikke opfylder sine forpligtelser over for investorerne, og at forsinkelserne i betalingerne til producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder truer den videre udvikling af rene energikilder i Ukraine;

119. opfordrer indtrængende de ukrainske myndigheder til hurtigst muligt at færdiggøre moderniseringen af atomkraftværker og undersøge forsinkelserne i disse processer, navnlig opgraderingen af atomkraftværket Zaporizhia;

120. fremhæver betydningen af at øge infrastruktursamarbejdet i regionen, yderligere diversificering af Ukraines energiforsyning, energieffektivitet, vedvarende energikilder og konnektivitet i Ukraines energisektor, samtidig med at der sikres miljømæssig bæredygtighed; bemærker, at støtte til og fremme af intraregional handel mellem landene i Det Østlige Partnerskab også vil skabe nye økonomiske muligheder, herunder for SMV'er;

121. roser den ukrainske regerings vedtagelse i februar 2019 af strategien for statens miljøpolitik frem til 2030 og den nationale plan for affaldshåndtering, lovene om miljøkonsekvensvurdering og om strategisk miljøvurdering og de love, der er vedtaget inden for klimapolitikken; opfordrer indtrængende Ukraine til yderligere at styrke sit engagement i bekæmpelsen af klimaforandringer, i gennemførelsen af politikker vedrørende klimaforandringer, i integrationen af klimaforandringer på alle områder af den politiske beslutningsproces og i at øge sin indsats med hensyn til nationale forpligtelser i tilknytning til Parisaftalen fra 2015;

Torsdag den 11. februar 2021

122. opfordrer indtrængende Ukraine til effektivt at bekæmpe ulovlig skovhugst i overensstemmelse med bæredygtige skovforvaltnings- og miljøbeskyttelsesstandarder og til at træffe foranstaltninger til at sætte en stopper for de miljøskader, der er forårsaget af ulovlig og ikkebæredygtig udnyttelse af naturressourcer, såsom ulovlig skovhugst i de karpatiske urskove, der også er hovedårsagen til oversvømmelserne i regionen; opfordrer EU til at bidrage til at forhindre ulovlig skovhugst i forbindelse med det ulovlige projekt om Svydovets skiresort samt den ulovlige og miljøskadelige metode til udvinding af rav; opfordrer Ukraine til at investere i økologisk og miljømæssigt sikker og bæredygtig turistinfrastruktur og opfordrer de ukrainske myndigheder til at forhindre fremtidige projekter i at skade miljøet ved at forbedre kontrollen, gennemsigtigheden og gennemførelsen af miljøkonsekvensvurderinger og due diligence; opfordrer indtrængende Ukraine til at give åben og hensigtsmæssig adgang til miljøoplysninger, udvide beskyttede områder og fremskynde gennemførelsen af den nationale emissionsreduktionsplan for vigtige forurenende stoffer fra store fyringsanlæg; opfordrer Ukraine til at vedtage lovgivning om udvikling af bæredygtig transport; opfordrer indtrængende Ukraine til at oprense og bortskaffe meget farlige landbrugskemikalier på en sikker og miljøbevidst måde, navnlig de forældede pesticider i Kherson Oblast og andre regioner i Ukraine;

123. er dybt bekymret over de miljømæssige konsekvenser af konflikten i det østlige Ukraine, herunder de farer, der er forbundet med oversvømmelser af indbyrdes forbundne miner; opfordrer til en grundig evaluering af konfliktens indvirkning på miljøet, som følges op af en indsatsplan, der er udformet med henblik på at forhindre et økologisk sammenbrud; foreslår et program for minerydning af Donbas, som involverer de ukrainske myndigheder og det internationale samfund;

124. er ligeledes dybt bekymret over de ca. 1 200 radioaktive kilder — der anvendes til medicinske, industrielle eller videnskabelige formål — i og omkring Donetsk-regionen, som udgør alvorlige sundheds-, sikkerheds- og miljømæssige risici; opfordrer OSCE, den trilaterale kontaktgruppe og Normandietkvartetten til at bekæmpe spredningen af aktiviteter, der er knyttet til radioaktivitet, og smugling af radioaktive stoffer i overensstemmelse med ordningen for nuklear ikkespredning; opfordrer indtrængende alle parter til at samarbejde med de relevante interessenter med henblik på at transportere udtjente højaktive radioaktive kilder sikkert ud af Donbas-regionen;

125. glæder sig over Ukraines ambition om at bidrage til målene i den europæiske grønne pagt og opfordrer Kommissionen til at støtte Ukraines indsats i tilstrækkelig grad, bl.a. ved at etablere en relevant struktureret dialog, en køreplan og udveksling af oplysninger; opfordrer Kommissionen til at sikre, at DCFTA ikke er i modstrid med de miljømæssige mål og initiativer, som er fastsat heri;

126. glæder sig over EU's klimapakke for en bæredygtig økonomi til 10 mio. EUR, som vil yde støtte til Ukraine med udviklingen af en holistisk tilgang til omstrukturering af landets centrale økonomiske sektorer i retning af en lavemissionsøkonomi;

Mellemfolkelige kontakter og grænseforvaltning

127. anerkender betydningen af grænseoverskridende mobilitet for at styrke de mellemfolkelige kontakter og glæder sig over den fortsatte vellykkede gennemførelse af den visumfri ordning for ukrainske statsborgere, som har gjort det muligt for ukrainske statsborgere at foretage mere end 40 mio. rejser til EU-lande siden juni 2017; understreger vigtigheden af fortsat at opfylde benchmarkene for visumliberalisering og fremskynde den dermed forbundne reformindsats; giver udtryk for den opfattelse, at den visumfri ordning har resulteret i øget rejseaktivitet fra Ukraine til EU og dermed i en bedre forståelse mellem de respektive samfund, hvilket er det bedste grundlag for fortsat tilnærmelse; understreger, at denne tilgang fortsat skal videreføres og med tiden udvides;

128. minder om betydningen af Ukraines integration i EU's rammer, f.eks. Erasmus+, Horisont Europa og Et Kreativt Europa, og behovet for at intensivere det relevante samarbejde inden for rammerne af nuværende og fremtidige programmer; er af den opfattelse, at ukrainske studerendes og universitets- og skolelæreres deltagelse i Erasmus+-programmerne bør udvides i synlig grad;

129. bemærker, at det øgede antal besøg af ukrainske statsborgere i Schengenlandene har været en udfordring for grænseovergangene mellem EU og Ukraine, som er overbelastede, og at hverken deres infrastruktur eller kapacitet er tilstrækkelig til at sikre anstændige og humane forhold for folk, der krydser grænsen; bemærker, at et af de mest akutte problemer ved grænsen mellem EU og Ukraine, navnlig på de ungarsk-ukrainske og polsk-ukrainske dele, har været de lange ventetider for at krydse grænsen; opfordrer Kommissionen til at indlede en dialog med henblik på at sikre, at procedurene for grænsepassage er hurtige og fri for korrupsion, bl.a. gennem investeringer, uddannelse af personale og en effektiv mekanisme for klager over grænsepassage; tilskynder EU til at støtte oprettelsen af nye grænseovergange og udvidelsen af eksisterende på grænsen mellem EU og Ukraine gennem en streng overvågning af finansieringen for at udrydde tidligere tiders misbrug;

Torsdag den 11. februar 2021

130. støtter et styrket samarbejde mellem EU og Ukraine, navnlig om grænseforvaltning, nationale asyl- og identitetsforvaltningssystemer baseret på biometriske midler, bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, bekæmpelse af organiseret kriminalitet og grov international kriminalitet og uddybning af samarbejdet mellem Ukraine og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex);

131. bemærker, at der er gjort yderligere fremskridt med tilpasningen af Ukraines told- og grænseprocedurer til Unionens, og de igangværende institutionelle reformer af skatte- og toldforvaltningerne; glæder sig over loven om en enkelt retlig enhed for statens toldtjeneste samt lovene om hhv. autoriserede økonomiske operatører og om indførelsen af det nationale elektroniske transitsystem, som blev vedtaget i efteråret 2019; glæder sig ligeledes over vedtagelsen i juli 2020 af strategien for integreret grænseforvaltning frem til 2025 og den efterfølgende handlingsplan for 2020-2022; beklager imidlertid, at det EU-finansierede projekt for modernisering af seks kontrolposter ved grænsen til Unionen er gået i stå, og beklager de meget lange ventetider, der stadig opleves ved disse grænser; opfordrer desuden indtrængende de ukrainske myndigheder til at vedtage alle de udestående foranstaltninger og bestemmelser, der er nødvendige for at gøre systemet for autoriserede økonomisk operatører og det nationale elektroniske transitsystem fuldt operationelle og sikre, at den nye ledelse for statens toldtjeneste hurtigt udpeges blandt kompetente kandidater ved hjælp af en gennemsigtig og upartisk offentlig udvælgelsesprocedure; opfordrer indtrængende de ukrainske myndigheder til at kriminalisere smugling af alle varer som et afgørende element i den integrerede grænseforvaltning;

132. opfordrer EU og de ukrainske og moldoviske myndigheder til at fremskynde processen med at blokere for ulovlig handel og lukke smuglerruter i Transdnestrien, som er et sikkert sted for smuglere, der er blevet udnyttet af kriminelle og oligarker, tjener til at styrke russisk indflydelse og har været en af de vigtigste faktorer, der har trukket konflikten i langdrag;

Institutionelle bestemmelser

133. glæder sig over resultatet af topmødet mellem EU og Ukraine den 6. oktober 2020, det første bilaterale topmøde, der blev afholdt fysisk i Bruxelles siden udbruddet af covid-19-pandemien, og de klare erklæringer fra begge sider om deres fortsatte engagement i at styrke Ukraines politiske associering og økonomiske integration med Den Europæiske Union;

134. glæder sig over resultatet af de løbende møder og aktiviteter inden for rammerne af Europa-Parlamentets Jean Monnet-dialoger for fred og demokrati med det ukrainske Verkhovna Rada og støtter fuldt ud fortsættelsen heraf; er overbevist om, at en uddybning af den parlamentariske dialogkultur vil sikre et stærkt, uafhængigt, gennemsigtigt og effektivt Verkhovna Rada i Ukraine, hvilket er afgørende for landets demokratiske og europæiske fremtid og i overensstemmelse med de ukrainske borgeres forhåbninger;

135. tilskynder i denne forbindelse Verkhovna Rada til aktivt at fortsætte sin institutionelle reform, der bl.a. tager sigte på at øge den lovgivningsmæssige kapacitet og kvalitet, det politiske tilsyn med den udøvende magt samt gennemsigtighed og ansvarlighed over for borgerne med henblik på at strømline og prioritere vedtagelsen af lovforslag i tilknytning til gennemførelsen af associeringsaftalen samt at fastlægge institutionelle sikkerhedsforanstaltninger for at blokere lovgivning, der er i strid med forpligtelserne i associeringsaftalen, f.eks. gennem en stærkere rolle for Udvalget for Europæisk Integration, hvis udtalelser bør være bindende; understreger vigtigheden af Europa-Parlamentets fortsatte dialog med Verkhovna Rada med henblik på at yde støtte til en sådan reformproces; fremhæver betydningen af fortsat interparlamentarisk samarbejde og mellemfolkelige kontakter på den bedst mulige måde i forbindelse med covid-19-pandemien;

136. fremhæver betydningen af fortsat støtte til Den Europæiske Unions rådgivende mission (EUAM) i Ukraine og dens rolle i reformen af den civile sikkerhedssektor; glæder sig over åbningen af dens feltkontor i Mariupol og håber på håndgribelige resultater i overensstemmelse med missionens mandat; anmoder Kommissionen om at intensivere sin indsats for at styrke kapaciteten hos de ukrainske myndigheder, der er involveret i gennemførelsen af AA/DCFTA; anmoder Kommissionen om at udforme de nødvendige værktøjer til støtte for Ukraines fortsatte tilpasning til gældende EU-ret i overensstemmelse med de relevante afgørelser fra det 22. topmøde mellem Ukraine og EU;

137. gentager sin opfordring til, at der oprettes et østpartnerskabsuniversitet i Ukraine; opfordrer Unionens institutioner til at styrke og udvide uddannelsesprogrammer for aktører i det ukrainske retsvæsen, som ønsker at specialisere sig i EU-ret, og til at styrke Ukraines kapacitet til at deltage i Horisont Europa, blandt andre måder til at fremme mellemfolkelige kontakter og akademisk og uddannelsesmæssigt samarbejde mellem EU og Ukraine;

Torsdag den 11. februar 2021

138. glæder sig over EU's støtte til institutionel kapacitetsopbygning og uddannelseskurser for ukrainske embedsmænd, der organiseres af Europakollegiet i Natolin;

139. opfordrer alle EU-institutionerne, medlemsstaterne og de ukrainske myndigheder til at opbygge kampagner for bedre at informere borgerne om de muligheder, der følger af østpartnerskabsinitiativet og gennemførelsen af AA/DCFTA, skabe øget bevidsthed om fordelene ved en tættere associering og vise forbindelsen mellem dem og den positive udvikling på arbejdsmarkedene i Ukraine og de andre associerede lande; tilskynder de ukrainske myndigheder til at formidle fordelene ved AA/DCFTA og EU's bistand til Ukraines borgere bedre og til at gøre en større indsats for at sikre, at de muligheder, der ligger i AA/DCFTA og EU's bistand og programmer, når ud på lokalt plan, herunder i de fjerntliggende dele af landet, navnlig i landdistrikterne, for at sætte indbyggerne i stand til at presse på for at opnå positive forandringer i deres lokalsamfund;

140. roser det ukrainske civilsamfund, de unge og NGO'erne for deres aktiviteter på alle områder af det offentlige og politiske liv, og navnlig for deres støtte til gennemførelsen af AA/DCFTA, for at tackle udfordringerne i forbindelse med covid-19-pandemien, for at bekæmpe desinformationskampagner, for at yde bistand og nødhjælp til internt fordrevne og andre sårbare grupper og for at styrke samfundets modstandsdygtighed og mediekendskabet i den ukrainske befolkning; opfordrer Ukraines centrale og lokale myndigheder til fortsat at fremme et tæt samarbejde med civilsamfundet, herunder ved at yde øget finansiel støtte til dets aktiviteter; opfordrer Kommissionen til at prioritere støtte til disse NGO'er og civilsamfundsorganisationer; glæder sig i denne henseende over programmet »Civilsamfundsfaciliteten«, der omfatter 20 mio. EUR, som vil støtte styrkelsen af civilsamfundsorganisationernes kapacitet til at deltage i beslutningstagningen og i det offentlige liv; opfordrer i lyset af en række lovforslag om civilsamfundsorganisationers og andre sammenslutningers funktion og arbejde indtrængende de ukrainske myndigheder til ikke at vedtage love, som ikke er i overensstemmelse med Ukraines nationale og internationale menneskerettighedsforpligtelser, og til at sikre, at civilsamfundet kan fungere uden utilbørlig indblanding;

o

o o

141. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Ukraines præsident, regering og parlament og Den Russiske Føderations præsident, regering og parlament;

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0051

Den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed

Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget Den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (2020/2818(RSP))

(2021/C 465/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 14 og 15,
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, der blev proklameret af Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen i november 2017, og navnlig dens princip 1 »Uddannelse og livslang læring« og princip 4 »Aktiv beskæftigelsesstøtte«,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention om betalt frihed til uddannelse fra 1974,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed« (COM(2020)0274) og til de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2020)0121) og (SWD(2020)0122),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådets henstilling om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (COM(2020)0275),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »En strategi for et digitalt indre marked i EU« (COM(2020)0625) og til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2020)0212),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »EU's handlingsplan 2021-2027: Omstilling af uddannelses-systemerne med henblik på den digitale tidsalder« (COM(2020)0624) og til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2020)0209),
- der henviser til Kommissionens rapport »Digital Economy and Society Index (DESI) 2020 Human capital«⁽¹⁾ (indekset over den digitale økonomi og det digitale samfund (DESI) menneskelige ressourcer),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »En ny industristrategi for Europa« (COM(2020)0102), hvori det anføres, at »den dobbelte økologiske og digitale omstilling vil påvirke alle dele af vores økonomi, samfund og industri«, og til, at »en konkurrencedygtig økonomi afhænger af at rekruttere og fastholde en kvalificeret arbejdskraft«, hvori det forudsiges, at 120 mio. europæere i løbet af de næste fem år vil være nødt til at opkvalificere eller omskole sig,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640), hvori det anføres, at »proaktiv omskoling og opkvalificering er nødvendig for at kunne høste fordelene ved den økologiske omstilling« for at kunne muliggøre de ændringer, der henvises til i meddelelsen,
- der henviser til Rådets konklusioner af 8. juni 2020 om omskoling og opkvalificering som grundlag for forbedring af bæredygtigheden og beskæftigelsesegnetheden i forbindelse med støtte til økonomisk genopretning og social samhørighed,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. juni 2020 om imødegåelse af covid-19-krisen på uddannelsesområdet,

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/human-capital>

Torsdag den 11. februar 2021

- der henviser til Rådets resolution af 18. november 2019 om videreudvikling af det europæiske uddannelsesområde for at støtte fremtidsorienterede uddannelsessystemer ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 3. marts 2017 om forbedring af kvinders og mænds færdigheder og kompetencer på EU's arbejdsmarked ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 19. december 2016 om opkvalificeringsforløb: Nye muligheder for voksne ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 14. december 2017 om en fornyet EU-dagsorden for videregående uddannelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/646 af 18. april 2018 om en fælles ramme for bedre tjenester vedrørende færdigheder og kvalifikationer (Europass) og om ophævelse af beslutning nr. 2241/2004/EF ⁽⁶⁾,
- der henviser til den politiske ramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 5. maj 2020 om bæredygtig finansiering til livslang læring og udvikling af færdigheder i en situation, hvor der er mangel på faglært arbejdskraft (sonderende udtalelse på anmodning af det kroatisk formandskab),
- der henviser til det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 15. marts 2018 om fremtidens arbejde — tilegnelse af den fornødne viden og de rette kompetencer til at opfylde behovene på fremtidens arbejdsmarked (sonderende udtalelse på anmodning af det bulgarske rådsformandskab) ⁽⁷⁾;
- der henviser til den europæiske undersøgelse af arbejdsvilkårene ⁽⁸⁾,
- der henviser til Eurofound's undersøgelse om digitaliseringens indvirkning på brug og udvikling af færdigheder ⁽⁹⁾,
- der henviser til Cedefops undersøgelse med titlen »Empowering adults through upskilling and reskilling pathways«, bind 1 og 2,
- der henviser til Cedefops rapport med titlen »Skills forecast trends and challenges to 2030« (Tendensprognoser med hensyn til færdigheder og udfordringer indtil 2030) ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Cedefops oversigt over kvalifikationer (»Skills Panorama« ⁽¹¹⁾) og det europæiske færdighedsindeks (»European Skills Index« ⁽¹²⁾),
- der henviser til STOA-undersøgelsen med titlen »Rethinking education in the digital age« ⁽¹³⁾,
- der henviser til OECD's database over kvalifikationer til jobs (Skills for jobs ⁽¹⁴⁾),
- der henviser til OECD's undersøgelse med titlen »Getting Skills Right. Increasing Adult Learning Participation. Learning from successful reforms« ⁽¹⁵⁾,

⁽²⁾ EUT C 389 af 18.11.2019, s. 1.

⁽³⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6889-2017-INIT/en/pdf>

⁽⁴⁾ EUT C 484 af 24.12.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 429 af 14.12.2017, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT L 112 af 2.5.2018, s. 42.

⁽⁷⁾ EUT C 237 af 6.7.2018, s. 8.

⁽⁸⁾ »Sixth European Working Conditions Survey«, Eurofound. https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1634en.pdf

⁽⁹⁾ Digitaliseringens indvirkning på jobprofilerne (ændring af arbejdsopgaver inden for erhverv — hvilket kræver forskellige typer færdigheder): <https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/wpef19007.pdf>

⁽¹⁰⁾ https://www.cedefop.europa.eu/files/3077_en.pdf

⁽¹¹⁾ <https://skillspanorama.cedefop.europa.eu/en>

⁽¹²⁾ <https://www.cedefop.europa.eu/en/publications-and-resources/data-visualisations/european-skills-index>

⁽¹³⁾ EPRS_STU(2020)641528_EN.pdf (europa.eu)

⁽¹⁴⁾ <https://www.oecdskillsforjobsdatabase.org/>

⁽¹⁵⁾ <https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/cf5d9c21-en.pdf?expires=1600261868&id=id&accname=ocid194994&checksum=3-B44E0891A2F10A546C7CBF7A9521676>

Torsdag den 11. februar 2021

- der henviser til OECD's politiske notat af 10. juli 2020 med titlen »Skill measures to mobilise the workforce during the COVID-19 crisis«⁽¹⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2020 om fremtiden for uddannelserne i Europa på baggrund af covid-19⁽¹⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2020 om styrkelse af ungdomsgarantien⁽¹⁸⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. juni 2018 om modernisering af uddannelser i EU⁽¹⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. september 2017 om en ny dagsorden for færdigheder for Europa⁽²⁰⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om politikker for kompetenceudvikling til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed⁽²¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. september 2015 om skabelse af et konkurrencedygtigt EU-arbejdsmarked for det 21. århundrede: at matche færdigheder og kvalifikationer med efterspørgsel og jobmuligheder som en måde at komme ud af krisen på⁽²²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets forespørgsel til Kommissionen om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en europæisk dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed (O-000006/2021 — B9-0004/2021),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
 - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- A. der henviser til, at de grønne og digitale overgange sammen med den demografiske udvikling og globaliseringen ændrer arbejdets karakter, jobindholdet og de færdigheder og kvalifikationer, der kræves for dem; der henviser til, at opkvalificering og omskoling vil være afgørende for at klare de udfordringer og muligheder, som skabes af de accelererende makrotendenser, og vil være nøglen til at slå bro over den stadig dybere færdighedskløft på EU's arbejdsmarked;
- B. der henviser til, at »den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed« er i fuld overensstemmelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder og navnlig det første princip, som fastsætter, at »alle har ret til god og inkluderende uddannelse og livslang læring for at opnå og vedligeholde færdigheder, der sætter dem i stand til at deltage fuldt ud i samfundslivet og håndtere skift på arbejdsmarkedet«;
- C. der henviser til, at uddannelse i den digitale tidsalder omfatter digital formel uddannelse, og også uformel og ikkeformel uddannelse i tekniske og bløde færdigheder og borgerfærdigheder gennem hele EU-borgernes levetid;
- D. der henviser til, at formelle uddannelsessystemer finder det stadig vanskeligere at imødekomme alle individuelle og sociale behov og krav i en verden i stadig forandring;
- E. der henviser til, at covid-19-krisen har ændret arbejdsverdenen og bevirket et voksende antal afskedigelser, gjort mange job forældede og gjort det klart, hvor stor betydning digitale færdigheder og kompetencer har, udvidet den digitale kløft og øget nødvendigheden af at opdatere den europæiske arbejdsstyrkes kvalifikationer, navnlig med hensyn til digitale og teknologiske færdigheder samt modstandsdygtighed og tilpasningsevne; der henviser til, at disse behov vil blive endnu mere presserende i takt med den stigende brug af kunstig intelligens (AI), som helt kan ændre arbejdsmønstre og erstatte nogle typer af aktiviteter; der henviser til, at pandemien har forstyrret uddannelsesaktiviteterne, hvilket navnlig påvirker lærende på erhvervsuddannelser, og har ført til øget arbejdsløshed, navnlig

⁽¹⁶⁾ https://read.oecd-ilibrary.org/view/?ref=135_135193-hgf8w9g731&title=Skill-measures-to-mobilise-the-

⁽¹⁷⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0282.

⁽¹⁸⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0267.

⁽¹⁹⁾ EUT C 28 af 27.1.2020, s. 8.

⁽²⁰⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 135.

⁽²¹⁾ EUT C 11 af 12.1.2018, s. 44.

⁽²²⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 233.

Torsdag den 11. februar 2021

- blandt unge, som kæmper med overgangen fra uddannelse til arbejde; der henviser til, at den tvungne nedlukning under covid-19-krisen har givet arbejdstagere mulighed for at ajourføre deres færdigheder;
- F. der henviser til, at nøglekompetencer er afgørende i vidensamfundet og i forbindelse med livslang læring, da de garanterer mere fleksibilitet i tilpasningen til samfund og arbejdsmarkeder i forandring;
- G. der henviser til, at der fortsat er mange uligheder med hensyn til adgang til uddannelse og færdigheder for sårbare grupper i samfundet samt mellem kønnene, idet det er mindre sandsynligt, at personer med handicap eller kvinder har mulighed for at lære nye færdigheder;
- H. der henviser til, at enkeltpersoner skal være udstyret med de færdigheder, der efterspørges på arbejdsmarkedet, og evnen til hurtigt at tilpasse sig skiftende kvalifikationskrav i hele deres levetid; der henviser til, at mellem 37 % og 69 % af opgaverne i EU kan automatiseres i mange sektorer, hvilket kan føre til en betydelig ændring i arbejdsprocessen ⁽²³⁾; der henviser til, at Eurofound's undersøgelser viser, at 28 % af arbejdstagerne oplyser, at de har færdighederne til at klare mere krævende opgaver;
- I. der henviser til, at opkvalificering og omskoling ikke kun er et individuelt, men også et socialt ansvar, idet et lavt niveau af grundlæggende færdigheder og lav deltagelse hos voksne i uddannelsesaktiviteter reducerer deres jobmuligheder på arbejdsmarkedet, hvilket skaber sociale og økonomiske uligheder og bidrager til et højt niveau af fattigdom;
- J. der henviser til, at den manglende overensstemmelse mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer og manglen på færdigheder er en vigtig udfordring for EU's arbejdsmarked og uddannelsessystemer; der henviser til, at der er en enorm mangel på digitale færdigheder blandt arbejdsstyrken, og at 42 % af EU-borgerne mangler grundlæggende digitale færdigheder ⁽²⁴⁾; der henviser til, at der er behov for betydelige investeringer for at afhjælpe manglen på digitale færdigheder;
- K. der henviser til, at den nuværende generation af unge er højt kvalificerede; der henviser til, at kvalificering, omskoling og opkvalificering og livslang læring ikke er det eneste svar på unges mangel på arbejdspladser; der henviser til, at der er behov for yderligere beskæftigelsesforanstaltninger for at sikre skabelsen af bæredygtige arbejdspladser af høj kvalitet; der henviser til, at beskæftigelseslandskabet udvikler sig hurtigt, og at det anslås, at 65 % af de børn, der i dag starter i grundskolen, i sidste ende vil ende med at arbejde i helt nye typer af job, som endnu ikke findes ⁽²⁵⁾; der henviser til, at 85 % af borgerne brugte internettet i 2019, og at kun 58 % i det mindste havde grundlæggende digitale kompetencer ⁽²⁶⁾;
- L. der henviser til, at ambitionen med den europæiske grønne pagt om at opnå klimaneutralitet inden 2050 og målet om at reducere CO₂-emissionerne med 60 % i 2030 betyder en omstilling til en klimaneutral, cirkulær og energieffektiv økonomi; der henviser til, at dette grundlæggende vil påvirke alle sektorer af økonomien og medføre, at omskoling af arbejdsstyrken og fokus på grønne færdigheder i alle uddannelsesforløb bliver afgørende for at opnå en retfærdig omstilling, hvor ingen lades i stikken;
- M. der henviser til, at ud over teknologiske og digitale færdigheder er kritisk tænkning en af de centrale færdigheder, folk har brug for i den digitale tidsalder; der henviser til, at der er et klart behov for at styrke kritisk tænkning blandt alle grupper af borgere med henblik på at sætte dem i stand til at udnytte det fulde potentiale af de digitale værktøjer og beskytte dem mod farer;
- N. der henviser til, at moderne, innovative og inklusive uddannelsessystemer, der bygger på centrale digitale teknologier, er godt rustede til at forberede nye generationer af fagfolk på fremtidige udfordringer og muligheder;
- O. der henviser til, at lige adgang til inkluderende kvalificerings-, opkvalificerings- og omskolingsmuligheder af høj kvalitet samt til information om ressourcer, rådgivning, uddannelse og erhvervsuddannelse til erhvervelse af færdigheder for alle, herunder for sårbare grupper, ældre og personer, der bor i dårligt stillede byområder eller i tyndt

⁽²³⁾ <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=89&newsId=9150&furtherNews=yes>

⁽²⁴⁾ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/human-capital>

⁽²⁵⁾ »The future of jobs«, Det Verdensøkonomiske Forum, september 2018.

⁽²⁶⁾ Indeks over den digitale økonomi og det digitale samfund (DESI) 2020, Europa-Kommissionen.

Torsdag den 11. februar 2021

- befolkede eller affolkede landdistrikter, fjerntliggende områder eller på øer, er afgørende for bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed; der henviser til, at Eurofound's undersøgelser viser, at uligheden i arbejdstagernes adgang til uddannelse er øget ⁽²⁷⁾;
- P. der henviser til, at i nogle EU-lande er den tid, som børn bruger på skoleaktiviteter, blevet halveret under covid-19-krisen; der henviser til, at lukning af uddannelsesinstitutioner, om end midlertidigt, kan have betydelige konsekvenser for eleverne og påvirke læringsresultaterne negativt og øge eksisterende uligheder;
- Q. der henviser til, at i modsætning til det obligatoriske skolesystem er voksenuddannelse et frivilligt engagement indgået som følge af personlig eller faglig motivation, hvilket udgør en større udfordring for uddannelsesudbydere;
- R. der henviser til, at ajourførte færdigheder gør det lettere at forblive i beskæftigelse på arbejdsmarkedet og være socialt inkluderet, hvilket også er afgørende for millioner af vores borgeres mentale sundhed og liv;
- S. der henviser til, at der ikke er noget, som hedder forskellige færdigheder alt efter køn, men at der er kønsforskelle med hensyn til valg og karriereudvikling;
- T. der henviser til, at uddannelses- og kvalifikationspolitikker henhører under medlemsstaternes kompetence; der henviser til, at EU spiller en vigtig rolle med hensyn til at støtte, koordinere og supplere medlemsstaternes tiltag på disse områder; der henviser til, at nye udfordringer kræver mobilisering af europæiske værktøjer og støttepolitikker på det europæiske område for uddannelse; der henviser til, at Unionens programmer som Erasmus+, den europæiske ungdomsgaranti og Det Europæiske Solidaritetskorpss spiller en vigtig rolle i opkvalificeringen af unge;
- U. der henviser til, at digitale teknologier dog skal opfattes som redskaber til at levere uddannelse af høj kvalitet; der henviser til, at der fremover vil være et øget behov for digitale færdigheder (kodning, logistik og robotteknologi) — ikke alene i forbindelse med IT-undervisningsforløb, men for hele læseplanen;
- V. der henviser til, at muligheder for digitalt støttet uddannelse og udvikling af færdigheder bør udforskes og fremmes bedre, f.eks. onlineuddannelse for sårbare grupper eller ansatte i SMV'er, der kræver et mere fleksibelt udbud af uddannelse i tæt samarbejde med de ansvarlige regionale institutioner og organer;
- W. der henviser til, at deltagelse i førskoleundervisning og pasning i Europa for børn under tre år stadig ligger under 33 % i halvdelen af EU-landene ⁽²⁸⁾;
- X. der henviser til, at ifølge Eurofound bør færdighedsmæssige konsekvenser i forbindelse med anvendelse af digitalt støttede forretningsmodeller, f.eks. platformsarbejde, udforskes bedre og behandles strategisk, enten i form af håndtering af færdighedsmismatch og færdighedstab eller gennem færdighedsudvikling, f.eks. af tværgående færdigheder og iværksætterfærdigheder;
- Y. der henviser til, at i 2019 havde 10,2 % af de 18-24-årige i EU højest gennemført en uddannelse på folkeskoleniveau og var ikke i gang med videreuddannelse eller erhvervsuddannelse (personer, der har forladt skolen tidligt) ⁽²⁹⁾;
- Z. der henviser til, at den vigtige rolle, som læring på arbejdspladsen spiller for udnyttelse og udvikling af færdigheder, længe har været anerkendt, men at ECS 2019 viser, at kun et mindretal af organisationer sammenhængende kombinerer praksis på arbejdspladsen, som optimerer brug af færdigheder og støtter udvikling af færdigheder;

⁽²⁷⁾ »How your birthplace affects your workplace«, Eurofound (2019). https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef19004en.pdf

⁽²⁸⁾ Key Data on Early Childhood Education and Care Education and Training in Europe, 2019 Edition Eurydice Report, s. 26.

⁽²⁹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Early_leavers_from_education_and_training#Overview

Torsdag den 11. februar 2021

AA. der henviser til, at i 2017 var 72 % af alle lærere i Europa kvinder; der henviser til, at 9 % af alle lærere, som arbejder i EU, var under 30 år, mens 36 % var 50 år eller ældre ⁽³⁰⁾;

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse med titlen »Den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed«, som sætter færdigheder i centrum for EU's politiske dagsorden og sikrer, at retten til inklusiv uddannelse og livslang læring af høj kvalitet for alle og på alle områder og i alle sektorer, som er nedfældet i den europæiske søjle for sociale rettigheder, bliver en realitet i hele Unionen;

2. glæder sig over de 12 flagskibstiltag, der er beskrevet i meddelelsen, og de kvantitative mål, der skal nås i 2025; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give bred adgang til kvalificering og opkvalificering for sårbare grupper, herunder personer med handicap, lavtuddannede voksne, minoriteter, herunder romaer, samt personer med indvandrerbaggrund; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan man opnår en sådan ret, og til at indføre en stærkere overvågningsmekanisme, som tilskynder medlemsstaterne til at oprette nationale handlingsprogrammer og fremlægge løbende nationale rapporter om, hvordan denne ret sikres;

3. fremhæver vigtigheden af adgang til uddannelse og omskoling for arbejdstagere i brancher og sektorer, som nødvendigvis må ændres grundlæggende med henblik på en grøn og digital omstilling; fremhæver, at kvalifikationer og certificerede kompetencer skaber merværdi for arbejdstagerne, hvilket forbedrer deres position på arbejdsmarkedet og kan overføres i arbejdsmarkedsovergange; opfordrer til, at den offentlige politik vedrørende færdigheder rettes mod anerkendelse, certificering og validering af kvalifikationer og kompetencer;

4. understreger, at færdigheder og livslang læring er afgørende for bæredygtig vækst, produktivitet, investeringer og innovation og derfor er centrale faktorer for virksomhedernes konkurrenceevne, navnlig SMV'ernes; understreger, at et tæt samarbejde og udveksling af bedste praksis mellem alle relevante aktører, der er involveret i udvikling af færdigheder, herunder arbejdsmarkedets parter og alle niveauer i den offentlige forvaltning mv., er afgørende for at sikre, at arbejdsstyrken kan erhverve de færdigheder, der er brug for på arbejdsmarkedet og i samfundet i bred forstand; fremhæver i denne forbindelse behovet for at indsamle ajourførte data, oplysninger og prognoser om kvalifikationsbehov og -efterspørgsel på arbejdsmarkedet, herunder på lokalt plan; støtter lanceringen af pagten for færdigheder, der har til formål at forbedre virksomhedernes tiltag med hensyn til opkvalificering og omskoling af Europas arbejdsstyrke; efterlyser lokale pagter for færdigheder for bedre at nå ud til personer fra sektorer, som er hårdest ramt af covid-19-krisen, og hjælpe dem med at blive omskolede, så de kan forblive aktive på arbejdsmarkedet;

5. minder om, at modernisering af uddannelsessystemerne er afgørende for at forberede unge og voksne på den grønne og digitale omstilling og sikre, at ældre kernearbejdstagere vedligeholder og udvikler de færdigheder, der kræves for at sikre deres beskæftigelsesegnethed og forlænge deres arbejdslev; minder endvidere om, at denne modernisering er afgørende for genopretningen efter covid-19-pandemien; glæder sig over Kommissionens forslag til »Rådets henstilling om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed«; understreger, at erhvervsuddannelsesprogrammer skal være målrettede, fremtidsorienterede, tilgængelige, gennemtrængelige og indbyrdes forbundne på EU-plan og have fokus på de lærende, idet de skal give mulighed for fleksible individuelle forløb og give elever og lærere inden for erhvervsuddannelse de færdigheder, der er nødvendige for at blive aktive og demokratiske medborgere og til at trives på arbejdsmarkedet og i samfundet; minder om, at moderniseringen af erhvervsuddannelsesprogrammerne skal gå hånd i hånd med at øge deres tiltrækningskraft, således at flere unge vælger dem; fremhæver betydningen af bedste praksis i forbindelse med vekseluddannelsesordninger og erhvervsuddannelser, der kan bidrage til strukturelle ændringer på arbejdsmarkedet og føre til højere niveauer af ungdomsbeskæftigelse;

6. mener, at lærlingeuddannelser kan spille en vigtig rolle i denne henseende, da de forbereder unge til job, der er stærkt efterspurgt, og dermed kan bidrage til bæredygtig integration af disse unge på arbejdsmarkedet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende EU's ressourcer til fremme af erhvervsuddannelse og opfordre arbejdsgiverne til at skabe programmer for betalte praktik- og lærepladser til studerende på erhvervsskoler og til at arrangere konkurrencer og brancheturneringer for de studerende; opfordrer virksomheder til at sørge for opkvalificering og omskoling af deres arbejdsstyrke og forbedre tilvejebringelse af lærlingeuddannelser i overensstemmelse med kvalitetsrammen for praktikophold og den europæiske ramme for gode og effektive lærlingeuddannelser; opfordrer i den henseende Kommissionen til

⁽³⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20191004-1#:~:text=Among%20teachers%20working%20in%20the,were%20aged%2050%20or%20older.&text=In%20all%20EU%20Member%20States,in%202017%20were%20predominantly%20female>

Torsdag den 11. februar 2021

at revidere eksisterende europæiske instrumenter såsom kvalitetsrammen for praktikophold og den europæiske ramme for gode og effektive lærlingeuddannelser og indføre kvalitetskriterier for tilbud, herunder princippet om en rimelig løn til praktikanter, adgang til social beskyttelse, bæredygtig beskæftigelse og sociale rettigheder; understreger, at disse kriterier vil sikre praktikanter og lærlinges overgang til stabil beskæftigelse af høj kvalitet og hjælper med at sikre kønsmæssigt afbalancerede muligheder for mennesker på tværs af sektorer samt muligheder for langsigtet sikkerhed, social beskyttelse samt lige og anstændige arbejdsvilkår, og at de ikke bidrager til at skabe usikre ansættelsesvilkår;

7. minder om, at erhvervskompetencer er en af drivkræfterne for økonomien i EU, og opfordrer til sammenhæng mellem traditionel uddannelse og erhvervsuddannelse, hvor udvikling af kompetencer inden for erhvervsuddannelse, enten som det centrale fokus eller som en supplerende del af valgmulighederne for både studerende og voksne, kan skabe flere muligheder for jobsøgende, vil fremme jobmobilitet og forbedre arbejdsmarkedets robusthed i krisesituationer;

8. tilråder Kommissionen at give medlemsstaterne henstillinger, der koordinerer erhvervsuddannelse med dagsordenen for nye færdigheder, hvor der tages højde for nationale kompetencer og nærhedsprincippet, med fokus på at forbedre erhvervsvejledning på et tidligt tidspunkt og maksimere antallet af muligheder, som unge i EU har for at udvikle deres færdigheder; glæder sig i denne henseende over inputtet fra Cedefop og Eurofound vedrørende dette emne;

9. understreger den afgørende betydning af at støtte lærere og undervisere aktivt ved at vedtage en effektiv politisk pakke til at sikre, at de er godt forberedt og opkvalificeret til den digitale og grønne omstilling af skoler og uddannelsesinstitutioner; mener, at lærerfagforeninger skal inddrages i fastlæggelsen af læreres og underviseres nødvendige færdigheder og kompetencer inden for indledende og løbende faglig udvikling i relation til den grønne og digitale omstilling; mener, at investeringer i offentlig uddannelse skal øges betragteligt, og at arbejdsmarkedsdialog med fagforeningerne skal være en central grundsten for at garantere tilstrækkelige lønninger, pensioner og rimelige arbejdsvilkår for undervisere i uddannelses- og erhvervsuddannelsessektoren;

10. understreger, at der er behov for under inddragelse af arbejdsmarkedets parter at forbedre systemet med foregribelse af færdighedsbehov for dermed at være bedre i stand til at opdage nye ændringer og behov for kvalifikationer, tilvejebringe generelle, sektor- og beskæftigelses-specifikke kompetencer i nødvendigt omfang og minimere kvalifikationsflaskehalse og ubalancer med hensyn til kvalifikationer; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens forslag til foranstaltninger til forbedring af viden om færdigheder; fremhæver, at anvendelse af kunstig intelligens- og big data-analyser på viden om færdigheder ved fastlæggelse af nye jobprofiler skal overvåges regelmæssigt og systematisk for at undgå urimelighed og direkte og indirekte forskelsbehandling, og at korrigerende foranstaltninger bør sikres; understreger, at en styrkelse af karrierevejledningen fra en tidlig alder og lige adgang til information og støtte til studerende og voksne lærende kan bidrage til at vælge passende uddannelses- og erhvervs-mæssige forløb, der fører til beskæftigelsesmuligheder, som matcher deres interesser, evner og kompetencer, og derved mindsker den manglende overensstemmelse mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer; understreger vigtigheden af samarbejde mellem arbejdsformidlinger og socialforvaltninger for at finde frem til og støtte mennesker, der for nylig har mistet eller er i risiko for at miste deres arbejde; understreger vigtigheden af livslang vejledning som led i dagsordenen for færdigheder i Europa og behovet for at forbedre adgangen til vejledning af høj kvalitet;

11. glæder sig over anbefalingen til medlemsstaterne om at styrke systemerne for tidlig varslings med henblik på at identificere unge, der er i fare for at blive NEET'er (hverken i uddannelse, beskæftigelse eller erhvervsuddannelse); er overbevist om, at forebyggende foranstaltninger såsom færdighedsvurderinger og karriere- og erhvervsvejledning, der fokuserer på at hjælpe unge, der forlader skolen tidligt, i arbejde eller uddannelse, inden de bliver arbejdsløse, på længere sigt kan føre til en reduktion af antallet af NEET'er, hvis de gennemføres korrekt, og der er adgang til en inklusiv og ikke-diskriminerende almen uddannelse;

12. understreger, at det er nødvendigt at styrke arbejdsmarkedets parter rolle ved at sikre, at politikken for kompetenceudvikling fremmer kollektive overenskomster med hensyn til at fastlægge og regulere kompetencer og efteruddannelse, ved at rådføre sig med arbejdsmarkedets parter for så vidt angår kompetencebehov og ajourføring af uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemernes uddannelsesplaner, og ved i fællesskab med arbejdstagernes repræsentanter at udforme oplæring på arbejdspladsen for at tilpasse læringen til arbejdsstyrkens behov;

Torsdag den 11. februar 2021

13. opfordrer Kommissionen til at indføre en indikator for kompetencegab på den sociale resultattavle i tråd med målsætningerne for og gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, som kan være nyttig for politiske beslutningstagere på nationalt plan til at finde ud af, hvor der skal gøres en større indsats og koordineres bedre på EU-plan, følge med i udviklingen af kompetencegab og fremskridt på dette område samt tilskynde til opadgående konvergens blandt medlemsstater;

14. er af den opfattelse, at den gensidige anerkendelse af læringsresultater, eksamensbeviser, uddannelse, faglige kvalifikationer og færdigheder, der er erhvervet i en anden medlemsstat, skal forbedres og bidrage til at afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft og kvalifikationsmismatch; mener, at dette også vil gøre det muligt for voksne at opnå fuldstændige kvalifikationer, fremme mobilitet, gøre EU's arbejdsmarked mere integreret og modstandsdygtigt og styrke Europas konkurrenceevne; fremhæver vigtigheden af at tackle mangel på kvalifikationer og manglende overensstemmelse mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer ved at fremme studerendes mobilitet samt grænseoverskridende anerkendelse af kvalifikationer ved hjælp af bedre anerkendelse af værktøjer, som f.eks. den europæiske kvalifikationsramme, Europass-CV'et, det europæiske meritoverførselssystem (ECVET), EU-oversigten over kvalifikationer, ESCO eller EURES; glæder sig over Kommissionens meddelelse om at nå visionen om det europæiske uddannelsesområde senest i 2025;

15. understreger, at mange borgere opnår værdifulde kompetencer og værdifuld erfaring uden for det formelle uddannelses- og erhvervsuddannelsessystem, som det f.eks. er tilfældet for frivillige omsorgspersoner, der drager omsorg for personer med handicap eller ældre; mener, at disse uformelle kompetencer bør anerkendes, fordi de kan hjælpe frivillige omsorgspersoner med at få flere muligheder på arbejdsmarkedet;

16. opfordrer til fuld gennemførelse af direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer, fordi den fælles erhvervsuddannelsesramme, der indgår, kan øge antallet af ansatte, der kan benytte den automatiske anerkendelsesordning, og støtter koordinering af den med Kommissionens udvikling af et digitalt og paneuropæisk EU-kvalifikationspas;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke deres indsats for at fastholde udenlandske studerende, efter at de har taget deres eksamen ved universiteter i EU; understreger, at det vil øge EU's tiltrækningskraft som helhed at give kandidater adgang til mobilitet inden for EU og gyldige visa som jobsøgende;

18. opfordrer til at ophæve blokeringen af det nuværende forslag til direktivet om det blå kort for at stille de nødvendige kompetencer til rådighed for virksomheder i EU, for at de kan opretholde konkurrenceevnen eller blive konkurrencedygtige;

19. bemærker, at covid-19-pandemien har understreget betydningen af digitale færdigheder både på grundlæggende og højere niveauer samt af robuste undervisningssystemer og deres kapacitet til at skifte imellem metoder til fysisk undervisning, fjernundervisning samt undervisning online og i hybridformat; bemærker endvidere, at covid-19-pandemien har ændret efterspørgslen efter kvalifikationer på arbejdsmarkedet og dermed øget manglen på digitale færdigheder og forværret de allerede eksisterende uddannelsesmæssige uligheder og mangler; fremhæver nødvendigheden af, at hver borger i det mindste har grundlæggende digitale færdigheder, og af at uddanne og udruste højt kvalificerede specialister med avancerede digitale færdigheder og innovativ iværksættertankegang;

20. beklager, at der fortsat er kønsbestemte forskelle i kvinders adgang til kompetenceudvikling og deltagelse på arbejdsmarkedet ⁽³¹⁾; understreger, at de største udfordringer, som kvinder står over for, omfatter hindringer for uddannelse inden for STEM-fag (naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik), sociokulturelle og økonomiske begrænsninger, navnlig i landdistrikter og uformelle økonomier, og at der ikke er sket fremme af lige muligheder for kvinder for at vælge ofte mandsdominerede erhverv; opfordrer Kommissionen til at fremme mentornetværk, så flere kvindelige rollemodeller kan motivere kvinder til at træffe andre valg end klassisk kønsstereotyp beskæftigelse ⁽³²⁾; opfordrer til at undgå stereotyper og kønsstereotyper i uddannelsen, idet det knytter an til beskæftigelsesegnethed og skaber en ond cirkel og således fastholder en markant beskæftigelsesmæssig kønsopdeling; understreger, at 90 % af alle job kræver grundlæggende digitale færdigheder, og at kvinder kun udgør 17 % af alle mennesker i informations- og kommunikationsteknologiske (IKT) kurser og karrierer i EU ⁽³³⁾, og kun 36 % af alle færdiguddannede inden for STEM-fag ⁽³⁴⁾, til trods for at piger klarer sig bedre end drenge inden for digitale færdigheder ⁽³⁵⁾;

⁽³¹⁾ ILO Policy brief, August 2020, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/—ed_emp/—ifp_skills/documents/publication/wcms_244380.pdf

⁽³²⁾ 'ICT for Work: Digital Skills in the Workplace', Kommissionen, 2017.

⁽³³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/EDN-20180425-1>

⁽³⁴⁾ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/9540ffa1-4478-11e9-a8ed-01aa75ed71a1/language-en>

⁽³⁵⁾ 2018 International Computer and Information Literacy Study (ICILS).

Torsdag den 11. februar 2021

21. fremhæver betydningen af uddannelse og kompetenceudvikling for at imødegå kønsskævheder og understøtte ligestilling mellem kønnene og opfordrer til en øget indsats på både nationalt og europæisk plan for at bryde denne skæve kønsfordeling og sikre, at kvinder kan få adgang til livslang læring og erhvervsuddannelse af høj kvalitet, herunder efter perioder med fravær af plejeårsager; understreger, at der er behov for kønssensitive ansættelses- og udvælgelsesprocesser i både den private og den offentlige sektor, og navnlig i fremtidsorienterede sektorer såsom STEM og den digitale sektor, hvor kvinder er underrepræsenterede; fremhæver i denne forbindelse, at forskelsbehandling på grund af køn ikke kun er til skade for den enkelte, der er berørt, men også for samfundet som helhed; minder om, at der skal træffes foranstaltninger, således at virkningen af krisen ikke gør uligheden mellem kønnene større, men som mindsker den uforholdsmæssige og langvarige indvirkning på kvinders rettigheder, indkomster og sociale beskyttelse og forhindrer yderligere uligheder og diskrimination i arbejdslivet, idet opmærksomheden særlig skal rettes mod det stærkt kønsopdelte arbejdsmarked, den digitale og grønne omstilling og den ulige fordeling af ulønnet arbejde i hjemmet og med pleje;

22. understreger, at lige muligheder for alle er afgørende, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere afhjælpning af manglen på digitale færdigheder ved at sikre, at sårbare regioner og dårligt stillede borgere samt borgere i risiko for social udstødelse, herunder personer med handicap eller personer fra etniske minoriteter, har adgang til digital uddannelse og erhvervsuddannelse, den minimalt nødvendige hardware, udbredt adgang til internettet samt digital støtte samt andre teknologiske læringsredskaber; understreger, at der skal ydes støtte til disse kategorier for at øge de digitale færdigheder, som de har brug for for at trives, og for at undgå at forværre ulighederne og sikre, at ingen lades i stikken;

23. bemærker med stor interesse de muligheder og udfordringer, som udbredelsen af digitale løsninger som distancearbejde giver, og for hvilke udviklingen af digitale færdigheder er afgørende; minder om vigtigheden af en EU-lovgivningsramme, der tager sigte på at regulere vilkårene for fjernarbejde og retten til at være offline i EU og til at sikre anstændige arbejds- og ansættelsesvilkår i den digitale økonomi baseret på tilegnelse af nye kompetencer;

24. understreger de talrige muligheder, som digitalt arbejde giver for at forbedre arbejdsvilkårene for ansatte, herunder for medarbejdere, der nærmer sig pensionsalderen, samt i højere grad at inkludere personer med handicap; beklager, at personer med handicap fortsat er dårligt stillede på arbejdsmarkedet, og at deres manglende adgang til uddannelse alt for ofte kan være grunden til, at de bliver udelukket fra arbejdsmarkedet; opfordrer til, at Kommissionen i sine henstillinger til medlemsstaterne sætter særligt fokus på måder at forbedre handicappedes adgang til digital kvalificering eller omkvalificering, ved at koordinere dette med de nye behov i den globale digitale økonomi, som er under udvikling;

25. bemærker, at i takt med udbredelsen af fjernarbejde må Kommissionen og medlemsstaterne sætte kompetencer til at fremme denne nye måde at arbejde på i centrum for deres strategier; understreger, at fjernundervisning og fjernundervisningssteder er udfordringer for både undervisere og modtagere af undervisning, og at de nødvendige kompetencer til fjernundervisning og oplæringen af instruktører og undervisere er en prioritet på kort sigt i EU på nuværende tidspunkt;

26. opfordrer Kommissionen til at støtte tilbuddet om erhvervsuddannelse til arbejdstagere, som modtager supplerende arbejdsløshedsunderstøttelse, herunder via SURE-programmet; opfordrer medlemsstaterne til at tilbyde passende uddannelsesforanstaltninger for de berørte arbejdstagere;

27. opfordrer arbejdsgivere til at tilpasse praksis på arbejdspladsen, så arbejdsstyrkens kompetencer udnyttes, og kompetenceudvikling støttes ved at fokusere på uddannelse af den næste generation af ledere i problemstillinger med hensyn til indførelse af en virksomhedspraksis, der udnytter og udvikler kompetencer, og på at støtte nationale regeringer og arbejdsmarkedsparter i at udvikle netværk og støtteordninger til at rådgive virksomheder i den bedst egnede kombination af praksisser på arbejdspladsen under deres omstændigheder;

28. opfordrer til at fremme anerkendelse, validering og meritoverførsel på området for ikkeformel og uformel uddannelse, herunder opnået under digitalt baserede ansættelsesformer, f.eks. platformsarbejde;

29. opfordrer til øjeblikkelige og modige foranstaltninger, evalueringsmekanismer og ressourcer på nationalt, regionalt og lokalt plan i EU til at sætte digitale færdigheder i centrum for uddannelsespolitikker, så der samtidig sikres et højt niveau af læse- og matematikfærdigheder hos studerende, gøre digitale færdigheder, IT-værktøjer og internetadgang tilgængelige for alle, forbedre læreres og underviseres digitale færdigheder og udstyre skoler, uddannelsesinstitutioner, erhvervsuddannelsesudbydere, organisationer der er aktive inden for voksenuddannelse, og universiteter med offentlige og

Torsdag den 11. februar 2021

uafhængige onlineundervisningsplatforme og andre teknologier og den digitale infrastruktur, der er nødvendig for at muliggøre online- og fjernlæring samt kombinerede undervisningsformer; understreger i den henseende vigtigheden af en reel tilgang med livslang læring; støtter Kommissionens planlagte foranstaltninger som fastsat i dagsordenen for færdigheder og den digitale uddannelsesplan for 2021-2027 og opfordrer til et øget samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne på dette område; understreger vigtigheden af incitamenter til udviklingen af digitalt undervisningsindhold og kernemoduler til uddannelsesplaner i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov med fokus på digitale og grønne kompetencer, herunder via online undervisningsplatforme;

30. beklager, at der i Europa stadig er børn, der ikke har adgang til undervisning, samt elever og studerende uden eller med utilstrækkelig adgang til digital undervisning på grund af manglende eller utilstrækkeligt digitalt udstyr, software eller internetforbindelse; gentager behovet for at forbedre forbindelsesmulighederne på alle planer, især i landdistrikter og fjerntliggende områder, hvor det ofte mangler, og for at give øget adgang til digitalt udstyr; påpeger den banebrydende innovation inden for computere, tablets og software til undervisningsbrug i Europa;

31. understreger, at konsekvenserne af covid-19 er en enestående lejlighed til at øge tempoet i den digitale og teknologiske revolution af livslang læring, som kan nedbryde fysiske barrierer, hvor det er muligt, og nå markant længere ud og få en betydeligt større indvirkning; opfordrer medlemsstaterne og uddannelsesudbydere til at øge digitale undervisningsmuligheder, så studerende i fjerntliggende områder og landdistrikter eller andre lande kan få adgang til uddannelser i EU uden at være begrænset af deres geografiske placering;

32. understreger, at foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan, herunder undervisningsprogrammer og målrettede investeringer, bør udarbejdes og implementeres med det endemål at sikre, at borgerne er parate og forberedt til fremtidens job, som kræver digitale færdigheder for at udnytte det fulde potentiale af den digitale omstilling på arbejdsmarkedet i EU og gøre det muligt for virksomheder fuldt ud at gøre brug af nye arbejds måder, såsom fjernarbejde;

33. påpeger behovet for en yderligere præcisering af initiativet Europauniversiteter og ambitionen med dette om at sætte normer for videregående uddannelse i EU; gentager, at et vellykket samarbejde mellem universiteter altid har baseret på en nedefra-og-op-tilgang, akademisk uafhængighed og udmærkelse, og at Bologna processen er et vigtigt redskab for universitetssamarbejdet i og uden for EU;

34. bemærker, at den grønne omstilling er en vigtig drivkraft for efterspørgslen efter arbejdskraft i alle sektorer og kan skabe millioner af arbejdspladser; minder om, at en vellykket omstilling til en grøn økonomi skal gå hånd i hånd med kvalificerings-, omskolings- og opkvalificeringsforanstaltninger med henblik på at udvikle de færdigheder, den viden og de kompetencer, som en grøn økonomi kræver; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens tiltag til støtte for erhvervelse af færdigheder til den grønne omstilling; opfordrer til en hurtig indsats for at undgå kvalifikationsflaskehalse på dette område og gøre det muligt for EU at forblive en global leder inden for den grønne økonomi; opfordrer medlemsstaterne og regionale og lokale myndigheder til at integrere bæredygtig udvikling og miljømæssige kompetencer og kvalifikationer i erhvervsuddannelses- og uddannelsessystemerne;

35. fremhæver, at studerendes og underviseres mobilitet er et af de primære værktøjer til udveksling af idéer og bedste praksis og til at øge kvaliteten af erhvervelse af kompetencer i EU; insisterer på, at en sådan mobilitet skal være tilgængelig og inkluderende; bemærker, at selv om fysisk mobilitet altid bør spille en hovedrolle, vil virtuel undervisning blive stadig mere vigtig som et supplement og også som en erstatning i ekstreme situationer, sådan som covid-19-foranstaltningerne har vist;

36. bemærker, at kreative og kunstneriske kompetencer er nødvendige for økonomien, og opfordrer til at indføre en mere horisontal tilgang for dagsordenen for færdigheder med henblik på at medtage disse i alle uddannelsesplaner;

37. understreger, at gennemførelsen af dagsordenen for færdigheder kræver tilstrækkelig finansiering både på nationalt og lokalt plan i EU; forventer, at den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og Next Generation EU vil sikre væsentligt flere ressourcer til udvikling af færdigheder; minder om, at hovedansvaret for opkvalificering og omskoling ligger hos medlemsstaterne og erhvervslivet, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at investere mere i færdighedsudvikling og uddannelsesbudgetter, eftersom vigtige investeringer i menneskelig kapital er afgørende for at sikre bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed;

38. understreger betydningen af programmer og instrumenter såsom Erasmus +, Horisont Europa, Det Europæiske Solidaritetskorp, Et Kreativt Europa, programmet for et digitalt Europa og ungdoms- og børnegarantierne for at hjælpe unge og voksne med at erhverve de nye kompetencer og færdigheder af høj kvalitet, der er nødvendige i den digitale og grønne økonomi og på arbejdsmarkedet, og for at skabe muligheder for læringsmobilitet; opfordrer til, at Kommissionen og medlemsstaterne løbende undersøger disse programmets potentiale med henblik på at fremme en permanent sammenhæng mellem kvalifikationer og arbejdsmarkedets behov;

Torsdag den 11. februar 2021

39. understreger de potentielle muligheder med Erasmus+-programmet, især på området for voksenundervisning, og behovet for at styrke dets budget for 2021-2027;

40. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere omskoling og opkvalificering i deres genopretnings- og resiliensplaner; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at Fonden for Retfærdig Omstilling og ESF+ har tilstrækkelig finansiering og støtter integrerede planer på lokalt plan for at hjælpe med opkvalificering og omskoling, især for de mest sårbare grupper — herunder mennesker, der risikerer at blive arbejdsløse — for at sikre, at alle mennesker i sårbare sektorer kan blive omskoleet og udvikle nye færdigheder for at forblive aktive på arbejdsmarkedet og drage fordel af den grønne og den digitale omstilling; påpeger det potentiale, der ligger i individuelle læringskonti, som er en finansieringsmekanisme, der er afgørende for implementering af dagsordenen for færdigheder, som et skridt i retning af universelle rettigheder til livslang læring;

41. understreger, at erhvervs- og karrierevejledning er afgørende for at støtte motiverede og velovervejede karrierevalg og hindre uddannelses- og erhvervsuddannelsesfrafald blandt studerende, og at støtte under uddannelse og erhvervsuddannelse også er afgørende for et vellykket uddannelsesforløb og vellykket kompetenceudvikling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre tilgængelighed af en sådan vejledning for unge med inddragelse af udvikling af iværksætterkompetencer;

42. fremhæver betydningen af investeringer i formel og uformel uddannelse og livslang læring for at sikre retfærdig uddannelse og omstilling af arbejdsstyrken og fremme af uddannelse og læring i arbejdstiden;

43. bemærker, at den primære kilde til EU-uddannelsesfinansiering er Den Europæiske Socialfond Plus, og understreger vigtigheden af at sikre, at disse midler forbliver tilgængelige til dette formål, især i krisetider;

44. opfordrer til udarbejdelse af politikker for lønnet uddannelsesorlov i overensstemmelse med ILO's konvention om betalt frihed til uddannelse, der giver arbejdstagere mulighed for at deltage i erhvervsuddannelsesprogrammer i arbejdstiden uden omkostning for dem selv for at fremme livslang læring;

45. understreger, at der er behov for, at uddannelse, inddragelse, vejledning og motivationsstrategier samt livslang læring bliver af høj kvalitet og inklusiv, fleksibel og tilgængelig for alle for at fremme både konkurrencedygtigheden på arbejdsmarkedet, social inklusion og lige muligheder; opfordrer Kommissionen og navnlig medlemsstaterne til at sikre lige adgang til uddannelse af høj kvalitet og til at lette adgangen til programmer af høj kvalitet for udvikling af færdigheder for voksne lærende, herunder lavt kvalificerede og lavtuddannede voksne, samt ugunstigt stillede grupper og sårbare borgere, såsom handicappede, ældre, hjemløse, NEET'er og personer med migrantbaggrund; understreger behovet for at øge bevidstheden om vigtigheden af udvikling af færdigheder gennem hele livet til gavn for den enkelte, økonomien og samfundet; opfordrer til inddragelse af uddannelsesinteressenter, herunder sociale tjenester, civilsamfundet og udbydere af ikkeformel uddannelse, for at identificere og nå ud til dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet; understreger behovet for innovative lokale løsninger til at genoverveje, hvordan man kan tackle manglen på kvalifikationer og den manglende overensstemmelse mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer;

46. understreger, at de uddannelsessøgendes potentiale kan styrkes gennem praksis, og understreger i denne sammenhæng vigtigheden af at øge arbejdsgivernes indflydelse på udformningen af erhvervsuddannelsesordningerne; understreger, at arbejdsgiverne bør spille en vigtig rolle med hensyn til at stille muligheder til rådighed for lærere og undervisere og at give dem praktikophold i virksomheder og dermed bidrage til at øge lærernes og undervisernes faglige kompetencer; opfordrer til tættere samarbejde mellem erhvervslivet og uddannelsessystemet på alle niveauer ved at tilbyde praktik- og lærlingeprogrammer i virksomheder til erhvervsuddannelseselever og studerende;

47. understreger vigtigheden af at nå ud til mennesker i landdistrikterne og fjerntliggende områder og gøre muligheder for videreuddannelse og omskoling mere tilgængelige for og målrettede til mennesker, der arbejder inden for landbrug, fiskeri, skovbrug og andre job i disse regioner, og at give dem grønne, digitale og alle nødvendige færdigheder til bedre at forstå de nuværende og fremtidige muligheder i den grønne og blå økonomi og give dem mulighed for at yde et vigtigt bidrag til bevarelsen af miljøet;

48. minder om, at programmer uden for skolen og ikkeformel og uformel læring, herunder frivilligt arbejde, er vigtige for at give tilpasningsdygtige læringsmuligheder og nye færdigheder og viden til flertallet af mennesker, der befinder sig uden for det formelle uddannelsessystem;

Torsdag den 11. februar 2021

49. understreger behovet for at øge lærerfagets tiltrækningskraft og behandle lærernes høje sociale status som en strategisk retning for handling i de enkelte EU-lande; understreger, at tiltrækning af de bedste kandidater til lærerfaget foruden forbedring af kvalifikationer og opkvalificering af ældre lærere bør behandles som en prioritet af Kommissionen og medlemsstaterne;

50. Understreger, at hovedkompetencen til opkvalificering og omskoling ligger hos medlemsstaterne; mener, at der med henblik på at nå den dobbelte økologiske og digitale omstilling foreligger en reel mulighed for og fordel i at udvikle en paneuropæisk one-stop-shop for højteknologiske færdigheder, der koordinerer bedste praksis og branchestyrte højteknologiske opkvalificering/omskoling, som er datadrevet, til bestemmelse af kvalifikationsbehovene i EU;

51. understreger vigtigheden af tværgående, interpersonelle og interkulturelle færdigheder ud over digitale og tekniske færdigheder med henblik på at sikre en afbalanceret uddannelse for den enkelte med hensyn til at tackle nuværende og fremtidige globale udfordringer og støtte de digitale og grønne omstillingsprocesser og gøre dem mere inkluderende og mere retfærdige;

52. noterer sig de foranstaltninger, som Kommissionen har planlagt til fremme af livsfærdigheder, navnlig ajourføringen af den europæiske dagsorden for voksenuddannelse; opfordrer Kommissionen til at uddybe dette fokus ved at integrere livsfærdigheder i alle sektorer inden for uddannelse og erhvervsuddannelse; understreger, at livsfærdigheder også skal forstås ud over arbejdsmarkedets behov; understreger, at alle borgere skal have adgang til færdigheder til personlig udvikling, så de kan klare sig i nutidens hastigt skiftende samfund; minder om, at dette er særligt vigtigt for at understøtte borgernes modstandsdygtighed i krisetider, hvor det er nødvendigt at fokusere på trivsel; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lægge særlig vægt på udvikling af bløde færdigheder såsom analytiske færdigheder, følelsesmæssig intelligens, lederskab, iværksætterfærdigheder, finansielle færdigheder, medindflydelse, teamwork, kommunikation, samarbejde, ansvar, tilpasningsevne, kreativitet, innovation, kritisk tænkning og sprogkundskaber, som vil blive endnu vigtigere for det aktive medborgerskab og arbejdsverdenen efter covid-19;

53. påpeger, at det i et aldrende samfund er afgørende at sikre læring gennem hele livet, hvor kulturen med livslang lærings er forankret fra ungdommen til alderdommen; minder om, at bekæmpelse af arbejdsløshed blandt ældre i EU fortsat er vigtig; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være mere opmærksomme på ældre arbejdstagere og sikre, at de kan deltage i særligt tilpassede opkvalificerings- og omskolingsprogrammer, der giver dem mulighed for at tilpasse sig skiftende færdighedsbehov og således længere forblive aktive på arbejdsmarkedet, nyde godt af god livskvalitet og en tilstrækkelig grad af uafhængighed; understreger, at der bør lægges særlig vægt på forbedring af digitale færdigheder og teknologier, der også kan give nye metoder og muligheder for uddannelse af voksne og ældre mennesker, samt garanti for internetadgang og forbedring af digital infrastruktur, især i landdistrikter og fjerntliggende områder; bemærker i denne forbindelse den rolle, som lokalcentre, biblioteker og skræddersyede fjernundervisningsløsninger spiller i forbindelse med at gøre livslang læring mere tilgængelig for ældre; understreger, at ældre generationer også er en værdifuld ressource på grund af deres erfaring, som de bør tilskyndes til at dele for at øge færdighederne hos yngre generationer af arbejdstagere;

54. understreger nødvendigheden af at øge antallet af børn under 3 år i førskoleundervisning og -pasning og af, at der lægges større vægt på udvikling fra de første år af et barns liv, evner til at udforske og en kreativ tilgang til at lære om verden; påpeger, at tidlig start af førskoleundervisning har en væsentlig indvirkning på opnåelse af bedre resultater i de senere stadier af uddannelsen, og at ubalancen i deltagelse i førskoleundervisning og -pasning kan bidrage til forskellene med hensyn til de muligheder og uddannelsesaktiviteter, der er til rådighed for børn, fra de tidligste udviklingsstadier;

55. fremhæver behovet for en hurtig gennemførelse af de foranstaltninger, som Kommissionen har bebudet for at opfylde arbejdsmarkedets behov for færdigheder, og for at bidrage til en hurtig genopretning efter covid-19-krisen; opfordrer Kommissionen til at fremkomme med en klar tidsplan for de påtænkte aktioner;

56. understreger behovet for løsninger, der tager sigte på at gøre det muligt for virksomheder og private arbejdsgivere at tilskynde til og støtte efteruddannelse på arbejdspladsen og uddannelsesorlov fra arbejdspladsen, herunder ved at undersøge uddannelsescertifikater eller automatisk anerkendelse af færdigheder erhvervet på arbejdspladsen; minder om den strategiske betydning af initiativer som EuroSkills og WorldSkills, som er mønstereksempler på opbygning af partnerskaber

Torsdag den 11. februar 2021

mellem virksomheder, regeringer, regionale myndigheder og uddannelsesmyndigheder; opfordrer til at støtte udviklingen af EuroSkills-initiativet ved at finansiere fælles projekter, udveksle erfaringer, opbygge potentialet i institutioner, der tilbyder uddannelse til EuroSkills-behov, skabe EuroSkills-masterklasser, branchecampusser for talentfulde unge samt uddannelsessystemer til undervisere og brancheeksperter;

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0052

Sikkerheden ved atomkraftværket i Ostrovets (Hviderusland)**Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om sikkerheden ved atomkraftværket i Ostrovets (Hviderusland) (2021/2511(RSP))**

(2021/C 465/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 10.-11. december 2020,
- der henviser til forespørgsel til Kommissionen om sikkerheden ved atomkraftværket i Ostrovets (Hviderusland) (O-000004/2021 — B9-0003/2021),
- der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi,
- A. der henviser til, at nuklear sikkerhed er en central prioritet for Den Europæiske Union både inden for og uden for dens ydre grænser;
- B. der henviser til, at Gruppen af Europæiske Nukleare Tilsynsmyndigheder (ENSREG) samler den omfattende ekspertise, der er opnået gennem peerevaluering af atomkraftværker beliggende både i og uden for EU;
- C. der henviser til, at et peerevalueringsteam fra ENSREG besøgte Hviderusland og atomkraftværket i Ostrovets i marts 2018 efter de nødvendige forberedende aktiviteter, herunder modtagelsen af svar på peerevalueringsteamets skriftlige spørgsmål, og offentliggjorde sin endelige rapport i juli 2018;
- D. der henviser til, at ENSREG opfordrede de hviderussiske myndigheder til at udarbejde en national handlingsplan for at sikre rettidig gennemførelse af alle de anbefalinger til forbedring af sikkerheden, der blev identificeret i peerevalueringsrapporten, med forbehold af en fremtidig uafhængig evaluering, som det er tilfældet for alle EU- og ikke-EU-lande, der deltager i stresstestprocessen;
- E. der henviser til, at Hviderusland offentliggjorde sin nationale handlingsplan i august 2019, men først indvilgede i en yderligere peerevaluering fra ENSREG i juni 2020 efter gentagne anmodninger og et betydeligt pres på højt niveau fra EU's side;
- F. der henviser til, at denne yderligere peerevalueringsproces er i gang, og at ENSREG vil afslutte og offentliggøre sine resultater vedrørende værkets sikkerhed i de kommende måneder og tilstræber at kunne offentliggøre en foreløbig rapport fra ENSREG's plenarforsamling og fremsende den til Hviderusland inden værkets kommercielle opstart, som af de hviderussiske myndigheder er berammet til marts 2021;
- G. der henviser til, at værket begyndte at producere elektricitet den 3. november 2020, selv om der stadig var mange sikkerhedsmæssige betænkeligheder, og uden dokumentation for, i hvor høj grad anbefalingerne fra EU's peerevaluering fra 2018 og fra Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) var gennemført;
- H. der henviser til, at værkets fysiske opstart skete uden en driftstilladelse, eftersom tilladelsesproceduren blev ændret i juli 2020;
- I. der henviser til, at handelen med elektricitet mellem Hviderusland og EU ophørte pr. 3. november 2020, hvor værket i Ostrovets blev tilsluttet elnettet, efter de baltiske stater fælles beslutning i august 2020 om at indstille handelen med elektricitet med Hviderusland, når værket i Ostrovets var begyndt at producere elektricitet;
- 1. udtrykker bekymring over placeringen af atomkraftværket i Ostrovets 50 km fra Vilnius (Litauen) og i nærheden af andre EU-lande som Polen, Letland og Estland;
- 2. beklager, at projektet gennemføres på trods af protester fra hviderussiske borgere, og at medlemmer af hviderussiske NGO'er, der forsøger at øge bevidstheden om opførelsen af værket i Ostrovets, er blevet forfulgt og ulovligt arresteret;

Torsdag den 11. februar 2021

3. bemærker med bekymring, at værket gennemføres som et geopolitisk projekt i Hviderusland og Rusland, og at dets opførelse og fremtidige drift er en kilde til mulig trussel mod Den Europæiske Union og dens medlemsstater med hensyn til sikkerhed, sundhed og miljøbeskyttelse;
4. er fortsat bekymret over den forhastede idriftsættelse af et atomkraftværk, som ikke overholder de højeste internationale miljøstandarder og nukleare sikkerhedsstandarder, herunder IAEA's anbefalinger;
5. beklager den vedvarende mangel på gennemsigtighed og officielle oplysninger om gentagne nødstop af reaktoren og udstyrssvigt under idriftsættelsesfasen af værket i 2020, herunder nedbrud af fire spændingstransformatorer og funktionssvigt i kølesystemer, mens der var otte kendte hændelser i opførelsesfasen, herunder to hændelser i forbindelse med reaktortrykbeholderen;
6. bemærker, at EU's peerevaluering i 2018 afslørede adskillige mangler, at kun et begrænset antal af dens anbefalinger angiveligt indtil videre er blevet gennemført, og at denne gennemførelse skal verificeres af EU's eksperter;
7. bemærker, at antallet og hyppigheden af sikkerhedshændelser giver anledning til stor bekymring med hensyn til den dårlige kvalitetssikring og -kontrol i værkets projekterings-, opførelses- og monteringsfaser og dets lave driftssikkerhed, som der skal tages behørigt hensyn til i EU's peerevaluering;
8. opfordrer indtrængende Hviderusland til at sikre fuld overholdelse af internationale nukleare og miljømæssige sikkerhedsstandarder og et gennemsigtigt, inklusivt og konstruktivt samarbejde med internationale myndigheder uden yderligere forsinkelse; opfordrer Hviderusland til at ophøre med den selektive anvendelse af IAEA-standarderne og anbefalingerne i peerevalueringen;
9. bemærker, at standarderne for nuklear sikkerhed ikke blot skal gives højeste prioritet under planlægningen og opførelsen, men også under driften af atomkraftværket, og at de konstant skal overvåges af en uafhængig tilsynsmyndighed;
10. er bekymret over, at den nuværende tilsynsmyndighed i Hviderusland (Gosatomnadzor — afdelingen for nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse under ministeriet for nødsituationer) er under konstant politisk pres og mangler tilstrækkelig uafhængighed, både i form og indhold; understreger derfor, at en gennemsigtig og opmærksom peerevaluering også er afgørende i værkets driftsfasen;
11. noterer sig den beslutning, som parterne i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE) konvention om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (Esbokonventionen) af 11. december 2020 har truffet om Hvideruslands overholdelse af sine forpligtelser i henhold til konventionen for så vidt angår det hviderussiske atomkraftværk i Ostrovets, og opfordrer indtrængende Hviderusland til at sikre fuld gennemførelse af Esbokonventionen;
12. understreger behovet for at opbygge og vedligeholde et system for tidlig varsling med henblik på at måle stråling i EU-lande i nærheden af værket;
13. opfordrer indtrængende de hviderussiske myndigheder til fuldt ud at samarbejde med ENSREG i forbindelse med stresstestprocessen, herunder en formel gennemgang og hurtig gennemførelse af Hvideruslands nationale handlingsplan;
14. beklager, at en ENSREG-peerevalueringsmission til værket i Ostrovets, som oprindeligt var planlagt til at finde sted i december 2020, måtte aflyses af organisatoriske årsager fra værtens side og på grund af covid-19-pandemien;
15. glæder sig over første fase af EU's igangværende peerevaluering bestående af et besøg på værket i begyndelsen af februar 2021; understreger betydningen af rettidig afslutning af peerevalueringsprocessen og offentliggørelse af resultaterne heraf, og at der i det mindste bør fremsendes en foreløbig rapport til Hviderusland allerede inden marts 2021, når de hviderussiske myndigheder planlægger værkets kommercielle opstart; bemærker, at alle sikkerhedsspørgsmål er lige vigtige og skal behandles inden værkets kommercielle opstart;
16. beklager dybt værkets forhastede kommercielle opstart i marts 2021 og understreger, at alle ENSREG's sikkerhedsanbefalinger skal gennemføres, inden kernekraftværket kan påbegynde sin kommercielle drift; tilskynder Kommissionen til at arbejde tæt sammen med de hviderussiske myndigheder for at suspendere opstartsprocessen, indtil alle EU's stresstest anbefalinger er gennemført fuldt ud, og alle nødvendige sikkerhedsforbedringer er på plads, og efter at det hviderussiske samfund og nabolandene er blevet behørigt informeret om de trufne foranstaltninger;

Torsdag den 11. februar 2021

17. opfordrer indtrængende Kommissionen og ENSREG til at fortsætte med gennemsigtig og opmærksom peerevaluering af værket, til at insistere på øjeblikkelig gennemførelse af alle anbefalinger og til at sikre en effektiv overvågning af gennemførelsesprocessen, herunder regelmæssige besøg af peerevalueringsteamet på værket i Ostrovets, også når værket er i drift; understreger i denne forbindelse betydningen af et effektivt samarbejde med IAEA;
 18. bemærker, at det trods den fælles aftale mellem de baltiske lande om at indstille handelen med elektricitet med Hviderusland stadig er muligt for elektricitet fra Hviderusland at komme ind på EU-markedet via det russiske net;
 19. minder om Det Europæiske Råds konklusioner af 10.-11. december 2020 og støtter indsatsen for at undersøge mulige foranstaltninger til at forhindre kommerciel import af elektricitet fra tredjelandes nukleare anlæg, der ikke opfylder EU's anerkendte sikkerhedsniveauer, heriblandt atomkraftværket i Ostrovets;
 20. opfordrer Kommissionen til at vurdere og foreslå foranstaltninger til at suspendere handelen med elektricitet med Hviderusland på en måde, der er i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til international handels-, energi- og atomlovgivning, for at sikre, at elektricitet produceret på værket i Ostrovets ikke kommer ind på EU's energimarked, mens Estland, Letland og Litauen stadig er tilsluttet BRELL-nettet;
 21. understreger den strategiske betydning af at fremskynde synkroniseringen af det baltiske elnet med det europæiske kontinentale net og understreger, at den fremtidige drift af atomkraftværket i Ostrovets ikke på nogen måde bør hindre desynkroniseringen af Estland, Letland og Litauen fra BRELL-nettet, og at Den Europæiske Union bør fortsætte integrationen af de tre baltiske stater i EU's elnet;
 22. udtrykker sin fulde solidaritet med hviderussiske borgere og borgere i EU-lande, der er direkte berørt af opførelsen og driften af værket i Ostrovets, og opfordrer til, at EU og dets institutioner inddrages yderligere på højt plan i dette spørgsmål af afgørende europæisk betydning;
 23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0053

Den humanitære og politiske situation i Yemen

Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om den humanitære og politiske situation i Yemen (2021/2539(RSP))

(2021/C 465/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Yemen, navnlig beslutningerne af 4. oktober 2018 ⁽¹⁾, 30. november 2017 ⁽²⁾, 25. februar 2016 ⁽³⁾ og 9. juli 2015 ⁽⁴⁾ om situationen i Yemen, og til sin beslutning af 28. april 2016 om angreb på sygehuse og skoler som krænkelse af den humanitære folkeret ⁽⁵⁾,
- der henviser til erklæringen af 8. februar 2021 fra talsmanden for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om de seneste angreb begået af Ansar Allah,
- der henviser til erklæringen af 12. januar 2021 fra talspersonen for EU-Udenrigstjenesten om USA's benævnelse af Ansar Allah som terroristorganisation,
- der henviser til erklæringerne fra EU-Udenrigstjenestens talsmand af 30. december 2020 om angrebet i Aden, af 19. december 2020 om dannelsen af den nye regering, af 17. oktober 2020 om løsladelse af tilbageholdte, af 28. september 2020 om udveksling af fanger, og af 31. juli 2020 om løsladelse af medlemmer af Baha'i-samfundet,
- der henviser til Tysklands, Kuwaits, Sveriges, Det Forenede Kongeriges, USA's, Kinas, Frankrigs, Ruslands og Den Europæiske Unions fælles kommuniké af 17. september 2020 om konflikten i Yemen,
- der henviser til erklæringen af 9. april 2020 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om bebudelsen om våbenhvile i Yemen,
- der henviser til de fælles erklæringer af 14. februar 2020 og 24. september 2020 fra EU's kommissær med ansvar for krisestyring, Janez Lenarčič, og Sveriges minister for internationalt udviklingssamarbejde, Peter Eriksson, med titlen »UNGA: EU and Sweden join forces to avoid famine in Yemen«,
- der henviser til de relevante konklusioner fra Rådet og Det Europæiske Råd om Yemen og navnlig Rådets konklusioner af 25. juni 2018,
- der henviser til den endelige rapport fra FN's ekspertpanel om Yemen af 22. januar 2021,
- der henviser til de relevante erklæringer af FN's eksperter om Yemen, navnlig erklæringerne af 3. december 2020 med titlen »UN Group of Eminent International and Regional Experts Briefs the UN Security Council Urging an end to impunity, an expansion of sanctions, and the referral by the UN Security Council of the situation in Yemen to the International Criminal Court«, af 12. november 2020 med titlen »UN experts: technical team must be allowed to avert oil spill disaster threatening Yemen«, af 15. oktober 2020 med titlen »UAE: UN experts say forced return of ex-Guantanamo detainees to Yemen is illegal, risks lives«, og af 23. april 2020 med titlen »UN experts appeal for immediate and unconditional release of the Baha'is in Yemen«,

⁽¹⁾ EUT C 11 af 13.1.2020, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 356 af 4.10.2018, s. 104.

⁽³⁾ EUT C 35 af 31.1.2018, s. 142.

⁽⁴⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 93.

⁽⁵⁾ EUT C 66 af 21.2.2018, s. 17.

Torsdag den 11. februar 2021

- der henviser til rapporten af 2. september 2020 fra FN's højkommisær for menneskerettigheder om gennemførelsen af teknisk bistand leveret af den nationale undersøgelseskommission med henblik på at undersøge påstande om krænkelser og overgreb begået af alle parter i konflikten i Yemen (A/HRC/45/57),
 - der henviser til rapporten af 23. december 2020 fra FN's generalsekretærs særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter med titlen »children and armed conflict«;
 - der henviser til den tredje rapport fra FN's gruppe af fremtrædende internationale og regionale eksperter om Yemen af 28. september 2020 om menneskerettighedssituationen i Yemen, herunder krænkelser og overgreb siden september 2014,
 - der henviser til den interaktive dialog mellem FN's Menneskerettighedsråd og FN's gruppe af fremtrædende internationale og regionale eksperter om Yemen af 29. september 2020,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner, navnlig resolution 2534 af 14. juli 2020 om forlængelse af mandatet for FN's mission til støtte for Hodeidahaftalen (UNMHA) indtil den 15. juli 2021 og resolution 2511 af 25. februar 2020 om forlængelse af sanktionsordningen for Yemen med et år,
 - der henviser til erklæringen fra FN's generalsekretær om toårsdagen for Stockholmaftalen af 14. december 2020,
 - der henviser til EU's retningslinjer om fremme af overholdelse af den humanitære folkeret ⁽⁶⁾,
 - der henviser til Stockholmaftalen af 13. december 2018,
 - der henviser til Riyadhtaftalen af 5. november 2019,
 - der henviser til Genèvekonventionen fra 1949 og tillægsprotokollerne dertil,
 - der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at der for ti år siden, i februar 2011, blev indledt masseprotester under det, der siden blev kendt som den yemenitiske revolution, som senere førte til præsident Ali Abdullah Salehs afgang efter 33 års diktatur; der henviser til, at denne opstand afspejlede den yemenitiske befolknings dybe forhåbninger om demokrati, frihed, social retfærdighed og menneskelig værdighed;
- B. der henviser til, at mindst 133 000 mennesker er blevet dræbt og 3,6 millioner internt fordrevet, siden den væbnede konflikt brød ud i marts 2015; der henviser til, at Stockholmaftalen, der blev undertegnet i december 2018, havde til formål at skabe sikre humanitære korridorer, fangeudvekslinger og en våbenhvile i området med Det Røde Hav; der henviser til, at parterne siden har overtrådt våbenhvileaftalen, og at over 5 000 civile er blevet dræbt; der henviser til, at de fleste civile er blevet dræbt ved den saudiarabisk ledede koalitions luftangreb;
- C. der henviser til, at analytikere i stor udstrækning er enige om, at situationen i Yemen som følge af, at der ikke har været ført en inklusiv politik, er gået i hårdknude på grund af spændinger mellem de forskellige stammer og politiske spændinger og en bitter stedfortræderkrig mellem iransk-støttede houthi-oprørere og Saudi-Arabien, hvilket har inddraget hele regionen direkte i en meget kompliceret konflikt; der henviser til, at Saudi-Arabien opfatter houthi-oprørerne i Yemen som en marionet for de iranske styrker, mens Iran har fordømt den saudiarabisk ledede offensiv og opfordret til øjeblikkelig at bringe de saudiarabisk ledede luftangreb til ophør;

⁽⁶⁾ EUT C 303 af 15.12.2009, s. 12.

Torsdag den 11. februar 2021

- D. der henviser til, at kampene i løbet af 2020 blev intensiveret, navnlig i og omkring Jawf, Ma'rib, Nihm, Ta'izz, Hodeidah, Bayda' og Abyan, med direkte støtte og opbakning fra tredjelande, herunder støtte til den yemenitiske regering fra den saudiarabisk ledede koalition og støtte til Det Sydlige Overgangsråd fra De Forenede Arabiske Emirater, mens houthibevægelsen, der er støttet af Iran, stadig kontrollerer størstedelen af det nordlige og centrale Yemen, hvor 70 procent af den yemenitiske befolkning bor; der henviser til, at der fortsat begås alvorlige krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret i stort omfang, uden at gerningsmændene stilles til ansvar;
- E. der henviser til, at EU er bekymret over rapporter om nye angreb udført af houthibevægelsen i guvernaterne Ma'rib og Al-Jawf samt om gentagne forsøg på at foretage grænseoverskridende angreb på Saudi-Arabiens territorium; der henviser til, at de fornyede militære aktioner og offensiver på dette tidspunkt i alvorlig grad undergraver de igangværende bestræbelser fra FN's særlige udsending, Martin Griffiths, samt de generelle bestræbelser på at bringe krigen i Yemen til ophør;
- F. der henviser til, at mandatet for FN's gruppe af internationale og regionale fremtrædende eksperter om Yemen blev fornyet i september 2020 af Menneskerettighedsrådet; der henviser til, at den seneste rapport fra FN's gruppe af internationale og regionale fremtrædende eksperter om Yemen fra september 2020 viser, at alle parter i konflikten, fortsat begår en række krænkelser af den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret, herunder angreb, der kan udgøre krigsforbrydelser;
- G. der henviser til, at de bekræftede menneskerettighedskrænkelser omfatter vilkårlig livsberøvelse, tvungne forsvindinger, vilkårlig tilbageholdelse, kønsbaseret vold, herunder seksuel vold, tortur og andre former for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling, rekruttering og indsættelse af børn i kampe, nægtelse af retten til en retfærdig rettergang og krænkelser af de grundlæggende frihedsrettigheder og økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder; der henviser til, at houthibevægelsens udbredte brug af landminer udgør en konstant trussel mod civile og bidrager til fordrivelse; der henviser til, at houthibevægelsen, regeringstilknyttede styrker, De Forenede Arabiske Emiraters styrker og de yemenitiske styrker støttet af De Forenede Arabiske Emirater har været direkte ansvarlige for vilkårlige tilbageholdelser og tvungne forsvindinger;
- H. der henviser til, at Yemen og De Forenede Arabiske Emirater har undertegnet, men endnu ikke har ratificeret Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol; der henviser til, at Saudi-Arabien hverken har undertegnet eller ratificeret Romstatutten; der henviser til, at en række bestemmelser i Romstatutten, herunder bestemmelserne vedrørende krigsforbrydelser, afspejler den folkeretlige sædvaneret; der henviser til, at FN's gruppe af fremtrædende internationale og regionale eksperter om Yemen har opfordret FN's Sikkerhedsråd til at indbringe situationen i Yemen for Den Internationale Straffedomstol og udvide listen over personer, der er omfattet af FN's Sikkerhedsråds sanktioner;
- I. der henviser til, at præsident Abd-Rabbu Mansour Hadi den 26. december 2020 tog en ny yemenitisk regering med 24 medlemmer i ed på grundlag af den Saudi-mæglede Riyadh-aftale; der henviser til, at Yemens nye magtdeling omfatter lige repræsentation fra både landets nordlige og sydlige regioner, herunder fem medlemmer af Det Sydlige Overgangsråd; der henviser til, at den for første gang i over 20 år desværre ikke omfatter kvinder blandt sine medlemmer; der henviser til, at en ny tvist er brudt ud mellem den internationalt anerkendte regering (IRG) og Det Sydlige Overgangsråd om en juridisk udnævnelse, hvilket bekræfter den fælles regerings ustabilitet; der henviser til, at der er opstået en fornyet militær konflikt mellem IRG-styrkerne (støttet af en saudiarabisk ledet koalition) og houthibevægelsen; der henviser til, at kvinder siden konflikten begyndelse har været helt fraværende i forhandlingsprocesserne, men ikke desto mindre fortsat er afgørende for at finde en varig løsning på konflikten;
- J. der henviser til, at krigen har ført til verdens værste humanitære krise, idet næsten 80 % af befolkningen — mere end 24 millioner mennesker — har behov for humanitær bistand, herunder over 12 millioner børn; der henviser til, at situationen på stedet fortsat forværres, da 50 000 yemenitter allerede lever under forhold, der svarer til hungersnød; der henviser til, at det fremgår af den seneste IPC-analyse (Integrated Food Security Phase Classification) for Yemen, at over halvdelen af befolkningen, nemlig 16,2 mio. ud af 30 mio., vil opleve kriseniveauer inden for fødevarer-sikkerhed, og at antallet af mennesker, som lever under forhold, der svarer til hungersnød, kan blive næsten tredoblet; der henviser til, at man til dato kun har modtaget 56 % af de 3,38 mia. USD, der er nødvendige for den humanitære indsats i 2020;
- K. der henviser til, at covid-19 og dets socioøkonomiske konsekvenser yderligere hæmmer adgangen til sundhedspleje og øger risikoen for underernæring; der henviser til, at der har været et udbrud af kolera, som er det største i nyere tid, og som berører over 1,1 million mennesker;

Torsdag den 11. februar 2021

- L. der henviser til, at den igangværende konflikt i alvorlig grad har hindret Yemens fremskridt hen imod målene for bæredygtig udvikling, navnlig mål 1 (ingen fattigdom) og mål 2 (ingen sult); der henviser til, at konflikten har sat Yemens udvikling mere end to årtier tilbage; der henviser til, at efterslæbet i opfyldelsen af SDG-målene vil fortsætte med at vokse, så længe konflikten varer ved;
- M. der henviser til, at en brændstofkrise er under udvikling for tredje gang siden 2019 i det nordlige Yemen, hvilket i væsentlig grad reducerer adgangen til mad, vand, lægehjælp og nødvendig transport for civile; der henviser til, at denne menneskeskabte krise er et direkte resultat af konkurrencen mellem houthibevægelsen og Yemens FN-ankendte regering om kontrollen med brændstof;
- N. der henviser til, at 2,1 millioner børn er akut underernærede, og at næsten 358 000 børn under fem år er alvorligt underernærede; der henviser til, at der som følge af manglende finansiering har været nedskæringer i fødevarerbestanden siden april 2020, og at yderligere 1,37 mio. vil blive berørt, medmindre der sikres yderligere finansiering; der henviser til, at 530 000 børn under to år muligvis ikke vil modtage ernæringstjenester, hvis programmerne suspenderes;
- O. der henviser til, at kvinders situation er blevet forværret af konflikten og den nylige covid-19-pandemi; der henviser til, at kønsbaseret vold og seksuel vold er steget eksponentielt, siden konflikten begyndte; der henviser til, at den allerede begrænsede kapacitet til at bekæmpe seksuel og kønsbaseret vold i det strafferetlige system er brudt sammen, og at der er ikke foretaget nogen efterforskninger i forbindelse med handlinger såsom at bortføre og voldtage kvinder eller at true med det; der henviser til, at familieoverhovedet i mere end 30 % af de fordrevne husstande er en kvinde; der henviser til, at lægemidler til mange kroniske sygdomme ikke længere er til rådighed, og at Yemen er et af de lande, der har den højeste dødelighed blandt mødre; der henviser til, at der er større sandsynlighed for, at fejlnærede gravide og ammende kvinder bliver smittet med kolera, og for, at risikoen for blødninger er større hos disse kvinder, hvilket i væsentlig grad øger risikoen for, at der opstår komplikationer og sker dødsfald under fødsel;
- P. der henviser til, at FN's gruppe af fremtrædende internationale og regionale eksperter om Yemen fandt, at sikkerhedsstyrkerne støttet af De Forenede Arabiske Emirater begår voldtægt og andre former for seksuel vold mod tilbageholdte i flere tilbageholdelsesfaciliteter, herunder Bureiqa-koalitionsfaciliteten og Bir Ahmed-fængslet, og mod migranter og marginaliserede sorte afrikanske samfund samt fremsætter trusler mod og begår chikane mod LGBTI-personer; der henviser til, at der er blevet rettet troværdige anklager mod houthibevægelsen om anvendelse af voldtægt og tortur som krigsvåben, navnlig mod politisk engagerede kvinder og kvindelige aktivister;
- Q. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har opfordret til et EU-forbud mod eksport, salg, opdatering og vedligeholdelse af enhver form for sikkerhedsudstyr til medlemmer af den saudiskledede koalition, herunder Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater, på grund af de alvorlige overtrædelser af den humanitære folkeret og menneskerettighederne, der er begået i Yemen; der henviser til, at nogle medlemsstater har indført forbud mod våbeneksport til medlemmer af den saudiarabisk ledede koalition, herunder Tysklands forbud mod våbeneksport til Saudi-Arabien og Italiens forbud mod våbeneksport til Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater, og at andre overvejer at gøre dette; der henviser til, at nogle medlemsstater fortsat eksporterer våben til Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater, som kan anvendes i Yemen, i strid med Rådets juridisk bindende fælles holdning 2008/944/CFSP om våbeneksport (7);
- R. der henviser til, at USA har standset våbensalg til Saudi-Arabien og suspenderede en overførsel af F-35-fly til De Forenede Arabiske Emirater i afventning af en revision; der henviser til, at USA's præsident Biden den 4. februar 2021 meddelte, at al amerikansk støtte til offensive operationer i krigen i Yemen, herunder relevante våbensalg, snart ville ophøre, og at han udpegede en ny udsending til Yemen;
- S. der henviser til, at FN's ekspertpanel om Yemen i sin endelige rapport af 22. januar 2021 bemærkede, at et stigende antal beviser tyder på, at enkeltpersoner eller enheder i Iran leverer betydelige mængder våben og komponenter til houthibevægelsen; der henviser til, at houthibevægelsen fortsætter med at angribe civile mål i Saudi-Arabien med missiler og ubemandede luftfartøjer;

(7) EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

Torsdag den 11. februar 2021

- T. der henviser til, at den tidligere amerikanske regering den 19. januar 2021 vedtog at betegne houthibevægelsen Ansar Allah som en terrororganisation; der henviser til, at på trods af de generelle tilladelser, som den amerikanske regering har givet, er betegnelsens indvirkning på muligheden for at importere fødevarer, brændstof og lægemidler til landet fortsat yderst bekymrende; der henviser til, at den nye amerikanske regering den 5. februar 2021 meddelte, at Ansar Allah ville blive fjernet fra listerne over udenlandske terrororganisationer og særligt udpegede globale terrorister;
- U. der henviser til, at forværrelsen af Yemens politiske og sikkerhedsmæssige situation har medført en udvidet og konsolideret tilstedeværelse af terrorgrupper i landet, herunder Ansar al-Sharia, også kendt som al-Qaeda på Den Arabiske Halvø, og den såkaldte Yemen-provins under Daesh, som fortsat kontrollerer små dele af området, samt Hezballahs væbnede fløj, der er opført på EU's liste over terrororganisationer;
- V. der henviser til, at et stabilt, sikkert og demokratisk Yemen med en fungerende regering er af afgørende betydning for den internationale indsats for at bekæmpe ekstremisme og vold både i regionen og udenfor og for at sikre fred og stabilitet i selve Yemen;
- W. der henviser til, at Yemens økonomi skrumpede med 45 % mellem 2015 og 2019; der henviser til, at Yemens økonomi, som var skrøbelig selv før konflikten, er blevet hårdt ramt, idet hundredtusindvis af familier ikke længere har en stabil indtægtskilde; der henviser til, at Yemen importerer 90 % af sine fødevarer gennem kommerciel import, som hjælpeorganisationer ikke kan erstatte, eftersom humanitære organisationer leverer fødevarer eller kontanter til personer i nød, så de kan handle på markederne; der henviser til, at 70 % af Yemens bistand og import af handelsvarer går gennem den houthikontrollerede havn i Hodeidah og den nærliggende havn i Saleef, hvorigennem der indføres fødevarer, brændstof og medicin, som befolkningen har brug for til at overleve;
- X. der henviser til, at økonomisk profitgørelse er blevet bredt dokumenteret, idet landets økonomiske og finansielle ressourcer er blevet omdirigeret af både Yemens regering og houthibevægelsen med en ødelæggende indvirkning for det yemenitiske folk; der henviser til, at det i den endelige rapport fra FN's ekspertpanel fastslås, at houthibevægelsen i 2019 omløste mindst 1,8 mia. USD, der var øremærket til regeringen til at betale lønninger og levere grundlæggende tjenesteydelser til borgerne; der henviser til, at rapporten også fremhæver, at regeringen er involveret i hvidvaskning af penge og korrupsion, der har en negativ indvirkning på Yemens adgang til tilstrækkelige fødevarerforsyninger, hvilket er i strid med retten til mad, herunder ulovlig omdirigering til forhandlere af 423 mio. USD af saudiarabiske midler, der oprindeligt var bestemt til køb af ris og andre varer til det yemenitiske folk;
- Y. der henviser til, at FN's generalsekretærs talsmand har understreget, at det haster med at tackle den humanitære og miljømæssige trussel fra en million tønder af olie, der lækker på olietankeren Safer ud for Ras Issa i Yemen; der henviser til, at den hastige forværring af tankskibet udgør en alvorlig trussel om et stort olieudslip, som vil have katastrofale konsekvenser for miljøet, ødelægge biodiversiteten og decimere eksistensgrundlaget for lokale kystsamfund i Det Røde Hav; der henviser til, at den længe ventede inspektion af det 44-årige olietankerskib på trods af den overhængende fare for en miljøkatastrofe er blevet udsat til marts 2021;
1. fordømmer på det kraftigste den fortsatte vold i Yemen, som har varet siden 2015, og som har udviklet sig til den værste humanitære krise i verden; minder om, at der ikke kan findes nogen militær løsning på konflikten i Yemen, og at krisen kun kan løses på bæredygtig vis gennem en inklusiv, yemenitisk ledet og yemenitisk styret forhandlingsproces, der omfatter alle dele af det yemenitiske samfund og alle parter i konflikten; understreger, at alle parter for at standse krigen og afbøde den nuværende humanitære krise bør indlede forhandlinger i god tro, der kan føre til holdbare politiske og sikkerhedsmæssige ordninger i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2216 (2015), de fælles gennemførelsesmekanismer for FN's mission til støtte for Hodeidahaftalen og den globale våbenhvile som krævet i FN's Sikkerhedsråds resolution 2532 (2020);
2. er forfærdet over den ødelæggende humanitære krise i landet; opfordrer alle parter til at opfylde deres forpligtelser til at fremme en hurtig og uhindret passage af humanitær nødhjælp og andre varer, som er nødvendige for befolkningen, og uhindret adgang til medicinske faciliteter både i Yemen og i udlandet; udtrykker særlig bekymring over den seneste vurdering fra »Integrated Food Security Phase Classification«, som viser, at 50 000 mennesker i Yemen lever under hungernøds-lignende forhold, et tal, der forventes at tredobles inden juni 2021, selv om det nuværende bistandsniveau forbliver konstant;

Torsdag den 11. februar 2021

3. påskønner det bidrag på over 1 mia. EUR, som EU siden 2015 har ydet til politisk, udviklingsmæssig og humanitær bistand i Yemen; påskønner EU's tilsagn om at tredoble den humanitære bistand til Yemen i 2021; påpeger imidlertid med bekymring, at dette fortsat er utilstrækkeligt til at håndtere omfanget af de udfordringer, Yemen står over for; beklager, at finansieringsgab for Yemen voksede til 50 % i 2019; minder om, at krisens omfang og alvor bør være udgangspunktet for budgetdrøftelser; opfordrer EU til at mobilisere yderligere ressourcer til at tackle situationen i Yemen som led i programmeringen af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde; retter mere generelt en indtrængende appel til Kommissionen og EU-medlemsstaterne om yderligere at stille sig i spidsen for en international indsats for hurtigst muligt at optrappe den humanitære bistand, herunder ved at opfylde de tilsagn, der blev givet på donorkonferencen i juni 2020 om den humanitære beredskabsplan for Yemen;

4. fremhæver, at spredningen af covid-19 udgør yderligere alvorlige udfordringer for landets kollapsede sundhedsinfrastruktur, idet sundhedscentrene mangler det grundlæggende udstyr til behandling af covid-19, og sundhedsarbejdere ikke har værnemidler og for størstedelens vedkommende ikke modtager løn, hvilket resulterer i, at de ikke møder på arbejde; opfordrer alle internationale donorer til at øge leveringen af øjeblikkelig nødhjælp for at opretholde det lokale sundhedssystem og hjælpe det med at dæmme op for spredningen af de nuværende dødelige udbrud i Yemen, herunder covid-19, malaria, kolera og denguefeber; opfordrer EU og dets medlemsstater til at lette adgangen til vacciner i Yemen, herunder i lejre for internt fordrevne, gennem COVAX-faciliteten som led i bestræbelserne på at sikre lige og global adgang til vacciner mod covid-19, navnlig for de mest udsatte;

5. støtter FN's generalsekretærs særlige udsending for Yemen, Martin Griffiths', bestræbelser for at fremme den politiske proces og opnå en øjeblikkelig landsdækkende våbenhvile; opfordrer til, at den særlige udsending gives fuld og uhindret adgang til alle dele af Yemens territorium; opfordrer NF/HR og alle medlemsstater til at give Martin Griffiths politisk opbakning med henblik på at nå frem til en forhandlet og inkluderende løsning; opfordrer med henblik herpå Rådet for Udenrigsanliggender til at gennemgå og ajourføre sine seneste konklusioner om Yemen af 18. februar 2019 for at afspejle landets nuværende situation; opfordrer indtrængende EU og alle dets medlemsstater til fortsat at samarbejde med alle parter i konflikten og til at bekræfte gennemførelsen af Stockholmaftalen og FN's udkast til politisk erklæring som nødvendige skridt hen imod deeskalering og politisk enighed;

6. er overbevist om, at enhver langsigtet løsning bør tackle de underliggende årsager til ustabiliteten i landet og imødekomme det yemenitiske folks legitime krav og forhåbninger; gentager sin støtte til alle former for fredelig politisk indsats for at beskytte Yemens suverænitet, uafhængighed og territoriale integritet; fordømmer udenlandsk indblanding i Yemen, herunder tilstedeværelsen af udenlandske tropper og lejesoldater på stedet; opfordrer til øjeblikkelig tilbagetrækning af alle udenlandske styrker for at lette den politiske dialog mellem yemenitter;

7. opfordrer alle konfliktens parter til at overholde deres forpligtelser i henhold til den humanitære folkeret og til at sætte en stopper for enhver foranstaltning, der forværrer den nuværende humanitære krise; opfordrer EU og dets medlemsstater til på det kraftigste at fordømme de grove krænkelse af den humanitære folkeret, som alle parter i konflikten har begået siden slutningen af 2014, herunder den saudiarabisk ledede koalitions luftangreb, som har forårsaget tusindvis af civile ofre, forværret landets ustabilitet og målrettet ikke-militære genstande såsom skoler, vandcisterner og bryllupper, og til at fordømme houthiangrebene på saudiarabiske mål i Yemen;

8. opfordrer Saudi-Arabien til øjeblikkeligt at standse blokaden af skibe, der transporterer brændstof til houthikonrollerede områder; fastholder, at alle parter straks skal ophøre med at anvende udsultning af civile som krigsførelsesmetode, da dette udgør en krænkelse af den humanitære folkeret i henhold til artikel 8, stk. 2, litra b), nr. xxv), i Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol; understreger betydningen af at nå frem til en aftale mellem de to parter i nord og syd om brugen af brændstof med henblik på at mildne den økonomiske samt landbrugs-, vand-, medicin-, energi- og transportrelaterede krise, som er blevet forstærket af, at brændstof er blevet brugt som våben i en økonomisk krigsførelse;

9. fordømmer de seneste angreb udført af den iransk-støttede houthibevægelse i guvernaterne Ma'rib og Al-Jawf samt gentagne forsøg på at foretage grænseoverskridende angreb på Saudi-Arabiens territorium, som underminerer det internationale samfunds samlede bestræbelser på at bringe denne stedfortræderkrig i Yemen til ophør;

10. støtter alle tillidsskabende foranstaltninger med konfliktens parter med særlig vægt på dem, der har kapacitet til straks at afbøde humanitære behov, såsom en fuldstændig genåbning af lufthavnen i Sana'a, genoptagelse af lønudbetalinger, gennemførelse af mekanismer, der muliggør en vedvarende operation i havne til søs med henblik på at

Torsdag den 11. februar 2021

lette import af brændstof og fødevarer, og bestræbelser på at tilvejebringe ressourcer til og støtte Yemens centralbank; opfordrer Den Europæiske Union og alle medlemsstaterne til at tilvejebringe en økonomisk redningspakke for Yemen, herunder valutaindsprøjtninger, der skal bidrage til at stabilisere økonomien og den yemenitiske Rial og forhindre yderligere stigninger i fødevarerpriserne, samt tilvejebringelse af udenlandske reserver til støtte for kommerciel import af fødevarer og brændstof og til at betale offentlige lønninger;

11. beklager manglen på kvinder i den nye yemenitiske regering, der er den første uden kvindelige medlemmer i 20 år, og opfordrer Yemens regering til at tage alle nødvendige skridt til at sikre kvinders lige repræsentation, tilstedeværelse og deltagelse i landets politiske sfære;

12. understreger, at våbeneksportører, der er bosat i EU, og som giver næring til konflikten i Yemen, ikke overholder adskillige kriterier i Rådets retligt bindende fælles holdning 2008/944/FUSP om våbeneksport; opfordrer endnu en gang i denne henseende til et EU-forbud mod eksport, salg, opdatering og vedligeholdelse af enhver form for sikkerhedsudstyr til medlemmer af koalitionen, herunder Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater, på grund af de alvorlige overtrædelser af den humanitære folkeret og menneskerettighederne, der er begået i Yemen;

13. noterer sig, at en række medlemsstater har besluttet at indføre våbeneksportforbud over for Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater; understreger, at våbeneksport fortsat henhører under medlemsstaternes nationale kompetence; opfordrer alle EU-medlemsstater til at standse eksporten af våben til alle medlemmer af den saudiarabisk ledede koalition; opfordrer NF/HR til at aflægge rapport om den nuværende situation med hensyn til det militære og sikkerhedsmæssige samarbejde med medlemmerne af den saudiarabisk ledede koalition; fordømmer iranske personers og enheders levering af betydelige mængder våben og komponenter til houthibevegelsen;

14. glæder sig over USA's midlertidige standsning af salg af våben, der anvendes i konflikten i Yemen, til Saudi-Arabien og af F-35-fly til 23 mia. USD til De Forenede Arabiske Emirater samt over den amerikanske regerings nylige meddelelse om det forestående ophør af al støtte til offensive operationer i krigen i Yemen, herunder levering af præcisionsstyrede missiler og udveksling af efterretninger; glæder sig i denne forbindelse over USA's fornyede tilsagn om en diplomatisk løsning på konflikten, hvilket kom til udtryk ved den nylige udnævnelse af en amerikansk særlig udsending for Yemen;

15. opfordrer alle parter i konflikten i Yemen til at indføre en målrettet politik for missil- og droneangreb, som bør være i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret; opfordrer indtrængende Rådet, NF/HR og medlemsstaterne til at bekræfte EU's holdning i henhold til folkeretten og sikre, at medlemsstaterne indfører beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at efterretnings- og kommunikationsinfrastruktur samt militærbaser ikke anvendes til at lette udenretslige henrettelser; gentager sin opfordring til vedtagelse af en juridisk bindende rådsafgørelse om anvendelse af bevåbnede droner og overholdelse af den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret;

16. er dybt bekymret over den fortsatte tilstedeværelse i Yemen af kriminelle grupper og terrorgrupper, herunder al-Qaeda på Den Arabiske Halvø og ISIS/Daesh; opfordrer alle konfliktens parter til at skride håndfast ind over for sådanne grupper; fordømmer alle terrororganisationers terrorhandlinger;

17. udtrykker tilfredshed med den nye amerikanske regerings beslutning om straks at omstøde sin forgængers beslutning om at klassificere houthibevegelsen, også kendt som Ansar Allah, som udenlandske terrororganisation og som særligt udpegede globale terrorister;

18. opfordrer Rådet til fuldt ud at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 2216 (2015) ved at udpege de enkeltpersoner, der lægger hindringer i vejen for levering af humanitær bistand og dem, der planlægger, leder eller udfører handlinger, der krænker den internationale menneskerettighedslovgivning eller den humanitære folkeret, eller handlinger, der udgør krænkelser af menneskerettighederne i Yemen, og ved at indføre målrettede foranstaltninger over for dem; minder om, at der ikke er udpeget enkeltpersoner fra koalitionen med henblik på sanktioner fra sanktionskomitéens side, på trods af oplysningerne om koalitionen gentagne overtrædelser, der er blevet indsamlet af FN's gruppe af fremtrædende internationale og regionale eksperter om Yemen, som forelægger oplysninger med henblik på at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution fuldt ud;

Torsdag den 11. februar 2021

19. fremsætter en stærk opfordring til at sætte en stopper for alle former for seksuel og kønsbaseret vold mod kvinder og piger, herunder mod tilbageholdte; opfordrer i denne forbindelse EU til at sikre specifik finansiering til lokale kvindeledede organisationer og kvinderettighedsorganisationer med henblik på bedre at nå ud til kvinder, piger og overlevende ofre for kønsbaseret vold, samt til programmer, der har til formål at øge kvinders modstandsdygtighed og økonomiske indflydelse;

20. gentager, at det er bydende nødvendigt at beskytte børn og sikre den fulde udøvelse af deres menneskerettigheder; opfordrer i denne henseende alle parter i konflikten til at standse rekrutteringen og brugen af børn som soldater i den væbnede konflikt og til yderligere at sikre demobilisering og effektiv afvæbning af drenge og piger, der rekrutteres eller bruges til fjendtligheder, og opfordrer dem indtrængende til at løslade dem, der er fanget, og til at samarbejde med FN med henblik på at gennemføre effektive programmer for deres rehabilitering, fysiske og psykiske helbredelse og reintegration i samfundet;

21. opfordrer alle parter til øjeblikkeligt at standse alle angreb mod ytringsfriheden, herunder gennem frihedsberøvelse, tvungen forsvinden og intimidering, og at løslade alle journalister og menneskerettighedsforkæmpere, der er tilbageholdt blot for at udøve deres menneskerettigheder;

22. er dybt bekymret over forlydender om nægtelse af religions- og trosfrihed, herunder forskelsbehandling, ulovlig tilbageholdelse og brug af vold, opfordrer til, at ytrings- og trosfriheden respekteres og beskyttes, og fordømmer forskelsbehandling på grundlag af religiøst tilhørsforhold, navnlig af kristne, jøder og andre religiøse mindretal og ikketroende i sager vedrørende fordeling af humanitær bistand; opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af de tilhængere af Baha'i-troen, som i øjeblikket tilbageholdes for fredeligt at have praktiseret deres religion og står over for anklager, der kan straffes med døden, og til stop for forfølgelse af dem;

23. beklager den skade, som den saudiarabisk ledede koalitions luftangreb, herunder på den gamle by i Sana'a og den historiske by Zabid, har påført den yemenitiske kulturarv, og at houthibebevægelsen har bombarderet Taiz nationalmuseet og plyndret manuskripter og relikvier fra Zabids historiske bibliotek; understreger, at alle gerningsmænd til sådanne handlinger skal drages til ansvar i overensstemmelse med Haagerkonventionen fra 1954 om beskyttelse af kulturværdier i tilfælde af væbnet konflikt; opfordrer til, at Saudi-Arabiens og De Forenede Arabiske Emiraters stemmer suspenderes i UNESCO's styrende organer, indtil der foreligger en uafhængig og upartisk undersøgelse af begge landes ansvar for destruktion af kulturarven; opfordrer FN's generalsekretær til at forelægge Sikkerhedsrådet spørgsmålet om beskyttelse af alle steder af kulturel interesse, der trues af konflikten i Yemen, med henblik på vedtagelse af en resolution herom;

24. gentager, at der er et presserende behov for at gennemføre en FN-vurderings- og reparationsmission vedrørende olietankeren Safer, som ligger opgivet ud fra havnen i Hodeidah og indebærer en umiddelbar risiko for en større miljøkatastrofe for biodiversiteten og for eksistensgrundlaget for lokale kystsamfund i Det Røde Hav; opfordrer EU til at yde al nødvendig politisk, teknisk eller finansiel støtte for at gøre det muligt for et FN-teknisk team at få lov til at gå om bord på olietankeren Safer hurtigst muligt for at forhindre et olieudslip, der kan være fire gange større end Exxon Valdez' historiske udslip i 1989 i Alaska;

25. opfordrer EU og dets medlemsstater til at gøre brug af alle de værktøjer, de har til rådighed, for at drage alle gerningsmændene til alvorlige krænkelser af menneskerettighederne til ansvar; bemærker muligheden for at anvende princippet om universel jurisdiktion til at efterforske og retsforfølge gerningsmændene til alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Yemen; opfordrer til, at EU's globale sanktionsordning for menneskerettigheder anvendes til at pålægge embedsmænd fra alle parter i konflikten, der er involveret i alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Yemen, herunder Iran, Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater, målrettede sanktioner, såsom rejseforbud og indefrysning af aktiver; opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne til at støtte indsamlingen af bevismateriale med henblik på fremtidig retsforfølgning og til at overveje at oprette en uafhængig kommission, der kan føre tilsyn med denne proces; mener, at ofre for grusomme forbrydelser og deres familier bør have hjælp til at få deres sag for retten;

26. opfordrer Menneskerettighedsrådet til at sikre, at menneskerettighedssituationen i Yemen forbliver på dets dagsorden ved fortsat at forny mandatet for FN's gruppe af fremtrædende internationale og regionale eksperter om Yemen og sikre, at det får tilstrækkelige ressourcer til at udføre sit mandat effektivt, herunder indsamling, opbevaring og analyse af oplysninger vedrørende krænkelser og forbrydelser;

27. gentager, at det er stærkt engageret i kampen mod straffrihed for krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskehed og grove menneskerettighedskrænkelser i verden, herunder i Yemen; mener, at de personer, der er ansvarlige for sådanne forbrydelser, bør tiltales og stilles for retten; opfordrer EU og medlemsstaterne til at skride håndfast ind for at FN's Sikkerhedsråd indbringer situationen i Yemen for Den Internationale Straffedomstol og udvide listen over personer, der er omfattet af FN's Sikkerhedsråds sanktioner;

Torsdag den 11. februar 2021

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's højkommisær for menneskerettigheder, generalsekretæren for Samarbejdsrådet for Golfstaterne, generalsekretæren for Den Arabiske Liga, regeringen i Yemen, regeringen i Kongeriget Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emiraters regering og Den Islamiske Republik Iran.

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0054

Situationen i Myanmar

Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om situationen i Myanmar (2021/2540(RSP))

(2021/C 465/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Myanmar og situationen for rohingyaerne, navnlig dem, der blev vedtaget den 22. november 2012 ⁽¹⁾, den 20. april 2012 ⁽²⁾, den 20. maj 2010 ⁽³⁾, den 25. november 2010 ⁽⁴⁾, den 7. juli 2016 ⁽⁵⁾, den 15. december 2016 ⁽⁶⁾, den 14. september 2017 ⁽⁷⁾, den 14. juni 2018 ⁽⁸⁾, den 13. september 2018 ⁽⁹⁾ og den 19. september 2019 ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. februar 2018 og af 10. december 2018 om Myanmar/Burma,
- der henviser til Rådets afgørelse af 23. april 2020 om at forlænge de eksisterende restriktive foranstaltninger over for Myanmar med yderligere tolv måneder,
- der henviser til den sjette dialogrunde om menneskerettigheder mellem Den Europæiske Union og Myanmar, der blev afholdt den 14. oktober 2020 via videokonference,
- der henviser til erklæringen fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs-anliggender og sikkerhedspolitik af 1. februar 2021 om Myanmar,
- der henviser til erklæringen af 2. februar 2021 fra NF/HR på Den Europæiske Unions vegne om Myanmar,
- der henviser til den rapport fra FN's Sikkerhedsråds generalsekretær om konfliktrelateret seksuel vold, der blev offentliggjort den 23. marts 2018 (S/2018/250),
- der henviser til rapporter fra FN's Menneskerettighedsråd om Myanmar og menneskerettighedssituationen for rohingyamuslimer og andre mindretal,
- der henviser til rapporten fra UNIFFM af 22. august 2019 om seksuel og kønsbaseret vold i Myanmar og de etniske konflikters kønsspecifikke konsekvenser (A/HRC/42/CRP.4),
- der henviser til rapporter fra den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Myanmar, fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder og fra ILO's kontrolmekanisme,
- der henviser til kendelse af 23. januar 2020 fra Den Internationale Straffedomstol om anmodning om indikation for midlertidige foranstaltninger fra Republikken Gambia i sagen vedrørende anvendelsen af konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab (Gambia mod Myanmar),
- der henviser til Genèvekonventionen fra 1949 og tillægsprotokollerne dertil,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til FN-konventionen om flygtninges retsstilling fra 1951 og protokollen hertil fra 1967,

⁽¹⁾ EUT C 419 af 16.12.2015, s. 189.

⁽²⁾ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 79.

⁽³⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 154.

⁽⁴⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 120.

⁽⁵⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 134.

⁽⁶⁾ EUT C 238 af 6.7.2018, s. 112.

⁽⁷⁾ EUT C 337 af 20.9.2018, s. 109.

⁽⁸⁾ EUT C 28 af 27.1.2020, s. 80.

⁽⁹⁾ EUT C 433 af 23.12.2019, s. 124.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0018.

Torsdag den 11. februar 2021

- der henviser til FN's konvention fra 1948 om forebyggelse af og straf for folkedrab,
 - der henviser til artikel 25 i den internationale konvention fra 1966 om borgerlige og politiske rettigheder,
 - der henviser til den fælles erklæring af 29. januar 2021 fra diplomatiske repræsentationer i Myanmar om støtte til Myanmar overgang til demokrati og bestræbelser på at fremme fred, menneskerettigheder og udvikling i landet,
 - der henviser til redegørelsen af 1. februar 2021 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om Myanmar,
 - der henviser til erklæringen af 3. februar 2021 fra G7-udenrigsministrene om fordømmelse af kuppet i Myanmar,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds pressemeddelelse af 5. februar 2021 om Myanmar,
 - der henviser til presseerklæring af 4. februar 2021 fra FN's generalsekretær António Guterres,
 - der henviser til erklæringen af 1. februar 2021 fra formanden for Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) om udviklingen i Republikken Myanmarunionen,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
 - der henviser til erklæringerne fra FN's særlige rapportør for Myanmar, Tom Andrews,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at Myanmar's militær, kendt som Tatmadaw, den 1. februar 2021 under klar overtrædelse af Myanmar's forfatning anholdt præsident Win Myint og statsrådgiver Aung San Suu Kyi samt ledende medlemmer af regeringen, tog magten over den lovgivende, dømmende og udøvende magt ved et statskup og udråbte en undtagelsestilstand af et års varighed;
- B. der henviser til, at der som reaktion på kuppet brød protester ud i forskellige byer i Myanmar; der henviser til, at omkring 100 000 mennesker den 7. februar 2021 deltog fredeligt i en demonstration mod kuppet i Yangon; der henviser til, at ca. 164 politikere, regeringsekskusive, repræsentanter for civilsamfundet, munke og forfattere siden den 1. februar 2021 ulovligt er blevet arresteret eller sat i husarrest; der henviser til, at militæret som reaktion på de fortsatte protester den 8. februar erklærede militær undtagelsestilstand i landets største byer, indførte et natligt udgangsforbud og nedlagde forbud mod alle forsamlinger på mere end fem mennesker;
- C. der henviser til, at partiet National League for Democracy (NLD) gik af med sejren ved parlamentsvalget i Myanmar, der blev afholdt den 8. november 2020, idet det vandt 396 ud af 476 pladser (omkring 83 % af alle ledige pladser); der henviser til, at dette var det andet valg med flere kandidater efter næsten 50 års militærdiktatur, mens det Tatmadaw-støttede Union Solidarity and Development Party (USDP) kun fik 33 pladser; der henviser til, at NLD-partiet yderligere øgede sin stemmeandel fra valget i 2015, som havde været det første demokratiske valg i Myanmar siden 1990, hvor NLD vandt 360 og USDP 41 pladser; der henviser til, at militæret allerede havde nægtet at anerkende valget i 1990, hvor NLD vandt 392 ud af 492 pladser;
- D. der henviser til, at valgdeltagelsen ved alle demokratiske valg konsekvent lå på omkring 70 %, hvilket viser, at Myanmar's befolkning støtter demokratiet;
- E. der henviser til, at det nye parlament skulle træde sammen for første gang på kupdagen; der henviser til, at militærkuppet ignorerer Myanmar's folks demokratiske udtrykte vilje og afspejler Tatmadaws hensigt om endnu en gang fuldt ud at overtage magten over Myanmar, ligesom det gjorde under sit militærstyre — som officielt ophørte i 2012, men i realiteten aldrig er ophørt; der henviser til, at Tatmadaw erklærede, at der ville blive afholdt nye valg efter den nu indførte etårige undtagelsestilstand, hvilket indebærer, at der ikke er nogen parlamentarisk repræsentation i hele denne periode;
- F. der henviser til, at de 70 valgte parlamentsmedlemmer på trods af kuppet den 4. februar 2021 aflagde parlamentarisk ed og gav tilsagn om fortsat at varetage parlamentets funktion og udøve deres mandat som folkets repræsentanter;

Torsdag den 11. februar 2021

- G. der henviser til, at Tatmadaw, som er klar over, hvor lidt støtte det har i befolkningen, nægtede at acceptere valgresultatet og henviste til udbredt valgsvindel uden at fremlægge beviser; der henviser til, at Myanmar valgkommission og valgobservatører ikke bekræftede Tatmadaws påstande; der henviser til, at Tatmadaw og dens politiske stedfortræder, USDP, har udbredt påstande om uregelmæssigheder i forbindelse med valget i de seneste uger og opfordret Myanmarunionens valgkommissionen til at gribe ind; der henviser til, at militæret arrangerer demonstrationer til støtte for militæret; der henviser til, at det anslås, at 1,5 millioner vælgere fra etniske mindretal i konfliktramte områder, hvoraf de fleste er rohingyaer, ikke fik lov til at deltage i valget; der henviser til, at det i Myanmar lov om statsborgerskab fastslås, at rohingyaerne er »ikkestatsborgere« eller »udenlandske statsborgere«, hvorved de fratages deres statsborgerskab;
- H. der henviser til, at dette statskup udgør en klar overtrædelse af Myanmar forfatning fra 2008; der henviser til, at Myanmar forfatning fastsætter, at kun præsidenten effektivt kan ophæve det civile styre; der henviser til, at militærkuppet den 1. februar 2021 derfor var forfatningsstridigt, eftersom præsident Win Myint blev ulovligt arresteret;
- I. der henviser til, at Tatmadaw har indsat general Myint Swe som midlertidig præsident; der henviser til, at den øverstbefalende for militæret, general Min Aung Hlaing, som er på internationale sanktionslister på grund af sin deltagelse i forfølgelsen af det muslimske mindretal, sandsynligvis fortsat vil være den vigtigste beslutningstager;
- J. der henviser til, at Tatmadaw siden kuppet i alvorlig grad har begrænset civilsamfundets råderum og udstedt strenge restriktioner for medierne, herunder fuldstændige afbrydelser af internettet og platforme på de sociale medier; der henviser til, at Tatmadaw af internationale observatører anklages for at bruge falske nyheder til at manipulere den offentlige mening om kuppet; der henviser til, at der er gennemført nationale restriktioner på de sociale medier, og at den eneste kanal, der transmitteres på tv, er den militærejede tv-kanal Myawaddy;
- K. der henviser til, at militæret havde gjort det til en vane at udmanøvrere politiske rivaler og kritikere ved at beskyldte dem for mystiske overtrædelser; der henviser til, at Aung San Suu Kyi blev arresteret og senere anklaget for ulovlig import af mindst 10 walkie-talkier; der henviser til, at den afsatte præsident Win Myint den 1. februar 2021 blev tilbageholdt for overtrædelse af hastebestemmelserne på grund af coronavirus og står under anklage for at have hilst på en bil fuld af tilhængere under valgkampen sidste år; der henviser til, at både Aung San Suu Kyi og Win Myint, hvis de kendes skyldige, kan få op til tre års fængsel; der henviser til, at besiddelse af en straffeattest kan forhindre dem i at vende tilbage til et offentligt embede;
- L. der henviser til, at ca. 100 grupper har tilsluttet sig den civile ulydighedsbevægelse (Civil Disobedience Movement), som bl.a. har opfordret til strejker i sundhedsvæsenet;
- M. der henviser til, at Myanmar har en lang historie med kamp for demokratiet og militær undertrykkelse; der henviser til, at militæret, siden landet opnåede uafhængighed fra Storbritannien i 1948, navnlig i den lange periode mellem 1962 og 2015, holdt magten i et fast greb, bremsede ethvert demokratisk fremskridt, herunder civilsamfundsorganisationer, begrænsede menneskerettighederne og fængslede oppositionsaktivister, herunder modtageren af Nobels fredspris i 1991, Aung San Suu Kyi, som var i husarrest i store dele af perioden mellem 1989 og 2010;
- N. der henviser til, at den nuværende forfatning trådte i kraft i 2008, og til, at menneskerettighedsorganisationer forud for valget rejste bekymringer, eftersom den garanterer Tatmadaw 25 % af pladserne i parlamentet og dermed reelt giver militæret magt til at nedlægge veto mod yderligere forfatningsmæssige ændringer, som kræver 75 % af stemmerne; der henviser til, at forfatningen yderligere sikrer, at Tatmadaw bevarer fuld kontrol med sikkerhedsstyrkerne, politiet og ministerierne for indre anliggender, forsvar og grænseopgørelse;
- O. der henviser til, at landet efter en række protester og interne kampe i starten af 2010'erne gradvist begyndte at åbne op i demokratisk forstand, hvilket førte til øgede borgerrettigheder, herunder langsomme demokratiske fremskridt, der blev synlige gennem parlamentsvalget i 2015 samt en række suppleringsvalg, som alle i vid udstrækning blev vundet af oppositionen NLD;
- P. der henviser til, at Myanmar på baggrund af den generelle skrøbelige situation, selv om det siden 2015 har haft en semi-demokratisk og civil regering, stadig er i en skrøbelig og spændt tilstand, eftersom de prodemokratiske kræfter og Tatmadaw — til trods for deres i vid udstrækning fælles holdninger til visse økonomiske udviklingsprojekter og økonomiske reformer — dog havde grundlæggende forskellige visioner med hensyn til landets fremtidige kurs;

Torsdag den 11. februar 2021

- Q. der henviser til, at den demokratiske åbning i Myanmar, som har været i gang siden 2010'erne, i vid udstrækning var motiveret af behovet for at udvikle landet økonomisk, eftersom det havde lidt under strenge internationale sanktioner som følge af dets militærstyre og elendige resultater på menneskerettighedsområdet; der henviser til, at visse internationale sanktioner som følge af de forsigtige demokratiske reformer langsomt er blevet rullet tilbage, hvilket har givet mulighed for økonomisk udvikling og gavnet store dele af befolkningen i Myanmar; der henviser til, at kuppet genopretter tilstanden før demokratiseringsprocessen og undergraver betingelserne for at bevilge 'alt undtagen våben' (EBA) præferencer og rulle sanktionerne tilbage;
- R. der henviser til, at menneskerettighedskrænkelserne, der især gik ud over det muslimske mindretal i Myanmar — navnlig rohingyaerne — som Myanmars regering ikke har anerkendt som en etnisk gruppe i landet, fortsatte efter den demokratiske åbning og kulminerede i de grusomheder, der blev begået i 2017, som FN karakteriserede som etnisk udrensning, og som førte til en masseudvandring af flygtninge til nabolandet Bangladesh; der henviser til, at rohingyamindretallet på trods af talrige appeller fra det internationale samfund fortsat forfølges i Myanmar den dag i dag;
- S. der henviser til, at de internationale opfordringer til at standse den etniske udrensning af rohingyaerne og forbedre deres situation i vid udstrækning er blevet ignoreret af Myanmars regering; der henviser til, at Parlamentet som følge heraf i september 2019 endelig suspenderede Aung San Suu Kyi, daværende statsrådgiver og udenrigsminister i Myanmar, fra fællesskabet af Sakharovprismodtagere, fordi hun havde undladt at gribe ind over for disse veldokumenterede menneskerettighedskrænkelser; der henviser til, at der siden da er blevet udstedt internationale sanktioner over for bl.a. militæret og den regerende øverstbefalende for general Min Aung Hlaing;
- T. der henviser til, at der er adskillige etniske grupper i Myanmar, herunder rohingyaerne og Karen-, Rakhine- og Chin-folkene; der henviser til, at interne konflikter har ført til tragiske tab af tusindvis af menneskeliv i løbet af de seneste årtier; der henviser til, at de seneste sammenstød i delstaten Kayin har ført til, at 4 000 er blevet fordrevet siden december 2020; der henviser til, at militæret i de seneste år angiveligt har begået alvorlige menneskerettighedskrænkelser og grusomheder, herunder voldtægt og krigsforbrydelser, hvilket har foranlediget Den Internationale Straffedomstol (ICC) til at iværksætte en undersøgelse med særligt hensyn til situationen for rohingyamindretallet; der henviser til, at IIFFMM har opfordret til efterforskning og retsforfølgning af general Min Aung Hlaing for folke drab i den nordlige del af delstaten Rakhine samt for forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser i delstaterne Rakhine, Kachin og Shan;
- U. der henviser til, at Den Internationale Domstol den 23. januar 2020 indikerede midlertidige foranstaltninger i den sag, som Gambia havde anlagt mod Myanmar vedrørende folke drabskonventionen og rohingyaerne; der henviser til, at Myanmars regering, hvis forsvar blev ledet af Aung San Suu Kyi ved Den Internationale Domstol, har kaldt påstandene om folke drab for et misvisende og ufuldstændigt faktisk billede af situationen; der henviser til, at Myanmars regering har taget begrænsede skridt til at imødegå menneskerettighedskrænkelser gennem flere præsidentielle direktiver; der henviser til, at regeringen endnu ikke har ændret eller ophævet centrale love, der letter forskelsbehandlingen af rohingyaerne, herunder loven om statsborgerskab fra 1982;
- V. der henviser til, at EU konsekvent har opfordret til, at de ansvarlige for sådanne forbrydelser stilles til regnskab, og har støttet de resolutioner, der blev vedtaget i FN's Menneskerettighedsråd den 27. september 2018 og i FN's Generalforsamlings 3. Komité den 16. november 2018; der henviser til, at de mest fremtrædende militærfolk, som førte tilsyn med angrebene mod rohingyaerne, fortsat bestrider deres stillinger og har deltaget i kuppet; der henviser til, at Parlamentet ved adskillige lejligheder har udtrykt sin fordømmelse af menneskerettighedskrænkelserne og de systematiske og omfattende angreb mod rohingyafolket;
- W. der henviser til, at Den Europæiske Union siden 2013 har ydet politisk og finansiel støtte til Myanmars overgang til demokrati og har gjort en enorm indsats for at fremme fred, menneskerettigheder og udvikling i landet; der henviser til, at EU i oktober 2015 undertegnede den landsdækkende våbenhvileaftale som internationalt vidne, hvilket afspejler EU's centrale rolle med hensyn til at støtte fredsprocessen; der henviser til, at EU tildelte 688 mio. EUR i udviklingsbistand til Myanmar i perioden 2014-2020; der henviser til, at Myanmar nyder godt af handelspræferencer under EBA-ordningen, som giver told- og kvotefri adgang til EU's indre marked; der henviser til, at processen med øget dialog inden for rammerne af EBA allerede blev indledt i 2018 med fokus på overholdelse af menneskerettighedskonventioner og arbejdstagerrettigheder;
- X. der henviser til, at Rådet den 23. april 2020 forlængede de restriktive foranstaltninger over for Myanmar med et år indtil den 30. april 2021, herunder indefrysning af aktiver og rejseforbud for 14 højtstående militærfolk, grænsevagter og politifolk i Myanmar, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser begået mod rohingyabefolkningen,

Torsdag den 11. februar 2021

landsbyboere, der tilhører etniske mindretal, og civile i delstaterne Rakhine, Kachin og Shan; der henviser til, at general Min Aung Hlaing og næstkommanderende general Soe Win ikke er blevet pålagt restriktive foranstaltninger;

- Y. der henviser til, at der skønnes at være omkring 600 000 rohingyaer tilbage i delstaten Rakhine, som underkastes vedvarende diskriminerende politikker og praksisser, systematiske krænkelser af deres grundlæggende rettigheder, vilkårlige anholdelser, indespærring i overfyldte lejre, manglende bevægelsesfrihed og stærkt begrænset adgang til uddannelse og sundhedspleje;
- Z. der henviser til, at Den Internationale Valutafond (IMF) havde overført 350 mio. USD i nødfinansiering til overvindelse af coronaviruskrisen til Myanmar ugen før kuppet;
- AA. der henviser til, at Tatmadaw og dets generaler står over for vidt udbredte beskyldninger om korrupsion og er dybt involveret i Myanmars økonomi, eftersom de ejer magtfulde konglomerater, kontrollerer landets handel med kostbar jade og tømmer, forvalter infrastruktur såsom havne og dæmninger, driver banker, forsikringsvirksomhed, hospitaler, fitnesscentre og medier; der henviser til, at militærkuppet truer fortsættelsen af internationale investeringer, turisme og finans;
- AB. der henviser til, at kuppet blev mødt med fordømmelse, kritik og bekymring fra en lang række internationale aktørers side, såsom USA, Det Forenede Kongerige, Japan, Indien, Australien og Canada; der henviser til, at ASEAN's formand har udsendt en erklæring, der tilskynder til dialog, forsoning og tilbagevenden til normaltilstande; der henviser til, at den indonesiske præsident Joko Widodo og den malaysiske premierminister Muhyiddin Yassin den 5. februar 2021 opfordrede til et særligt ASEAN-møde om spørgsmålet;
- AC. der henviser til, at FN's generalsekretær Guterres kaldte kuppet »absolut uacceptabelt«; der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd udsendte en pressemeddelelse, hvori det gav udtryk for »dyb bekymring« over den militære magtovertagelse i Myanmar og opfordrede til øjeblikkelig løsladelse af landets valgte leder, Aung San Suu Kyi, og præsident Win Myint; der henviser til, at Kina og Rusland forhindrede en tekst med skarpe ordlyd i at blive vedtaget af FN's Sikkerhedsråd; der henviser til, at FN's særlige rapportør for Myanmar den 7. februar 2021 offentliggjorde en erklæring, hvori FN's Menneskerettighedsråd blandt andre interessenter indtrængende blev opfordret til omgående at indkalde til en særlig samling;
- AD. der henviser til, at Den Internationale Straffedomstols forundersøgelseskammer III den 14. november 2019 besluttede at give tilladelse til en undersøgelse af den ulovlige deportation af rohingyaer fra Myanmar til Bangladesh; der henviser til, at Myanmars regerings foranstaltninger ifølge den seneste rapport fra UNIFFM af 16. september 2019 fortsat er en del af et omfattende og systematisk angreb, der omfatter forfølgelse og andre forbrydelser mod menneskeheden rettet mod de tilbageværende rohingyaer i delstaten Rakhine;
1. udtrykker sin sympati og støtte til Myanmars befolkning i dens fredelige og legitime kamp for demokrati, frihed og menneskerettigheder;
 2. fordømmer på det kraftigste den militære magtovertagelse den 1. februar 2021, der blev organiseret af Tatmadaw under ledelse af general Min Aung Hlaing som et statskup, og opfordrer Tatmadaw til fuldt ud at respektere resultatet af det demokratiske valg i november 2020 og for ikke at bringe alle de demokratiske fremskridt, der er opnået i de seneste år, i fare, straks at genindsætte den civile regering, ophæve undtagelsestilstanden og give alle valgte parlamentarikere mulighed for at påtage sig deres mandater med henblik på at genoprette den forfatningsmæssige orden og demokratiske normer; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater og det internationale samfund til at tilbageholde anerkendelsen af Myanmars militære lederskab, herunder general Min Aung Hlaing, general Soe Win, og fungerende præsident Myint Swe, og til at handle i overensstemmelse hermed;
 3. opfordrer til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af præsident Win Myint, statsrådgiver Aung San Suu Kyi og alle andre, der er blevet ulovligt arresteret under påskud af falske valg eller svigagtige valgresultater eller andre uberettigede anklager, som der ikke er hold i; minder Tatmadaw om, at denne form for påstande yderligere svækker landets nationale og internationale troværdighed; understreger, at Myanmars militær skal præcisere, på hvilket retsgrundlag de anholdte er blevet tilbageholdt, og at det også skal sikre, at deres rettigheder respekteres fuldt ud, herunder beskyttelse mod mishandling, og at de har adgang til advokater efter eget valg og til deres familier;

Torsdag den 11. februar 2021

4. fordømmer Tatmadaws overgreb på uafhængige aktivister, medier og civilsamfundsorganisationer i kølvandet på kuppet; opfordrer til øjeblikkelig løsladelse af alle anholdte civilsamfundsaktivister, munke og journalister, der udelukkende er blevet arresteret, fordi de har givet udtryk for deres uenighed, og insisterer på, at befolkningens ret til fredeligt at protestere mod dette illegitime kup ikke må hindres, og at civile ikke må udsættes for repressalier i nogen form;
5. glæder sig over afholdelsen af det andet demokratiske parlamentsvalg i Myanmar den 8. november 2020 og opfordrer alle berørte parter til nøje at respektere Myanmars befolknings vilje; opfordrer indtrængende alle parter til at genoptage Myanmars overgang til demokrati; insisterer på, at begge kamre i landets nationalforsamling straks indkaldes for at muliggøre deres indsættelse og udnævnelsen af landets øverste ledelse, herunder præsidenten, vicepræsidenterne og den nye civile regering, på en fuldstændig gennemsigtig og demokratisk måde; gentager det tilbud, der blev fremsat af NF/HR, hvori han erklærede, at Den Europæiske Union var rede til at støtte dialogen med alle centrale interessenter, der ønsker at finde en løsning på situationen i god tro og genoprette den forfatningsmæssige orden i Myanmar;
6. opfordrer Tatmadaw til at respektere resultatet af parlamentsvalget den 8. november 2020, straks bringe undtagelsestilstanden til ophør og overdrage magten til de valgte civile myndigheder; minder om, at enhver påstand om uregelmæssigheder i forbindelse med valget skal underbygges med beviser og undersøges gennem de rette demokratiske kanaler med fuld respekt for de legitime myndigheders afgørelse; mener, at den nuværende valgkommission, som blev udnævnt af Tatmadaw den 3. februar 2021, er ulovlig og ude af stand til at godkende tidligere og fremtidige valgresultater; insisterer på, at den tidligere valgkommission straks genindsættes;
7. opfordrer indtrængende militæret og den retmæssigt valgte regering i Myanmar under præsident Win Myint til at indlede en fri og retfærdig proces til udarbejdelse og gennemførelse af en ny forfatning sammen med befolkningen i Myanmar med henblik på at skabe ægte demokrati og en stat, der arbejder for velfærd og velstand for alle mennesker i Myanmar, og som specifikt garanterer anerkendelse og repræsentation af alle etniske grupper i Myanmar, herunder rohingyaerne, og som sikrer sikkerhed, frihed, harmoni og fred for alle;
8. kritiserer kraftigt begrænsningen af borgerlige rettigheder og menneskerettigheder samt begrænsningerne af ytrings- og forsamlingsfriheden og fordømmer i lyset heraf også på det kraftigste indskrænkningen af mediefriheden ved at spærre for internettet og begrænse og blokere sociale medieplatforme såsom Facebook og Twitter;
9. understreger, at afbrydelser af telekommunikation foruden den nuværende covid-19-pandemi udgør endnu en trussel mod befolkningen, og det samme gælder den igangværende interne konflikt, der involverer væbnede grupper, som bringer civile i fare i flere dele af landet; understreger derfor, at telefon- og internettjenesterne straks skal genoptages i fuldt omfang;
10. fremhæver erklæringen fra NF/HR, hvori han anførte, at Den Europæiske Union forventede, at borgernes sikkerhed i både Myanmar og dets medlemsstater til enhver tid ville være sikret, og at EU ville overveje alle de muligheder, det havde til rådighed for at sikre demokrati;
11. glæder sig over Myanmars folk, som har været underlagt årtiers militærstyre, og som på trods af, at det kun har nydt godt af begrænsede demokratiske frihedsrettigheder, fortsætter sin stræben efter et demokratisk Myanmar, og glæder sig over den imponerende valgdeltagelse på ca. 70 % ved valget i 2020, som er en klar indikator for borgernes ønske om at deltage i den demokratiske styring af deres land;
12. gentager sin stærke støtte til civilsamfundet og forkæmpere for demokrati i Myanmar og opfordrer EU og dets institutioner til at fortsætte bestræbelserne på at fremme civilsamfundet på trods af de nuværende og muligvis vedvarende begrænsninger, som den nuværende militære regering har indført;
13. bekræfter sin grundlæggende overbevisning om, at demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne er grundlæggende for at opnå bæredygtig og virkelig inklusiv økonomisk vækst og velstand;
14. gentager, at Aung San Suu Kyi til trods for, at hun ikke i tilstrækkelig grad fordømmer menneskerettighedskrænkelserne imod mindretal i Myanmar, fortsat er et symbol for Myanmars befolkning, når det drejer sig om demokratiske forhåbninger og ambitioner om en mere retfærdig og demokratisk fremtid;
15. udtrykker bekymring over det stigende antal forfalskede og manipulerede oplysninger, som Tatmadaw har udsendt i Myanmar, og ser den stigende forekomst af sådanne »falske nyheder« i Myanmar som en bekymrende tendens;

Torsdag den 11. februar 2021

16. minder om, at Myanmar skal opfylde sine forpligtelser og tilsagn med hensyn til demokratiske principper og menneskerettigheder, som er en væsentlig del af EBA-ordningen; opfordrer indtrængende Kommissionen til at iværksætte en undersøgelse i henhold til artikel 19, stk. 1, litra a), i GSP-forordningen med henblik på at suspendere de handelspræferencer, som Myanmar, navnlig virksomheder tilhørende medlemmer af militæret, nyder godt af inden for specifikke sektorer, og til at holde Parlamentet behørigt underrettet; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at øge presset på Tatmadaw og træffe alle foranstaltninger, der står til deres rådighed, for at sikre, at de valgte myndigheder igen får magten; opfordrer Kommissionen til, uden at udelukke eventuelle foranstaltninger, herunder udarbejdelse af sanktioner mod dem, der er ansvarlige for kuppet, at forberede gradvise straffeforanstaltninger for at reagere hensigtsmæssigt på de eksisterende krænkelser og eventuelle yderligere krænkelser, samtidig med at der tages hensyn til de positive virkninger af de handelspræferencer, der tidligere er indrømmet, for civilsamfundet og den civile økonomi;

17. opfordrer indtrængende Kommissionen til omgående at udsende rådgivning til EU-baserede virksomheder for at advare dem om de menneskerettighedsmæssige, omdømmemæssige og juridiske risici ved at handle med Myanmar militær; opfordrer indtrængende EU-baserede virksomheder til at udvise grundig due diligence på menneskerettighedsområdet og til at sikre, at de ikke har nogen tilknytning til Myanmar sikkerhedsstyrker, deres individuelle medlemmer eller enheder, der ejes eller kontrolleres af dem, og at de hverken direkte eller indirekte bidrager til militærets undertrykkelse af demokrati og menneskerettigheder; opfordrer EU-baserede virksomheder, herunder moderselskaber og datterselskaber, til hurtigst muligt at revurdere deres forretningsforbindelser i Myanmar og afbryde alle forbindelser med selskaber, der har tilknytning til militæret; påpeger de aktuelle forberedelser af due diligence-lovgivning i EU, der pålægger EU-virksomheder og virksomheder, der opererer på det indre marked, due diligence-forpligtelser på menneskerettighedsområdet, og som sikrer, at virksomheder, der bidrager til eller har forbindelse til krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret i Myanmar, drages til ansvar i overensstemmelse med national lovgivning;

18. opfordrer EU-institutionerne og andre internationale finansielle organisationer til nøje at kontrollere Tatmadaws og dets medlemmers finansielle aktiviteter og til at redegøre for, hvilke passende foranstaltninger der kan træffes, hvis situationen i Myanmar ikke forbedres eller endog forværres yderligere;

19. opfordrer EU og medlemsstaterne til at fremme international koordinering for at forhindre, at ulovlige varer eksporteres ulovligt fra Myanmar, hvilket især ville være til økonomisk fordel for militæret, og til at standse produktionen af ulovlige varer, navnlig udnyttelsen af naturressourcer såsom ulovligt fældet træ;

20. opfordrer Rådet til at revidere og eventuelt ændre EU's våbenembargo mod Myanmar for at sikre, at overvågningsudstyr og produkter med dobbelt anvendelse, der kan anvendes af militæret i dets undertrykkelse af rettigheder og meningsforskelle, er omfattet af embargoen;

21. opfordrer EU til at fortsætte programmer, der hjælper landets borgere, og til at øge støtten, hvor det er nødvendigt i lyset af den aktuelle krise, herunder initiativer til humanitær bistand og demokratistøtte; roser Finlands, Frankrigs, Nederlandenes, Polens, Tysklands og Østrigs beslutning af 1. juli 2020 om at suspendere Myanmar's tilbagebetaling af gæld på 98 mio. USD for at hjælpe landet med at håndtere de alvorlige konsekvenser af covid-19-pandemien; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at udviklingsbistand ikke kanaliseres gennem Myanmar's regering, som nu er i hænderne på Tatmadaw;

22. er af den opfattelse, at ASEAN om nødvendigt kan fungere som en kanal for bistand fra det internationale samfund til Myanmar, som det gjorde, efter cyklonen Nargis hærgede Myanmar i 2008; opfordrer endvidere ASEAN til at spille en aktiv rolle med hensyn til at mægle i den nuværende krise i Myanmar; mener, at valgobservationsmissioner kan være et effektivt redskab for ASEAN til at støtte den demokratiske konsolidering i dens medlemsstater, eftersom disse missioner giver valgprocessen en yderligere grad af legitimitet;

23. opfordrer NF/HR til at indgå et nært samarbejde med ligesindede partnere såsom USA, Det Forenede Kongerige, Japan, Indien, Australien, Canada og navnlig medlemmerne af ASEAN og arbejde tæt sammen med dem om at strømline holdninger og initiativer med henblik på at arbejde hen imod en genoprettelse af en civil regering i Myanmar snarest muligt;

24. opfordrer til, at internationale humanitære observatører, herunder EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, FN's særlige rapportør om menneskerettighedsituationen i Myanmar og Menneskerettighedsrådets mandatindehavere vedrørende særlige procedurer, gives øjeblikkelig og uhindret adgang til hele Myanmar's område; glæder sig over det tætte samarbejde mellem EU og FN og andre internationale organisationer vedrørende Myanmar;

Torsdag den 11. februar 2021

25. glæder sig over erklæringen fra FN's Sikkerhedsråd, hvori det opfordrer til øjeblikkelig løsladelse af alle tilbageholdte; opfordrer FN's Sikkerhedsråd til hurtigst muligt at vedtage en resolution, der fordømmer Tatmadaws kup og indfører klare og bindende sanktioner, der kan fuldbyrdes, hvis Tatmadaw fortsætter med at krænke demokratiske processer;
26. opfordrer EU og dets medlemsstater til at fremme vedtagelsen af en resolution om Myanmar på næste samling i FN's Menneskerettighedsråd;
27. opfordrer endvidere Kina og Rusland til aktivt at engagere sig i internationalt diplomati og leve op til deres ansvar som permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd og forventer, at de spiller en konstruktiv rolle i forbindelse med undersøgelsen af situationen i Myanmar;
28. roser FN's generalsekretær Antonio Guterres for hans stærke ord om militærets handlinger i Myanmar og glæder sig over erklæringerne fra ASEAN's formand om udviklingen Republikken Myanmarunionen, der understregede betydningen af »overholdelse af principperne om demokrati, retsstat og god regeringsførelse, respekt for og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder«;
29. minder om Myanmars multietniske karakter og opfordrer indtrængende Tatmadaw til fuldt ud at respektere hver enkelt etnicitets umistelige rettigheder og understreger, at Den Europæiske Union fortsat nøje vil overvåge den militære ledelses handlinger over for sine mindretal, navnlig rohingyaerne, som allerede tidligere har været udsat for enorm grusomhed; udtrykker i denne forbindelse sin taknemmelighed og respekt over for regeringen og befolkningen i Bangladesh, som har modtaget og fortsat været vært for omkring en million rohingya-flygtninge fra Myanmar; understreger på det kraftigste, at det er Myanmar, der i sidste ende bærer ansvaret for disse flygtninge og skal garantere deres sikre, menneskeverdige og velordnede hjemvenden og reintegration i Myanmar; opfordrer til fuld og uhindret humanitær adgang til Myanmar;
30. gentager sin stærke fordømmelse af alle tidligere og nuværende krænkelser af menneskerettighederne og de systematiske og omfattende angreb, herunder drab, chikane, voldtægt og ødelæggelse af ejendom, som i henhold til UNIFFM's og FN's Menneskerettighedskontors oplysninger udgør folkedrab, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden begået af væbnede styrker mod rohingyabefolkningen; understreger, at militæret hele tiden har overtrådt den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret;
31. glæder sig over, at Rådet for Udenrigsanliggender har vedtaget og forlænget sanktionerne fra 2018 over for militærfolk og embedsmænd fra Tatmadaw samt grænsevagter og politifolk, der er ansvarlige for alvorlige menneskerettighedskrænkelser mod rohingyabefolkningen, og forventer, at disse personer løbende kontrolleres under sanktionsordningen;
32. gentager sin støtte til ICC's chefanklagers beslutning om at iværksætte en indledende undersøgelse af forbrydelser begået mod rohingyabefolkningen og til ethvert passende initiativ, der bidrager til at stille de ansvarlige for grusomheder til regnskab, herunder general Min Aung Hlaing og general Soe Wen;
33. opfordrer indtrængende Rådet til at ændre mandatet for den nuværende ordning med restriktive foranstaltninger, således at den omfatter krænkelser af demokratiet, og til at udvide de målrettede sanktioner til ligeledes at omfatte hele Myanmars militærs ledelse, herunder alle dem, der er involveret i kuppet, og andre juridiske enheder, der ejes direkte af dem, der deltager i kuppet;
34. glæder sig i denne forbindelse meget over EU's lederskab i forbindelse med oprettelsen af FN's uafhængige undersøgelsesmekanisme for Myanmar (IIMM) med henblik på at indsamle, konsolidere, bevare og analysere beviser for de mest alvorlige internationale forbrydelser og overtrædelser, der er begået i Myanmar siden 2011; opfordrer indtrængende Myanmar til at samarbejde med internationale bestræbelser på at sikre ansvarlighed, herunder ved endelig at give IIMM fuld adgang til landet; opfordrer EU, dets medlemsstater og det internationale samfund til at sikre, at IIMM har den nødvendige støtte, herunder finansiel støtte, til at gennemføre sit mandat;
35. opfordrer NF/HR og medlemsstaterne til nøje at følge situationen i Myanmar og opfordrer NF/HR til regelmæssigt at aflægge rapport til Parlamentets Udenrigsudvalg for at sikre en passende parlamentarisk dialog om denne vigtige og bekymrende situation;
36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Myanmars legitime præsident og regering, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, regeringerne og parlamenterne i USA, Det Forenede Kongerige, Japan, Indien, Australien, Canada og medlemsstaterne i ASEAN, generalsekretæren i ASEAN, ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission, FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Myanmar, FN's højkommisær for flygtninge og FN's Menneskerettighedsråd, Pyidaungsu Hluttaw (Myanmarunionens Forsamling) samt Myanmars præsident, statsrådgiver og militær.

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0055

Rwanda, sagen om Paul Rusesabagina**Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om Rwanda, sagen om Paul Rusesabagina (2021/2543(RSP))**
(2021/C 465/14)*Europa-Parlamentet,*

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Rwanda;
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
 - der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder,
 - der henviser til principperne og retningslinjerne for retten til en retfærdig rettergang og juridisk bistand i Afrika,
 - der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Rwanda ratificerede i 1975,
 - der henviser til FN's minimumsstandardregler for behandling af fanger («Nelson Mandela-reglerne») som ændret i 2015,
 - der henviser til Kampala-erklæringen om fængselsforhold i Afrika,
 - der henviser til FN's Højkommissariat for Menneskerettigheders (OHCHR's) skrivelser af 30. september 2020 til regeringerne i Rwanda og De Forenede Arabiske Emirater om mandaterne for den særlige rapportør om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, Arbejdsgruppen for Vilkårlig Tilbageholdelse og Fængsling, Arbejdsgruppen vedrørende Tvungne eller Ufrivillige Forsvindinger og den særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i forbindelse med terrorbekæmpelse,
 - der henviser til Cotonouaftalen,
 - der henviser til udfaldet af den universelle regelmæssige gennemgang af Rwanda af 25. januar 2021 i Menneskerettighedsrådet i Genève,
 - der henviser til EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati for 2020-2024,
 - der henviser til Wienerkonventionen om konsulære forbindelser fra 1963,
 - der henviser til Human Rights Watch' udtalelse af 10. september 2020 med titlen Rwanda: Rusesabagina var offer for tvungen forsvinding (Rwanda: Rusesabagina was forcibly disappeared);
 - der henviser til Human Rights Watch' udtalelse af 1. februar 2021 med titlen FN: Lande fordømmer situationen med hensyn til rettigheder i Rwanda (UN: Countries call out Rwanda's rights record);
 - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at Rwandas strenge medielove, der blev indført i kølvandet på folkedrabet i 1994, fortsat har negative konsekvenser for ytringsfriheden under præsident Paul Kagame; der henviser til, at regeringen har arresteret, tilbageholdt og retsforfulgt kritikere og regeringsmodstandere i politisk motiverede retssager i Rwanda og gentagne gange har truet andre uden for landet, idet nogle er blevet fysisk angrebet og endda dræbt;

Torsdag den 11. februar 2021

- B. der henviser til, at Rwanda har en Global Freedom Score på 22/100 ⁽¹⁾ og er klassificeret som »ikke frit«; der henviser til, at Rwandas transnationale undertrykkelse er usædvanlig bred med hensyn til taktik, mål og geografisk rækkevidde og omfatter digitale trusler, spyware-angreb, intimidering og chikane af familiemedlemmer, mobilitetskontrol, udleveringer og mord; der henviser til, at regeringen fysisk er gået målrettet efter rwandere i mindst syv lande siden 2014;
- C. der henviser til, at folkedrabet på tutsier i Rwanda, som kostede mellem 800 000 og 1 millioner mennesker livet, der blev brutalt myrdet under grusomme forhold alene med den begrundelse, at de var tutsier, og som blev ledsaget af massakren på de hutuer, som modsatte sig denne udryddelse, fortsat har en varig indvirkning på landet og hele regionen;
- D. der henviser til, at folkedrabet og borgerkrigen i Rwanda i 1994 stadig har en negativ indvirkning på stabiliteten i regionen;
- E. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmperen, den belgiske statsborger, der er bosat i USA, Paul Rusesabagina, som er en stærk kritiker af præsident Paul Kagame og den siddende regering, Rwandan Patriotic Front (RPF), blev arresteret i Kigali den 31. august 2020 for 13 anklager, der omfattede finansiering af terrorisme, væbnet røveri, bortførelse, brandstiftelse, mordforsøg, fysisk vold og overfald; der henviser til, at fire af disse anklager er blevet frafaldet, og at de resterende anklager vedrører begivenheder, der fandt sted i Nyaruguru-distriktet i juni 2018 og i Nyamagabe-distriktet i december 2018;
- F. der henviser til, at Paul Rusesabagina var administrerende direktør for hotellet des Mille Collines i Kigali under folkedrabet i 1994, hvor han tilbød husly og beskyttelse til 1 268 tutsier og moderate hutuer, som flygtede fra drabene; der henviser til, at Paul Rusesabagina er en internationalt anerkendt menneskerettighedsaktivist, hvis historie blev gentalt i filmen Hotel Rwanda; der henviser til, at han for sin prisværdige indsats blev tildelt præsidentens frihedsmedalje i 2005;
- G. der henviser til, at Paul Rusesabagina grundlagde det politiske parti PDR-Ihumure i 2006 og i øjeblikket leder bevægelsen for demokratisk forandring (MRDC), en koalition, der omfatter PDR-Ihumure; der henviser til, at Den Nationale Befrielsesfront (FLN), PDR-Ihumures væbnede gren, tog ansvaret for en række væbnede angreb i 2018;
- H. der henviser til, at Paul Rusesabagina den 27. august 2020 blev tvangsforflyttet fra Dubai til Kigali under uklare omstændigheder og først dukkede op igen den 31. august 2020 i hovedkvarteret for Rwandas undersøgelsesbureau (RIB); der henviser til, at den rwandiske domstol rapporterede, at Paul Rusesabagina blev arresteret i Kigalis internationale lufthavn, hvilket er i modstrid med en tidligere politirapport, hvoraf det fremgik, at han blev arresteret gennem »internationalt samarbejde«; der henviser til, at myndighederne i De Forenede Arabiske Emirater nægter enhver medvirken til hans overførsel og efterfølgende anholdelse; der henviser til, at lovlige tilbageholdelse og overførsel af en mistænkt fra et land til et andet for at blive stillet over for en straffesag bør gennemføres ved hjælp af en udleveringsprocedure, der overvåges af en uafhængig domstol;
- I. der henviser til, at Paul Rusesabagina er blevet nægtet adgang til selv at vælge advokatbistand; der henviser til, at de internationale advokater, som han har valgt til sit forsvar, stadig nægtes de nødvendige godkendelser til at repræsentere ham;
- J. der henviser til, at Paul Rusesabaginas anklageskrift, sagsakter og andre dokumenter, der er nødvendige for forberedelsen af hans forsvar, blev konfiskeret den 23. december 2020 af direktøren for Mageragere-fængslet; der henviser til, at fængselsdirektøren blev anholdt den 8. februar 2021; der henviser til, at retssagen mod Paul Rusesabagina og 19 andre personer, der er anklaget for forbindelser til terrororganisationer, er blevet udsat til den 17. februar 2021; der henviser til, at den officielle begrundelse for denne udsættelse er, at den rwandiske regering ikke kan mødes med deres juridiske rådgiver på grund af covid-19-restriktioner;
- K. der henviser til, at Paul Rusesabaginas familie er yderst bekymret over hans helbredstilstand, da han er kræftoverlevende og lider af en hjertekarsygdom, som han tager ordineret medicin til; der henviser til, at den medicin, hans familie sendte via diplomatpost på den belgiske ambassade i Rwanda, angiveligt aldrig er blevet videregivet til Paul Rusesabagina; der henviser til, at han modtager medicin ordineret af en rwandisk læge uden at vide, hvilken type lægemiddel det indeholder;

⁽¹⁾ Som det fremgår af Freedom House i »Freedom in the World 2020«.

Torsdag den 11. februar 2021

1. fordømmer den tvungne forsvinding, ulovlige overførsel og isolationsfængsling af Paul Rusesabagina;
2. understreger, at Paul Rusesabaginas tvungne forsvinden fra den 27. til den 31. august 2020 er i strid med Rwandas forpligtelser i henhold til den internationale konvention om politiske og borgerlige rettigheder (artikel 6 og 9), konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (artikel 2 og 16) og verdenserklæringen om menneskerettigheder (artikel 9);
3. minder om, at udlevering af enhver mistænkt til et andet land kun bør finde sted gennem en uafhængigt overvåget udleveringsprocedure for at sikre lovligheden af udleveringsanmodningen og sikre, at den mistænkte ret til en retfærdig rettergang er fuldt ud sikret i det anmodende land;
4. fordømmer de rwandiske myndigheders begrænsninger af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og vilkårlig brug af varetægtsfængsling for at undertrykke protester uden at give Paul Rusesabagina minimumsgarantier for en retfærdig rettergang eller give ham mulighed for regelmæssig kontakt med sin familie;
5. opfordrer de rwandiske myndigheder til at fremlægge en fuldstændig og underbygget redegørelse for, hvordan Rusesabagina blev pågrebet og overført til Kigali; opfordrer til en international, uafhængig, gennemsigtig og troværdig undersøgelse af overførslen og anholdelsen af Paul Rusesabagina;
6. udtrykker dyb bekymring over krænkelse af Paul Rusesabaginas rettigheder; opfordrer indtrængende de rwandiske myndigheder til at give Paul Rusesabagina adgang til en retfærdig og offentlig høring ved en kompetent, uafhængig og upartisk domstol, der anvender internationale menneskerettighedsstandarder; minder den rwandiske regering om dens forpligtelser til at sikre de grundlæggende rettigheder, herunder adgang til domstolsprøvelse og retten til en retfærdig rettergang som fastsat i det afrikanske charter og andre internationale og regionale menneskerettighedsinstrumenter, herunder Cotonouaftalen, særlig artikel 8 og 96; opfordrer de rwandiske domstole til at sikre en omgående og retfærdig appelsag for Paul Rusesabagina, som lever op til de standarder, der er fastsat i rwandisk og international lovgivning;
7. opfordrer til, at Paul Rusesabagina får adgang til fortrolige konsultationer med en advokat efter eget valg, og til regelmæssig og sikker kontakt med sin familie; minder de rwandiske myndigheder om, at Paul Rusesabagina har ret til at få fuld adgang til sit anklageskrift, sine sagsakter og andre dokumenter for at anfægte lovligheden af sin anholdelse; minder om det retlige princip om uskyldsformodning;
8. udtrykker sin dybe bekymring over Paul Rusesabaginas helbredstilstand, navnlig fordi eksponering for covid-19 kan bringe hans liv i alvorlig fare; opfordrer den rwandiske regering til under alle omstændigheder at garantere Paul Rusesabaginas fysiske integritet og psykiske velbefindende og tillade ham at tage sin sædvanlige medicin; opfordrer den rwandiske regering til at tillade, at hans helbredsmæssige situation overvåges af en læge i Belgien, som den belgiske udenrigsminister anmodede om den 4. februar 2021; opfordrer den rwandiske regering til yderligere at sikre, at alle indsatte får tilstrækkelig sundhedspleje;
9. fordømmer politisk motiverede retssager, retsforfølgning af politiske modstandere og foregribelse af udfaldet af retssager; opfordrer indtrængende de rwandiske myndigheder til at sikre adskillelsen af administrative, lovgivningsmæssige og retlige beføjelser, navnlig retsvæsenets uafhængighed; opfordrer Rwanda til at åbne sin politiske sfære og forbedre menneskerettighedssituationen; forventer, at Rwanda gennemfører henstillingerne fra Menneskerettighedsrådets universelle regelmæssige gennemgang i Genève den 25. januar 2021;
10. opfordrer regeringen i Rwanda til at overholde og fuldt ud støtte retten til at demonstrere og retten til ytringsfrihed og forsamlingsfrihed, og til ikke at søge at begrænse disse rettigheder;
11. opfordrer den rwandiske regering til at ratificere den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding og Romstatutten med henblik på at blive medlem af Den Internationale Straffedomstol; opfordrer indtrængende Rwanda til at lade FN's Underkomité til Forebyggelse af Tortur og anden Grusom, Umenneskelig eller Nedværdigende Behandling eller Straf genoptage sine besøg, opfordrer de rwandiske myndigheder til hurtigst muligt at gå videre med revisionen af erklæringen, der skal give enkeltpersoner og NGO'er ret til at indgive klager for Den Afrikanske Menneskerettighedsdomstol, og til at genoprette og genindføre denne erklæring;
12. opfordrer Den Europæiske Union til straks at tage skridt til at sikre, at lovligheden af anholdelsen af og retssagen mod Paul Rusesabagina undersøges, og at hans rettigheder som EU-borger respekteres i alle faser af denne proces; opfordrer EU's delegation i Rwanda samt medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer, navnlig Belgiens ambassade i Rwanda, til at overvåge Paul Rusesabaginas retssag, besøge Paul Rusesabagina i fængslet og tage hans sag op i deres drøftelser med de rwandiske myndigheder;

Torsdag den 11. februar 2021

13. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Kommissionen og EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder til at styrke menneskerettighedsdialogen med Rwanda på højeste niveau for at sikre, at landet overholder sine bilaterale og internationale forpligtelser; understreger, at der i forbindelse med internationalt udviklingsarbejde i Rwanda bør gives langt højere prioritet til menneskerettigheder, retsstatsprincippet og gennemsigtig og proaktiv regeringsførelse;

14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU-medlemsstaterne, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, FN's højkommisær for menneskerettigheder, FN's generalsekretær, Den Afrikanske Unions institutioner, Det Østafrikanske Fællesskab, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Det Panafrikanske Parlament, Paul Rusesabaginas forsvarere og Rwandas præsident og parlament.

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0056

Menneskerettighedssituationen i Kasakhstan

Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om menneskerettighedssituationen i Kasakhstan (2021/2544(RSP))

(2021/C 465/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om menneskerettighedssituationen i Kasakhstan ⁽¹⁾ og sine tidligere beslutninger om Kasakhstan, herunder beslutning af 18. april 2013 ⁽²⁾, beslutning af 15. marts 2012 ⁽³⁾ og beslutning af 17. september 2009 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til den udvidede partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Kasakhstan på den anden side, som blev undertegnet i Astana den 21. december 2015, og som trådte i kraft den 1. marts 2020, efter at den var blevet ratificeret af alle medlemsstater,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 17. juni 2019 vedrørende den nye EU-strategi for Centralasien,
 - der henviser til landerapporten for Kasakhstan i EU's årsberetning 2019 om menneskerettigheder og demokrati i verden,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention mod tortur,
 - der henviser til det 17. møde i Samarbejdsrådet EU-Kasakhstan den 20. januar 2020, til det 12. møde i menneskerettighedsdialogen mellem EU og Kasakhstan, som blev afholdt den 26.-27. november 2020, og til det 18. møde i Samarbejdsudvalget EU-Kasakhstan den 25. september 2020,
 - der henviser til FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang af Kasakhstan fra den 12. marts 2020,
 - der henviser til anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
 - der henviser til erklæringerne fra talsmanden for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) af 1. februar 2021 om det stigende pres på ngo'er på menneskerettighedsområdet i Kasakhstan, af 11. januar 2021 om parlamentsvalget i Kasakhstan og af 7. januar 2021 om skridt til at afskaffe dødsstraffen,
 - der henviser til erklæring fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) om dens foreløbige resultater og konklusioner vedrørende valget i Kasakhstan af 10. januar 2021,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5 og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at der i de seneste uger er konstateret en foruroligende forværring af den generelle menneskerettighedssituation og en undertrykkelse af civilsamfundsorganisationer i Kasakhstan, hvor der er lagt barske begrænsninger på retten til ytringsfrihed, retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og foreningsfriheden; der henviser til, at civilsamfundet og menneskerettighedsorganisationer, der arbejder i Kasakhstan, i stigende grad er blevet presset og straffet af landets myndigheder, hvilket hæmmer reformbestrebelserne og begrænser civilsamfundets vigtige arbejde;
- B. der henviser til, at Den Europæiske Union og Kasakhstan den 21. december 2015 undertegnede en udvidet partnerskabs- og samarbejdsaftale med det formål at tilvejebringe en bred ramme for styrket politisk dialog og samarbejde om retlige og indre anliggender og mange andre områder; der henviser til, at denne aftale lægger stor vægt

⁽¹⁾ EUT C 23 af 21.1.2021, s. 83.

⁽²⁾ EUT C 45 af 5.2.2016, s. 85.

⁽³⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 93.

⁽⁴⁾ EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 30.

Torsdag den 11. februar 2021

på demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, bæredygtig udvikling og samarbejde med civilsamfundet; der henviser til, at den udvidede partnerskabs- og samarbejdsaftale trådte fuldt ud i kraft den 1. marts 2020, efter at alle medlemsstater havde ratificeret den;

- C. der henviser til, at EU's nye strategi for Centralasien lægger stor vægt på EU's engagement med Centralasien for så vidt angår beskyttelse og fremme af retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder forenings- og ytringsfrihed, og etablering af et gunstigt miljø for civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmpere; der henviser til, at Den Europæiske Union yder omfattende covid-19-nødhjælp til Kasakhstan, herunder senest gennem sin finansielle støtte til en forsendelse fra Verdenssundhedsorganisationen (WHO) på over 8 000 kg medicinsk udstyr den 29. januar 2021;
- D. der henviser til, at parlamentsvalget i Kasakhstan, der fandt sted den 10. januar 2021, af EU-Udenrigstjenesten er blevet beskrevet som en forspildt mulighed for at demonstrere effektiv gennemførelse af politiske reformer og moderniseringsprocesser siden det seneste valg, mens Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) under OSCE længe forgæves har fremsat henstillinger om en række spørgsmål, herunder spørgsmål vedrørende grundlæggende frihedsrettigheder, valgadministrationens upartiskhed, valgret og valgbarhed, vælgeregistrering, medier og offentliggørelse af valgresultater; der henviser til, at de retlige rammer i Kasakhstan ifølge de foreløbige konklusioner fra OSCE/ODIHR og OSCE's Parlamentariske Forsamling endnu ikke er befordrende for afholdelse af valg i overensstemmelse med internationale standarder;
- E. der henviser til, at systemiske mangler i forbindelse med respekten for forenings-, forsamlings- og ytringsfriheden fortsat begrænser det politiske landskab, og at manglen på reel politisk konkurrence og politiske oppositionsgrupper, uden at der er registreret nye partier siden 2013, har efterladt vælgerne uden noget reelt valg; der henviser til, at demokratiske valg er en hjørnesten i bestræbelserne for at opnå politiske reformer og opbygge et frit og åbent samfund;
- F. der henviser til, at to oppositionsbevægelser, Koshe Partiyasy og Kasakhstans Demokratiske Valgmulighed (Democratic Choice of Kazakhstan), er blevet forbudt ved hemmelige retsafgørelser, hvor de blev betegnet som »ekstremistiske« organisationer uden ret til at anke afgørelserne; der henviser til, at 17 ledere af Koshe Partiyasy er blevet varetægtsfængslet i henhold til artikel 405 og artikel 182 i Kasakhstans straffelov og risikerer lange fængselsstraffe; der henviser til, at fanger, der er blevet anklaget for at støtte Kasakhstans Demokratiske Valgmulighed, stadig afsoner deres fængselsstraffe; der henviser til, at 26 politiske fanger, herunder Almat Zhumagulov, Aset Abishev, Kenzhebek Abishev, Askhat Zheksebayev, Kairat Klyshev, Yerbol Yeskhozin, Abai Begimbetov, Asel Onlabekkyzy, Yerkin Sabanshiyev, Zhanat Zhamaliyev, Diana Baimagambetova, Noyan Rakhimzhanov og Askar Kayyrbek har været ofre for politisk forfølgelse på grund af deres støtte til disse bevægelser;
- G. der henviser til, at det uregistrerede oppositionsparti Det Demokratiske Parti ikke fik lov til at deltage i dette valg, eftersom myndighederne den 22. februar 2020 forhindrede partiet i at afholde sin stiftende kongres i Almaty; der henviser til, at det er umuligt for et parti at lade sig registrere uden at afholde en sådan kongres; der henviser til, at Det Demokratiske Partis medlemmer blev udsat for pres fra myndighedernes side, idet flere medlemmer blev arresteret for påståede administrative forseelser, mens andre blev forhindret i at rejse til kongressens mødested;
- H. der henviser til, at de kasakhiske myndigheder under valgkampen og på valgdagen forsøgte at skærpe kontrollen via internetcensur ved gentagne gange at lukke internettet og tvinge borgerne til at installere et »nationalt sikkerhedscertifikat«, der gør det muligt at opfange krypteret webtrafik; der henviser til, at staten er i færd med at udbygge sin kontrol over internettet og bl.a. forsøger at begrænse informationsstrømmen ved hjælp af internetcensur og -kontrol og internetnedlukninger og ved fortsat at kræve, at borgerne installerer et »nationalt sikkerhedscertifikat«, som gør det muligt at opfange internetbrugernes onlinetrafik;
- I. der henviser til, at der under valgkampagnen blev foretaget massearrestationer; der henviser til, at myndighederne på valgdagen ulovligt tilbageholdt mindst 350 fredelige demonstranter i 10 forskellige byer; der henviser til, at de kasakhiske myndigheder rutinemæssigt forhindrer fredelige protester, som er kritiske over for regeringens politikker, i at finde sted; der henviser til, at den lovgivning om retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og de ændringer i lovgivningen om politiske partier og valg, der blev vedtaget i maj 2020, ikke respekterer de kasakhiske borgeres grundlæggende rettigheder;

Torsdag den 11. februar 2021

- J. der henviser til, at ODIHR's begrænsede valgobservationsmission (LEOM) rapporterede, at de uafhængige observatørers arbejde blev besværliggjort og forhindret af myndighederne, mens regeringsvenlige observatører fik lov til at overvåge valgprocessen; der henviser til, at NGO'er på menneskerettighedsområdet rapporterede, at et betydeligt antal uafhængige observatører ved parlamentsvalget den 10. januar 2021 blev udsat for intimidering, administrative anholdelser og bøder;
- K. der henviser til, at medielandskabet i Kasakhstan er domineret af statsejede eller statsstøttede mediekkanaler; der henviser til, at syv journalister blev fysisk angrebet mellem januar og juli 2020, og at 21 journalister, bloggere og aktivister blev tilbageholdt, for syv personers vedkommende mens de var i færd med at rapportere; der henviser til, at myndighederne i 2020 rejste mere end 38 straffesager mod journalister for påståede forbrydelser såsom spredning af falske oplysninger og anstiftelse; der henviser til, at de vigtigste nationale oppositionsaviser alle blev forbudt i 2016, og at uafhængige journalister fortsat udsættes for chikane; der henviser til, at myndighederne har anlagt straffesag mod den ansvarshavende redaktør på den uafhængige avis *Uralskaya Nedelya*, Lukpan Akhmedyarov, fordi han har rapporteret om den lokale elites korrupte aktiviteter, og at Saniya Toiken, der er journalist for RFE/RL's Kazakh Service, er blevet udsat for fysiske overgreb og tilbageholdt talrige gange, fordi hun har dækket fredelige demonstrationer og parlamentsvalget i 2021;
- L. der henviser til, at fem oppositionsaktivister fra februar til november 2020 blev dræbt eller døde under mystiske omstændigheder efter at være blevet udsat for vedvarende politisk forfølgelse på grund af deres oppositionsaktiviteter, nemlig bloggeren og torturofferet Dulat Agadil, hans 17-årige søn Zhanbolat Agadil, som var et vigtigt vidne til hans fars vilkårlige anholdelse, Amanbike Khairolla, Serik Orazov og Garifulla Embergenov; der henviser til, at myndighederne har undladt at foretage en grundig og gennemsigtig efterforskning af disse dødsfald; der henviser til, at det er yderst vigtigt at retsforfølge de personer, der har ansvaret for at give ordre til og udføre sådanne forbrydelser, og sikre, at de afholder sig fra at forfølge civilsamsfundsaktivister og familiemedlemmer, der søger efter sandheden om ofrenes skæbne; der henviser til, at de kasakhiske myndigheder slog til mod mindst 200 aktivister, som havde deltaget i mindehøjtideligheden for Dulat Agadil eller organiseret indsamlinger til fordel for hans og andre politiske fangers familier; der henviser til, at 57 af disse personer er blevet anklaget for »ekstremisme«, heriblandt Dametkan Aspandiyarova, der er mor til tre børn, og som i øjeblikket er i husarrest og risikerer at få 12 års fængsel for ekstremisme, fordi har organiserede en indsamling til fordel for Dulat Agadils familie;
- M. der henviser til, at brugen af tortur og mishandling i Kasakhstans fængsler er et udbredt fænomen, og at Coalition Against Torture hvert år har rapporteret om mindst 200 tilfælde af tortur; der henviser til, at gerningsmændene bag sådanne overgreb har nydt godt af straffrihed, mens menneskerettighedsforkæmperen Elena Semenova er blevet sagsøgt af fængsler for at afsløre brugen af tortur i det kasakhiske fængselsystem på de sociale medier;
- N. der henviser til, at de kasakhiske myndigheder trods opfordringer fra FN's særlige rapportør⁽⁵⁾ fra Europarådets Parlamentariske Forsamling og fra Den Europæiske Union misbruger vage og alt for bredt formulerede love om bekæmpelse af ekstremisme til at forfølge oppositionen og menneskerettighedsforkæmperne; der henviser til, at antallet af politisk motiverede straffesager på grundlag af denne lovgivning siden den 22. oktober 2020, hvor myndighederne bekendtgjorde datoen for valget, er fordoblet og nu er oppe på 99, navnlig ud fra anklager om »ekstremisme«; der henviser til, at 69 af de berørte personer er i fare for at blive arresteret umiddelbart, såsom aktivisten Gulzipa Dzhaikerova, og at 11 aktivister er blevet sat i husarrest på grundlag af konstruerede anklager om »ekstremisme«;
- O. der henviser til, at flere uafhængige NGO'er på menneskerettighedsområdet, herunder ECHO, Erkindik Kanaty, Kazakhstan International Bureau for Human Rights and Rule of Law samt International Legal Initiative, for nylig er blevet idømt store bøder og pålagt at indstille deres arbejde i op til tre måneder fra den 25. januar 2020 af uklare retlige grunde; der henviser til, at myndighederne som gengældelse for systemkritiske aktiviteter chikanerer og endog strafforfølger menneskerettighedsforkæmpere, heriblandt Sholpan Dzhanzakova, Anna Shukeyeva, Raigul Sadyrbayeva, Aizhan Izmakova, Daniyar Khassenov, Altynai Tuksikova, Dana Zhanay, Nazym Serikpekova, Alma Nurusheva, Abaibek Sultanov, Zukhra Nariman, Ulbolsyn Turdiyeva, Aliya Zhakupova, Roza Musayeva og Barlyk Mendygazyev; der henviser til, at mindst 15 organisationer mellem oktober og november 2020 blev underrettet om, at de havde overtrådt artikel 460-1 i loven om administrative forseelser, fordi de angiveligt havde undladt at informere myndighederne korrekt om finansiering, de havde modtaget fra udlandet;

(5) FN's særlige rapportør for fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder under bekæmpelse af terrorisme.

Torsdag den 11. februar 2021

- P. der henviser til, at 112 personer, tre velgørende organisationer og en kommerciel virksomhed i 2020 blev dømt for at udøve deres religions- eller trosfrihed;
- Q. der henviser til, at der hersker udbredt korrupsion blandt den regerende elite i Kasakhstan, som det fremgår af det faktum, at landet ligger nr. 94 på Transparency Internationals korrupsionsindeks for 2020, hvilket undergraver menneskerettighederne, den sociale retfærdighed og den socioøkonomiske udvikling;
- R. der henviser til, at regeringen i midten af covid-19-pandemien misbrugte sine pandemirestriktioner som et påskud for at intensivere den politiske undertrykkelse af civilsamfundsaktivister, menneskerettighedsaktivister, oppositionsaktivister og sundhedspersonale, der fordømte regeringens manglende evne til at begrænse udbruddet;
- S. der henviser til, at to etniske kasakhere Murager Alimuly og Kaisha Akankyzy, som er flygtet fra Kina i frygt for fængsling i koncentrationslejre, den 21. januar 2021 blev slået og såret af ukendte gerningsmænd, og at der derfor må rettes en tilstrækkelig opmærksomhed mod de vedvarende etniske spændinger i Kasakhstans sydlige regioner; der henviser til, at de voldelige etniske sammenstød i Kasakhstan fortsætter, navnlig i landets sydlige del, hvor sammenstødene mellem kasakhere og etniske dunganere i februar 2020 resulterede i, at 11 mennesker blev dræbt, snesevis såret og mere end 23 000 mennesker, hovedsagelig dunganere, tvunget ud af deres hjem;
- T. der henviser til, at de kasakhiske myndigheder har misbrugt internationale strafferetlige samarbejds mekanismer, herunder Interpols efterlysningsblade og gensidig retshjælp (MLA), til at retsforfølge og standse alle dokumenter vedrørende en politisk flygtning i Belgien, såsom advokat og menneskerettighedsforkæmper Bota Jarmaliev; der henviser til, at den nationale franske nationale asyldomstol den 29. september 2020 gav politisk asyl til grundlæggeren af Kasakhstans Demokratiske Valgmulighed, Mukhtar Ablyazov, der af en kasakhisk domstol blev idømt livsvarigt fængsel in absentia i strid med retten til forsvar, idet den bemærkede den systemiske og politiske karakter af Kasakhstans undertrykkende apparat og dets misbrug af civile og strafferetlige procedurer;
- U. der henviser til, at de kasakhiske myndigheder fortsætter med at forfølge uafhængige fagforeninger og fagforeningsaktivister; der henviser til, at loven om fagforeninger i 2020 blev ændret, således at fagforeningsmedlemskab og krav om registrering i to trin blev fjernet; der henviser til, at bystyret i Shymkent til trods for denne ændring opgav sin retsforfølgning af industrifagforeningen for arbejdere inden for brændstof- og energiproduktion (ITUFEW) på grundlag af grundløse påstande eller bestemmelser, der ikke længere findes eller ikke gælder for ITUFEW;
- V. der henviser til, at ligestilling stadig er et problem i Kasakhstan; der henviser til, at ngo'er oplyser, at vold mod kvinder underrapporteres, og at der er en lav andel af retsforfølgning i disse sager såvel som i sager om seksuel chikane; der henviser til, at covid-19 har skabt en ny hindring for pigers lige adgang til information og uddannelse ifølge FN; der henviser til, at ofrene mangler tilstrækkelig beskyttelse, og at rets- og polititjeneste og tjenesteudbydere ikke er uddannet i at identificere, forebygge og reagere på vold mod kvinder;
- W. der henviser til, at LGBTI-personer i Kasakhstan retligt stadig står over for udfordringer og udsættes for forskelsbehandling; der henviser til, at det kasakhiske parlament har vedtaget diskriminerende ændringer af den nye sundhedslovgivning i juni 2020, der regulerer nogle aspekter af sundhedsplejen for transkønnede personer; der henviser til, at proceduren for ændring af en persons kønsidentitet i Kasakhstan fortsat er invasiv og ydmygende;
1. opfordrer indtrængende Kasakhstans regering til at handle i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser og til at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som er forankret i artikel 1, 4, 5 og 235 i den udvidede partnerskabs- og samarbejdsaftale; opfordrer Kasakhstans myndigheder til at overholde de internationale standarder med hensyn til at respektere de retlige rammer for afholdelse af valg og til at følge ODIHR's henstillinger, herunder henstillingerne vedrørende forfatningssikrede grundlæggende frihedsrettigheder, civilsamfundets deltagelse, politisk pluralisme, valgforvaltningens upartiskhed, valget og valgbarhed, vælgerregistrering, medier og offentliggørelse af valgresultater;
 2. opfordrer Kasakhstans regering til at fratage politisk motiverede anklager og sætte en stopper for alle former for vilkårlig tilbageholdelse, repressalier og chikane mod menneskerettighedsaktivister, religiøse organisationer, civilsamfundsorganisationer, fagforeninger, journalister og politiske oppositionsbevægelser og til at give folk mulighed for frit at udtrykke deres politiske, religiøse og andre synspunkter; opfordrer regeringen til at ændre den nye lov om retten til fredelig forsamling, således at denne frihed garanteres;

Torsdag den 11. februar 2021

3. opfordrer Kasakhstans regering til omgående at løslade og fuldt ud rehabiliter alle politiske fanger, navnlig Almat Zhumagulov, Aron Atabek, Nurgul Kaluova, Saltanat Kusmankyzy, Daryn Khassenov, Ulasbek Akhmetov, Kenzhebek Abishev, Yerzhan Yelshibayev, Aset Abishev, Igor Chuprina, Ruslan Ginatullin, Askhat Zheksebeyev, Kairat Klyshev, Yerbol Yeskhozin, Abai Begimbetov, Asel Onlabekkyzy, Yerkin Sabanshiyev, Zhanat Zhamaliyev, Diana Baimagambetova, Noyan Rakhimzhanov og Askar Kayyrbek, og til straks at ophæve de foranstaltninger med varetægtsfængsling, husarrest og frihedsbegrænsning, som er iværksat imod civilsamfunds- og oppositionsaktivister, brugere af sociale medier og fredelige demonstranter; opfordrer Kasakhstans regering til at revidere sagerne om og yde erstatning til tidligere politiske fanger og ofre for tortur Iskander Yerimbetov, Maks Bokayev og Mukhtar Dzhakishiev i overensstemmelse med henstillingerne fra FN's arbejdsgruppe om vilkårlig tilbageholdelse og FN's Menneskerettighedskomité;

4. glæder sig over de skridt, som Kasakhstans regering har taget for at afslutte de politisk motiverede sager mod menneskerettighedsforkæmperne Daniyar Khassenov og Abaibek Sultanov, men er bekymret over, at der er opdigtet en ny straffesag på grund af »ekstremisme« mod sidstnævnte; opfordrer Kasakhstans regering til at ophæve alle politisk motiverede anklager mod filantropen Barlyk Mendygazijev og til at sætte en stopper for den politisk motiverede forfølgelse af hans familiemedlemmer og tidligere partnere;

5. fordømmer misbruget af lovgivningen om bekæmpelse af ekstremisme mod tilhængere af de fredelige oppositionsbewægelser, Kasakhstans Demokratiske Valgmulighed (DCK) og Koshe Partiyasy, og opfordrer indtrængende myndighederne til at tillade politisk pluralisme og konkurrence; opfordrer indtrængende Kasakhstans regering til at gennemføre henstillingerne fra Europa-Parlamentet, FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i forbindelse med terrorbekæmpelse og Europarådets Parlamentariske Forsamling, der fordømmer den vilkårlige anvendelse af love om bekæmpelse af ekstremisme;

6. opfordrer Kasakhstan til at gennemføre reformer, der har til formål at fremme landets modernisering, demokrati og stabilitet, at styrke bestræbelserne på at reformere Kasakhstans politiske system med henblik på at udvikle parlamentarismen og et flerpartisystem og at øge borgernes deltagelse; noterer sig oprettelsen af et øverste råd for reformer og noterer sig de kasakhiske myndigheders bebudelse af en ny reformfase, navnlig med hensyn til retshåndhævelse, retssystemet og prioritering af menneskerettigheder; understreger betydningen af at fortsætte denne proces, herunder ændringer i valgloven og fuld gennemførelse af OSCE/ODIHR's henstillinger;

7. opfordrer de kasakhiske myndigheder til at ophøre med at anvende straffeloven mod aktivister, bloggere, journalister og andre til at udøve deres ret til ytringsfrihed;

8. glæder sig over de kasakhiske myndigheders beslutning om at annullere bøder og give ngo'er mulighed for at fortsætte deres aktiviteter som bebudet den 3. februar 2021; opfordrer til ophævelse af det treårige forbud mod aktivisme mod Max Bokayev og til, at han får lov til at fortsætte sit vigtige arbejde; opfordrer Kasakhstans myndigheder til at ophøre med at misbruge finansielle rapporteringsordninger til at lægge pres på menneskerettighedsgrupper, til at frafalde de ubegrundede anklager om administrative lovovertrædelser mod de grupper, der beskyldes for påståede overtrædelser, til at bringe lovgivning og praksis vedrørende indberetning af udenlandsk indkomst i overensstemmelse med internationale standarder, herunder ved at ophæve artikel 460-1 og 460-2 i loven om administrative lovovertrædelser, og til i stedet at beskytte og lette civilsamfundets vigtige arbejde;

9. bekræfter sin stærke overbevisning om, at forfølgelse af uafhængige ngo'er gennem uberettigede skatteinspektioner og chikane af menneskerettighedsforkæmpere og -bewægelser såsom Bostandyq Kz, Femina Virtute, Veritas, 405 og Elimay og aktivister fra civilsamfundet ved hjælp af administrative anholdelser, bøder og strafferetlig forfølgning ikke blot hindrer de reformbestræbelser, som myndighederne allerede har gjort, men også skader Kasakhstans internationale omdømme;

10. beklager den bekymrende situation med hensyn til mediefrihed i landet og opfordrer Kasakhstans regering til at skabe et frit og sikkert miljø for uafhængige journalister;

11. opfordrer Kasakhstans regering til at tillade uafhængige fagforeninger at registrere sig og arbejde i overensstemmelse med de internationale arbejdsstandarder, som Kasakhstan har ratificeret, uden indblanding eller chikane; beklager dybt, at den særlige økonomiske domstol i Shymkent den 5. februar 2021 suspenderede Industrifagforeningen af Arbejdere inden

Torsdag den 11. februar 2021

for Brændstof- og Energiproduktion's (ITUFEW) aktiviteter i seks måneder, fordi den angiveligt ikke havde ladet sig registrere i overensstemmelse med loven om fagforeninger; tilskynder Kasakhstans regering til på meningsfuld vis at gennemføre loven om fagforeninger som ændret i maj 2020;

12. bemærker med bekymring det nye lovforslag om velgørenhedsorganisationer, der pålægger civilsamfundsorganisationer yderligere reguleringsforanstaltninger og er i direkte modstrid med logikken og bedste praksis i forbindelse med velgørenhedsarbejde, samt det nylige initiativ til at oprette en sammenslutning af donororganisationer under regeringens auspicer, som risikerer at blive misbrugt til at kontrollere donororganisationer, hvilket yderligere begrænser deres uafhængighed og ejerskab af aktiviteter;

13. bemærker, at Kasakhstan siden 2008, da Kasakhstan ratificerede FN's protokol om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, navnlig handel med kvinder og børn, har forbedret sin nationale lovgivning om retsforfølgelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre for menneskehandel betydeligt; bekræfter imidlertid, at Kasakhstan stadig står over for en række udfordringer, hvis det skal udrydde menneskehandel, både med hensyn til støtte til ofre og retsforfølgning af udnyttede;

14. opfordrer myndighederne til at bekæmpe alle former for vold mod kvinder, herunder ved at sikre effektive og tilgængelige indberetningskanaler og beskyttelsesforanstaltninger, der tager hensyn til ofrenes behov og fortrolighed; opfordrer indtrængende til, at straffriheden bringes til ophør, og at der gøres en indsats for at sikre passende strafferetlige sanktioner mod gerningsmændene, herunder i tilfælde af vold i hjemmet; opfordrer indtrængende de kasakhiske myndigheder til at kriminalisere vold i hjemmet som en selvstændig lovovertrædelse og til at sikre strafferetlige sanktioner mod gerningsmændene; opfordrer de kasakhiske myndigheder til at betragte krisecentre og tjenester for overlevende fra vold i hjemmet som »væsentlige tjenester« og til at lette adgangen til dem for alle kvinder og piger, herunder under coronaviruskrisen; opfordrer indtrængende Kasakhstan til at undertegne og ratificere Istanbulkonventionen;

15. fastholder, at LGBTI-samfundets rettigheder skal respekteres fuldt ud; opfordrer Kasakhstans regering til at garantere princippet om ikkeforskelsbehandling af LGBTI-samfundet, herunder ved at forbyde forskelsbehandling på grundlag af kønsidentitet eller seksuel orientering ved lov; opfordrer til passende uddannelse af rets- og politifolk samt tjenesteydere for at sikre, at LGBTI-personer får passende omsorg og beskyttelse;

16. opfordrer indtrængende Kasakhstans regering til at garantere sikkerheden for etniske kasakhere og andre minoritetsgrupper, der er flygtet fra Kinas koncentrationslejre, herunder ved at give Murager Alimuly og Kaisha Akankyzy permanent flygtningestatus, og til at være tilstrækkelig opmærksom på vedvarende etniske spændinger i landets sydlige regioner;

17. advarer de kasakhiske myndigheder mod misbrug af mekanismer for retligt samarbejde såsom ordningen med Interpols efterlysningsblade og anmodninger om gensidig retshjælp med henblik på at forfølge modstandere af regimet i udlandet og få adgang til fortrolige oplysninger;

18. glæder sig over Kasakhstans afskaffelse af dødsstraffen for alle forbrydelser i dets ratifikation den 2. januar 2021 af den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, hvorved landet blev den 88. part i aftalen; opfordrer indtrængende Kasakhstans regering til at overholde sine løfter om nultolerance over for tortur og til at sikre, at alle påstande om tortur efterforskes fuldt ud, og at de ansvarlige retsforfølges;

19. opfordrer indtrængende Kasakhstans regering til at udrydde tortur og mishandling i fængsler, respektere indsattes rettigheder og sikre ordentlige levevilkår, hygiejne og et sikkert miljø med henblik på at imødegå truslerne fra covid-19;

20. opfordrer Kasakhstan til at indføre passende sikkerhedsforanstaltninger for personoplysninger og styrke databeskyttelseslovgivningen samt til at begrænse brugen af invasive digitale overvågningsteknologier og indføre en lovgivningsmæssig ramme, der klart forbyder vilkårlig og ulovlig digital overvågning, herunder ansigtsgenkendelse, i overensstemmelse med menneskerettighederne;

21. opfordrer EU og dets medlemsstater, herunder på topmøder og andre møder på højt plan, i multilaterale fora og gennem lokale repræsentationer, til at yde solid støtte til civilsamfundet, til at træffe yderligere foranstaltninger til at yde støtte til det kasakhiske civilsamfund gennem Kommissionen, herunder, men ikke begrænset til, at udvide de finansielle støtteordninger til civilsamfundsorganisationer, der fremmer menneskerettigheder, demokratiske værdier, retsstatsprincippet og de grundlæggende frihedsrettigheder i Kasakhstan, navnlig menneskerettighedsforkæmpere, og til at styrke de mellemfolkelige kontakter med Kasakhstans borgere; understreger, at den finansielle bistand til Kasakhstan bør tage sigte på at støtte civilsamfundet og ofre for politisk forfølgelse og ikke støtte det autoritære regime;

Torsdag den 11. februar 2021

22. opfordrer EU's delegation i Kasakhstan til at fremme sit engagement med lokale medlemmer af civilsamfundet ved at afholde regelmæssige møder og fremsætte deres henstillinger på officielle møder med kasakhiske regeringseksponenter;
 23. opfordrer indtrængende EU's delegation i Kasakhstan til at overvåge de igangværende menneskerettighedskrænkelser og indtage en offentlig holdning til krænkelserne, yde bistand til ofre for politisk forfølgelse og fængslede aktivister ved at overvære retssagerne mod regeringskritikere og menneskerettighedsforkæmpere og anmode om fængselsbesøg og til at reagere hurtigt og resolut på enhver handling, der er i strid med retsstatsprincippet, demokratiet og menneskerettighederne;
 24. minder om EU's nyligt vedtagne globale ordning for menneskerettighedssanktioner — som gør det muligt for EU at sætte ind over for gerningsmænd til alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i hele verden — hvilket i Kasakhstans tilfælde vil gøre det muligt at forfølge enkeltpersoner, enheder og organer, der er involveret i eller har tilknytning til udbredte og systematiske krænkelser af menneskerettighederne; opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og medlemsstaterne til at overveje at indføre målrettede sanktioner over for enkeltpersoner, der er ansvarlige for krænkelser af menneskerettighederne;
 25. kræver, at menneskerettighederne står øverst på listen for EU's engagement med Centralasien; understreger, at nærmere politiske og økonomiske forbindelser med EU som planlagt i den udvidede partnerskabs- og samarbejdsaftale skal være baseret på fælles værdier og svare til Kasakhstans aktive og konkrete engagement i demokratiske reformer, der udspringer af dets internationale forpligtelser og tilsagn;
 26. opfordrer Kommissionen og NF/HR til at foretage en omfattende gennemgang af den udvidede partnerskabs- og samarbejdsaftale i lyset af den seneste udvikling og resultatet af revisionen af handelspolitikken;
 27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for Centralasien, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Kasakhstans præsident, regering og parlament.
-

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0057

Den politiske situation i Uganda

Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om den politiske situation i Uganda (2021/2545(RSP))

(2021/C 465/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Uganda,
- der henviser til erklæringen af 20. januar 2021 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) på vegne af Den Europæiske Union om valget i Uganda,
- der henviser til erklæringen af 12. januar 2021 fra NF/HR om det forestående præsident- og parlamentsvalg i Uganda,
- der henviser til kommentarer fremsat af EU-ambassadør Attilio Pacifici den 12. januar 2021 om indefrysning af NGO'ers bankkonti,
- der henviser til den fælles lokale erklæring af 26. november 2020 fra Den Europæiske Unions delegationer i Uganda og de diplomatiske repræsentationer for Østrig, Belgien, Danmark, Frankrig, Tyskland, Irland, Italien, Nederlandene, Sverige, Island og Norge i Uganda om den seneste tids valgrelaterede vold i Uganda,
- der henviser til pressemeddelelsen af 8. januar 2021 fra talsmanden for FN's højkommissær for menneskerettigheder om Uganda,
- der henviser til erklæring af 29. december 2020 fra FN-menneskerettighedseksperter med titlen »Uganda: UN experts gravely concerned by election clampdown«,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948, som Uganda har undertegnet,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 16. december 1966, der ratificeredes af Uganda den 21. juni 1995,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder af 27. juni 1981,
- der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse af 30. januar 2007,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af 10. december 1984,
- der henviser til Republikken Ugandas forfatning af 1995, som blev ændret i 2005,
- der henviser til partnerskabsaftalen af 23. juni 2000 mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, (Cotonouaftalen) ⁽¹⁾, navnlig artikel 8, stk. 4, om ikkediskrimination,
- der henviser til den fælles EU-Afrika-strategi,
- der henviser til den endelige rapport af 18. februar 2016 fra EU's valgobservationsmission til Uganda,
- der henviser til den fælles lokale erklæring af 23. december 2020 fra Partners for Democracy and Governance Group (PDG) om anholdelsen af menneskerettighedsaktivister i Uganda,

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

Torsdag den 11. februar 2021

- der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og de heri opstillede mål for bæredygtig udvikling (SDG),
 - der henviser til det nationale indikativprogram for Uganda i den 11. Europæiske Udviklingsfond,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,
- A. der henviser til, at ugandiske vælgere den 14. januar 2021 gik til valgurnerne for at vælge en præsident og medlemmer af parlamentet på baggrund af rapporter om udbredte uregelmæssigheder, og at valgkommissionen den 16. januar 2021 erklærede præsident Yoweri Museveni, der har siddet i 35 år, for valgt til sin sjette præsidentperiode med 59 % af stemmerne, mens oppositionslederen Robert Kyagulanyi Ssentamu, også kendt som Bobi Wine, fik 35 %; der henviser til, at valgresultatet var vanskeligt at efterprøve, fordi valgkommissionen ikke fulgte den foreskrevne optællingsprocedure;
- B. der henviser til, at optakten til det ugandiske præsidentvalg i 2020 var skæmmet af vold, idet oppositionskandidater, civilsamfundsorganisationer, menneskerettighedsforkæmpere, valgeksperter og journalister systematisk blev udsat for undertrykkelse og intimidering under udøvelsen af deres legitime rettigheder; der henviser til, at valgprocessen i alvorlig grad var præget af overdreven magtanvendelse fra politi- og sikkerhedsstyrkers side;
- C. der henviser til, at myndighederne fra efteråret 2020 og frem til valget intensiverede undertrykkelsen af den politiske opposition, idet sikkerhedsstyrker arresterede oppositionens topkandidater Bobi Wine, Patrick Oboi Amuriat og fhv. generalløjtnant Henry Tumukunde, afbrød deres valgmøder og begrænsede mediedækningen af valget;
- D. der henviser til, at præsidentkandidaten for oppositionspartiet Forum for Democratic Change (FDC), Patrick Oboi Amuriat, blev arresteret adskillige gange forud for valget, ligesom et af hans valgmøder den 9. november 2020 blev opløst med tåregas, og hans bilkortage blev beskadiget af politiet den 6. januar 2021;
- E. der henviser til, at den stigende militarisering af valgkampen blev særlig synlig den 18. og 19. november 2020, da sikkerhedsstyrker slog ned på demonstranter, der krævede løsladelse af den på det tidspunkt frihedsberøvede præsidentkandidat Bobi Wine, hvilket resulterede i, at mindst 54 demonstranter blev dræbt i mindst syv distrikter rundt om i landet, men flere hundrede blev arresteret og andre forsvandt sporeløst;
- F. der henviser til, at oppositionskandidaten Bobi Wine efter valget blev sat i de facto-husarrest, hvor sikkerhedsstyrkerne omringede hans hus i 11 dage;
- G. der henviser til, at Bobi Wine den 1. februar 2021 indgav en klage til Ugandas højesteret, hvori han anfægtede valgresultatet med en påstand om udbredt valgsvindel med inddragelse af militæret, der skulle have fyldt stemmeurner med falske stemmesedler, afgivet stemmer for andre og afskrækket vælgerne fra at møde op på valgstederne; der henviser til, at præsident Musevenis valgsejr er blevet anfægtet ved højesteret ved de sidste fire valg;
- H. der henviser til, at Bobi Wine den 7. januar 2021 anmodede Den Internationale Straffedomstol (ICC) om at indlede sag mod præsident Museveni og ni andre højtstående embedsmænd, som han anklagede for en række menneskerettighedskrænkelser;
- I. der henviser til, at internationale observatørmissioner og valgekspertermissioner stort set var fraværende under valget, fordi de ugandiske myndigheder havde undladt at akkreditere missionerne, ligesom myndighederne havde undladt at efterkomme henstillingerne fra tidligere missioner; der henviser til, at EU havde tilbudt at sende et lille hold valgobservatører, hvilket blev afvist; der henviser til, at USA aflyste sin observation af Ugandas præsident- og parlamentsvalg, fordi de fleste af dets akkrediteringsanmodninger var blevet afvist; der henviser til, at EU's valgobservationsmissions endelige rapport fra 2016 indeholdt ca. 30 henstillinger, herunder om behovet for et mere uafhængigt valgorgan og ophør af sikkerhedstjenesternes overdrevne magtanvendelse, hvoraf ingen blev efterkommet af de ugandiske myndigheder;
- J. der henviser til, at regeringen forud for valget begrænsede internetadgangen og indførte en afgift på sociale medier for brugere, der køber internetdata, ligesom der har været rapporter om blokering af adgangen til online messaging- og sociale medieplatforme forud for valget; der henviser til, at adgangen til visse sociale medier fortsat er begrænset;

Torsdag den 11. februar 2021

- K. der henviser til, at covid-19-pandemien også er blevet brugt som påskud for undertrykkelse og overdreven begrænsning af oppositionens forsamlingsmuligheder og øvrige aktiviteter; der henviser til, at Uganda har indberettet ca. 40 000 tilfælde af covid-19; der henviser til, at FN's højkommissær for menneskerettigheder har udtrykt bekymring over, at covid-19-foranstaltninger er blevet brugt til at begrænse de politiske frihedsrettigheder og den politiske deltagelse under valgprocessen; der henviser til, at Uganda den 26. december 2020, under henvisning til covid-19-forholdsregler, suspendede valgkampagnerne i områder, hvor oppositionen nød særlig popularitet, herunder Mbarara, Kabarole, Luwero, Kasese, Masaka, Wakiso, Jinja, Kalungu, Kazo, Kampala City og Tororo;
- L. der henviser til, at covid-19-relaterede restriktioner ved flere lejligheder har været rettet mod særlige grupper under anvendelse af overdreven vold og vilkårlig frihedsberøvelse uden adgang til advokatbistand, hvilket illustreres af en politirazzia, der blev gennemført den 29. marts 2020 mod Children of the Sun Foundation, et shelter for hjemløse unge, der identificerer sig som lesbiske, bøsser, biseksuelle eller transpersoner;
- M. der henviser til, at den ugandiske myndighed for ngo'er (ikke-statslige organisationer) i november 2020 uden videre standsede aktiviteterne i den nyligt oprettede National Election Watch Uganda, en borgerledet civilsamfundsorganisation, der var dannet for at observere valg; der henviser til, at Ugandas Financial Intelligence Authority har indefrosset bankkonti tilhørende en række civilsamfundsorganisationer, herunder Uganda National NGO Forum og Uganda Women's Network (UWONET) under henvisning til udokumenterede anklager om finansiering af terrorisme;
- N. der henviser til, at de ugandiske myndigheder i de seneste år i stigende grad er gået efter civilsamfundsorganisationer, navnlig dem, der arbejder med menneskerettigheder og valg; der henviser til, at Nicholas Opiyo, førende menneskerettighedsadvokat og Sakharovstipendiat, den 23. december 2020 blev arresteret sammen med tre andre advokater — Herbert Dakasi, Anthony Odur, og Esomu Obure — og Hamid Tenywa, medlem af National Unity Platform (NUP), under anklage for hvidvask af penge og krænkelse af Ugandas forfatningsmæssige garantier; der henviser til, at Nicholas Opiyo blev løsladt mod kaution den 30. december 2020, men stadig afventer en retssag; der henviser til, at Opiyo på det kraftigste afviser anklagerne under henvisning til, at de pågældende midler blev lovligt anvendt til at støtte Chapter Four Ugandas menneskerettighedsarbejde;
- O. der henviser til, at hundredvis af NUP-tilhængere blev bortført af sikkerhedsstyrker under valgturneen, og at et ukendt antal af dem stadig tilbageholdes med tvang eller er forsvundet;
- P. der henviser til, at præsident Museveni den 2. januar 2020 i en skrivelse til finansministeriet beordrede suspension af Democratic Governance Facility (DGF); der henviser til, at DGF-faciliteten finansierer størstedelen af ngo'erne i Uganda og støttes af en lang række medlemsstater, herunder Østrig, Norge, Nederlandene, Sverige, Danmark og Irland; der henviser til, at dens formål er at styrke demokratiseringen, beskytte menneskerettighederne, forbedre adgangen til domstolene og øge ansvarliggørelsen; der henviser til, at gennemførelsen af vigtige programmer med EU-finansiering er alvorligt hæmmet;
- Q. der henviser til, at Human Rights Network for Journalists — Uganda i december 2020 rapporterede over 100 tilfælde af menneskerettighedskrænkelser over for journalister, herunder politivold, som hovedsagelig blev begået, mens de var ude at dække politiske kandidaters kampagner; der henviser til, at politiet den 30. december 2020 erklærede, at kun »certificerede journalister« ville få lov til at dække afstemningen; der henviser til, at myndighederne i slutningen af november 2020 udviste tre canadiske journalister; der henviser til, at Uganda nu er placeret som nr. 125 ud af 180 lande ifølge Journalister uden Grænsers internationale pressefrihedsindeks for 2020;
- R. der henviser til, at regeringen den 12. december 2020 indefrøs aktiverne for fire NGO'er, der arbejder for at fremme kvinders og unges deltagelse i valgkampagner — UWONET, National NGO Forum, Women International Peace Centre og Alliance of Finance Election Monitoring — under anklage for finansiering af terrorisme;
- S. der henviser til, at FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder den 11. januar 2021 fordømte det, det kaldte »den forværrede menneskerettighedssituation i Uganda«, og rapporterede om talrige krænkelser af menneskerettighederne, herunder retten til ytringsfrihed, retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger, og om vilkårlige drab, anholdelser og frihedsberøvelser samt tortur;

Torsdag den 11. februar 2021

- T. der henviser til, at en stadig mere antivistlig retorik har optrådt i valgkampen og i præsident Museveni udtalelser;
- U. der henviser til, at Uganda har en af verdens yngste og hurtigst voksende befolkninger, hvoraf mange udøvede deres stemmeret på fredelig vis; der henviser til, at en million unge stemmeberettigede vælgere ikke blev registreret af Ugandas nationale valgkommission, som hævdede, at de manglede materielle ressourcer til at registrere dem;
- V. der henviser til, at EU gennem den 11. Europæiske Udviklingsfond giver Uganda 578 mio. EUR i støtte til fremme af god regeringsførelse, forbedring af infrastrukturen, opnåelse af fødevarerikkerhed og styrkelse af landbruget; der henviser til, at Uganda også modtager 112,2 mio. EUR fra EU's Nødtrøstfond for Afrika;
- W. der henviser til, at sikkerheds- og udviklingssamarbejdet mellem Uganda og EU, USA og andre lande gennemføres inden for rammerne af Den Afrikanske Unions fredsbevarende mission i Somalia (AMISOM);
- X. der henviser til, at FN's indeks for menneskelig udvikling placerer Uganda som nr. 159 ud af 189, og at Uganda ifølge Transparency International er nr. 137 ud af 180 lande i korruptionsindekset;
- Y. der henviser til, at Uganda har en af verdens strengeste love mod homoseksualitet, og at LGBTQ+-personer fortsat udsættes for diskrimination og vold;
- Z. der henviser til, at den tidligere militsleder og børnesoldat Dominic Ongwen fra Uganda blev dømt skyldig i krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden ved ICC i en skelsættende dom den 4. februar 2021, hvor han blev dømt for 61 individuelle tilfælde af mord, voldtægt, seksuelt slaveri, bortførelse og tortur begået i hans tid som øverstbefalende i Lord's Resistance Army (LRA), en voldelig kult, der førte en blodig voldskampagne i Uganda og nabolandene fra midten af 1980 og indtil for få år siden;
1. beklager, at valgprocessen ikke var demokratisk og gennemsigtig; fordømmer politiets og de væbnede styrkers overdrevne magtanvendelse ved præsidentvalget og deres voksende indblanding i den politiske proces; beklager, at uafhængige, lokale og internationale valgobservatører fik forbud mod at føre tilsyn med valget, hvilket forhindrede, at det blev dømt ud fra internationalt anerkendte standarder; understreger den grundlæggende betydning af frie og retfærdige valg, som er en forudsætning for bæredygtig udvikling på lang sigt; glæder sig i denne ånd over det mod og den entusiasme for demokrati, som det ugandiske folk, navnlig den unge befolkning, udviste under denne valgkampagne;
 2. fordømmer volden mod, den fortsatte chikane og systematiske undertrykkelse af politiske oppositionsledere i Uganda samt undertrykkelsen af civilsamfundet, menneskerettighedsforkæmpere og medierne og blokeringen af sociale medieplatforme og internetadgangen;
 3. opfordrer derfor regeringen til at sætte en stopper for sikkerhedsstyrkernes vedvarende brug af dødelig vold og overdreven magt og vilkårlige anholdelser og frihedsberøvelser af og angreb på oppositionspolitikere og -tilhængere, demonstranter, menneskerettighedsforkæmpere og journalister;
 4. opfordrer Ugandas regering til at sikre alle ofre retfærdighed og ansvarliggørelse ved at foretage upartiske, grundige og uafhængige efterforskninger af sikkerhedsstyrkernes skyderier og voldshandlinger, og opfordrer ligeledes det ugandiske retsvæsen til objektivt og uafhængigt at anvende de eksisterende lovrammer og til fuldt ud at tage de foreliggende kendsgerninger og beviser i betragtning; opfordrer de ugandiske myndigheder til straks at iværksætte en uafhængig undersøgelse af de tragiske begivenheder den 18. og 19. november 2020, hvor mindst 54 mennesker meningsløst blev dræbt af politiet efter anholdelsen af Bobi Wine, og flere hundrede blev såret, hvilket præsident Museveni selv har erkendt, og til at drage de ansvarlige til ansvar;
 5. understreger, at klager over og anfægtelser af valgresultater er et grundlæggende element i en troværdig valgproces; forventer, at alle valgrelaterede anfægtelser og klager behandles på en uafhængig og gennemsigtig måde ved hjælp af de tilgængelige forfatnings- og lovmæssige retsmidler;
 6. opfordrer regeringen til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade eller frafalde alle anklager mod alle dem, der er anholdt og frihedsberøvet udelukkende på grund af deres deltagelse i fredelige politiske forsamlinger eller udøvelse af deres ret til ytrings- og foreningsfrihed, herunder modtageren af Europa-Parlamentets Sakharovstipendium 2016 Nicholas Opiyo;

Torsdag den 11. februar 2021

anmoder Ugandas regering om at respektere ytringsfriheden og retten til fredelig og tryk forsamling, herunder til fri bevægelighed for alle politiske aktører og deres støtter, og fordømmer den fortsatte undertrykkelse af civilsamfundet; opfordrer regeringen til at sikre, at Opiyos ret til en retfærdig rettergang opretholdes på højeste niveau;

7. minder de ugandiske myndigheder om deres forpligtelse til at garantere, beskytte og fremme grundlæggende rettigheder — herunder ugandernes borgerlige og politiske rettigheder — fair repræsentation uanset etnisk baggrund, ytringsfrihed og forsamlingsfrihed og til at stadfæste den afgørende rolle, som den politiske opposition, civilsamfundsaktører, journalister og medier spiller i landet; opfordrer myndighederne til at ophæve enhver restriktion, der kan begrænse menneskers ret til frit at deltage i fredelige forsamlinger samt til ytringsfrihed og foreningsfrihed;

8. minder Ugandas regering om betydningen af ytringsfrihed og de frie og pluralistiske mediers rolle i et demokratisk samfund; bemærker med bekymring, at journalister, der dækkede valget, rutinemæssigt blev udsat for intimidering og vold; forventer, at de ugandiske myndigheder skaber et miljø, hvor journalister kan udføre deres arbejde uhindret;

9. opfordrer de ugandiske myndigheder til at sørge for sikker og ubegrænset internetadgang for alle, herunder til sociale medier og online messaging-platforme, da undladelse heraf vil udgøre en alvorlig hindring for informationsfriheden, herunder mediefriheden;

10. opfordrer indtrængende de ugandiske myndigheder til at sætte en stopper for den vilkårlige suspension af civilsamfundets aktiviteter, anholdelserne af civilsamfundsaktivister og indefrysningen af deres finansielle aktiver; fordømmer i den forbindelse på det kraftigste forsøgene på at begrænse civilsamfundsfinansieringen, navnlig ved præsident Museveni ordre om suspension af DGF, en fælles pulje på flere millioner euro koordineret af EU og nationale udviklingspartnere til støtte for grupper, der arbejder for at fremme menneskerettighederne, uddybe demokratiet og forbedre ansvarligheden i Uganda;

11. forventer, at den ugandiske regering øjeblikkeligt ophører med at anvende covid-19-pandemien som et påskud for at indføre love og politikker, der krænker folkeretten, og for at rulle menneskerettighedsgarantierne tilbage, herunder uretmæssigt at begrænse retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og ytringsfriheden, primært for at ramme LGBTQ+-personer; opfordrer indtrængende de ugandiske myndigheder til at respektere ugandernes rettigheder og værdighed og til strengt at begrænse udøvelsen af nødretsbeføjelser til beskyttelse af folkesundheden;

12. kritiserer på det kraftigste Ugandas strenge love mod homoseksualitet og opfordrer til en hurtig revision af dem sammen med en strategi til bekæmpelse af diskrimination af og vold mod LGBTQ+-personer;

13. insisterer på, at EU's delegation i Uganda fortsat nøje skal overvåge situationen for LGBTQ+-personer og aktivt støtte civilsamfundsorganisationer, menneskerettighedsforkæmpere og LGBTQ+-personer på lokalt plan;

14. fastholder EU's engagement i og vilje til at gå i dialog med de ugandiske myndigheder og bistå med stærkt tiltrængte demokratiske og forvaltningsmæssige reformer; understreger imidlertid, at et vellykket samarbejde i høj grad afhænger af ugandisk vilje til rent faktisk at gennemføre disse reformer; minder i denne forbindelse om, at systematisk brug af statslig undertrykkelse og vold grundlæggende kan påvirke EU's fremtidige forbindelser med Uganda; opfordrer EU til at gøre brug af den politiske indflydelse, som udviklingsbistandsprogrammer, navnlig budgetstøtteprogrammer, giver, til at styrke beskyttelsen og promoveringen af menneskerettighederne i Uganda;

15. insisterer på, at EU og andre internationale aktører opretholder og styrker deres integrerede og koordinerede tilgang til Uganda, hvilket omfatter fremme af god regeringsførelse, demokrati og menneskerettigheder og styrkelse af retssystemet og retsstatsprincippet, og opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at rejse disse spørgsmål via offentlige og diplomatiske kanaler; gentager, at sanktioner mod enkeltpersoner og organisationer, der er ansvarlige for krænkelser af menneskerettighederne i Uganda, skal vedtages på EU-plan inden for rammerne af EU's nye sanktionsmekanisme for menneskerettigheder, også kendt som den europæiske Magnitskij-lov;

Torsdag den 11. februar 2021

16. anbefaler øget kontrol med Ugandas finanspolitiske forvaltning og gennemsigtighed; opfordrer indtrængende Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til fortsat at foretage systematiske revisioner af EU's budgetstøtteprogrammer, hvor der er risiko for, at midler omdirigeres af de ugandiske myndigheder til aktiviteter, der kan udgøre krænkelse af menneskerettighederne og være rettet mod aktivister;

17. er tilfreds med dommen i sagen mod den tidligere øverstbefalende for LRA Dominic Ongwen, som blev fundet skyldig i krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden af ICC, og betragter den som et vigtigt skridt i retning af retfærdighed og ansvarliggørelse for de grusomheder, der blev begået af LRA;

18. er fortsat bekymret over den generelle sikkerhedssituation i regionen og understreger i denne forbindelse AMISOM's vigtige arbejde; understreger, at regionens langsigtede mål kun vil blive nået, hvis alle involverede går foran med et godt eksempel, når det drejer sig om at respektere retsstatsprincippet, de grundlæggende rettigheder og de demokratiske principper;

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, Republikken Ugandas præsident, formanden for Ugandas parlament og Den Afrikanske Union og dens institutioner.

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0058

Fremtidige udfordringer for kvinders rettigheder: mere end 25 år efter Beijingklæringen og Beijinghandlingsprogrammet

Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2021 om fremtidige udfordringer for kvinders rettigheder i Europa: mere end 25 år efter Beijingklæringen og Beijinghandlingsprogrammet (2021/2509(RSP))

(2021/C 465/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Beijingklæringen og -handlingsprogrammet af 15. september 1995 og resultaterne af gennemgangskonferencen,
- der henviser til artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig princip nr. 2, 3, 9 og 15,
- der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, princippet om, at »ingen skal lades i stikken«, og navnlig mål 1, der har til formål at afskaffe fattigdom, mål 3, der skal sikre mennesker sundhed og trivsel, mål 5, der har til formål at opnå ligestilling mellem kønnene og forbedre levevilkårene for kvinder, mål 8, der skal opnå bæredygtig og økonomisk vækst, og mål 13, der skal sikre hurtig handling for at bekæmpe klimaforandringer og deres konsekvenser,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention af 18. december 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW),
- der henviser til Europarådets konvention om forebyggelse og bekæmpelse af vold imod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen), der trådte i kraft den 1. august 2014,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 100 fra 1951 om lige løn, til ILO's konvention nr. 190 fra 2019 om vold og chikane og til ILO's konvention nr. 189 fra 2013 om husarbejdere,
- der henviser til den regionale gennemgang af fremskridtene, »Regional review of progress: regional synthesis«, fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa af 20. august 2019,
- der henviser til rapporten fra UN Women med titlen »Gender Equality: Women's rights in review 25 years after Beijing«, der blev offentliggjort den 5. marts 2020,
- der henviser til rapporten fra FN's generalsekretær til FN's Kommission for Kvinders Status, 64. samling, med titlen »Review and appraisal of the implementation of the Beijing Declaration and Platform for Action and the outcomes of the twenty-third special session of the General Assembly« af 13. december 2019,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport til FN's Kommission for Kvinders Status, 65. samling, om kvinders fulde og effektive deltagelse i beslutningsprocessen i det offentlige liv samt afskaffelse af vold med henblik på at opnå ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status af 21. december 2020,
- der henviser til policy brief fra FN's generalsekretær med titlen »The Impact of COVID-19 on Women«, der blev offentliggjort den 9. april 2020,
- der henviser til rapporten fra UN Women med titlen »From Insights to Action: Gender Equality in the Wake of COVID-19«, som blev offentliggjort den 2. september 2020,

Torsdag den 11. februar 2021

- der henviser til rapporten fra EIGE med titlen »Beijing + 25: the fifth review of the implementation of the Beijing Platform for Action in the EU Member States«, som blev offentliggjort den 5. marts 2020,
- der henviser til Europa-Parlamentets Forskningsstjenestes undersøgelse med titlen »Beijing Platform for Action, 25-years review and future priorities« fra 2020,
- der henviser til FN's Befolkningsfonds (UNFPA's) rapport med titlen »Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage«, der blev offentliggjort den 27. april 2020,
- der henviser til erklæring fra UNFPA med titlen »Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic«, som blev offentliggjort den 28. april 2020,
- der henviser til Rådets konklusioner af 9.-10. december 2019 om økonomier præget af kønsligestilling i EU: vejen frem,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 25. november 2020 med titlen »EU's kønshandlingsplan III (GAP III)«,
- der henviser til sin beslutning af 13. februar 2020 om EU's prioriteter for den 64. samling i FN's Kommission for Kvinders Status ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2021 om EU's strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder ⁽²⁾ og til Kommissionens strategi for ligestilling mellem kønnene 2020-2025,
- der henviser til beslutning af 21. januar 2021 om kønsperspektivet i covid-19-krisen og perioden efter krisen ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2020 om de facto-forbuddet mod retten til abort i Polen ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 30. januar 2020 om kønsbestemt lønforskel ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2020 om ligestilling mellem kønnene i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. december 2020 om behovet for en særlig rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. februar 2019 om konstatering af tilbagegang med hensyn til kvinders rettigheder og ligestilling i EU ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2012 om kvinders deltagelse i politisk beslutningstagning — kvalitet og ligestilling ⁽⁹⁾,
- der henviser til EU's flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og dens horisontale prioritet om integration af kønsaspektet,
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0039.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0025.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0024.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0336.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0025.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0286.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0379.

⁽⁸⁾ EUT C 449 af 23.12.2020, s. 102.

⁽⁹⁾ EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 11.

Torsdag den 11. februar 2021

- A. der henviser til, at 189 regeringer i hele verden, herunder Den Europæiske Union og dens medlemsstater, forpligtede sig til at arbejde hen imod ligestilling mellem kønnene og styrke alle kvinders og pigers stilling på den fjerde verdenskonference om kvinder i Beijing i 1995;
- B. der henviser til, at Beijingerklæringen og Beijinghandlingsprogrammet, der blev vedtaget på konferencen, er den mest omfattende globale dagsorden for fremme af ligestilling mellem kønnene og betragtes som den internationale »grundlov« for kvinder, der definerer kvinders rettigheder som menneskerettigheder og formulerer en vision om lige rettigheder, friheder og muligheder for alle kvinder i verden, og blev bekræftet i 2015 med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, ved at fastsætte mål og konkrete foranstaltninger for en række spørgsmål, der berører kvinder og piger;
- C. der henviser til, at der har været fremskridt for kvinder og piger, navnlig i Europa, siden Beijinghandlingsprogrammet blev vedtaget i 1995, men at der generelt er sket uacceptabelt langsomme fremskridt, og at de hårdt tilkæmpede gevinster risikerer at vende;
- D. der henviser til, at Generation Equality Forum på grund af covid-19-pandemien er blevet udsat til første halvdel af 2021;
- E. der henviser til, at der er gået 25 år siden den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD) i Kairo, hvor ICPD-handlingsprogrammet blev vedtaget af 179 regeringer og erklærede et globalt tilsagn om seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder (SRSR) i overensstemmelse med Beijinghandlingsprogrammet;
- F. der henviser til, at konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder trådte i kraft for lidt over 40 år siden, og at fremskridtene med ligestilling mellem kvinder og mænd, selv om alle EU's medlemsstater har ratificeret den, går langsomt, som påpeget af EIGE;
- G. der henviser til, at konventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Europarådets Istanbulkonvention), som er det mest omfattende instrument til bekæmpelse af vold mod kvinder i Europa, blev åbnet for undertegnelse for 10 år siden, men endnu ikke er ratificeret af alle EU-medlemsstater eller tiltrådt af EU;
- H. der henviser til, at 2021 markerede 10-året for Europarådets Istanbulkonvention;
- I. der henviser til, at det er nødvendigt at nedbryde skadelige strukturer og stereotyper, der fastholder ulighed for at fremme ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at fremme af ligestilling mellem kønnene ikke blot gavner samfundet som helhed, men også er et mål i sig selv;
- J. der henviser til, at uligheder mellem kønnene dækker alle aspekter af arbejdsmarkedet, herunder forskelle i beskæftigelse, løn, pension og pleje, manglende adgang til sociale ydelser og social beskyttelse, stadig mere usikre job og højere fattigdomsrisici for kvinder;
- K. der henviser til, at finanskrisen og dens eftervirkninger har vist sig at være skadelige for kvinder, kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene og har langsigtede konsekvenser; der henviser til, at økonomiske foranstaltninger i perioden efter covid-19-krisen skal tage hensyn til kønsdimensionen og social ligestilling;
- L. der henviser til, at virkningerne af krisen er kønsspecifikke, og at krisens konsekvenser har et klart kønsperspektiv, eftersom de påvirker kvinder og mænd forskelligt og har understreget de eksisterende uligheder; der henviser til, at kvinder rammes uforholdsmæssigt hårdt af krisen, mens reaktionen på covid-19-krisen i vid udstrækning har været kønsblind; der henviser til, at disse indvirkninger spænder over en bekymrende stigning i kønsrelateret vold og chikane, ulønnede omsorgsopgaver og huslige opgaver og en ulige fordeling af disse samt begrænset adgang til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR) og enorme økonomiske og arbejdsrelaterede konsekvenser for kvinder, navnlig sundhedspersonale og plejere;
- M. der henviser til, at kvindedominerede sektorer og erhverv (f.eks. sundhedspleje, pleje og beredskabstjenester, socialt arbejde, uddannelse, detailhandel, kasseassistenter og rengøringspersonale) og den uformelle økonomi blev særlig påvirket af pandemien; der henviser til, at kvinder, der arbejder i sundhedssektoren, potentielt er mere udsat for smittefare end mænd, fordi de udgør 76 % af sundhedspersonalet i EU ⁽¹⁰⁾;

⁽¹⁰⁾ EIGE, Gender Statistics Database, <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

Torsdag den 11. februar 2021

- N. der henviser til, at kvinder ikke er lige så involverede som mænd, når det gælder beslutningstagning, på grund af det eksisterende glasloft; der henviser til, at der endnu ikke er opnået lige magtdeling mellem mænd og kvinder i de fleste EU-medlemsstater i statslige kabinetter, parlamenter, offentlig forvaltning, i covid-19-taskforcer og i selskabsbestyrelser;
- O. der henviser til, at kvinder møder intersektionelle uligheder og forskelsbehandling, bl.a. på grund af race, etnisk eller social oprindelse, seksuel orientering, kønsidentitet og kønsudtryk, religion eller tro, opholdsstatus og handicap, og at der må gøres en indsats for at imødegå enhver form for forskelsbehandling for at opnå ligestilling for alle kvinder; der henviser til, at EU's politikker skal styrke deres tværsektorielle tilgang for at tackle de institutionelle, strukturelle og historiske dimensioner af forskelsbehandling; der henviser til, at en intersektionel analyse ikke kun gør det muligt for os at forstå de strukturelle barrierer, men også er et skridt på vejen til at skabe standarder og strategiske og effektive politikker til bekæmpelse af forskelsbehandling, udstødelse og sociale uligheder;
- P. der henviser til, at kvinder er mere tilbøjelige til at blive ramt af arbejdsløshed og have usikre ansættelsesforhold (f.eks. gennem deres ansættelseskontrakter), hvilket skaber jobusikkerhed; der henviser til, at arbejdstagere i plejesektoren overvejende er kvinder (76 %) ⁽¹⁾, og at de har tendens til at opleve usikre løn- og arbejdsvilkår; der henviser til, at kvinder udgør størstedelen af brugerne og leverandørerne af tjenesteydelser i den sociale sektor, således at manglen på tilstrækkelige tjenester forhindrer kvinder i at deltage fuldt ud i arbejdsstyrken, hvilket skaber en kønsblindhed i planlægningen, budgetlægningen og leveringen af tjenesteydelser i den sociale sektor;
- Q. der henviser til, at den kønsbestemte lønforskel stadig udgør 14 % i Europa ⁽²⁾ og 20 % globalt ⁽³⁾, og at den kønsbestemte pensionsforskel er helt oppe på 40 % i nogle EU-medlemsstater; der henviser til, at den kønsbestemte lønforskel fører til en pensionsforskel, som i sig selv øger risikoen for fattigdom og udstødelse, navnlig blandt ældre og enlige kvinder; der henviser til, at både lønforskelle og usikre ansættelsesforhold har en direkte indvirkning på fremtidige pensioner;
- R. der henviser til, at den ulige fordeling af ubetalt omsorgsarbejde og husligt arbejde i alvorlig grad begrænser kvinders deltagelse i økonomien; der henviser til, at kvinders ulønnede omsorgsarbejde har været centralt for at opretholde samfund under covid-19-krisen, men at omsorgsforpligtelser holder 7,7 millioner kvinder i Europa ude af arbejdsmarkedet sammenlignet med 450 000 mænd ⁽⁴⁾; der henviser til, at kendetegnene ved kvinders beskæftigelse som følge af ulønnet omsorgsarbejde (dvs. deltidsarbejde) er en væsentlig faktor i den kønsbestemte lønforskel; der henviser til, at flere kvinder end mænd påtager sig langsigtede uformelle omsorgsforpligtelser mindst flere dage om ugen eller hver dag, og at kvinder samlet set udgør 62 % af alle personer, der yder langvarig uformel pleje i EU ⁽⁵⁾;
- S. der henviser til, at 35 % af kvinderne på verdensplan har været udsat for fysisk og/eller seksuel vold i parforhold eller seksuel vold begået af en ikke-partner; der henviser til, at der er sket en dramatisk stigning i volden i parforhold under covid-19-pandemien i det, FN kalder »skyggepandemien«, idet der indberettes en stigning på 60 % i antallet af nødopkald fra kvinder, der udsættes for vold fra deres partner, blandt Verdenssundhedsorganisationens medlemsstater i Europa ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ EIGE Frontline workers <https://eige.europa.eu/covid-19-and-gender-equality/frontline-workers>

⁽²⁾ EIGE Beijing Review http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=sdg_05_20&lang=en

⁽³⁾ ILO Understanding the gender pay gap https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-ed_dialogue/-act_emp/documents/publication/wcms_735949.pdf

⁽⁴⁾ EIGE's studie »Gender unfair in care and impact for the market« (kønsbestemte uligheder i pleje og konsekvenser for arbejdsmarkedet).

⁽⁵⁾ EIGE's ligestillingsindeks 2019 <https://eige.europa.eu/publications/gender-equality-index-2019-report/informal-care-older-people-people-disabilities-and-long-term-care-services>

⁽⁶⁾ British Medical Journal, »Covid-19: EU oplyser, at der er en stigning på 60 % i nødopkald om vold i hjemmet«, 11. maj 2020, tilgængelig på: <https://www.bmj.com/content/369/bmj.m1872> FN's generalsekretærs rapport fra juli 2020 om intensivering af bestræbelserne på at udrydde alle former for vold mod kvinder og piger: <https://undocs.org/en/A/75/274>

Torsdag den 11. februar 2021

- T. der henviser til, at kvinder er mere sårbare over for konsekvenserne af klimaforandringerne⁽¹⁷⁾, der henviser til, at kvinder synes at være mere bekymrede over klimaet i deres adfærd end mænd, men at kvinder fortsat er underrepræsenteret i beslutningstagende stillinger, der beskæftiger sig med håndtering af klimakrisen, og at de på verdensplan kun udgør 32 % af arbejdsstyrken inden for vedvarende energi⁽¹⁸⁾;
- U. der henviser til, at der er en kønsforskel på tværs af alle digitale teknologiområder, navnlig inden for innovative teknologier såsom kunstig intelligens og cybersikkerhed; der henviser til, at kønsstereotyper, kulturel afskrækkelse og manglende bevidsthed om og fremme af kvindelige rollemodeller hindrer pigers og kvinders muligheder i STEM-studier og -karrierer;
- V. der henviser til, at der i visse medlemsstater er synlig tilbagegang, og at ligestilling mellem kønnene risikerer at blive rykket længere ned på medlemsstaternes dagsorden;
1. beklager, at verdens ledere fra 100 lande på mødet på højt plan om fremskyndelse af opnåelsen af ligestilling mellem kønnene og styrkelse af alle kvinders og pigers indflydelse og status (*Accelerating the achievement of gender equality and the empowerment of all women and girls*), der blev afholdt den 1. oktober 2020 under FN's Generalforsamling for at mindes Beijingkonventionen, anerkendte, at de samlede fremskridt med hensyn til kvinders rettigheder ligger langt under, hvad de forpligtede sig til i Beijingkonventionen i 1995;
 2. der henviser til rapporten fra UN Women med titlen »Gender equality: Women's rights in review 25 years after Beijing«⁽¹⁹⁾, der viste, hvordan fremskridt hen imod ligestilling rent faktisk er faldende, og de hårde fremskridt vendes globalt;
 3. bemærker med bekymring, at den femte gennemgang af Beijinghandlingsprogrammet, som EIGE offentliggjorde i 2020, fremhævede, at ingen af EU's medlemsstater opfyldte de mål, der var fastsat i Beijingkonventionen i 1995; beklager, at EIGE's ligestillingsindeks for 2020 viste, at fremskridtene var gået i stå med hensyn til at opnå ligestilling mellem kvinder og mænd, og at der trods bestræbelser på at forbedre ligestillingen mellem kønnene, der giver visse resultater, fortsat er vedvarende uligheder og kønsskævheder i EU på alle de områder, der er omfattet af Beijinghandlingsprogrammet;
 4. fremhæver, at de sociale og økonomiske konsekvenser af covid-19 i uforholdsmæssig grad påvirker kvinder og piger, forværrer allerede eksisterende uligheder mellem kønnene og truer med at vende de fremskridt, der er gjort indtil nu; fremhæver i denne forbindelse, at pandemien ifølge UN Women's skøn⁽²⁰⁾ vil skubbe 47 millioner flere kvinder og piger under fattigdomsgrensen på globalt plan, hvilket bringer det samlede tal op på 435 millioner, samtidig med at den har øget kønsbaseret vold eksponentielt, og kvinder mister deres job og levebrød hurtigere, da de er mere udsatte for hårdt ramte økonomiske sektorer;
 5. anerkender, at flere kvinder bliver valgt og udnævnt til beslutningstagende poster, men beklager, at der kun sker langsomme fremskridt, og at der kun er opnået ligestilling i nogle få EU-medlemsstater;
 6. minder om sin holdning af 17. december 2020 og opfordrer Rådet til at oprette en særlig råds sammensætning om ligestilling mellem mænd og kvinder med henblik på at iværksætte fælles og konkrete foranstaltninger til at tage udfordringerne op i forbindelse med kvinders rettigheder og kønligestilling og sikre, at ligestillingsspørgsmål drøftes på højeste politiske niveau;

⁽¹⁷⁾ EIGE, Area K — Women and the environment: climate change is gendered, af 5. marts 2020, tilgængelig på: <https://eige.europa.eu/publications/beijing-25-policy-brief-area-k-women-and-environment>

⁽¹⁸⁾ Briefing fra EPRS, »Beijing Platform for Action, 25 year review and future priorities«, 27. februar 2020, tilgængelig på: [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI\(2020\)646194](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_BRI(2020)646194)

⁽¹⁹⁾ UN Women Report *Gender equality: Women's rights in review 25 years after Beijing* <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/03/womens-rights-in-review>

⁽²⁰⁾ Rapport fra UN Women med titlen »Gender equality in the wake of COVID-19« (Ligestilling mellem kønnene i kølvandet på covid-19) <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/09/gender-equality-in-the-wake-of-covid-19>

Torsdag den 11. februar 2021

7. beklager, at integration af kønsaspektet ikke anvendes systematisk på tværs af alle EU's politikområder og finansieringsprogrammer; glæder sig over indførelsen af integration af kønsaspektet som en horisontal prioritet i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027; opfordrer Kommissionen til at sikre gennemførelsen af systematisk integration af kønsaspektet som en central strategi til støtte for virkeliggørelsen af ligestilling mellem kønnene og til at gennemføre kønsorienteret budgettering samt kønsorienterede praksisser og køreplaner i samråd med eksperter i kønsbudgettering for at sikre, at kvinder og mænd nyder lige godt af offentlige udgifter på alle niveauer af budgetteringen, og at kvinders perspektiver integreres på tværs af alle områder med specifikke midler til at tackle ulighedsfaktorer såsom vold mod kvinder og piger, herunder i fordelingen af programmet for borgere, rettigheder og værdier, som er øremærket til fremme af ligestilling mellem kønnene;

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og gennemføre konkrete planer og en række foranstaltninger, der modsvarer af tilstrækkelig øremærket finansiering, på grundlag af de tolv problemområder, der er fastsat i Beijinghandlingsprogrammet, navnlig vedrørende kvinder og fattigdom, kvinder og økonomi, magt og beslutningstagning, kvinder og vold, kvinder og miljø samt kvinder og sundhed, med henblik på at fremme kvinders rettigheder og dagsordenen for ligestilling mellem kønnene i lyset af det kommende Generation Equality Forum;

9. beklager, at de bagstræberiske tendenser, der kommer til udtryk i visse lande med hensyn til spørgsmålet om Istanbulkonventionen, tilbageslaget mod kvinders seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder og udfordringerne med hensyn til selvbestemmelse over kroppen og kontrol over deres fertilitet, er blevet forværret i de seneste år; fordømmer på det kraftigste forfatningsdomstolens afgørelse om at gennemføre et de facto-forbud mod abort og det efterfølgende tilbageslag for kvinders seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder i Polen samt de uberettigede overdrevne begrænsninger i adgangen til abort;

10. minder om, at kvinders rettigheder er menneskerettigheder, og at de defineres som en umistelig, integreret og uadskillelig del af de universelle menneskerettigheder, således som det blev fastslået på den fjerde verdenskonference om kvinder;

11. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at overvåge og forbedre indsamlingen af sammenlignelige data om alder, race og etnisk oprindelse og kønsopdelte data med henblik på at forbedre den kvantitative analyse og udforme og gennemføre EU-politikker, der bedre integrerer et intersektionelt kønsperspektiv; understreger vigtigheden af EIGE som leverandør af pålidelige og tilstrækkelige kønsopdelte data som grundlag for lovgivningsmæssige analyser og beslutningstagning og understreger betydningen af at sikre og forhøje finansieringen til EIGE og af at øge dets kapaciteter; opfordrer ligeledes indtrængende EIGE og alle andre relevante EU-institutioner og -agenturer til at arbejde på og indarbejde nye indikatorer, såsom vedrørende fattigdom blandt personer i beskæftigelse, »fattigdom på tid« eller værdien af omsorgsarbejde;

12. minder om, at 46 millioner kvinder og piger i Den Europæiske Union lever med et handicap, og at halvdelen af alle kvinder med handicap, som er i den arbejdsdygtige alder, er økonomisk inaktive; understreger de særlige problemer, som kvinder med handicap står over for, og minder om, at andelen af kvinder med handicap, der lever med alvorlige materielle afsavn, er betydelig i alle medlemsstater; bekræfter derfor på ny nødvendigheden af yderligere at indarbejde kønsperspektivet i den kommende strategi for personer med handicap 2021;

13. opfordrer Rådet og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at godkende og gennemføre direktivet om bekæmpelse af forskelsbehandling og garantere, at mangeartede og intersektionelle former for forskelsbehandling udrykkes i alle EU-medlemsstater;

Kvinder og fattigdom

14. fremhæver, at kønsaspektet fortsat er en væsentlig faktor i fattigdomsmønstrene i EU, og at 23,3 % af kvinderne sammenlignet med 21,6 % af mændene er truet af fattigdom⁽²¹⁾, til trods for at der er betydelige forskelle mellem landene med hensyn til udstødelse og fattigdom; fremhæver, at denne risiko stiger betydeligt i takt med alderen, og at den interkorrelerer med husstandssammensætning, race eller etnisk oprindelse, handicap og beskæftigelsesstatus; fremhæver, at kønsbestemte løn- og pensionsforskelle og mangler inden for pleje er væsentlige faktorer i forbindelse med feminiseringen af fattigdom;

15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at adressere alle former for feminisering af fattigdommen, herunder fattigdom blandt ældre, navnlig ved at inddrage kønsaspektet i tilgængeligheden af og adgangen til tilstrækkelige pensionsrettigheder med henblik på at udrydde den kønsbestemte pensionsforskel og ved at forbedre arbejdsvilkårene

⁽²¹⁾ I 2014 boede flere end 122 millioner mennesker i EU i husholdninger, som blev betragtet som fattige, hvilket betyder, at de var i risiko for fattigdom eller social udstødelse (AROPE); Af disse 122 er 53 % kvinder, og 47 % er mænd. EIGE's rapport med titlen »Poverty, gender and intersecting inequalities in the EU« fra 2016 <https://eige.europa.eu/publications/poverty-gender-and-intersecting-inequalities-in-the-eu>

Torsdag den 11. februar 2021

i kvindedominerede sektorer og erhverv; påpeger, at det er vigtigt at adressere den samfundsmæssige, økonomiske og kulturelle undervurdering af kvindedominerede job og bekæmpe sådanne stereotyper og overrepræsentationen af kvinder i atypiske former for beskæftigelse;

16. understreger, at det, samtidig med at der rettes op på de pensionsmæssige uligheder, og pensioner generelt beskyttes og øges, er bydende nødvendigt at bibeholde sociale sikringsordninger i offentligt regi og integrere principperne om solidaritet og omfordeling, mens der samtidig gøres en yderst ihærdig indsats for at bekæmpe usikre og uregulerede arbejdsforhold;

17. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en strategi til bekæmpelse af fattigdom med henblik på at bekæmpe feminiseringen af fattigdom, og til i denne henseende at rette et særligt fokus på husstande med enlige mødre; opfordrer også medlemsstaterne til at gennemføre specifikke sociale foranstaltninger til bekæmpelse af risikoen for social udstødelse og fattigdom med hensyn til adgangen til økonomisk overkommelige boliger, transport og energi;

18. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at træffe specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af risikoen for fattigdom blandt ældre og Kommissionen til at medtage kønsaspektet af fattigdommen i dens rammer for økonomisk vækst og socialpolitik; glæder sig over de kønsopdelte indikatorer i mekanismen til overvågning af gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder; understreger nødvendigheden af at integrere kønsperspektivet ved hjælp af en tværsektoriel tilgang i overensstemmelse med princip 2 og 3 i søjlen og opfordrer til at sikre en bedre koordinering mellem den europæiske søjle for sociale rettigheder og det europæiske semester; opfordrer Kommissionen til at udvikle og medtage et ligestillingsindeks i det europæiske semester for at overvåge de kønsrelaterede virkninger af de makroøkonomiske politikker og af den grønne og digitale omstilling;

19. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sætte kvinder i centrum for genopretningen af pandemien for at modvirke udhulingen af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at lukke det kønsbestemte fattigdomsgab, som covid-19-krisen har afstedkommet;

Kvinder og miljøet

20. glæder sig over anerkendelsen af klimaændringernes kønsdimension i såvel kønshandlingsplanen III som i strategien for ligestilling mellem kønnene 2020-2025; understreger, at ligestilling mellem kønnene er afgørende for håndteringen af klimakrisen;

21. fremhæver, at kvinder er stærke drivkræfter for forandring; opfordrer EU og medlemsstaterne til at afhjælpe den kønsbestemte forskel i beslutningstagende stillinger i forbindelse med klimaindsatsen på alle niveauer i samfundet;

22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og fremme kønssensitive mål, målsætninger og indikatorer samt til at indsamle kønsopdelte data i forbindelse med planlægning, gennemførelse, overvågning og evaluering af klimaændringspolitikker, -programmer og -projekter og til at etablere kontaktpunkter for ligestilling og klimaændringer på tværs af statslige institutioner;

Kvinder og økonomi, kvinder og magt samt kvinder og beslutningstagning

23. understreger betydningen af fuld integration af kvinder på lige fod med mænd på alle samfundsmæssige områder og inden for økonomien samt af aktiv fremme af ligelig kønsfordeling på alle beslutningsniveauer; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at ophæve blokeringen af direktivet om kvinder i bestyrelser i Det Europæiske Råd;

24. opfordrer EU til at opstille mål, handlingsplaner, tidsfrister og midlertidige særlige foranstaltninger for at opnå ligestilling mellem kønnene og til at bevæge sig i retning af en afbalanceret repræsentation for så vidt angår alle ledende, lovgivningsmæssige og administrative stillinger;

25. understreger, at fuld integration af kvinder på arbejdsmarkedet og fremme af kvindelige iværksættere er altafgørende faktorer for at opnå langsigtet inklusiv økonomisk vækst, bekæmpe uligheder og fremme kvinders økonomiske uafhængighed;

26. opfordrer EU til at styrke indsatsen for at fjerne den kønsbestemte lønforskel og håndhæve princippet om ligeløn ved at vedtage lovgivning, der øger løngennemsigtigheden, herunder indførelse af obligatoriske foranstaltninger for alle virksomheder; beklager, at Kommissionens forslag om at indføre bindende foranstaltninger for løngennemsigtighed endnu ikke er indført, således som det var planlagt;

Torsdag den 11. februar 2021

27. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at overvåge gennemførelsen af direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv i national lovgivning senest i 2022 og om at sikre, at det gennemføres fuldt ud af medlemsstaterne i samråd med kvinderettighedsorganisationer og civilsamfundsorganisationer; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at gå videre end direktivets minimumsstandarder; bemærker udvidelsen af forældrebestemmelserne til at omfatte langtidspleje af familiemedlemmer med handicap og ældre som et godt udgangspunkt og anmoder Kommissionen om at overveje en yderligere udvidelse for at forhindre tab af arbejdskraft, navnlig kvindelig arbejdskraft;

28. understreger, at ændringer i arbejdsvilkårene, såsom telearbejde, kan påvirke evnen til at logge af og øge arbejdsmængden, og at kvinder påvirkes i langt højere grad end mænd på grund af deres større eller traditionelle rolle som den person, der tager sig af hjemmet og drager omsorg for familien;

29. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag, som anlægger en holistisk og livslang tilgang til pleje under hensyntagen til såvel plejernes som de plejedes behov, og til at fastsætte minimumsstandarder og kvalitetsretningslinjer for pleje gennem hele livet, herunder for børn, ældre og personer med langsigtede behov;

30. opfordrer Kommissionen til at undersøge kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og sikre kvinders meningsfulde deltagelse i vigtige beslutningstagende organer og i udformningen af kønssensitive genopretningspakker og økonomiske stimuluspakker inden for rammerne af FFR og EU-genopretningsinstrumentet; bemærker, at covid-19-krisen i særlig grad påvirker kvinder på arbejdsmarkedet i betragtning af stigningen i arbejdsløsheden blandt kvinder; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at træffe specifikke foranstaltninger til at fjerne den kønsbestemte forskel i forbindelse med beskæftigelse gennem målrettet fordeling under genopretnings- og resiliensfaciliteten, hvor EU's medlemsstater demonstrerer konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af kvinders arbejdsløshed, fattigdom blandt kvinder og øgede tilfælde af vold mod kvinder og piger som hindringer for kvinders fulde deltagelse i alle livets områder, herunder beskæftigelse;

31. fremhæver behovet for at sikre kvindelige husarbejderes ret til ordentlige arbejdsvilkår og lige social beskyttelse ved at sikre ratificering og gennemførelse af ILO-konvention nr. 189 om ordentlige arbejdsforhold for husarbejdere;

32. bemærker med bekymring, at kvinder kun udgør 18 %⁽²²⁾ af EU's otte millioner IKT-specialister, og at de risikerer at blive yderligere udelukket fra EU's digitale dagsorden; opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke politikker, der fremmer kvinders øgede deltagelse, karrierer og studier inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM-fagene), og understreger behovet for inklusion og repræsentation af kvinder inden for nye økonomiske områder, der er vigtige for bæredygtig udvikling, herunder IKT-sektoren, den digitale sektor og sektoren for kunstig intelligens;

33. opfordrer EU-institutionerne til at indføre bindende foranstaltninger, såsom kvoter, for at sikre ligestilling mellem kønnene inden for folkevalgte organer og opfordrer medlemsstaterne til at sikre en afbalanceret repræsentation af kvinder og mænd i både Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter; opfordrer også til vedtagelse af strategier, der sikrer en meningsfuld repræsentation af kvinder med forskellige baggrunde i EU-institutionernes beslutningstagende roller;

Kvinder og fattigdom: udryddelse af kønsbaseret vold

34. glæder sig over Kommissionens tilsagn om inden for rammerne af ligestillingsstrategien at bekæmpe kønsbaseret vold og gentager sin opfordring til at afslutte EU's ratificering af Istanbulkonventionen på grundlag af en bred tiltrædelse og til at slå til lyd for, at den ratificeres og gennemføres af alle medlemsstater; opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til henstillingerne fra ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet (GREVIO) og til at forbedre lovgivningen for at bringe den mere i overensstemmelse med Istanbulkonventionens bestemmelser med henblik på at sikre korrekt gennemførelse og håndhævelse;

35. glæder sig over initiativet til at udvide kriminalitetsområderne til at omfatte specifikke former for kønsbaseret vold i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, i TEUF og opfordrer Kommissionen til derefter at fremsætte et forslag til et holistisk EU-direktiv, som fokuserer på ofrenes interesser, med henblik på at forebygge og bekæmpe alle former for kønsbaseret vold; minder om, at sådanne nye lovgivningsmæssige foranstaltninger under alle omstændigheder bør være et supplement til ratificeringen af Istanbulkonventionen;

36. opfordrer EU til hurtigst muligt at adressere stigningen i den kønsbaserede vold under covid-19-pandemien; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at udarbejde en EU-protokol om kønsbaseret vold i krisetider og til at medtage beskyttelsestjenester for ofre såsom hjælpetjenester, sikre indkvarteringsfaciliteter og sundhedstjenester som

⁽²²⁾ Kommissionens resultattavle for kvinder i den digitale sektor («Women in Digital (WiD) Scoreboard») fra 2020.

Torsdag den 11. februar 2021

»væsentlige tjenester« i medlemsstaterne med henblik på at forebygge kønsbaseret vold og yde støtte til ofre for vold i hjemmet under kriser såsom covid-19-pandemien; bemærker med bekymring manglen på tilgængelige data om vold mod kvinder og piger, som kunne opfange stigningen i antallet af tilfælde under covid-19-pandemien;

37. understreger den rolle, som uddannelse spiller, og opfordrer til at bekæmpe kønsstereotyper, som baner vejen for kønsbaseret vold; opfordrer EU til at sikre, at alle EU's offentlige institutioner indfører og overholder adfærdskodekser, der fastsætter nultolerance over for vold, forskelsbehandling og misbrug, samt interne rapporterings- og klagemekanismer;

38. understreger nødvendigheden af at indsamle og organisere kønsopdelte og aldersopdelte data om alle former for kønsbaseret vold i alle medlemsstaterne; glæder sig over meddelelsen om en ny EU-dækkende undersøgelse fra FRA vedrørende udbredelsen af og dynamikken bag alle former for vold mod kvinder;

39. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at vedtage specifikke foranstaltninger til udryddelse af cybervold, herunder onlinechikane, cybermobning og kvindefjendsk hadefuld tale, som rammer kvinder og piger uforholdsmæssigt, og til specifikt at adressere stigningen i disse former for kønsbaseret vold under covid-19-pandemien; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om relevant lovgivning og til at tage ethvert andet muligt skridt til at udrydde hadefuld tale og chikane på internettet;

40. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at ratificere og gennemføre den nyligt vedtagne ILO-konvention nr. 190 om afskaffelse af vold og chikane i arbejdslivet;

41. opfordrer medlemsstaterne til effektivt at gennemføre direktiv 2011/36/EU⁽²³⁾ om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og til at vedtage specifikke foranstaltninger til at adressere vold mod kvinder og ulighed mellem kønnene som grundlæggende årsager til menneskehandel; opfordrer Kommissionen til efter en grundig konsekvensanalyse at revidere direktivet med henblik på at forbedre foranstaltningerne til forebyggelse og retsforfølgning af alle former for menneskehandel, navnlig med henblik på seksuel udnyttelse, som er det mest udbredte og rapporterede område af menneskehandel, der påvirker 92 % af de handlede kvinder og piger i Europa; opfordrer endvidere Kommissionen til at ændre direktivet med henblik på at sikre, at medlemsstaterne udtrykkeligt kriminaliserer bevidst brug af alle de tjenester, som ofre for menneskehandel tilbyder;

Kvinder og sundhed

42. minder om, at universel adgang til sundhedspleje er en menneskeret, som kun kan sikres gennem et system, der er universelt og tilgængeligt for alle uanset social og økonomisk baggrund; opfordrer EU og dets medlemsstater til at sikre tilstrækkelig sundhedspleje og lige adgang hertil;

43. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at investere i robuste og modstandsdygtige offentlige sundhedssystemer og til at sikre, at sundhedspersonalet, hvoraf de fleste sædvanligvis er kvinder og befinder sig i lavtlønnede funktioner, modtager rimelig kompensation og har ordentlige arbejdsvilkår;

44. opfordrer til universel respekt for og adgang til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder som vedtaget i handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling og Beijinghandlingsprogrammet;

45. understreger, at adgang til familieplanlægning, sundhedstjenester for mødre og sikre og lovlige aborttjenester er vigtige elementer, der sikrer kvinders rettigheder og bidrager til at redde liv;

46. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for omfattende seksual- og samlivsundervisning for unge og adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje, herunder prævention, familieplanlægning og sikker og lovlig abort;

47. bemærker vigtigheden af at tage bedre hensyn til kønsperspektivet i forbindelse med medicinsk diagnosticering og planlægning af behandling for at sikre en passende kvalitetsbehandling af alle mennesker; understreger, at kvindesygdomme og underliggende lidelser er et område, der fortsat er underdiagnosticeret og underbehandlet samt ikke tilstrækkeligt undersøgt;

(23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

Torsdag den 11. februar 2021

Hen imod afholdelsen af Generation Equality Forum

48. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere bestræbelserne på at gennemføre 2030-dagsordenen og verdensmålene for bæredygtig udvikling, navnlig mål 3 og 5, for at sikre, at ingen kvinder eller piger udsættes for forskelsbehandling, vold eller udstødelse og har adgang til sundhed, fødevarer, uddannelse og beskæftigelse;
49. gentager vigtigheden af EU's engagement i Beijinghandlingsprogrammet og revisionskonferencerne og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at respektere deres overordnede forpligtelser med hensyn til ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status;
50. glæder sig over den ledende rolle, som medlemsstaterne og Kommissionen spiller i forbindelse med »handlingskoalitioner«;
51. understreger vigtigheden af at opnå et ambitiøst resultat i forbindelse med det kommende Generation Equality Forum, herunder ved, at Kommissionen og medlemsstaterne vedtager en række fremadrettede ambitiøse tilsagn og foranstaltninger, der modsvarer af øremærkede midler, også som et led i handlingskoalitionerne;
52. opfordrer alle medlemsstater og Kommissionen til at foretage årlig overvågning og til at sikre national indberetning som en del af handlingskoalitionens statusrapport;
53. opfordrer indtrængende EU til at sikre, at Parlamentet og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling inddrages fuldt ud i beslutningsprocessen vedrørende EU's holdning i forbindelse med Generation Equality Forum;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og nationale parlamenter.
-

Tirsdag den 9. februar 2021

II

(Meddelelser)

FÆLLES ERKLÆRINGER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2021)0030

Anmodning om ophævelse af Álvaro Amaros immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 9. februar 2021 om anmodning om ophævelse af Álvaro Amaros immunitet (2019/2150(IMM))

(2021/C 465/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 17. oktober 2019 om ophævelse af Álvaro Amaros immunitet, som er fremsendt af Tribunal Judicial da Comarca da Guarda, Juízo Local Criminal da Guarda — Juiz 2 (retten i Guarda, 2. afdeling for straffesager), og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 13. november 2019,
- der har hørt Álvaro Amaro, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,
- der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
- der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 157, stk. 2 og 3, i Den Portugisiske Republiks forfatning og artikel 11 i lov nr. 7/93 af 1. marts 1993 om statutten for medlemmerne af Den Portugisiske Republiks Nationalforsamling,
- der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,
- der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0009/2021),
- A. der henviser til, at dommeren ved retten i Guarda har indgivet en anmodning om ophævelse af Álvaro Amaros parlamentariske immunitet i forbindelse med en anklage om embedsmisbrug, jf. artikel 11 i lov nr. 34/87 af 16. juli 1987, som ændret ved den portugisiske lov nr. 41/2010 af 3. september 2010 (i idealkonkurrence med uretmæssig opnåelse af økonomisk vinding, jf. artikel 23, stk. 1, og underslæb, jf. artikel 20, stk. 1, i samme lov), i realkonkurrence med svig i forbindelse med opnåelse af støtte eller tilskud, jf. artikel 36, stk. 1, litra a) og c), artikel 36, stk. 2, artikel 36, stk. 5, litra a) og b), og artikel 36, stk. 8, litra b), i lovdekret nr. 28/84 af 20. januar 1984;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Tirsdag den 9. februar 2021

- B. der henviser til, at Álvaro Amaro blev borgmester i Guarda i 2013 og beklædte posten indtil den 11. april 2019 efter at være blevet genvalgt i 2017; der henviser til, at han under udøvelsen af dette hverv var ansvarlig for den politiske ledelse og den administrative forvaltning af Guarda kommune; der henviser til, at genstanden for undersøgelsen er Guarda kommunes angivelige fortrinsbehandling af et kooperativ (en teatergruppe) i begyndelsen af 2014 i forbindelse med tilrettelæggelsen af det årlige karneval i det pågældende år;
- C. der henviser til, at Álvaro Amaro blev valgt til Europa-Parlamentet i maj 2019;
- D. der henviser til, at den formodede strafbare handling ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser fra Álvaro Amaro under udøvelsen af hans hverv, jf. artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter;
- E. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- F. der henviser til, at det alene tilkommer Parlamentet at tage stilling til, om immuniteten skal ophæves eller ej i en given sag; der henviser til, at Parlamentet med rimelighed kan tage hensyn til medlemmets holdning, når der skal tages stilling til, om den pågældendes immunitet skal ophæves eller ej ⁽²⁾; der henviser til, at Álvaro Amaro under høringen af ham gav udtryk for, at han støttede en ophævelse af hans parlamentariske immunitet;
- G. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;
- H. der henviser til, at de strafbare handlinger, som Álvaro Amaro er anklaget for, fandt sted, inden han blev valgt til Europa-Parlamentet;
- I. der henviser til, at Parlamentet i den foreliggende sag ikke har fundet noget bevis på *fumus persecutionis*, dvs. faktiske omstændigheder, der tyder på, at den pågældende retssag er blevet indledt med det formål at skade medlemmets og dermed Europa-Parlamentets politiske virksomhed;
- J. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en »anklaget« ⁽³⁾;
1. vedtager at ophæve Álvaro Amaros immunitet;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de portugisiske myndigheder og Álvaro Amaro.

⁽²⁾ Rettens dom af 15. oktober 2008, Mote mod Parlamentet, T-345/05 P, ECLI:EU:T:2008:440, præmis 28.

⁽³⁾ Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

Tirsdag den 9. februar 2021

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2021)0031

Udnævnelse af næstformanden i Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd

Europa-Parlamentets afgørelse af 9. februar 2021 om Den Europæiske Centralbanks forslag til udnævnelse af næstformanden for Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd (N9-0080/2020 — C9-0425/2020 — 2020/0910(NLE))

(Godkendelse)

(2021/C 465/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Centralbanks forslag af 18. december 2020 til udnævnelse af næstformanden for Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd (C9-0425/2020),
- der henviser til artikel 26, stk. 3, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank om de praktiske betingelser for udøvelsen af demokratisk ansvarlighed og tilsyn i forbindelse med udførelsen af de opgaver, som overdrages til ECB inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om kønsbalance ved udnævnelser inden for EU's økonomiske og monetære anliggender ⁽³⁾,
- der henviser til sin afgørelse af 24. november 2020 om Rådets henstilling om udnævnelse af et medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 131,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0007/2021),
- A. der henviser til, at det i artikel 26, stk. 3, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 er fastsat, at Den Europæiske Centralbank (ECB) skal forelægge Parlamentet sin indstilling til udpegelse af næstformanden for tilsynsrådet til godkendelse;
- B. der henviser til, at næstformanden for tilsynsrådet vælges blandt medlemmerne af ECB's direktion;
- C. der henviser til, at det i artikel 26, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 er fastsat, at udpegelserne til tilsynsrådet i henhold til denne forordning skal overholde principperne om kønsmæssig balance, erfaring og kvalifikationer;

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 320 af 30.11.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 23 af 21.1.2021, s. 105.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0311.

Tirsdag den 9. februar 2021

- D. der henviser til, at Det Europæiske Råd den 10. december 2020 ⁽⁵⁾ udnævnte Frank Elderson til medlem af ECB's direktion for en embedsperiode på otte år fra den 15. december 2020 i overensstemmelse med artikel 283, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- E. der henviser til, at ECB ved skrivelse af 18. december 2020 forelagde Europa-Parlamentet et forslag til udnævnelse af Frank Elderson som næstformand for tilsynsrådet for en periode på fem år;
- F. der henviser til, at Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg efterfølgende foretog en bedømmelse af den indstillede kandidats kvalifikationer, navnlig på baggrund af kravene i artikel 26, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013;
- G. der henviser til, at udvalget den 25. januar 2021 afholdt en høring med den indstillede kandidat, hvor han efter en indledende redegørelse besvarede spørgsmål fra udvalgets medlemmer;
- H. der finder, at alle institutioner og organer på EU-plan og nationalt plan bør gennemføre konkrete foranstaltninger for at sikre kønsbalancen;
- I. der henviser til, at ECB's direktion i øjeblikket består af fire mænd og to kvinder, hvoraf den ene er formand;
1. godkender udnævnelsen af Frank Elderson til næstformand for Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og medlemsstaternes regeringer.

⁽⁵⁾ EUT L 420 af 14.12.2020, s. 22.

Tirsdag den 9. februar 2021

P9_TA(2021)0032

Kontrol af erhvervelse og besiddelse af våben ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om erhvervelse og besiddelse af våben (kodifikation) (COM(2020)0048 — C9-0017/2020 — 2020/0029(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — kodifikation)

(2021/C 465/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0048),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0017/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 10. juni 2020 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovttekster ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 109 og 59,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0010/2021),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge udtalelsen fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer;
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0029

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/... om erhvervelse og besiddelse af våben (kodifikation)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2021/555.)

⁽¹⁾ EUT C 311 af 18.9.2020, s. 52.

⁽²⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 2.

Tirsdag den 9. februar 2021

P9_TA(2021)0034

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: EU-støtte til udvikling af landdistrikterne i 2021

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 19. januar 2021 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 for så vidt angår beløbene for EU-støtte til udvikling af landdistrikterne i 2021 (C(2021)00188 — 2021/2517(DEA))

(2021/C 465/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2021)00188),
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 22. januar 2021, hvori den anmoder Parlamentet om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
 - der henviser til skrivelse af 2. februar 2021 fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ⁽¹⁾, særlig artikel 58, stk. 7, og artikel 83, stk. 5,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 9. februar 2021,
- A. der henviser til, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 ⁽²⁾ (»overgangsforordningen«), som ændrede forordning (EU) nr. 1305/2013 ved at medtage nationale rammebeløb for 2021 og 2022, først trådte i kraft den 29. december 2020;
- B. der henviser til, at det er nødvendigt at justere de fastsatte rammebeløb, når medlemsstaterne underretter Kommissionen om størrelsen af nedsættelsen af betalinger på over 150 000 EUR og om deres gennemførelse af fleksibilitet mellem søjlerne;
- C. der henviser til, at meddelelsen herom i de foregående år blev givet i august, og at Kommissionen vedtog den delegerede retsakt om ændring af rammebeløbene i efteråret, men at dette på grund af den sene vedtagelse af overgangsforordningen ikke var muligt i 2020;
- D. der henviser til, at det, for at medlemsstaterne og Kommissionen kan påbegynde gennemførelsen af programmerne for udvikling af landdistrikterne for 2021, er yderst vigtigt, at den delegerede forordning træder i kraft så hurtigt som muligt;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/2220 af 23. december 2020 om visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022 (EUT L 437 af 28.12.2020, s. 1).

Tirsdag den 9. februar 2021

P9_TA(2021)0035

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: støtte til frugt- og grøntsagssektoren og til vinsektoren i forbindelse med covid-19-pandemien

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 27. januar 2021 om ændring af delegeret forordning (EU) 2020/884 om fravigelse i 2020 fra delegeret forordning (EU) 2017/891 for så vidt angår frugt- og grøntsagssektoren og fra delegeret forordning (EU) 2016/1149 for så vidt angår vinsektoren i forbindelse med covid-19-pandemien og om ændring af delegeret forordning (EU) 2016/1149 (C(2021)00371 — 2021/2530(DEA))

(2021/C 465/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2021)00371),
 - der henviser til skrivelse af 2. februar 2021 fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾, særlig artikel 62, stk. 1, artikel 64, stk. 6, og artikel 115, stk. 5,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013⁽²⁾, særlig artikel 53, litra b) og h), og artikel 227, stk. 5,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 9. februar 2021,
- A. der henviser til, at alle medlemsstater og landbrugere i alle medlemsstater — i lyset af de usædvanligt alvorlige markedsforstyrrelser og ophobningen af en række vanskelige omstændigheder i vinsektoren, som har deres oprindelse i USA's indførelse af told på import af EU-vine i oktober 2019, og som nu fortsætter med konsekvenserne af de igangværende restriktive foranstaltninger som følge af den verdensomspændende covid-19-pandemihar — har haft ekstraordinære vanskeligheder med planlægningen, implementeringen og udførelsen af operationer under støtteprogrammer i vinsektoren som omhandlet i artikel 39-54 i forordning (EU) nr. 1308/2013;
- B. der henviser til, at Kommissionen i betragtning af disse kombinerede omstændigheders hidtil usete karakter den 4. maj 2020 vedtog bestemmelser i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/884⁽³⁾ om fleksibilitet og om muligheden for at fravige delegerede forordninger, der finder anvendelse på vinsektoren;
- C. der henviser til, at vinsektoren på trods af, at disse foranstaltninger er nyttige, ikke har formået at genvinde balancen mellem udbud og efterspørgsel og ikke forventes at genvinde den på kort til mellemlang sigt på grund af den aktuelle covid-19-pandemi;

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).

(³) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/884 af 4. maj 2020 om fravigelse i 2020 som følge af covid-19-pandemien af delegeret forordning (EU) 2017/891 for så vidt angår frugt- og grøntsagssektoren og af delegeret forordning (EU) 2016/1149 for så vidt angår vinsektoren (EUT L 205 af 29.6.2020, s. 1).

Tirsdag den 9. februar 2021

- D. der henviser til, at Kommissionen i betragtning af, at covid-19-pandemien forventes at fortsætte i en betydelig del af regnskabsåret 2021, har foreslået at forlænge varigheden af de foranstaltninger, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2020/884, så de kan anvendes i hele regnskabsåret 2021;
- E. der henviser til, at en hurtig gennemførelse af denne fortsatte fleksibilitet og de fortsatte fravigelser er af afgørende betydning for, at de kan fungere ordentligt og effektivt i henseende til at afhjælpe de vanskeligheder, der er forbundet med gennemførelsen af støtteordningerne i vinsektoren, forhindre yderligere økonomiske tab, håndtere markeds-situationen og tage hånd om forstyrrelserne i forsyningskæden i vinsektoren;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 9. februar 2021

P9_TA(2021)0036

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: ændring af tekniske standarder for så vidt angår tidspunktet for, hvornår visse risikostyringsprocedurer begynder at finde anvendelse med henblik på udveksling af sikkerhedsstillelse

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 21. december 2020 om ændring af tekniske standarder i delegeret forordning (EU) 2016/2251 for så vidt angår tidspunktet for, hvornår visse risikostyringsprocedurer begynder at finde anvendelse med henblik på udveksling af sikkerhedsstillelse (C(2020)9147 — 2020/2942(DEA))

(2021/C 465/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2020)9147),
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 21. december 2020, hvori Parlamentet anmodes om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
 - der henviser til skrivelse af 26. januar 2021 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR) ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 15,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 9. februar 2021,
- A. der henviser til, at der ved artikel 11, stk. 3, i EMIR blev indført en forpligtelse til at have risikostyringsprocedurer, der kræver rettidig, præcis og passende adskilt udveksling af sikkerhedsstillelse (»marginkravene«), for finansielle modparter, der deltager i over-the-counter (»OTC«)-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (»CCP«), og for ikke-finansielle modparter som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i EMIR; der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 ⁽²⁾ yderligere præciserer de pågældende procedurer og fastsætter en udskudt anvendelsesdato for de bilaterale marginkrav for ikke-centralt clearede OTC-derivataftaler indgået mellem visse modparter for at sikre, at sådanne kontrakter midlertidigt ikke var omfattet af kravet;
- B. der henviser til, at anvendelsen af de bilaterale marginkrav for ikke-centralt clearede OTC-derivataftaler derfor bør udskydes yderligere for at undgå de utilsigtede skadelige økonomiske konsekvenser, som udløbet af denne undtagelse vil få for modparter, der er etableret i Unionen; der henviser til, at ændringerne i den delegerede forordning indeholder en sådan afgørende lempelse for modparter, der er etableret i Unionen; der henviser til, at ændringerne af delegeret forordning (EU) 2016/2251 er begrænsede tilpasninger af de eksisterende lovgivningsmæssige rammer;

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2251 af 4. oktober 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår regulermæssige tekniske standarder for risikoreduktionsteknikker med hensyn til OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 9).

Tirsdag den 9. februar 2021

- C. der henviser til, at den delegerede forordning bør træde i kraft hurtigst muligt for at sikre Unionens beredskab og styrke interesserne hos modparter, der er etableret i Unionen, eftersom EU-retten er ophørt med at finde anvendelse i Det Forenede Kongerige siden udløbet af overgangsperioden den 31. december 2020;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 9. februar 2021

P9_TA(2021)0037

Afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt: Ændring af reguleringsmæssige tekniske standarder for så vidt angår den dato, på hvilken clearingforpligtelsen får virkning for visse aftaletyper

Europa-Parlamentets afgørelse om ikke at gøre indsigelse mod Kommissionens delegerede forordning af 21. december 2020 om ændring af reguleringsmæssige tekniske standarder som fastsat i delegeret forordning (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 og (EU) 2016/1178 for så vidt angår den dato, på hvilken clearingforpligtelsen får virkning for visse aftaletyper (C(2020)9148 — 2020/2943(DEA))

(2021/C 465/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (C(2020)9148),
 - der henviser til Kommissionens skrivelse af 21. december 2020, hvori Parlamentet anmodes om at erklære, at det ikke vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning,
 - der henviser til skrivelse af 26. januar 2021 fra Økonomi- og Valutaudvalget til Udvalgsformandskonferencens formand,
 - der henviser til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EMIR) ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 111, stk. 6,
 - der henviser til henstilling til afgørelse fra Økonomi- og Valutaudvalget,
 - der henviser til, at der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i forretningsordenens artikel 111, stk. 6, tredje og fjerde led, og som udløb den 9. februar 2021,
- A. der henviser til, at EMIR fastsætter clearingforpligtelser; der henviser til, at Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2205 ⁽²⁾, (EU) 2016/592 ⁽³⁾ og (EU) 2016/1178 ⁽⁴⁾ bl.a. præciserer de datoer, på hvilke clearingforpligtelsen for aftaler vedrørende de OTC-derivatklasser, der er anført i bilagene til nævnte forordninger, får virkning;
- B. der henviser til, at ændringerne i den delegerede forordning indeholder en afgørende lempelse for modparter, der er etableret i Unionen, og som vælger at nyordne deres aftaler fra modparter i Det Forenede Kongerige til modparter, der er etableret og meddelt tilladelse i en medlemsstat, ved at undgå en situation, hvor de nye aftaler, som følger af disse nyordninger, kan være omfattet af en clearingforpligtelse eller krav om udveksling af sikkerhedsstillelse, som ikke fandt anvendelse på det tidspunkt, hvor de oprindelige aftaler blev indgået; der henviser til, at dette mål nås ved at forlænge de nuværende undtagelser, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 og (EU) 2016/1178, for en bestemt periode på 12 måneder fra ikrafttrædelsen af den delegerede forordning; der henviser til, at ændringerne af delegeret forordning (EU) 2015/2205, (EU) 2016/592 og (EU) 2016/1178 er begrænsede tilpasninger af den eksisterende lovramme;

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2205 af 6. august 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen (EUT L 314 af 1.12.2015, s. 13).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/592 af 1. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen (EUT L 103 af 19.4.2016, s. 5).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1178 af 10. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for clearingforpligtelsen (EUT L 195 af 20.7.2016, s. 3).

Tirsdag den 9. februar 2021

- C. der henviser til, at den delegerede forordning bør træde i kraft hurtigst muligt for at sikre Unionens beredskab og styrke interesserne hos modparter, der er etableret i Unionen, eftersom EU-retten er ophørt med at finde anvendelse i Det Forenede Kongerige siden udløbet af overgangsperioden den 31. december 2020;
1. erklærer, at det ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 10. februar 2021

P9_TA(2021)0038

Oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet (COM(2020)0408 — C9-0150/2020 — 2020/0104(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 465/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0408),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 175, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0150/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 16. juli 2020 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til udtalelse af 14. oktober 2020 ⁽²⁾ fra Regionsudvalget,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 22. december 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til de fælles drøftelser mellem Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget, jf. forretningsordenens artikel 58,
 - der henviser til udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget, Budgetkontroludvalget og Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til holdning i form af ændringsforslag fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0214/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. godkender Europa-Parlamentets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 4. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 5. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatte, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 28.10.2020, s. 132.

⁽²⁾ EUT C 440 af 18.12.2020, s. 160.

Onsdag den 10. februar 2021

P9_TC1-COD(2020)0104

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2021/241.)

Onsdag den 10. februar 2021

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

FÆLLES ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISSIONEN OM FASTSÆTTELSE AF RAPPORTERINGSKRAV MED HENBLIK PÅ AT MULIGGØRE UDSTEDELSE AF OBLIGATIONER, DER BIDRAGER TIL MILJØMÅLENE FOR NEXTGENERATIONEU

Kommissionen minder om den fælles politiske ambition i den europæiske grønne pagt. Inden for disse rammer understreger det sin ambition om at tilvejebringe mindst 30 % af de midler, der skal lånes på kapitalmarkederne, til NextGenerationEU's behov gennem udstedelse af obligationer, der bidrager til miljømålene.

De tre institutioner er enige om seriøst at undersøge muligheden for at indføre bestemmelser, der pålægger medlemsstaterne rapporteringsforpligtelser for at sikre tilgængeligheden af oplysninger med henblik på at evaluere, i hvilket omfang de midler, der er lånt på kapitalmarkederne, har bidraget til miljømålene. Med henblik herpå vil Kommissionen bestræbe sig på at fremsætte et lovgivningsforslag i løbet af første kvartal af 2021.

FÆLLES ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET OG KOMMISSIONEN OM DATAINDSAMLING MED HENBLIK PÅ EFFEKTIV KONTROL OG REVISION

Europa-Parlamentet og Kommissionen minder om behovet for at sikre effektive kontroller og revisioner med henblik på at undgå dobbeltfinansiering og forebygge, opdage og korrigere svig, korruption og interessekonflikter i forbindelse med de foranstaltninger, der støttes af genopretnings- og resiliensfaciliteten. De to institutioner finder det afgørende, at medlemsstaterne indsamler og registrerer data om endelige modtagere og støttemodtagere af EU-midler i et elektronisk standardiseret og interoperabelt format, og at de anvender det fælles dataminingsværktøj, som Kommissionen kommer til at stille til rådighed.

SUPPLERENDE ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM DATAINDSAMLING MED HENBLIK PÅ EFFEKTIV KONTROL OG REVISION

Europa-Kommissionen minder om sin ensidige erklæring om dette spørgsmål i henhold til forordningen om fælles bestemmelser, som finder tilsvarende anvendelse på artikel 22 i forordningen om genopretnings- og resiliensfacilitet.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN OM METODEN TIL OVERVÅGNING AF KLIMARELATEREDE UDGIFTER

Kommissionen mener, at metoden i bilag VI til forordningen om oprettelse af en genopretnings- og resiliensfacilitet bør indarbejdes i forordningen om fælles bestemmelser for at sikre konsekvens.

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0046

Markeder for finansielle instrumenter *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/65/EU for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-pandemien (COM(2020)0280 — C9-0210/2020 — 2020/0152(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 465/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0280),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 53, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0210/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 29. oktober 2020 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg;
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 16. december 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0208/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0152

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/... om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2021/338.)

⁽¹⁾ EUT C 10 af 11.1.2021, s. 30.

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0047

EU-genopretningsprospektet og målrettede justeringer for finansielle formidlere med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-pandemien *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/1129 for så vidt angår EU-genopretningsprospektet og målrettede justeringer for finansielle formidlere med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-pandemien (COM(2020)0281 — C9-0206/2020 — 2020/0155(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 465/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0281),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0206/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 29. oktober 2020 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 16. december 2020 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0228/2020),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatte, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0155

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om ændring af forordning (EU) 2017/1129, for så vidt angår EU-genopretningsprospektet og målrettede justeringer for finansielle formidlere, og af direktiv 2004/109/EF, for så vidt angår brugen af det fælles elektroniske rapporteringsformat til årsrapporter, med henblik på at støtte genopretningen efter covid-19-krisen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2021/337.)

⁽¹⁾ EUT C 10 af 11.1.2021, s. 30.

Torsdag den 11. februar 2021

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring fra Kommissionen

Kommissionen noterer sig, at den politiske aftale om Kommissionens forslag om at ændre prospektforordningen med henblik på at indføre et EU-genopretningsprospekt omfatter en ændring af gennemsigtighedsdirektivet, hvorved gennemførelsen af kravet om udarbejdelse af regnskaber ved hjælp af det europæiske fælles elektroniske format (ESEF) udsættes. Denne udsættelse indgik ikke i Kommissionens oprindelige forslag. Kommissionen mener ikke, at udsættelsen af ESEF er i overensstemmelse med Unionens principper for bedre lovgivning og Kommissionens initiativret. Den bør derfor ikke danne præcedens. Da udsættelsen af ESEF ikke er en væsentlig ændring af politikken og afspejler de vanskelige omstændigheder, som virksomhederne står over for som følge af covid-19-pandemien, vil Kommissionen ikke stå i vejen for dens vedtagelse.

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0048

Reglerne om slotudnyttelse i Unionens lufthavne: midlertidig lempelse ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 for så vidt angår midlertidig lempelse af reglerne om slotudnyttelse i Unionens lufthavne som følge af covid-19-pandemien (COM(2020)0818 — C9-0420/2020 — 2020/0358(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 465/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2020)0818),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 100, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0420/2020),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 27. januar 2021 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 27. januar 2021 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2020)0358

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 95/93 for så vidt angår midlertidig lempelse af reglerne om slotudnyttelse i Unionens lufthavne som følge af covid-19-krisen

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2021/250.)

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Torsdag den 11. februar 2021

P9_TA(2021)0049

Midlertidige foranstaltninger vedrørende fornyelse eller forlængelse af certifikater (Omnibus II)*I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. februar 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige og midlertidige foranstaltninger i forbindelse med covid-19-udbruddet vedrørende fornyelse eller forlængelse af visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser, udsættelse af visse periodiske kontroller og efteruddannelser inden for visse områder af transportlovgivningen samt forlængelse af visse perioder, som omhandles i forordning (EU) 2020/698 (COM(2021)0025 — C9-0004/2021 — 2021/0012(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 465/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2021)0025),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 91 og 100 stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0004/2021),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - under henvisning til udtalelse af 27. januar 2021 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 3. februar 2021 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 163,
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P9_TC1-COD(2021)0012

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. februar 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om særlige og midlertidige foranstaltninger i lyset af covid-19-krisens vedholdenhed vedrørende fornyelse eller forlængelse af visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser, udsættelse af visse periodiske kontroller og efteruddannelser inden for visse områder af transportlovgivningen samt forlængelse af visse perioder, som omhandles i forordning (EU) 2020/698

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2021/267.)

⁽¹⁾ EUT C 123 af 9.4.2021, s. 37.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA